

Lovtidende A

2011

Udgivet den 28. maj 2011

25. maj 2011.

Nr. 510.

Bekendtgørelse for Færøerne om kapitaldækning

I medfør af § 124, stk. 9, § 143, stk. 1, nr. 1-5, 7 og 8, § 143, stk. 3, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 830 af 30. august 2009, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Fondsmæglerselskaber.
- 3) Investeringsforvaltningsselskaber.
- 4) Filialer på Færøerne af pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber eller investeringsforvaltningsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.
- 5) Holdingvirksomheder som defineret i § 5, stk. 1, nr. 10-11 og 13-14, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, og som er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 3 eller 4, i loven.
- 6) Koncerner, hvor en af de under nr. 1, 2, 3 eller 5 nævnte virksomheder er en modervirksomhed, og hvor der i henhold til § 170, stk. 1, 3 eller 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal foretages en konsolideret opgørelse.
- 7) Delkoncerner, hvor en af de under nr. 1, 2, 3 eller 5 nævnte virksomheder er en modervirksomhed, og hvor der i henhold til § 171, stk. 2, § 172, stk. 2, § 173, stk. 2, eller § 174, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal foretages en konsolideret opgørelse.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte institutter og selskaber benævnes i det følgende "virksomheder".

§ 2. Virksomhederne skal udarbejde kapitaldækningsopgørelser affattet i overensstemmelse med denne bekendtgørelse og tilhørende bilag.

§ 3. Basiskapitalen opgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 10 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

§ 4. Ved institutter forstås i denne bekendtgørelse de i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, nævnte kreditin-

stitutter, de i § 5, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, nævnte investeringsselskaber, de i § 5, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, nævnte administrationsselskaber, som er meddelt tilladelse og undergivet tilsyn, samt pengeinstitutter, investeringsselskaber og administrationsselskaber, som er meddelt tilladelse og undergivet tilsyn i Danmark.

Stk. 2. Ved en virksomheds arbejdende kapital forstås summen af indlån, udstedte obligationer m.v., efterstillet kapital og egenkapital.

Stk. 3. Ved fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger forstås følgende poster fra resultatopgørelsen i bilag 4 til bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.:

- 1) Udgifter til personale og administration (post 8).
- 2) Af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver (post 9).
- 3) Andre driftsudgifter (post 10).

Stk. 4. Ved eksponeringer forstås i denne bekendtgørelse aktiver og ikke-balanceførte poster.

Stk. 5. Ved værdipapirfinansieringsinstrumenter forstås i denne bekendtgørelse genkøbsttransaktioner, margenlån samt transaktioner vedrørende udlån eller indlån af værdipapirer eller råvarer.

Stk. 6. Ved genkøbsttransaktioner forstås enhver aftale, hvorefter en virksomhed eller dets med-kontrahent overdrager værdipapirer, råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer eller råvarer, og samtidig forpligter sig til at købe dem, eller tilsvarende værdipapirer eller råvarer, tilbage på et senere tidspunkt til en nærmere angiven pris. Dette vil være en genkøbsaftale (salgs- og tilbagekøbsforretning) for den virksomhed, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en omvendt genkøbsaftale (købs- og tilbagesalgforretning) for den virksomhed, der køber værdipapirerne eller råvarerne. For genkøbsttransaktioner, der omfatter køb eller salg af garanterede rettigheder, skal den pågældende garanti gives af et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer, der er i besiddelse af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne. Aftalen om en genkøbsttransaktion må ikke give en virksomhed mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir

eller en bestemt råvare til mere end én medkontrahent ad gangen.

Stk. 7. Ved margenlån forstås i denne bekendtgørelse transaktioner, hvori et kreditinstitut yder kredit i forbindelse med køb, salg, overførsel af eller handel med værdipapirer med sikkerhed i de pågældende værdipapirer. Margenlån omfatter ikke andre lån, som måtte være sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.

Stk. 8. Ved udlån eller indlån af værdipapirer eller råvarer forstås alle transaktioner, hvorved en virksomhed eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer eller råvarer mod passende sikkerhed og betinget af, at låntageren vil tilbagelevere værdipapirer eller råvarer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom.

Stk. 9. Ved terminsforretninger forstås transaktioner, hvor en modpart forpligter sig til at levere et værdipapir eller et beløb i fremmed valuta til gengæld for kontanter eller andre finansielle instrumenter – eller omvendt – på et afviklings- eller leveringstidspunkt, der ved aftale er fastsat til mere end den korteste af markedsnormen for den pågældende transaktion og fem arbejdsdage efter den dag, hvor virksomheden har indgået transaktionen.

Stk. 10. Ved securitiseringspositioner forstås i denne bekendtgørelse eksponeringer mod securitiseringer, jf. bilag 11.

Stk. 11. Ved et kontantlignende instrument forstås et indlansbevis eller lignende instrument, der udstedes af det långivende kreditinstitut.

Stk. 12. Ved et konvertibelt værdipapir forstås i denne bekendtgørelse et værdipapir, som efter ihændehaberens valg kan ombyttes til et andet værdipapir.

Stk. 13. Ved en warrant forstås i denne bekendtgørelse et værdipapir, der giver ihændehaberens ret til at købe et underliggende aktiv til en fastsat kurs i warrantens løbetid eller ved dens udløb, og som kan afvikles ved levering af det underliggende aktiv eller ved kontant afregning.

Kapitel 2

Tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov

§ 5. Virksomhedens bestyrelse og direktion skal fastsætte virksomhedens tilstrækkelige basiskapital og individuelle solvensbehov (solvensbehovet). Ved opgørelsen skal virksomheden tage hensyn til de forhold, der er beskrevet i bilag 1.

Stk. 2. Solvensbehovet opgøres som den procentdel, som den tilstrækkelige basiskapital udgør af de risikovægtede poster.

Stk. 3. Solvensbehov skal indberettes til Finanstilsynet.

Kapitel 3

Afgrænsning af poster i og uden for handelsbeholdningen

§ 6. En virksomheds handelsbeholdning består af følgende poster, som virksomheden besidder med handelshensigt eller for at afdække andre elementer i handelsbeholdningen:

- 1) Værdipapirer.
- 2) Afledte finansielle instrumenter, der fremgår af bilag 17.

3) Værdipapirfinansieringsinstrumenter.

4) Terminsforretninger.

5) Kreditderivater.

Poster i handelsbeholdningen skal enten være frie for begrænsende klausuler vedrørende mulighederne for at handle dem eller kunne afdækkes dem.

Stk. 2. Positioner, der indehaves med en handelshensigt, er positioner, der indehaves med henblik på videresalg, og/eller som tages for at få fordel af faktiske eller kortsigtede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- eller renteændringer. Begrebet "positioner" omfatter positioner i værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, som virksomheden har for egen regning, og positioner baseret på kundebetjening og market making.

Stk. 3. Handelsbeholdningen omfatter bl.a. værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, der indgår i puljeordninger, hvor hele det positive afkast af de omfattede værdipapirer og afledte finansielle instrumenter tilfalder kunderne, og hele det negative afkast af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter bæres af kunderne. Puljeordningers beholdning af virksomhedens egne aktier og egne obligationer indgår i opgørelsen af markedsrisici til markedsværdi.

Stk. 4. Forpligtelserne, der modsvarer aktiverne m.v. nævnt under stk. 3, indgår i handelsbeholdningen.

Stk. 5. Handelsbeholdningen omfatter ikke præmieobligationer og pantebreve.

§ 7. Positioner og porteføljer, der besiddes med handelshensigt, skal opfylde kravene i bilag 2. Virksomhederne skal etablere og opretholde systemer og kontroller til styring af handelsbeholdningen i overensstemmelse med bilag 2.

Kapitel 4

Kreditrisiko

§ 8. Ved opgørelsen af risikovægtede poster for kreditrisiko skal virksomheden anvende standardmetoden for kreditrisiko, der fremgår af §§ 9-18, eller den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko, der fremgår af §§ 19-33.

Stk. 2. Ved poster med kreditrisiko forstås i denne bekendtgørelse eksponeringer uden for handelsbeholdningen, inklusive eksponeringer med modpartsrisiko uden for handelsbeholdningen, samt eksponeringer med modpartsrisiko inden for handelsbeholdningen.

Standardmetoden for kreditrisiko

§ 9. En virksomhed, der anvender standardmetoden for kreditrisiko, skal opdele eksponeringer i følgende kategorier:

- 1) Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker
- 2) Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder
- 3) Eksponeringer mod offentlige enheder
- 4) Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker
- 5) Eksponeringer mod internationale organisationer
- 6) Eksponeringer mod institutter, § 4, stk. 1
- 7) Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v.
- 8) Eksponeringer mod detailkunder

- 9) Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom
- 10) Eksponeringer hvorpå der er restance eller overtræk
- 11) Dækkede obligationer
- 12) Securitiseringspositioner
- 13) Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v. med en kortsigtet kreditvurdering.
- 14) Eksponeringer mod kollektive investeringsordninger
- 15) Andre eksponeringer.

Stk. 2. Eksponeringer vægtes efter bestemmelserne i bilag 3.

§ 10. Ved opgørelsen af de risikovægtede poster efter standardmetoden for kreditrisiko indgår eksponeringerne med deres værdi i henhold til bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., jf. dog stk. 2-6 samt §§ 42-49. Et aktiv, der fratrækkes basiskapitalen, indgår ikke i opgørelsen af de risikovægtede poster.

Stk. 2. En virksomhed, som anvender en nettingaftale, der opfylder minimumskravene i bilag 10, pkt. 2-5, kan for værdipapirfinansieringsinstrumenter, der er omfattet af nettingaftalen, opgøre eksponeringens størrelse efter bestemmelserne i bilag 10, jf. dog § 43.

Stk. 3. En virksomhed, som har tilladelse til at anvende den interne modelmetode til beregning af eksponeringens størrelse under en nettingaftale, der opfylder minimumskravene i bilag 10, pkt. 2-5, kan for terminsforretninger, der er omfattet af nettingaftalen, opgøre eksponeringens størrelse efter bestemmelserne i bilag 10, pkt. 14-23, i stedet for efter § 44.

Stk. 4. Bestemmelserne om tilladelse til anvendelse af den interne modelmetode til beregning af eksponeringens størrelse under nettingaftaler i henhold til stk. 2 og 3, fremgår af bilag 10, pkt. 14-23.

Stk. 5. Ikke-balanceførte poster, der ikke er omfattet af stk. 2-4 eller §§ 42-49, indgår med den nominelle værdi med fradrag for hensættelser og opdeles i poster med fuld risiko, poster med mellemliggende risiko, poster med mellemliggende/lav risiko og poster med lav risiko efter bestemmelserne i bilag 4. Poster med fuld risiko indgår i opgørelsen af eksponeringens størrelse med 100 pct. af det nominelle beløb, poster med mellemliggende risiko indgår med 50 pct. af det nominelle beløb, poster med mellemliggende/lav risiko med 20 pct. af det nominelle beløb og poster med lav risiko med 0 pct.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder ikke for securitiseringspositioner, jf. § 11.

§ 11. En virksomhed, der anvender standardmetoden for kreditrisiko, skal ved opgørelsen af de risikovægtede poster medregne effekten af securitisering af virksomhedens eksponeringer samt opgøre de risikovægtede poster for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen efter bestemmelserne i bilag 11.

Stk. 2. I tilfælde hvor kravene i bilag 11, pkt. 31, 32, 33, 34 og 37 ikke er opfyldt på grund af virksomhedens uagtsomhed eller undladelse, kan Finanstilsynet pålægge den pågældende virksomhed en hensigtsmæssig supplerende risikovægtning på mindst 250 pct. af risikovægten, som ellers

ville gælde for de relevante securitisationspositioner i henhold til bestemmelserne i bilag 11, dog således at den supplerende risikovægtning højst vil resultere i en samlet risikovægt på 1.250 pct. Finanstilsynet kan forhøje risikovægtningen gradvist ved efterfølgende overtrædelser af kravene i bilag 11, pkt. 31, dog således at forhøjelsen højst kan resultere i en samlet risiko-vægt på 1.250 pct.

§ 12. En virksomhed, der anvender standardmetoden for kreditrisiko, kan ved opgørelsen af de risikovægtede poster medregne effekten af garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse samt netting af gensidige indlån og udlån efter bestemmelserne i bilag 7.

Stk. 2. Effekten af garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse samt netting af gensidige indlån og udlån i medfør af stk. 1 opgøres før anvendelse af vægtene for poster med mellemliggende risiko, poster med mellemliggende/lav risiko og poster med lav risiko i § 10, stk. 5.

§ 13. Ved opgørelsen af de risikovægtede eksponeringer kan virksomheden anvende godkendte kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger, jf. §§ 15-18. Brugen af kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger til fastsættelse af de risikovægtede poster skal være konsistent og i overensstemmelse med bilag 5.

§ 14. Kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer, herunder landeklassifikationer udarbejdet af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), kan bruges til at opgøre risikovægtene for centralregeringer og centralbanker.

Stk. 2. Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne eksportkreditagenturer skal opfylde samme kriterier som kreditvurderinger fra kreditvurderingsinstitutterne ved fastlæggelse af risikovægte, jf. § 13.

§ 15. Hvis virksomheden anvender kreditvurderinger fra godkendte kreditvurderingsinstitutter, skal den benytte kreditvurderinger, hvor de kreditvurderede enheder selv har anmodet om at blive kreditvurderet (solicited rating), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at virksomheder anvender kreditvurderinger, hvor de kreditvurderede enheder ikke selv har anmodet om at blive kreditvurderet (unsolicited ratings).

§ 16. En ekstern kreditvurdering kan kun benyttes til fastsættelse af en eksponerings risikovægt, hvis det kreditvurderingsinstitut, der tilvejebringer den, er blevet godkendt til dette formål af Finanstilsynet.

Stk. 2. Mindst et dansk eller færøsk kreditinstitut skal forventes at anvende kreditvurderingsinstituttets kreditvurderinger til bestemmelse af eksponeringers risikovægte, før kreditvurderingsinstituttet kan godkendes.

§ 17. Et kreditvurderingsinstitut kan kun godkendes, hvis kreditvurderingsinstituttets kreditvurderingsmetoder opfylder kravene til objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed, samt at kreditvurderingerne opfylder kravene til troværdighed og gennemsigtighed, jf. bilag 6.

Stk. 2. Er et kreditvurderingsinstitut registreret som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, betragtes kravene i stk. 1 om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed af vurderingsmetode som opfyldt.

Stk. 3. Er et kreditvurderingsinstitut blevet godkendt af kompetente myndigheder i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finanstilsynet godkende det pågældende kreditvurderingsinstitut på grundlag af den vurdering, der er foretaget i det andet land.

§ 18. Under hensyntagen til de kriterier, der er fastsat i bilag 5, fastsætter Finanstilsynet, hvilke kreditkvalitetstrin kreditvurderinger fra et godkendt kreditvurderingsinstitut kan indgå i.

Stk. 2. Har de kompetente myndigheder i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, truffet bestemmelse i henhold til stk. 1, kan Finanstilsynet godkende brugen af disse kreditkvalitetstrin.

Den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden)

§ 19. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at virksomheden i stedet for standardmetoden for kreditrisiko opgør de risikovægtede poster vedrørende henholdsvis kreditrisiko uden for handelsbeholdningen, positioner i aktier uden for handelsbeholdningen, andele i kollektive investeringsordninger uden for handelsbeholdningen og udvandringsrisici på erhvervede kundefordringer efter bestemmelserne i bilag 8, pkt. 3-112 (IRB-metoden), jf. dog § 71.

Stk. 2. Der kræves særskilt tilladelse til hvert af de i § 1, stk. 1, nævnte virksomheder.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal udformes efter bestemmelserne i bilag 21.

Stk. 4. Hvis virksomheden indgår i en koncern, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab beliggende på Færøerne, indsender modervirksomheden ansøgningen om tilladelse til Finanstilsynet efter bestemmelserne herfor i bilag 21. Hvis modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed beliggende på Færøerne, indsender alle virksomheder i fællesskab en ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet.

Stk. 5. En ansøgning om tilladelse til anvendelse af IRB-metoden skal omfatte samtlige eksponeringer i alle juridiske enheder, der indgår i koncernen, dog med de muligheder for midlertidige og permanente undtagelser, der fremgår af §§ 24-26.

§ 20. Der kan kun gives tilladelse til anvendelse af IRB-metoden i medfør af § 19, hvis virksomhedens systemer til styring og rating af eksponeringer med kreditrisiko opfylder kravene i bilag 8, pkt. 113-242.

Stk. 2. Hvis virksomheden indgår i en koncern, kan Finanstilsynet tillade, at minimumskravene i bilag 8, pkt. 113-242, opfyldes for koncernens modervirksomhed og dets dattervirksomheder set under ét.

§ 21. Hvis virksomheden indgår i en koncern, hvor modervirksomheden eller et eller flere dattervirksomheder er et kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, der er meddelt tilladelse i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finanstilsynet tillade anvendelse af IRB-metoden på vilkår aftalt med de kompetente myndigheder i det pågældende land, forudsat at bestemmelserne vedrørende virksomhedernes anvendelse af IRB-metoden som beskrevet i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiell virksomhed, er opfyldt.

§ 22. En virksomhed, der søger om tilladelse til at anvende IRB-metoden, skal dokumentere, at den for de relevante eksponeringskategorier har anvendt ratingsystemer, som i det væsentlige opfylder minimumskravene i bilag 8, pkt. 113-242, i en periode på mindst tre år forud for den påtænkte anvendelse af IRB-metoden, jf. dog § 72.

Stk. 2. For at opnå godkendelse til anvendelse af IRB-metoden skal hovedparten af virksomhedens centrale forretningsområder, som ikke er omfattet af en tilladelse til permanent undtagelse, jf. § 26, være dækket af IRB-metoden på godkendelsestidspunktet.

§ 23. En virksomhed, der i forbindelse med anvendelse af IRB-metoden søger om tilladelse til at benytte egne estimater for tab ved misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer (CF) for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, skal dokumentere, at den har beregnet og anvendt egne estimater for LGD og CF på en måde, der i det væsentlige opfylder minimumskravene i bilag 8, pkt. 113-242, i en periode på mindst tre år forud for den påtænkte anvendelse af egne estimater for disse parametre for de relevante eksponeringskategorier, jf. dog § 72.

§ 24. Finanstilsynet kan tillade virksomheden at indføre IRB-metoden i virksomheden, virksomhedens modervirksomhed og deres dattervirksomheder efter en på forhånd aftalt udrulningsplan. En udrulningsplan kan omfatte en trinvis indførelse af IRB-metoden på følgende områder:

- 1) Eksponeringskategorier inden for samme forretningsenhed.
- 2) Forretningsenheder, herunder juridiske enheder inden for samme koncern.
- 3) Underkategorierne detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom, kvalificerede revolverende detaileksponeringer og øvrige detaileksponeringer.
- 4) Anvendelse af egne estimater for LGD eller CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer for virksomheder, der har fået tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer.

Stk. 2. Trinvis indførelse i medfør af stk. 1, nr. 1-3, indebærer, at virksomheden midlertidigt anvender standardmetoden for kreditrisiko på de områder, der er omfattet af udrulningsplanen.

Stk. 3. Trinvis indførelse i medfør af stk. 1, nr. 4, indebærer, at virksomheden for de eksponeringskategorier og forretningsenheder, som er omfattet af udrulningsplanen for de respektive risikoparametre, anvender de i bilag 8, pkt. 60-70, fastsatte værdier for LGD eller de i § 27, stk. 8, nr. 1, fastsatte værdier for CF.

Stk. 4. Virksomheden skal anvende egne beregninger af løbetiden (M) efter bestemmelserne i bilag 8, pkt. 61-67, for alle erhvervs-, institut- og statseksponeringer, såfremt virksomheden anvender egne estimater for LGD eller CF på nogle eksponeringskategorier inden for erhvervs-, institut- eller statseksponeringer.

Stk. 5. Benytter virksomheden IRB-metoden for mindst én eksponeringskategori, skal virksomheden samtidig benytte IRB-metoden for aktieeksponeringskategorien, medmindre aktieeksponeringer undtages permanent i medfør af § 26, stk. 1, nr. 5, 6 og 9.

§ 25. Den trinvis indførelse i medfør af § 24 skal ske inden for en rimelig tidsfrist, dog maksimalt tre år efter anvendelsen af IRB-metoden er påbegyndt, og på nærmere fastlagte betingelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Den samlede tidsplan og rækkefølgen for den trinvis indførelse skal, sammen med de betingelser, der knytter sig til den trinvis indførelse, fremgå af virksomhedens udrulningsplan.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade en længere tidsfrist end angivet i stk. 1 og kan tillade, at udrulningsplanen ændres i løbet af udrulningsperioden, hvis forretningsmæssige eller andre væsentlige forudsætninger ændrer sig.

§ 26. Finanstilsynet kan tillade virksomheden at undtage følgende eksponeringer permanent fra IRB-metoden og i stedet anvende standardmetoden for kreditrisiko for de pågældende eksponeringer:

- 1) Eksponeringer mod den danske stat, danske regioner, danske kommuner, Grønlands Hjemmestyre, Færøernes Landsstyre, grønlandske og færøske kommuner, Den danske Folkekirke samt Danmarks Nationalbank.
- 2) Eksponeringer mod centralregeringer, regionale myndigheder, lokale myndigheder, offentlige enheder og centralbanker i EU-medlemsstater eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og hvor virksomhedens dattervirksomhed eller modervirksomhed eller modervirksomhedens andre dattervirksomheder er hjemmehørende og omfattet af direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiell virksomhed, eller omfattet af krav i EU-medlemsstater eller krav i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, forudsat at følgende er opfyldt:
 - a) Der i kraft af særlige offentlige arrangementer ikke er nogen forskel i risikoen mellem eksponeringer mod staten og disse øvrige eksponeringer.

b) Eksponeringerne mod centralregeringen er forbundet med nulvægt under standardmetoden for kreditrisiko.

- 3) Andre eksponeringer mod centralregeringer, regionale myndigheder, lokale myndigheder, offentlige enheder og centralbanker, som ikke er omfattet af nr. 1 og 2, men hvor antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det vil være uforholdsmæssigt byrdefuldt for virksomheden at indføre et ratingsystem for disse modparter.
 - 4) Institutexsponeringer, hvor antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det vil være uforholdsmæssigt byrdefuldt for virksomheden at indføre et ratingsystem for disse modparter.
 - 5) Aktieeksponeringer, herunder aktieeksponeringer som er underliggende til investeringsandele i kollektive investeringsordninger, der er omfattet af bilag 8, pkt. 110, hvis den samlede værdi af disse eksponeringer i gennemsnit igennem det foregående år ikke overstiger 10 pct. af virksomhedens basiskapital. Hvis antallet af disse aktieeksponeringer er mindre end 10 individuelle besiddelser, er grænsen på 5 pct. af virksomhedens basiskapital.
 - 6) Aktieeksponeringer mod enheder, hvis kreditforpligtelser berettiger til nulvægt efter standardmetoden for kreditrisiko, herunder offentligt støttede foretagender, på hvilke der kan anvendes nulvægt.
 - 7) Eksponeringer mod modparter, som er virksomhedens modervirksomhed, virksomhedens dattervirksomhed eller en dattervirksomhed af virksomhedens modervirksomhed.
 - 8) Eksponeringer i ikke-centrale forretningsenheder samt mod eksponeringskategorier, der er uvæsentlige med hensyn til størrelse og risikoprofil, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Forretningsenheder og eksponeringskategorier, som undtages fra IRB-metoden med denne begrundelse, skal samlet udgøre under 15 pct. af de risikovægtede poster, jf. dog stk. 2.
 - b) En enkelt forretningsenhed eller en enkelt eksponeringskategori, der i sig selv udgør op mod 15 pct. af de risikovægtede poster, betragtes ikke som uvæsentlig og kan dermed ikke undtages fra IRB-metoden, jf. dog stk. 2.
 - 9) Aktieeksponeringer, som EU-medlemsstater eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, har undtaget i medfør af artikel 89, stk. 1, litra f og g, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiell virksomhed.
- Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at grænserne i stk. 1, nr. 8, litra a og b, i en periode overskrides, og at særlige eksponeringer permanent undtages fra grænserne.

§ 27. Ved opgørelsen af de risikovægtede poster i medfør af § 19 indgår eksponeringer med deres værdi før nedskrivning eller anden værdiregulering, jf. dog stk. 2-9 samt

§§ 42-49. Dette gælder også aktiver erhvervet til en pris forskellig fra det skyldige beløb. Et aktiv, der fratrækkes basiskapitalen, indgår ikke i opgørelsen af de risikovægtede poster.

Stk. 2. Eksponeringer, der måles til dagsværdi i henhold til bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., indgår med dagsværdien af eksponeringen før nedskrivninger og hensættelser for kreditrisiko.

Stk. 3. Eksponeringer i form af aktier uden for handelsbeholdningen indgår med den værdi, de opgøres til i henhold til bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Stk. 4. Eksponeringer i form af aktiver uden modparter, som defineret i bilag 8, pkt. 24, indgår med den værdi, de opgøres til i henhold til bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Stk. 5. Eksponeringer i relation til kreditrisiko på erhvervede fordringer opgøres til det udestående beløb fratrukket solvenskravet for udvandringsrisiko, jf. bilag 8, pkt. 106 og 107. Solvenskravet til udvandringsrisiko opgøres på grundlag af det udestående beløb uden anvendelse af bestemmelserne om risikoreduktion i bilag 9.

Stk. 6. Eksponeringer i form af værdipapirer, der stilles til sikkerhed eller udlånes i forbindelse med værdipapirfinansieringsinstrumenter, indgår med den værdi, de opgøres til i henhold til bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., jf. dog stk. 7 og § 43.

Stk. 7. § 10, stk. 2-4, gælder tilsvarende for en virksomhed, som anvender IRB-metoden for kreditrisiko.

Stk. 8. Ikke-balanceførte poster, der ikke er omfattet af stk. 7 eller §§ 42-49, indgår med det nominelle beløb uden fradrag for hensættelser multipliceret med en konverteringsfaktor (CF) efter følgende kriterier:

- 1) En virksomhed, der i forbindelse med anvendelse af IRB-metoden ikke har tilladelse til at benytte egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer (CF) for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, som defineret i bilag 8, pkt. 6-8, skal anvende følgende CF'er for ikke-balanceførte eksponeringer inden for de pågældende eksponeringskategorier:
 - a) For kredittilsagn, som virksomheden kan opsiges når som helst, uden varsel og uden betingelser, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse ved en forringelse af modpartens kreditkvalitet, anvendes en CF på 0 pct. Virksomheden skal for at kunne anvende en CF på 0 pct. nøje overvåge modpartens finansielle situation, og dens interne kontrolsystemer skal øjeblikkeligt kunne identificere forringelser af modpartens kreditkvalitet.
 - b) For åbne og bekræftede rembursers med kort løbetid og lignende instrumenter anvendes en CF på 20 pct. både for den udstedende og adviserende virksomhed.
 - c) For uudnyttede købetilsagn for revolverende erhvervede fordringer med specifikke debitorer, der

kan opsiges uden betingelser, eller hvor det effektivt er sikret, at virksomheden automatisk kan opsiges dem når som helst og uden varsel, skal der anvendes en CF på 0 pct. Virksomheden skal for at kunne anvende en CF på 0 pct. nøje overvåge debitors finansielle situation, og dens interne kontrolsystemer skal øjeblikkeligt kunne identificere forringelser af debitors kreditkvalitet.

- d) For andre kredittilsagn, inklusive lånetilbud, som ikke er omfattet af litra a, og garantier for låneprogrammer, anvendes en CF på 75 pct.
- e) Alle andre ikke-balanceførte poster end de, der er nævnt i litra a-d, placeres i risikokategorier i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 4. Ved opgørelsen af eksponeringens størrelse for eksponeringer med fuld risiko anvendes en CF på 100 pct. For eksponeringer med mellemliggende risiko anvendes en CF på 50 pct. For eksponeringer med mellemliggende/lav risiko anvendes en CF på 20 pct. For eksponeringer med lav risiko anvendes en CF på 0 pct.
- 2) Virksomheder, der har tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, skal, bortset fra områder der er omfattet af trinvis indførelse i medfør af § 24, stk. 1, nr. 4, anvende egne estimater for CF for de produktkategorier, der er nævnt i nr. 1, litra a-d og for poster med mellemliggende risiko, mellemliggende/lav risiko og lav risiko i henhold til litra e, 3-5 pkt.
- 3) Virksomheden skal for detaileksponeringer, som defineret i bilag 8, pkt. 11-19, anvende egne estimater for CF for produktkategorierne nævnt i nr. 1, litra a-d og for poster med mellemliggende risiko, mellemliggende/lav risiko og lav risiko i henhold til litra e, 3-5 pkt.
- 4) Er en forpligtelse knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, anvendes den laveste af de to CF'er, der gælder for de enkelte forpligtelser.

Stk. 9. Stk. 1-8 gælder ikke for securitiseringspositioner, jf. § 30.

§ 28. En virksomhed, der anvender IRB-metoden, skal opgøre de forventede tab på eksponeringer omfattet af IRB-metoden samt forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på disse eksponeringer efter bestemmelserne i bilag 8, pkt. 243-256.

§ 29. En virksomhed, der anvender IRB-metoden, og som ikke har tilladelse til at anvende egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer (CF) for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, kan ved opgørelsen af de risikovægtede poster og de forventede tab for disse eksponeringsklasser medregne effekten af garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse samt netting af gensidige udlån og indlån efter bestemmelserne i bilag 9, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En virksomhed, som har tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, er omfattet af bestemmelserne i bilag 9, pkt. 14-16, om betingelserne for at anvende risikovægtform-

len for anerkendelse af ”dobbelt misligholdelseeffekten” for garantier og kreditderivater i form af ”total return swaps” og ”credit default swaps”, jf. bilag 8, pkt. 80 og 81.

Stk. 3. En virksomhed, der anvender IRB-metoden, og som anvender enten den enkle risikovægtmetode eller PD/LGD-metoden for aktier uden for handelsbeholdningen, kan medregne effekten af garantier og kreditderivater, der er opnået på disse aktieeksponeringer, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 9.

Stk. 4. Effekten af garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse samt netting i medfør af stk. 1 og 2 opgøres før anvendelse af konverteringsfaktorerne (CF) i § 27, stk. 8.

§ 30. En virksomhed, der anvender IRB-metoden for kreditrisiko, skal ved opgørelsen af de risikovægtede poster medregne effekten af securitisering af virksomhedens eksponeringer samt opgøre de risikovægtede poster for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen efter bestemmelserne i bilag 11.

Stk. 2. I tilfælde hvor kravene i bilag 11, pkt. 31, 32, 33, 34 og 37 ikke er opfyldt på grund af virksomhedens uagt-somhed eller undladelse, kan Finanstilsynet pålægge den pågældende virksomhed en hensigtsmæssig supplerende risikovægtning på mindst 250 pct. af risikovægten, som ellers ville gælde for de relevante securitisationspositioner i henhold til bestemmelserne i bilag 11, dog således at den supplerende risikovægtning højst vil resultere i en samlet risikovægt på 1.250 pct. Finanstilsynet kan forhøje risikovægtningen gradvist ved efterfølgende overtrædelser af kravene i bilag 11, pkt. 31, dog således at forhøjelsen højst kan resultere i en samlet risiko-vægt på 1.250 pct.

§ 31. En virksomhed, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden, kan ikke ophøre hermed og i stedet anvende standardmetoden for kreditrisiko, medmindre virksomheden opnår tilladelse dertil fra Finanstilsynet.

§ 32. En virksomhed, der i forbindelse med anvendelse af IRB-metoden har tilladelse til at benytte egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer (CF) for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, kan ikke ophøre hermed og i stedet anvende de i bilag 8, pkt. 50-60, fastsatte værdier for LGD eller de i § 27, stk. 8, nr. 1, fastsatte værdier for CF, medmindre virksomheden opnår tilladelse dertil fra Finanstilsynet.

§ 33. Hvis en virksomhed, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden, ophører med at opfylde kravene i bilag 8, skal virksomheden enten forelægge en plan for Finanstilsynet for en snarlig tilbagevenden til opfyldelse af kravene eller dokumentere, at manglende opfyldelse er af uvæsentlig betydning.

Kapitel 5

Markedsrisiko

§ 34. Ved opgørelsen af risikovægtede poster for positioner med markedsrisiko skal virksomheden anvende standardmetoderne for markedsrisiko, jf. §§ 35-39, eller interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller), jf. §§ 40-41.

Stk. 2. Ved positioner med markedsrisiko forstås i denne bekendtgørelse poster i handelsbeholdningen, jf. § 6 samt positioner med råvarerisiko og valutarisiko uden for handelsbeholdningen.

Standardmetoderne for markedsrisiko

§ 35. Standardmetoden for opgørelsen af de risikovægtede poster for positionsrisiko for gældsinstrumenter, aktier og andele i kollektive investeringsordninger i handelsbeholdningen fremgår af bilag 12.

§ 36. Institutter og finansielle holdingvirksomheder, hvor modervirksomhedens virksomhed udelukkende eller hovedsagligt består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber, kan opgøre de risikovægtede poster i handelsbeholdningen, der er omfattet af standardmetoden for positionsrisiko i handelsbeholdningen, efter bestemmelserne i kapitel 4 i stedet for efter bestemmelsen i § 35, såfremt

- 1) den pågældende virksomheds handelsbeholdning, opgjort brutto,
- 2) normalt udgør højst 5 pct. af virksomhedens samlede balance og ikke-balanceførte poster og normalt udgør højst modværdien af 15 mio. euro, samt
- 3) på intet tidspunkt overstiger 6 pct. af virksomhedens samlede balance og ikke-balanceførte poster og på intet tidspunkt overstiger modværdien af 20 mio. euro.

§ 37. Såfremt en virksomhed omfattet af § 36, stk. 1, i en længere periode overskrider en af de nævnte grænser i § 36, stk. 1, skal virksomheden på eget initiativ opgøre de risikovægtede poster i handelsbeholdningen efter bestemmelserne i bilag 12 og straks underrette Finanstilsynet om overskridelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at virksomheder omfattet af § 36, stk. 1, skal opgøre de risikovægtede poster for positionsrisiko i handelsbeholdningen, jf. § 35, efter bestemmelserne i bilag 12.

§ 38. Standardmetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for positioner i råvaderivater fremgår af bilag 13.

§ 39. Standardmetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for positioner i fremmed valuta og guld fremgår af bilag 14.

Interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)

§ 40. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at virksomheden opgør de risikovægtede poster for markedsrisiko ved anvendelse af interne modeller (VaR-modeller) i overensstemmelse med bilag 15 i stedet for efter standardmetoderne i bilag 12, 13 og 14. Tilladelsen kan omfatte virksomhedens renterisiko uden for handelsbeholdningen.

Stk. 2. En tilladelse kan omfatte anvendelse af interne modeller til beregning af samtlige positioner med markedsrisiko, jf. § 34, stk. 2, eller markedsrisiko for en delportefølje, således at virksomheden opgør de risikovægtede poster for markedsrisiko ved en kombination af interne modeller og standardmetoderne i bilag 12, 13 og 14.

Stk. 3. Tilladelse kan kun gives, hvis virksomheden opfylder kravene i bilag 15.

Stk. 4. Tilladelsen kan omfatte brugen af interne modeller til opgørelsen af de risikovægtede poster til specifik risiko for aktier og gældsinstrumenter, hvis virksomheden opfylder kravene hertil i bilag 15, pkt. 13-20.

Stk. 5. For en virksomhed, der har tilladelse til at anvende interne modeller for specifik risiko i medfør af stk. 4, og som handler med positioner i securitiseringer, kan tilladelsen i medfør af stk. 4 omfatte muligheden for at benytte en lavere risikovægt end 1.250 pct. på positioner i securitiseringer, der i henhold til bilag 11 ville være omfattet af en risikovægt på 1.250 pct., hvis kravene hertil i bilag 15, pkt. 13-20, er opfyldt.

Stk. 6. Tilladelsen i henhold til stk. 1 kan omfatte brugen af empiriske korrelationer inden for risikokategorierne og på tværs af risikokategorierne, hvis virksomhedens systemer til beregning og vurdering af korrelationer er velfungerende og gennemføres på betryggende vis.

§ 41. Hvis virksomheden indgår i en koncern, gælder § 19, stk. 2, 4 og 5, og § 21 tilsvarende for ansøgninger i medfør af § 40.

Stk. 2. Bestemmelserne om ansøgning om anvendelse af interne modeller til markedsrisiko fremgår af bilag 22.

Kapitel 6

Modparts-, afviklings- og leveringsrisiko

Modpartsrisiko

§ 42. Virksomheden skal opgøre eksponeringens størrelse for afledte finansielle instrumenter, der er omfattet af bilag 17, samt for kreditderivater inden for handelsbeholdningen i overensstemmelse med enten markedsværdimetoden for modpartsrisiko, der fremgår af bilag 16, pkt. 9-16, standardmetoden for modpartsrisiko, der fremgår af bilag 16, pkt. 17-37, eller den interne modelmetode for modpartsrisiko, der fremgår af bilag 16, pkt. 38-82, jf. dog §§ 45 og 46.

Stk. 2. Virksomheden kan benytte en kombination af markedsværdimetoden og standardmetoden for modpartsrisiko i det tilfælde, der er nævnt i bilag 16, pkt. 35.

Stk. 3. Hvis virksomheden indgår i en koncern, kan den anvende en af metoderne nævnt i stk. 1, uanset hvilke metoder andre juridiske enheder i koncernen anvender.

§ 43. Virksomheden kan opgøre eksponeringens størrelse for værdipapirfinansieringsinstrumenter i overensstemmelse med den interne modelmetode for modpartsrisiko i stedet for efter værdien i henhold til § 10, eller, hvor det er relevant, værdien efter § 27, jf. dog § 46.

§ 44. Virksomheden kan uafhængigt af den benyttede metode for opgørelse af eksponeringens størrelse for afledte finansielle instrumenter, der er omfattet af bilag 17, kreditderivater inden for handelsbeholdningen og værdipapirfinansieringsinstrumenter, opgøre eksponeringens størrelse for terminsforretninger i overensstemmelse med enten markedsværdimetoden for modpartsrisiko, standardmetoden for

modpartsrisiko eller den interne modelmetode for modpartsrisiko, jf. dog § 46.

§ 45. Eksponeringens størrelse fastsættes til nul på erhvervede kreditderivater, som afdækker kreditrisikoen på en eksponering uden for handelsbeholdningen eller på en eksponering med modpartsrisiko inden for handelsbeholdningen.

Stk. 2. Virksomheden kan vælge konsistent at inkludere alle kreditderivater, som afdækker kreditrisikoen på en eksponering uden for handelsbeholdningen eller på en eksponering med modpartsrisiko inden for handelsbeholdningen, i beregningen af risikovægtede poster for modpartsrisiko.

§ 46. Eksponeringens størrelse fastsættes til nul for afledte finansielle instrumenter, værdipapirfinansieringsinstrumenter og terminsforretninger, der vedrører ikke-afviste kontrakter indgået med en central modpart, hvor alle deltagerne i den centrale modparts systemer dagligt stiller fuld sikkerhed for deres eksponeringer mod den centrale modpart. Eksponeringens værdi for andre eksponeringer mod en central modpart, der skyldes afledte finansielle instrumenter, værdipapirfinansieringsinstrumenter og terminsforretninger indgået med den centrale modpart, kan ligeledes sættes til nul.

Stk. 2. Ved en central modpart forstås i denne bekendtgørelse en enhed, som retligt indtræder mellem modparterne i kontrakter, som handles på en eller flere finansielle markeder, ved at blive køber over for sælger og sælger over for køber.

§ 47. Eksponeringens størrelse for en given modpart opgøres i markedsværdimetoden for modpartsrisiko, standardmetoden for modpartsrisiko og den interne modelmetode for modpartsrisiko som summen af eksponeringens størrelse beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

Stk. 2. Ved nettinggruppe forstås i denne bekendtgørelse en gruppe af transaktioner med en enkelt modpart, som er omfattet af et juridisk gyldigt bilateralt nettingsystem, for hvilket netting opfylder betingelserne i bilag 7 og bilag 16, pkt. 83-92. Enhver transaktion, som ikke er omfattet af et juridisk gyldigt bilateralt nettingsystem, som er anerkendt i henhold til bilag 16, pkt. 83-92, betragtes som sin egen nettinggruppe.

§ 48. Eksponeringens størrelse opgjort i henhold til §§ 42-47 indgår ved opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko efter bestemmelserne i kapitel 4.

Stk. 2. En virksomhed, der anvender IRB-metoden for kreditrisiko, jf. §§ 19-33, kan opgøre de risikovægtede poster for eksponeringer, der vedrører terminsforretninger, efter standardmetoden for kreditrisiko, jf. §§ 9-18, uanset omfanget af sådanne forretninger.

§ 49. Anvendelse af den interne modelmetode for modpartsrisiko kræver Finanstilsynets tilladelse.

Stk. 2. Tilladelse kan kun gives, hvis virksomheden opfylder kravene i bilag 16, pkt. 38-82.

Stk. 3. Bestemmelserne om ansøgning om anvendelse af den interne modelmetode fremgår af bilag 23.

Stk. 4. Hvis virksomheden indgår i en koncern, gælder § 19, stk. 2, 4 og 5, og § 21 tilsvarende for ansøgninger i medfør af stk. 1-3.

Afviklingsrisiko (delivery versus payment)

§ 50. Såfremt et køb eller et salg af værdipapirer i handelsbeholdningen, herunder spotforretninger, terminsforretninger og andre forretninger med fysisk levering, ikke er afviklet senest ved begyndelsen af den femte arbejdsdag efter den aftalte afviklingsdag, indgår afviklingsrisikoen herpå, jf. stk. 2, med en vægt på 1.250 pct., indtil afvikling har fundet sted. Hvis afviklingsrisikoen på et værdipapir er nul eller negativ, indgår den ikke i beregningen af den samlede afviklingsrisiko.

Stk. 2. Ved køb af værdipapirer beregnes afviklingsrisikoen som de pågældende værdipapirers markedsværdi på opgørelsesdagen minus den aftalte afviklingspris. Ved salg af værdipapirer beregnes afviklingsrisikoen som den aftalte afviklingspris minus de pågældende værdipapirers markedspris på opgørelsesdagen.

Leveringsrisiko (free deliveries)

§ 51. Såfremt virksomheden har betalt for værdipapirer eller valuta i handelsbeholdningen før levering eller har leveret værdipapirer eller valuta i handelsbeholdningen, før den har modtaget betaling, indgår leveringsrisikoen med følgende vægte, jf. dog stk. 4:

- 1) Frem til og med første aftalte forfaldsday vægtes de udestående betalinger, værdipapirer og valutaer med 0 pct.
- 2) Efter første aftalte forfaldsday og frem til og med fire arbejdsdage efter anden aftalte forfaldsday vægtes de udestående betalinger, værdipapirer og valutaer som eksponeringer efter bestemmelserne i kapitel 4, jf. dog stk. 2 og 3.
- 3) Fra femte arbejdsdage efter anden aftalte forfaldsday og frem til, at tilgodehavendet, værdipapirerne eller valutaer enten betales, leveres eller afskrives, fradrages værdien af de overførte betalinger, værdipapirer og valutaer samt en eventuel positiv markedsværdi af forretningen i basiskapitalen, jf. § 139, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Stk. 2. Hvis virksomheden anvender IRB-metoden for kreditrisiko, jf. §§ 19-33, kan virksomheden ved opgørelsen af de risikovægtede poster i henhold til stk. 1, nr. 2, tildele en sandsynlighed for misligholdelse (PD) til modparter, som den ikke har eksponeringer mod uden for handelsbeholdningen, på baggrund af modpartens eksterne rating. Hvis virksomheden anvender IRB-metoden med egne estimater for LGD, kan virksomheden ved opgørelsen af de risikovægtede poster i henhold til stk. 1, nr. 2, tildele eksponeringen en LGD-værdi som fastsat i bilag 8, pkt. 53, såfremt virksomheden benytter LGD-værdier som fastsat i bilag 8, pkt. 53, for alle sådanne eksponeringer. Alternativt kan virksomheden opgøre de risikovægtede poster for eksponeringer efter stk. 1, nr. 2, efter standardmetoden for kreditrisiko, jf. §§ 9-18, såfremt den benytter denne metode for alle sådanne

eksponeringer, eller anvende en risikovægt på 100 pct. for alle sådanne eksponeringer.

Stk. 3. Hvis de udestående betalinger, værdipapirer og valutaer med leveringsrisiko efter stk. 1, nr. 2, ikke er af væsentligt omfang, kan virksomheden, uanset hvilken metode virksomheden anvender ved opgørelsen af de risikovægtede poster for kreditrisiko, ved opgørelsen af de risikovægtede poster i henhold til stk. 1, nr. 2, anvende en risikovægt på 100 pct. for alle sådanne eksponeringer.

Stk. 4. Hvis leveringsrisikoen efter stk. 1 er opstået som følge af et omfattende systemsvigt i et clearing- eller afviklingssystem, kan Finanstilsynet undtage fra kravene i stk. 1-3 frem til, at fejlen er udbedret. Hvis en modpart under sådanne forhold undlader at afvikle en handel, anses det ikke for en misligholdelse i medfør af § 52 og bilag 8, pkt. 31-36.

Indberetning af modpartens misligholdelse

§ 52. Hvis virksomhedens modpart i genkøbstransaktioner eller i transaktioner vedrørende udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer misligholder sine forpligtelser, skal virksomheden straks indberette dette til Finanstilsynet.

Kapitel 7

Operationel risiko

§ 53. Virksomheden skal opgøre de risikovægtede poster for operationel risiko i overensstemmelse med basisindikatormetoden, standardindikatormetoden eller den avancerede målemetode.

Stk. 2. Ved operationel risiko forstås risikoen for tab som følge af u hensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl og systemmæssige fejl eller som følge af eksterne begivenheder, inklusive retlige risici.

§ 54. Basisindikatormetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko fremgår af bilag 18, pkt. 3-9.

§ 55. Virksomheden kan anvende standardindikatormetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko, der fremgår af bilag 18, pkt. 10 og 13, hvis virksomheden opfylder kravene i bilag 18, pkt. 14 og 16.

§ 56. Virksomheden kan kun benytte en kombination af basisindikatormetoden og standardindikatormetoden i ekstraordinære situationer. Ved ekstraordinære situationer forstås sammenlægning med andre virksomheder og andre væsentlige udvidelser af forretningsområder, der kan nødvendiggøre en overgangsperiode vedrørende anvendelse af standardindikatormetoden.

Stk. 2. Den kombinerede brug af basisindikatormetoden og standardindikatormetoden er betinget af, at virksomheden anvender standardindikatormetoden i henhold til en tidsplan, som er godkendt af Finanstilsynet.

§ 57. Virksomheden kan ansøge Finanstilsynet om tilladelse til at opgøre de risikovægtede poster for operationel risiko ved anvendelse af den avancerede målemetode (AMA-

modeller) i bilag 19 i stedet for efter basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden i bilag 18.

Stk. 2. Tilladelse kan kun gives, hvis virksomheden opfylder kravene i bilag 19, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. En tilladelse kan omfatte anvendelse af den avancerede målemetode (AMA-modeller) til opgørelse af de risikovægtede poster for samtlige virksomhedens operationelle risici eller i kombination med basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden, når betingelserne herfor i bilag 19, pkt. 33 og 34, er opfyldt.

Stk. 4. Hvis virksomheden indgår i en koncern, kan Finanstilsynet tillade, at kravene i bilag 19 opfyldes for koncernens modervirksomhed og dets dattervirksomheder set under ét.

§ 58. Hvis virksomheden indgår i en koncern, gælder § 19, stk. 2, 4 og 5, og § 21 tilsvarende for ansøgninger i medfør af § 57.

Stk. 2. Bestemmelserne om ansøgning om anvendelse af den avancerede målemetode til operationel risiko fremgår af bilag 24.

§ 59. En virksomhed, der benytter standardindikatormetoden, må ikke efterfølgende benytte basisindikatormetoden.

Stk. 2. En virksomhed, der benytter den avancerede målemetode, må ikke efterfølgende benytte standardindikatormetoden eller basisindikatormetoden.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 1 og stk. 2.

Kapitel 8

Virksomhedens oplysningsforpligtelser

§ 60. Virksomheden skal offentliggøre de oplysninger, der fremgår af bilag 20, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 1. I koncerner, hvor modervirksomheden er en af de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 3 eller 5, angivne virksomheder, skal modervirksomheden kun offentliggøre oplysninger om koncernen på et konsolideret grundlag. Delkoncerner, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, skal ikke offentliggøre oplysninger på delkonsolideret niveau.

Stk. 3. Hvis en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-3 eller 5, angivne virksomheder, har en modervirksomhed i et andet land, kan virksomheden undlade at offentliggøre oplysninger i henhold til stk. 1, hvis dens modervirksomhed er omfattet af lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og den pågældende modervirksomhed offentliggør oplysninger mindst svarende til oplysningspligten, jf. stk. 1, i den medlemsstat eller det land, hvor den pågældende modervirksomhed er hjemmehørende. Hvis dattervirksomheden eller dattervirksomheden og dennes dattervirksomhed på delkonsolideret grundlag har en arbejdende kapital som oversteg 25 mia. kr. ved udgangen af seneste regnskabsår, skal dattervirksomheden dog selvstændigt eller på delkonsolideret grundlag offentliggøre oplysninger i henhold til stk. 1.

Stk. 4. En virksomhed, hvis modervirksomhed er omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union

som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finanstilsynet give tilladelse til at undlade at offentliggøre oplysninger, såfremt den pågældende modervirksomhed offentliggør oplysninger mindst svarende til oplysningerne i henhold til stk. 1.

Stk. 5. Pligten til at offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10, finder alene anvendelse for virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1.

Stk. 6. Stk. 2-4 finder ikke anvendelse for oplysningerne omfattet af bilag 20, pkt. 5-10.

Stk. 7. Virksomheder omfattet af pligten til at offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10, og som indgår i en koncern med andre virksomheder omfattet af denne pligt, kan offentliggøre virksomhedernes oplysninger i én samlet offentliggørelse. De i bilag 20, pkt. 5, nævnte beskrivelser kan beskrives samlet for alle virksomheder i koncernen under forudsætning af, at de nævnte beskrivelser er dækkende for alle virksomheder i koncernen, som er omfattet af pligten til at offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10. Den samlede offentliggørelse skal da offentliggøres af hver enkelt virksomhed.

§ 61. En eller flere af de i bilag 20 anførte oplysninger kan undlades offentliggjort, hvis den information, der formidles, ikke kan betragtes som væsentlig.

Stk. 2. Oplysninger betragtes som væsentlige, hvis udeldelse eller fejl citering af disse oplysninger kan påvirke vurderingen hos en bruger, der baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve, at virksomheden skal offentliggøre oplysninger, som virksomheden ikke betragter som væsentlige.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve, at de i bilag 20, pkt. 5-10, nævnte oplysninger skal specificeres yderligere. Disse specifikationer vil ligeledes være omfattet af kravet om offentliggørelse.

§ 62. Virksomheden kan undlade at offentliggøre en eller flere af de i bilag 20 anførte oplysninger, hvis den information, der formidles, må betragtes som fortrolig, eller hvis offentliggørelse af oplysningerne vil undergrave virksomhedens konkurrenceevne.

Stk. 2. Oplysninger skal betragtes som fortrolige, hvis der foreligger betingelser vedrørende kunde-forhold, der indebærer en fortrolighedsforpligtelse for virksomheden.

Stk. 3. Virksomheden skal angive en begrundelse for manglende offentliggørelse af oplysningspligten i henhold til stk. 1. Desuden skal virksomheden offentliggøre mere generelle oplysninger om det forhold, der er undladt fra oplysningspligten.

Stk. 4. En virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan for ikke at skade sine berettigede interesser på eget ansvar ud sætte offentliggørelsen af oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og virksomheden kan sikre, at oplysningerne behandles fortroligt. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne, så snart det er muligt uden at skade virksomhedens berettigede interesser.

§ 63. Virksomheden skal vedtage en politik for efterlevelse af oplysningspligten, herunder gennemføre vurderinger af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, samt vurderinger af kontrol og offentliggørelsesintervaller.

§ 64. Oplysningerne skal offentliggøres mindst en gang årligt, og så snart det er praktisk muligt, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Virksomheden skal vurdere behovet for at offentliggøre oplysningerne hyppigere end årligt.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte offentliggørelsesfrister overfor en virksomhed og kræve, at en virksomhed offentliggør oplysninger hyppigere end årligt.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af pligten til at offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10, skal offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 5, mindst en gang årligt. Pengeinstitutter, der ved seneste regnskabsårs udgang havde en arbejdende kapital på 10 mia. kr. eller derover, pengeinstitutter, som udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked samt realkreditinstitutter skal offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 6-10, kvartalsvis. Andre virksomheder omfattet af pligten til at offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10, skal offentliggøre oplysningerne i bilag 20, pkt. 6-10, halvårligt.

Stk. 5. Såfremt der sker betydelige ændringer i de oplysninger, som virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal offentliggøre i medfør af § 60, stk. 5, jf. § 60, stk. 1, skal virksomheden umiddelbart herefter offentliggøre disse ændringer, jf. dog § 62, stk. 4.

§ 65. Virksomheden vælger selv medium for offentliggørelse. Offentliggørelse af oplysningerne skal fremgå af ét varigt medium.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at en virksomhed benytter et andet særligt medie for offentliggørelse af oplysninger end årsrapporten.

Stk. 3. Oplysningerne i bilag 20, pkt. 5-10, skal offentliggøres på færøsk. Finanstilsynet kan efter et skøn over, hvorvidt offentliggørelsen vil opfylde sit formål, træffe afgørelse om at undtage fra kravet om offentliggørelse på færøsk.

§ 66. Virksomheden skal sikre, at der sker tilstrækkelig kontrol af de oplysninger, der ikke er omfattet af revisionen af årsrapporten.

Kapitel 9

Indberetningsform

§ 67. Kapitaldækningsopgørelsen indberettes til Finanstilsynet på CS-skemaerne senest 20 arbejdsdage efter udløb af 1.-3. kvartal. CS-skemaerne er tilgængelige på Finanstilsynets hjemmeside. For fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber omfattet af § 125, stk. 2, nr. 2-3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal kapitaldækningsopgørelsen for virksomheden indberettes senest 20 arbejdsdage efter udløbet af 1.-11. måned. Indberetning af kapitaldækningsopgørelsen for ultimo året skal ske senest 30 arbejdsdage efter årets udløb.

Stk. 2. Koncerner, hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 13, i lov om fi-

nansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 14, i loven, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, skal alene indberette kapitaldækningsopgørelsen efter udløbet af hver 6. måned.

Stk. 3. For koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiel holdingvirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber, er fristen for indberetningen for koncernen og den finansielle holdingvirksomhed udgangen af februar måned.

Stk. 4. Kapitaldækningsopgørelsen skal være godkendt af virksomhedens direktion.

Stk. 5. Indberetningen skal ske på maskinlæsbart varigt medium.

Stk. 6. Koncernindberetninger fra virksomheder nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3 og 5, skal udelukkende foretages på øverste koncernniveau, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Finanstilsynet kan kræve indberetning af delkoncernopgørelser for andre delkoncerner end de i § 1, stk. 1, nr. 7, angivne, jf. § 171, stk. 3, § 172, stk. 3, og § 174, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal indsende dokumentationen nævnt i bilag 1, pkt. 98 og 99 på papir eller andet varigt medium til Finanstilsynet senest 45 arbejdsdage efter årets udløb, medmindre et andet tidspunkt er aftalt med Finanstilsynet. Pengeinstitutter, der ved seneste regnskabsårs udgang havde en arbejdende kapital på under 250 mio. kr., er dog undtaget fra denne indberetningspligt.

§ 68. Pengeinstitutter, der ved seneste regnskabsårs udgang havde en arbejdende kapital på under 250 mio. kr., skal alene indberette kapitaldækningsopgørelsen ved udløbet af hvert halvår.

Stk. 2. I koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiel holdingvirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje dattervirksomheder, der er forsikringsselskaber, skal der for koncernen og den finansielle holdingvirksomhed alene indberettes kapitaldækningsopgørelsen efter udløbet af et kalenderår.

Stk. 3. For finansielle holdingvirksomheder omfattet af stk. 2 skal der, såfremt den finansielle holdingvirksomhed ikke har andre dattervirksomheder end helt ejede forsikringsselskaber, alene ske indberetning for den finansielle holdingvirksomhed, jf. § 177, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra indberetningskravene for modervirksomheder og koncerner omfattet af § 170, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 69. Overtrædelse af § 67 kan straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel i den for Færøerne gældende straffelov.

Kapitel 11

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser m.v.

§ 70. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 400 af 21. maj 2008 for Færøerne om kapitaldækning ophæves.

§ 71. En virksomhed, der anvender IRB-metoden for kreditrisiko eller den avancerede målemetode for operationel risiko, skal i 2011 have en basiskapital, der udgør henholdsvis mindst 80 pct. af solvenskravet opgjort i overensstemmelse kapitel 2-4 i bekendtgørelse af 16. november 2001 for Færøerne om kapitaldækning for pengeinstitutter og forsikringsholdingselskaber mv., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved opgørelse af kravet i medfør af stk. 1 kan Finanstilsynet tillade, at virksomheden anvender en enklere metode end den, der fremgår af bestemmelserne i bekendtgørelse af 16. november 2001 for Færøerne om kapitaldækning for pengeinstitutter og forsikringsholdingselskaber m.v., hvis virksomheden kan godtgøre, at det derved beregnede solvenskrav ikke vil være mindre end minimumssolvenskravet opgjort efter bestemmelserne i bekendtgørelse af 16. november 2001 for Færøerne om kapitaldækning for pengeinstitutter og forsikringsholdingselskaber m.v.

§ 72. Søger virksomheden om tilladelse, jf. § 19, til at påbegynde anvendelsen af IRB-metoden i perioden 1. januar 2011 til og med 31. december 2011, og omfatter den påtænkte anvendelse af IRB-metoden ikke anvendelse af egne estimer for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, nedsættes det i § 22 nævnte krav til anvendelsesperiodens længde til to år forud for den påtænkte anvendelse af IRB-metoden.

§ 73. Virksomheder, som anvender standardindikatormetoden for operationel risiko, jf. bilag 18, pkt. 10-17, kan frem til den 31. december 2014, hvis basisindikatoren for forretningsområdet "handel og salg" udgør mindst 50 pct. af summen af basisindikatorerne for alle forretningsområderne,

anvende en procentsats på 15 pct. på forretningsområdet "handel og salg".

§ 74. For virksomheder, der anvender IRB-metoden for kreditrisiko, jf. § 19, skal den eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD af alle virksomhedens detaileksponeringer, hvor sikkerhed i fast ejendom medregnes ved opgørelsen af LGD, og som ikke er garanterede af en stat, frem til den 31. december 2012 være mindst 10 pct. uanset bestemmelsen i bilag 8, pkt. 57.

Stk. 2. Den i bilag 9, pkt. 33, anførte værdi for LGD* på 30 pct. for ikke-efterstillede eksponeringer gælder indtil den 31. december 2012. Pr. 1. januar 2013 erstattes værdien for LGD* på 30 pct. for ikke-efterstillede eksponeringer med en værdi for LGD* på 35 pct.

Stk. 3. Bilag 9, pkt. 52, gælder indtil den 31. december 2012.

§ 75. Uanset bilag 3, pkt. 1, litra a og c, kan eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område indtil den 31. december 2015 vægtes med 0 pct., uanset at eksponeringerne er nominerede i en valuta fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der er forskellig fra centralregeringens eller centralbankens nationale valuta.

§ 76. Bilag 11, pkt. 23-37 finder ikke anvendelse på securitiseringer, der er udstedt før den 1. januar 2011. Dog finder bilag 11, pkt. 23-37, anvendelse fra 1. januar 2015 på securitiseringer, der er udstedt før den 1. januar 2011, hvor nye underliggende eksponeringer tilføjes eller erstattes efter lovens ikrafttræden.

§ 77. Pengeinstitutter, hvis arbejdende kapital ved udgangen af det seneste regnskabsår udgjorde højst 250 mio. kr., kan frem til og med 31. december 2011 opgøre de risiko-vægtede poster i handelsbeholdningen, der er omfattet af standardmetoden for positionsrisiko i handelsbeholdningen, efter bestemmelser i kapitel 4 i stedet for efter bestemmelsen i § 35.

Finanstilsynet, den 25. maj 2011

ULRIK NØDGAARD

/ Kristian Vie Madsen

Bilag**Indholdsfortegnelse****Indholdsfortegnelse**

- Kapitel 1** Anvendelsesområde og definitioner
- Kapitel 2** Tilstrækkelig kapital og solvensbehov
- Kapitel 3** Afgrænsning af poster i og uden for handelsbeholdningen
- Kapitel 4** Kreditrisiko
Standardmetoden for kreditrisiko
Den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden)
- Kapitel 5** Markedsrisiko
Standardmetoderne for markedsrisiko
Interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)
- Kapitel 6** Modparts-, afviklings- og leveringsrisiko
- Kapitel 7** Operationel risiko
- Kapitel 8** Virksomhedens oplysningsforpligtelser
- Kapitel 9** Indberetningsform
- Kapitel 10** Straffebestemmelser
- Kapitel 11** Ikrafttræden og overgangsbestemmelser m.v.

Bilagsfortegnelse

- Bilag 1** Tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov
- Bilag 2** Krav ved medregning af poster i handelsbeholdningen
- Bilag 3** Standardmetoden for kreditrisiko
- Bilag 4** Klassificering af ikke-balanceførte poster
- Bilag 5** Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer til fastlæggelse af risikovægte
- Bilag 6** Godkendelse af kreditvurderingsbureauer
- Bilag 7** Kreditrisikoreducerende metoder under standardmetoden for kreditrisiko

Bilag 8	Den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden)
Bilag 9	Kreditrisikoreducerende metoder under den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko
Bilag 10	Opgørelse af eksponeringens størrelse for værdipapirfinansieringsinstrumenter m.v. ved netting
Bilag 11	Securitisering
Bilag 12	Positionsrisiko i handelsbeholdningen
Bilag 13	Råvarerisiko
Bilag 14	Valutakursrisiko
Bilag 15	Interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)
Bilag 16	Modpartsrisiko
Bilag 17	Typer af afledte finansielle instrumenter
Bilag 18	Basisindikator- og standardindikator-metoderne for operationel risiko
Bilag 19	Den avancerede målemetode for operationel risiko (AMA-modeller)
Bilag 20	Virksomhedens oplysningsforpligtelser
Bilag 21	Ansøgning om den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden)
Bilag 22	Ansøgning om interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)
Bilag 23	Ansøgning om den interne modelmetode (EPE-modeller) for modpartsrisiko
Bilag 24	Ansøgning om den avancerede målemetode for operationel risiko (AMA-modeller)

Bilag 1**Tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Baggrund	1-4
Generelle forhold	5-13
Intern proces	14-18
Metoder	19-27
Forhold, der skal indgå ved vurdering af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehov	
<i>Generelt</i>	28-31
<i>Indtjening</i>	32-34
<i>Vækst</i>	35-37
<i>Kreditrisici</i>	38-45
<i>Markedsrisici</i>	46-54
<i>Risikokoncentration</i>	55-56
<i>Koncernrisici</i>	57
<i>Likviditetsrisici</i>	58
<i>Operationelle risici</i>	59
<i>Kontrolrisici</i>	60-69
<i>Virksomhedens størrelse</i>	70
<i>Afviklingsrisici</i>	71
<i>Strategiske risici</i>	72
<i>Omdømmerisici</i>	73
<i>Renterisici uden for handelsbeholdningen</i>	74-81
<i>Eksterne risici</i>	82
<i>Andre forhold</i>	83-84
Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber	85-86
Revurdering og overvågning	87-89
Rapportering	90-97
Dokumentation	98-100

Baggrund

- 1) Reglerne om tilstrækkelig basiskapital og individuelt solvensbehov findes i § 124, stk. 1 og stk. 4, og § 125, stk. 1 og stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Finanstilsynet kan, jf. § 124, stk. 5, § 125, stk. 8, og § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, fastsætte et højere individuelt solven-

- skrav end det, der fremgår af § 124, stk. 2, nr. 1, og § 125, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
- 2) Det fremgår af § 171, stk. 1, § 172, stk. 1, § 173, stk. 1, og § 174, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, at reglerne også gælder på konsolideret basis.
 - 3) Solvensbehovet måles i forhold til de risikovægtede poster, og det er derfor en procent, jf. § 124, stk. 4, og § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. I beregningen af solvensbehovet kan der dog både indgå procentuelle beløb og faktiske kronebeløb. Ledelsen skal derfor sikre, at den tilstrækkelige basiskapital også procentuelt holder sig inden for kravet efter § 124, stk. 4, og § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - 4) Tilstrækkelig basiskapital er den kapital, der skal til for at dække solvensbehovet, jf. § 124, stk. 4, og § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Den tilstrækkelige basiskapital opgøres som det beløb, der er passende til at dække virksomhedens risici, jf. § 124, stk. 1, og § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Den tilstrækkelige basiskapital er således tælleren i brøken, når solvensbehovet beregnes.

Generelle forhold

- 5) Bestyrelse og direktion er forpligtet til at sikre, at den pågældende virksomhed har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring. Dette gælder for alle virksomheder, også selvom virksomheden samtidig indgår i en koncern. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at der lægges de samme principper til grund ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital for alle virksomheder i en koncern, hvis det kan dokumenteres, at det er relevant at anvende disse principper for alle virksomheder i koncernen.
- 6) Der skal ske en tilsvarende opgørelse på konsolideret basis.
- 7) Ved opgørelsen af en tilstrækkelig basiskapital skal virksomheden ikke alene se på nuværende risici, men også på fremtidige risici, samt muligheder for at fremskaffe kapital.
- 8) De overvejelser, som bestyrelsen og direktionen skal gøre sig i denne henseende, skal udmønte sig i et individuelt solvensbehov, jf. § 124, stk. 4, og § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
- 9) Ved vurderingen af virksomhedens tilstrækkelige basiskapital skal bestyrelsen og direktionen alene tage hensyn til virksomhedens individuelle risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som virksomheden driver sine forretninger under. Det er ikke i sig selv afgørende, hvor store risici virksomheden har i forhold til andre virksomheder. En virksomhed kan således ikke undlade at afdække betydelige risici med kapital, fordi andre virksomheder har tilsvarende risici.
- 10) En tilstrækkelig basiskapital skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som virksomheden er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som virksomheden har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital (hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital). Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.
- 11) Ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital skal der tages hensyn til arten og størrelsen af virksomhedens forretninger, og hvor komplekse disse forretninger er. Det samme gælder omfanget af den proces, der ligger til grund for vurderingen.
- 12) Dertil kommer, at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Det er alle forhold, der også indgår i den generelle bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, § 71. Opgørelse af den

tilstrækkelige kapital skal således ses i sammenhæng med de generelle regler om risikostyring m.v. i § 71 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, og de udstedte vejledninger herom.

- 13) Overvejelserne omkring en tilstrækkelig basiskapital skal være fremadrettede. Det betyder, at ændringer i virksomhedens strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om den tilstrækkelige basiskapital. Det indebærer endvidere, at virksomheden ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital skal lægge vægt på de fremtidige forventninger og mindre på de historiske erfaringer.

Intern proces

- 14) Bestyrelse og direktion skal sikre, at virksomheden har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække virksomhedens risici.
- 15) Bestyrelse og direktion har ansvaret for, at der tages stilling til, at virksomheden fastsætter den tilstrækkelige basiskapital, der danner grundlag for virksomhedens solvensbehov.
- 16) Bestyrelsen skal som minimum godkende de overordnede metoder, som virksomheden vil anvende i opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet.
- 17) Bestyrelse og direktion skal sikre sig, at beslutningerne om fastsættelse af den tilstrækkelige basiskapital er en integreret del af den overordnede ledelse af virksomheden. De skal i denne forbindelse sikre sig, at kapitalplanlægningen og de generelle principper og procedurer herfor er kommunikeret på relevant måde i virksomheden, således at ledelsen af de enheder, som kan træffe beslutninger, der kan påvirke størrelsen den tilstrækkelige basiskapital, har kendskab hertil. Bestyrelsen skal endvidere sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til at foretage opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, § 5 i denne bekendtgørelse samt dette bilag.
- 18) Virksomheden skal have en særlig af bestyrelsen godkendt plan for fremskaffelse af kapital og en tidshorisont herfor. Planen skal omfatte generelle principper for kapitalplanlægning, og hvem der er ansvarlig for denne proces. Planen skal også tage stilling til, hvordan virksomheden forventer at kunne overholde kapitalkravet i fremtiden. Planen skal endvidere indeholde en overordnet nødplan for afvigelser i de fastsatte forventninger og tage stilling til, hvad der skal ske, hvis der indtræffer uventede begivenheder. Nødplanen kan f.eks. indeholde planer for fremskaffelse af ny kapital, begrænsning af aktivitetsområderne eller anvendelse af risikoreducerende metoder.

Metoder

- 19) Den tilstrækkelige basiskapital skal opgøres på baggrund af virksomhedens risikoprofil. Det solvensbehov, der fastsættes, skal således være i overensstemmelse med virksomhedens risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som virksomheden driver sine forretninger under. Virksomheden kan dog tage andre forhold i betragtning som f.eks. et ønske om at opnå en bestemt rating, virksomhedens omdømme i markedet og strategiske mål. Hvis disse forhold indgår i opgørelsen, skal virksomheden kunne dokumentere, hvordan disse forhold har påvirket opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital. Disse forhold kan ikke medføre, at virksomheden får et lavere solvensbehov, end en opgørelse baseret på grundlag af virksomhedens risikoprofil ville tilslige.
- 20) Ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital er der i vid udstrækning metodefrihed. Virksomheden kan tage udgangspunkt i mere eller mindre avancerede metoder. Der stilles ikke krav om, at opgørelsen skal foretages ved hjælp af avancerede økonomiske metoder. Det forventes dog, at metoderne vil være forholdsmæssigt mere avancerede i større virksomheder end i mindre. Det gælder

særligt for de virksomheder, der ønsker at anvende interne metoder ved opgørelse af de risikovægtede poster.

- 21) Endvidere er det vigtigt, at bestyrelse og direktion forholder sig til, i hvilket omfang risici og potentielle risici skal være dækket af kapital. Nogle risici egner sig bedre til at blive afdækket ved bedre forretningsgange og bedre kontrol.
- 22) Metoderne kan tage udgangspunkt i minimumskravet på 8 pct., hvor bestyrelse og direktion tager stilling til, hvilke risici der hermed er dækket, før de tager stilling til eventuelle reguleringer.
- 23) Andre metoder om økonomisk kapital, der f.eks. baserer sig på en matematisk/statistisk behandling af tabserfaringer, tager udgangspunkt i den kapital, der er nødvendig for at kunne klare uforudsete tab inden for en tidshorisont på typisk 1 år. Udgangspunktet for modeller baseret på økonomisk kapital er, uanset det lovfæstede minimumskrav på 8 pct., at beregne den kapital, der er nødvendig for, at indskydere m.fl. med en høj grad af sandsynlighed ikke vil lide tab. Der skal være foretaget den nødvendige validering af modellen. Virksomheden kan her tage udgangspunkt i de krav til validering, der gælder for IRB modeller, jf. bilag 8: Den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden), eller Value-at-Risk-modeller, jf. bilag 15: Interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller).
- 24) For de virksomheder, der ikke ønsker at udvikle en egentlig økonomisk kapitalmodel, vil det også være muligt at anvende mere simple modeller, der bygger på de samme tanker. Dette kan ske ved at tage udgangspunkt i det (negative) regnskabsresultat, som en stresstest af virksomhedens regnskab vil medføre. En stresstest er et forsøg på at stresse virksomheden ud fra en række forudsætninger. Valget af stressniveau har indflydelse på den sandsynlighed, der er for, at indskyderne m.fl. ikke vil lide tab. Stresstesten måler, hvorledes den enkelte virksomhed reagerer overfor usandsynlige, men ikke helt utænkelige forhold. Det er op til den enkelte virksomhed at definere dette ud fra de risici, som virksomheden har. Som eksempler på hændelser, der kan indgå, er store forøgelser af hensættelser og nedskrivninger, store renteændringer, store ændringer i aktiekurser, store ændringer i ejendomspriser og store ændringer i valutakurser.
- 25) Udover stresstesten vil det være nødvendigt at foretage reguleringer for forhold, der ikke er dækket af stresstesten.
- 26) Uanset, hvilken metode der anvendes, skal virksomheden løbende foretage stresstest, der er relevante for virksomheden, hvor de enkelte forudsætninger stresses. Ved vurderingen af, hvilke forhold der skal indgå i en sådan stresstest, skal virksomheden tage stilling til, hvilke ændringer i forudsætningerne der skal indgå i stresstesten. Ved fastsættelse heraf skal virksomheden tage hensyn til usandsynlige, men ikke helt utænkelige forhold. Virksomheden kan også tage hensyn til særlige forhold i de områder, som virksomheden driver sine aktiviteter i, herunder særligt hvor i konjunkturcyklen man befinder sig. Forhold som ny lovgivning, der påvirker virksomhedens forretningsområde og konkurrencesituationen, kan også indgå i disse overvejelser. Formålet med stresstestene er at bestemme, hvilke ændringer i forudsætningerne virksomheden kan overleve. Hvis virksomheden har opbygget sin model således, at stresstesten er en integreret del af modellen, der tager højde for de oven for nævnte forhold, skal virksomheden ikke foretage sig yderligere.
- 27) Uanset, hvilken metode der anvendes, skal bestyrelse og direktion vurdere, om metoden giver et fornuftigt resultat.

Forhold der skal indgå ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet

Generelt

- 28) Ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital skal alle væsentlige risici, som virksomheden er udsat for, indgå. Virksomheden skal derfor selv foretage en vurdering af, hvilke væsentlige risici virksomheden er udsat for.

- 29) Der er nogle risici, der kan være vanskelige at kvantificere. For sådanne risici kan virksomheden vælge at begrænse risiciene ved hjælp af foranstaltninger omfattet af lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, § 71. Men en virksomhed kan ikke undlade at medtage væsentlige risici ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital blot fordi, at det er nødvendigt at skønne over den indflydelse, som risikoen har på den tilstrækkelige basiskapital. Det vil således på nogle områder være nødvendigt, at bestyrelsen og direktionen skønsmæssigt fastsætter, hvilket beløb/procent der skal afsættes til risici, der ikke kan kvantificeres specifikt.
- 30) Ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital kan der tages udgangspunkt i de enkelte forretningsområder. Forretningsområderne kan således vurderes hver for sig med henblik på omfanget (og dermed betydningen af området) samt en vurdering af, hvor risikabelt det enkelte forretningsområde er. Endvidere vil styringen og organiseringen af de enkelte forretningsområder kunne være af væsentlig betydning ved vurderingen.
- 31) Virksomhedens strategiske planer og, hvordan disse relaterer sig til de generelle økonomiske forhold skal indgå i overvejelserne om den tilstrækkelige basiskapital.

Indtjening

- 32) Virksomhedens evne til at opnå overskud vil naturligt indgå i virksomhedens vurdering af den tilstrækkelige basiskapital. Den forventede indtjening skal opgøres forsigtigt. Såfremt virksomheden har en høj indtjening, vil virksomheden alt andet lige lettere kunne absorbere fremtidige tab. Såfremt virksomheden har en lav indtjening, skal det overvejes, hvorvidt dette giver anledning til en forøgelse af den tilstrækkelige basiskapital.
- 33) Indtjeningens stabilitet vil også have indflydelse på, hvorledes virksomheden skal vurdere den tilstrækkelige basiskapital. Anvendelsen af simple følsomhedsanalyser (stresstest) kan bidrage til kvantificeringen af indtjeningens niveau og stabilitet.
- 34) Virksomhedens indtjeningsevne skal tillige vurderes i relation til virksomhedens udbyttepolitik samt muligheden for at fremskaffe kapital. Det skal i denne forbindelse tages i betragtning, at i en situation hvor virksomheden pga. tab har brug for yderligere kapital, vil det sandsynligvis være sværere at få tilført kapital, end det hidtil har været.

Vækst

- 35) Den forventede fremtidige vækst skal indgå ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital. Virksomheden skal således vurdere, hvorvidt konsolideringen er tilsvarende voksende. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil der ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital skulle tages højde for den forventede vækst, der ligger udover "normalkonsolideringen", herunder muligheden for kapitalfremskaffelse.
- 36) Forøgelsen af de risikovægtede poster giver i sig selv et kapitalbehov. Endvidere vil det være naturligt at vurdere, hvorvidt der er en forøget risiko for, at der senere opstår tab som følge af omfanget af væksten. Vækst kan endvidere kræve kapital som følge af de direkte ressourcer (f.eks. nyansættelser m.v.), der er nødvendige for at frembringe væksten. Når dette vurderes, kan der dog også tages hensyn til den forøgede indtjening, som den forventede vækst tilvejebringer.
- 37) Historisk har det vist sig, at kraftig udlånsvekst kan være en indikation på, at virksomhederne har slækket på kravene til kreditkvaliteten. Det er derfor naturligt, at virksomheden øger den tilstrækkelige basiskapital, hvis instituttet har haft og fortsat forventer en høj udlånsvekst. Desuden vil udlånsveksten i sig selv medføre et øget kapitalbehov. Virksomheden skal således overveje vækstforventningerne og eventuelt foretage et tillæg i den tilstrækkelige basiskapital alt efter vækstforventningens størrelse.

Kreditrisici

- 38) Virksomhedens kreditrisici skal indgå i overvejelserne om den tilstrækkelige basiskapital.

- 39) I penge- og realkreditinstitutter vil kreditområdet som oftest være det væsentligste område. Til vurdering af dette område vil en overordnet vurdering af aktivernes kvalitet være afgørende.
- 40) Virksomhedens fokus ved vurderingen af boniteten skal være på den andel af engagementer, der udviser svaghedstegn. Særligt gælder det på risikobetonede udlån, kreditter og garantier, hvor der ikke er foretaget nedskrivninger eller hensættelser i regnskabet, eller hvor der kun er foretaget delvise nedskrivninger eller hensættelser. Hvis kvaliteten af udlånene, kreditterne og garantierne er forringet eller vurderes at være på vej mod forringelse, skal der tages højde herfor ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital.
- 41) Såfremt virksomheden har interne rating- og scoresystemer eller lignede, vil disse kunne anvendes. Andre nøgletal vil også kunne anvendes til vurdering af boniteten af aktiver med kreditrisiko. Hvis virksomheden har en relativ stor portefølje med lille forventet tab, kan virksomheden overveje at foretage et mindre fradrag i den tilstrækkelige basiskapital for den del af porteføljen. Omvendt kan virksomheden overveje, hvorvidt den tilstrækkelige basiskapital skal øges for de svage engagementer, som der ikke er nedskrevet på. Tilsvarende vil det være naturligt at overveje, hvorvidt der skal afsættes ekstra kapital til de engagementer, som der er foretaget nedskrivninger eller hensættelser på, men hvor en yderligere negativ udvikling kan medføre, at der skal foretages yderligere nedskrivninger eller hensættelser.
- 42) Anvender virksomheden en intern metode til rating af de kunder, som instituttet har udlån til, kan der ved opgørelsen af de kreditrisici, der er knyttet til kunderne, ske en undervurdering af risikoen, hvis den pågældende rating er baseret på en kort tidshorisont. Et sådant forhold skal instituttet tage højde for ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital. Der skal således tages hensyn til de procykliske effekter af solvenskravet for virksomheder, der anvender en intern metode for opgørelse af kreditrisici.
- 43) Derudover kan der være såkaldte restrisici, der ikke er dækket af metoden. Ved restrisici forstås risici for tab som følge af, at sikkerheder og andre former for afdækning viser sig at være mindre effektive end forventet. Det kan skyldes juridiske risici, eller at det aktiv eller instrument, der anvendes til kreditreduktion, ikke er likvidt.
- 44) Virksomheder, der anvender en intern metode til opgørelse af kreditrisikoen, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af kreditrisikoen med henblik på at vurdere, hvordan specifikke forhold påvirker virksomhedens samlede solvensdækning af kreditrisikoen. Den anvendte test skal vælges af virksomheden. Den anvendte test skal være meningsfuld og forholdsvis forsigtig og skal som minimum omfatte effekterne af milde recessionsscenarier. Virksomheden skal analysere migrationen mellem ratingklasser som følge af stresstest scenarierne. De porteføljer, som udsættes for stresstest, skal samlet udgøre langt størstedelen af virksomhedens samlede portefølje.
- 45) Anvender virksomheden metoden i bilag 8, pkt. 80-81 vedrørende anerkendelse af »dobbelt misligholdelses effekten« for garantier, skal den som led i dens stresstest undersøge virkningen af en forringelse i den kreditkvalitet, som tillægges udbydere af kreditrisikoafdækning, herunder navnlig vurdere effekten af, at udbydere af kreditrisikoafdækning ikke længere overholder kriterierne for at kunne anerkendes som udbydere af kreditrisikoafdækning i relation til metoden.

Markedsrisici

- 46) For så vidt angår markedsrisici skal omfanget af området vurderes, forstået som hvilke produkttyper m.v. virksomheden er engageret i. Derudover skal der ske en vurdering af de risici, der er tilknyttet de enkelte aktiver, passiver og ikke-balanceførte poster.
- 47) Poster med markedsrisici skal vurderes med henblik på specielt aktie-, rente- og valutarisici.
- 48) Der skal tages stilling til, i hvilket omfang den anlagte politik stemmer overens med, at der er den tilstrækkelige kapital til at tage højde for eventuelle fremtidige risici. F.eks. vil det for næsten alle pengeinstitutter være relevant at inddrage renterisikoens størrelse, da der ved store renteændringer er risiko for, at de risikovægtede posters krav til kapital ikke er store nok. Specielt for pengeinstitutter

omfattet af § 68, stk. 1, som ikke opgør de risikovægtede poster inden for handelsbeholdningen, vil renterisikoens størrelse være relevant.

- 49) Endvidere kan det for alle virksomheder være relevant at vurdere omfanget af de særlige risici på området, herunder placeringer i obligationer med konverteringsrisiko eller andre optionselementer. Ved større renteændringer kan disse særlige risici være store.
- 50) Virksomhederne har ofte også en del af deres fondsbeholdning placeret i aktier. I relation til opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital er det derfor også relevant at se på dette risikoområde. Aktierisikoen kan f.eks. opgøres som den procentvise andel, som aktiebeholdningen udgør af egenkapitalen. Aktierisikoen relaterer sig typisk til beholdningen af aktier, der er købt i forbindelse med likviditetsdisponeringen.
- 51) I lighed med renterisiko er det for pengeinstitutter omfattet af § 68, stk.1, særligt relevant at inddrage størrelsen af aktierisiko ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital, idet positionsrisikoen for aktier som følge af behandlingen uden for handelsbeholdningen kapitaldækkes med lavere vægte end for pengeinstitutter i gruppe 1-3.
- 52) En virksomhed, der har modregnet sine positioner i en eller flere af de aktier, som udgør en aktieindeksfuture, med en eller flere positioner i selve kontrakten, skal vurdere, om den har tilstrækkelig kapital til at dække risikoen for tab som følge af forskellen mellem udviklingen i futurekontraktens værdi og værdien af de aktier, som indekset består af. Det samme gælder, når virksomheden har positioner med modsat fortegn i aktieindeksfutures, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.
- 53) Virksomhedernes valutarisici skal indgå i vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital. Risikoen på valuta kan måles ved valuta indikator 1. Denne beregnes som den største af summen af alle de korte valutapositioner og summen af alle de lange valutapositioner. Indikatoren udtrykker derved et forenklet mål for virksomhedens positioner i fremmed valuta.
- 54) En virksomhed, der anvender en intern model for markedsrisiko (VaR-model), skal medregne effekten af risici, der ikke omfattes af den interne model, ved vurderingen af solvensbehovet. Hvis modellen anvendes til at beregne risikovægtede poster for specifik risiko skal virksomheden sikre, at effekten ved uforudsete begivenheder (event risk), der ikke indgår i VaR-tallet, fordi det ligger uden for en 10-dages holdeperiode og 99 pct. konfidensintervallet (dvs. en begivenhed med lille sandsynlighed og alvorlige følger), medregnes ved vurderingen af solvensbehovet.

Koncentrationsrisici

- 55) Ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital skal der tages stilling til koncentrationen af de risici, som virksomheden har påtaget sig og forventer at påtage sig i fremtiden. Vedrørende vurdering af, hvordan koncentrationsrisici indgår ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital, kan der anlægges en skønsmæssig vurdering. Det er således ikke et krav, at der foretages præcise beregninger af risikoen. Følsomhedsanalyser/simple stresstest skal indgå i vurderingen af disse risici. Omfanget heraf skal være proportionalt med virksomhedens størrelse og de koncentrationsrisici, som virksomheden har.
- 56) Eksempler på koncentrationsrisici:
- a) Hvis et pengeinstitut har mange store engagementer, vil denne koncentration i sig selv - uanset engagementernes kvalitet i øvrigt - give anledning til overvejelser om, hvorvidt koncentrationen kræver ekstra kapital. Omvendt kan en stor spredning i engagementerne give anledning til overvejelser om, hvorvidt virksomheden kan reducere den tilstrækkelige basiskapital.
 - b) Hvis et pengeinstitut har en stor del af sine udlånsengagementer koncentreret i et mindre eller lille geografisk område, er der tale om en geografisk koncentrationsrisiko. En sådan koncentration skal give anledning til overvejelser om, hvorvidt koncentrationen forøger kravet til den tilstrækkelige basiskapital.

- c) Koncentration af risiko på henholdsvis udlån til private og udlån til erhverv skal endvidere overvejes i pengeinstituttet. Historisk har de største tab været at finde på erhvervskunder. Hvis virksomheden har en relativ stor koncentration på erhvervssegmentet, skal bestyrelse og direktion overveje, hvorvidt en sådan koncentrationsrisiko giver anledning til en forøgelse af den tilstrækkelige basiskapital. En lav andel af erhvervskunder kan ligeledes give anledning til at foretage et fradrag i den tilstrækkelige basiskapital.
- d) For mange lån og kreditter er der stillet sikkerheder. Såfremt sikkerhederne i udpræget grad er koncentreret på enkelte typer, skal det give virksomheden anledning til overvejelser om, hvorvidt sikkerhedernes koncentration (uanset disses værdi i øvrigt) er en koncentrationsrisiko, der skal tages stilling til. I vurderingen skal indgå, hvor svingende priserne på sikkerhederne er. Er det virksomhedens politik at basere en stor del af udlånene på f.eks. pant i erhvervsejendomme eller aktier og lignende, kan der være tale om, at virksomheden har en stor koncentration på en enkelt sikkerhedstype. Koncentrationen af sikkerhederne skal være væsentlig, før virksomheden skal overveje at foretage tillæg til den tilstrækkelige basiskapital.
- e) Koncentration af udlån til risikofyldte brancher skal indgå i vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital. Hvorvidt en branche er risikofyldt vil skulle underkastes en fortløbende vurdering. Risikoprofilen for de enkelte brancher vil kunne ændre sig over tiden. Endvidere er de enkelte branchers konjunkturfølsomhed et væsentligt element. Desuden skal virksomheden vurdere, om der skal afsættes yderligere kapital til at modstå tab som følge af "boble-dannelser".
- f) Koncentrationen af markedsrisici er endvidere relevant at overveje ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital. Hvis f.eks. fondspolitikken er relativt enstrengt, kan det give anledning til overvejelser, om en sådan koncentrationsrisiko skal medføre en forøgelse af den tilstrækkelige basiskapital. Endvidere kan det være relevant at vurdere, om aktieporteføljen er koncentreret i få selskaber eller brancher, herunder om de pågældende selskaber eller brancher er særligt risikofyldte. Det kan være relevant at vurdere, om valutarisikoen er koncentreret i få og eventuelt særligt risikofyldte valutaer. En særlig høj koncentration af valutarisiko må antages at være omfattet af virksomhedens vurdering af koncentrationsrisiko.

Koncernrisici

- 57) Der skal tages højde for de risici, der er forbundet med, at virksomheden ejer en eller flere dattervirksomheder. Det gælder særligt for de dattervirksomheder, som ikke indgår i den konsoliderede opgørelse efter lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, §§ 171-174, herunder særligt forsikringsselskaber. Den vægt, der skal lægges på dattervirksomheder, afhænger af antallet og størrelsen af dattervirksomhederne. Såfremt dattervirksomhederne udgør en væsentlig risikofaktor, skal der tages højde herfor.

Likviditetsrisici

- 58) Virksomheden skal overveje, om likviditetsrisici skal indgå ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital. Ved likviditetsrisici forstås risici som følge af tidsmæssige forskelle mellem indgående og udgående pengestrømme. Disse risici vil dog ofte kunne afdækkes ved andre foranstaltninger end at øge kapitalen. En lille kapital kan dog vanskeliggøre mulighederne for at låne penge på pengemarkedet.

Operationelle risici

- 59) Virksomheden skal overveje, om der er sat tilstrækkelig kapital af til at dække operationelle risici. Hvorledes virksomheden vil afsætte kapital ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital til dækning af operationelle risici, må bero på en konkret vurdering i den enkelte virksomhed. Det skal særligt overvejes, om den kapital, der er afsat som følge af reglerne i bekendtgørelsens kapitel 7 og bilag 18 og 19 er tilstrækkelig til at dække de operationelle risici.

Kontrolrisici

- 60) Kontrolmiljøet er en samlebetegnelse for de ressourcer, virksomheden anvender til at minimere de risici, der er ved at udøve finansiel virksomhed. Virksomheden skal foretage en kvalitativ vurdering af sit kontrolmiljø.
- 61) Kontrolmiljøet vil naturligt variere fra virksomhed til virksomhed. Kontrolmiljøets kvalitet er resultatet af aktive ledelsesvalg. Ved bestyrelsens og direktionens accept af, at der kan opstå tab som følge af mere eller mindre begrænsede styrings- og kontrolværktøjer, skal det overvejes, om der er afsat den fornødne kapital til at modstå disse potentielle tab.
- 62) Ledelsen af virksomheden er afgørende for virksomhedens fremtidige ageren. Ved vurdering af den tilstrækkelige basiskapital vil det være naturligt, at bestyrelsen og direktionen vurderer samspillet mellem bestyrelse, direktion og andre ledelsesniveauer, herunder den generelle organisering af virksomheden. Hvis virksomheden ikke besidder tilstrækkelig viden og ekspertise på udvalgte risikoområder, vil dette give baggrund for en forøgelse af den tilstrækkelige basiskapital.
- 63) Endvidere vil der kunne lægges vægt på ledelsens evner og overblik, den faglige viden i organisationen, afhængighed af nøglepersoner, omfanget af instrukser og skriftlige forretningsgange, omfanget af risikostyring, funktionsadskillelse, interne kontroller og uafhængig rapportering m.v.
- 64) Såfremt skriftlige forretningsgange, funktionsadskillelse, interne kontroller og ledelsesrapportering om virksomhedens risici ikke anvendes aktivt som led i risikostyringen, vil det skulle overvejes, om det skal give et tillæg til den tilstrækkelige basiskapital.
- 65) Det skal vurderes, hvorledes kreditområdet er styret. Såfremt det er virksomhedens kreditmæssige forretningsprofil, at der ikke sker en tæt løbende overvågning af engagementerne, skal det vurderes, hvorvidt der er afsat tilstrækkelig kapital ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital.
- 66) Ved vurderingen skal der tillige tages stilling til, hvorledes markedsrisiciene styres i virksomheden. Såfremt bestyrelse og direktion har valgt, at der ikke afsættes ressourcer til en tæt og løbende opfølgning på virksomhedens markedsrisici, skal bestyrelse og direktion vurdere, hvorvidt der er afsat tilstrækkelig kapital hertil.
- 67) En komplet udbygget organisation, hvor risikostyringen understøttes af forretningsgange, funktionsadskillelse, interne kontroller, ledelsesrapportering m.v., vil ikke give anledning til, at virksomheden kan foretage fradrag i den tilstrækkelige basiskapital. En mindre udbygget organisation, hvor der alt andet lige er større risiko for, at der opstår fejl m.v., bør give anledning til at overveje at forøge den tilstrækkelige basiskapital.
- 68) Mindre virksomheder vil oftest i begrænset omfang have en omfattende og specialiseret organisation, der kan afbøde potentielle tab som følge af operationelle og ledelsesmæssige risici. De mindre virksomheder bør naturligvis sammenholde behovet for en omfattende og specialiseret organisation med de typer af forretninger, som virksomheden udøver.
- 69) Det må antages, at solvensbehovet i nogle af de mindste virksomheder vil være større end i øvrige virksomheder, som følge af en mindre udbygget organisation. Det skal dog tilføjes, at der altid skal foretages en individuel vurdering, hvor kompleksiteten af virksomhedens forretninger indgår som et naturligt element.

Virksomhedens størrelse

- 70) Det skal vurderes, om virksomhedens kompleksitet og størrelse i sig selv nødvendiggør overvejelser om korrektion af den tilstrækkelige basiskapital, bl.a. henset til de ressourcer, som virksomheden råder over. I disse overvejelser bør det indgå, om virksomheden på anden måde har søgt at dække disse risici, f.eks. ved styrkelse af eller tillæg for kontrolmiljøet eller tillæg for en eventuel forøget koncentrationrisiko.

Afviklingsrisici

- 71) Virksomheder, der har store afviklingsrisici, skal overveje, hvordan dette skal indgå i den tilstrækkelige basiskapital. Ved afviklingsrisici forstås risikoen for, at virksomheden afleverer et solgt aktiv eller penge til modparten uden samtidigt at modtage penge eller det købte aktiv som forventet.

Strategiske risici

- 72) Virksomheden skal overveje de strategiske risici, som virksomheden har. Ved strategiske risici forstås risici, der kan påvirke indtjeningen eller kapitalen som følge af ændringer i konkurrencesituationen, forkerte beslutninger, utilstrækkelig gennemførelse af vedtagne beslutninger eller manglende evne til at tilpasse sig konkurrencesituationen.

Omdømmerisici

- 73) Virksomheden skal overveje om, der skal afsættes kapital til dækning af omdømmerisici. Ved omdømmerisici forstås risikoen for tab af indtjening og kapital som følge af virksomhedens dårlige omdømme blandt kunder, investorer, leverandører og offentlige myndigheder.

Renterisici uden for handelsbeholdningen

- 74) Virksomheden skal særligt tage højde for renterisiko på poster uden for handelsbeholdningen.
- 75) Renterisikoen er risikoen for, at virksomheden påføres tab som følge af ændringer i renten. Renterisiko for poster uden for handelsbeholdningen er, modsat renterisiko for poster inden for handelsbeholdningen, ikke omfattet i beregningerne af de risikovægtede poster og opgørelsen af solvenskravet.
- 76) Virksomheden skal eksplicit og specifikt opgøre renterisiko på poster uden for handelsbeholdningen, medmindre det kan påvises, at renterisikoen er beskeden og ubetydelig. Virksomheden skal sammenligne resultatet af risikoopgørelsen med virksomhedens faktiske kapitalgrundlag.
- 77) Virksomheden skal være særligt opmærksom, hvis virksomhedens risikoopgørelse viser, at virksomhedens basiskapital ændrer sig 10 pct., hvis et standard rentechok indtræffer.
- 78) Renterisikoen kan opgøres ud fra mange forskellige metoder.
- 79) Opgørelsen kan tage udgangspunkt i de standardmetoder, der anvendes til at opgøre renterisikoen, baseret på positioner såvel inden for som uden for handelsbeholdningen, jf. bilag 3 til Finanstilsynets vejledning til indberetning af oplysninger fra finansielle rapporter m.v. for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Denne opgørelse tager udgangspunkt i, at renterisiko beregnes for en generel rentestigning eller rentefald på 2 procentpoint. Retningen af renteændringen skal være til ugunst for virksomheden. Specielt for pengeinstitutter, der ved seneste regnskabsårs udgang havde en arbejdsde kapital på under 250 mio. kr., der ikke rapporterer regelmæssigt om denne risikoopgørelse til Finanstilsynet, er det et krav, at virksomheden skal være i stand til at foretage beregningerne på Finanstilsynets anmodning.
- 80) Opgørelsen kan også tage udgangspunkt i en anden metode. I tilfælde af at virksomheden anvender en anden metode til opgørelse af renterisiko uden for handelsbeholdningen, skal metoden opfylde en række kvalitative krav; metoden skal være skriftligt dokumenteret, metoden skal danne grundlag for rapportering af risici til virksomhedens ledelse, metoden skal kunne beregne risikoen med rimelig nøjagtighed, metoden skal være omfattet af uafhængig kontrol. Endvidere skal metoden opfylde en række kvantitative kriterier; den forudsatte renteændring skal være ækvivalent med en fordelings 1. og 99. percentil af daglige observerede renteændringer, hvor ihændehaverperioden svarer til 10 dage (perioden skal overvejes) baseret på en effektiv observationsperiode på mindst 5 år.
- 81) Det forventes, at større virksomheder eller mere komplekse virksomheder supplerer standardopgørelsen med andre risikoopgørelser af renterisikoen på poster uden for handelsbeholdningen, hvor disse eksempelvis tager hensyn til ændringer i rentestrukturen, ændringer i rentespændet mellem forskellige rentemarkeder og andre ændringer i forudsætninger (f.eks. om forbrugeradfærd).

Eksterne risici

- 82) Virksomheden skal vurdere, om der er udefra kommende faktorer, som kan påvirke den tilstrækkelige basiskapital. Dette kan f.eks. være risici, der opstår som følge af ændringer i lovgivningen eller de økonomiske og forretningsmæssige betingelser, og som ikke er dækket af de ovennævnte risici.

Andre forhold

- 83) Der kan være andre krav i loven, som kan have indvirkning på bestyrelsens og direktionens vurdering af den tilstrækkelige basiskapital. Et eksempel er § 145 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, hvorefter virksomhedens største engagement maksimalt må udgøre 25 pct. af basiskapitalen. Her må bestyrelsen og direktionen vurdere, hvilken indvirkning de største engagementer har på den tilstrækkelige basiskapital. Såfremt virksomheden har kapitalandele i andre virksomheder, jf. § 146 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal en sådan beholdning ligeledes indgå i overvejelserne. Har virksomheden fast ejendom samt kapitalandele i ejendomsselskaber, jf. § 147 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal en sådan eksponering ligeledes indgå i overvejelserne, hvis virksomheden ønsker at opretholde denne eksponering.
- 84) Hvorvidt andre lovkrav skal være afgørende for bestyrelsens og direktionens vurdering af størrelsen af den tilstrækkelige basiskapital vil bero på en konkret vurdering af, om der er tale om en investering, som virksomheden ønsker at beholde, og om instituttet er i stand til at afhænde investeringen. F.eks. vil et pengeinstituts engagement med et andet kreditinstitut normalt ikke påvirke den tilstrækkelige basiskapital, da det vil være problemfrit at flytte engagementet.

Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber

- 85) Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber må ikke foretage udlån, og de selskaber, der ikke kan handle for egen regning, har begrænsede muligheder for at placere selskabets midler. For disse selskaber vil specielt de operationelle risici være afgørende, når selskabet skal opgøre den tilstrækkelige basiskapital.
- 86) For fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber vil minimumskapitalkravene oftest have størst betydning. Dette har følgende implikationer:
- a) Solvensbehovet i fondsmæglerselskaber, der ønsker at blive medlem af en fondsbørs, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, eller ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 2, 4 og 5, og afsnit B, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, nævnte tjenesteydelser, skal minimum udgøre 1 mio. euro.
 - b) Solvensbehovet i investeringsforvaltningsselskaber, der ønsker at blive medlem af en fondsbørs, eller som ønsker at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, nævnte instrumenter, herunder at blive medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, skal minimum udgøre minimumskapitalkravet opgjort efter § 125, stk. 2 nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, i procent af de risikovægtede poster.
 - c) Solvensbehovet for andre fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal minimum udgøre minimumskapitalkravet opgjort efter § 125, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, i procent af de risikovægtede poster.
 - d) Solvensbehovet i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal minimum udgøre en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, i procent af de risikovægtede poster.

Revurdering og overvågning

- 87) Opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital skal revurderes så ofte, som det er nødvendigt for at sikre, at alle risici er dækket tilstrækkeligt, og at den tilstrækkelige basiskapital er udtryk for den aktuelle risikoprofil. Alle ændringer i virksomhedens strategi, forretningsområder, de økonomiske eller forretningsmæssige betingelser eller andre forhold, der har en betydelig indflydelse på de forudsætninger eller metoder, der er lagt til grund for opgørelsen af den tilstrækkelige kapital, skal medføre tilpasninger i den tilstrækkelige kapital. Hvis virksomheden får eller påtager sig nye risici, skal disse identificeres og indgå i opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital.
- 88) Revurdering skal altid finde sted mindst en gang årligt. Virksomhederne skal løbende følge udviklingen i den tilstrækkelige basiskapital, de risikovægtede poster samt det individuelle solvensbehov på passende vis, så de opfylder kapitalkravet efter § 127, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Virksomhederne skal være opmærksomme på, at solvensbehovet kan ændre sig alene som følge af ændringer i de risikovægtede poster.
- 89) Opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital skal gøres til genstand for en uafhængig vurdering. Den enhed, der foretager vurderingen, må ikke deltage i den løbende forretningsmæssige drift af virksomheden. Resultatet af vurderingen skal rapporteres til bestyrelsen. I virksomheder, der ikke har tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko eller interne modeller for markedsrisiko, kan den kontrol, som bestyrelsen foretager anses for at opfylde kravet til uafhængig vurdering.

Rapportering

- 90) Bestyrelsen skal orienteres om virksomhedens opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet i samme omfang, som bestyrelsen orienteres om overholdelsen af solvenskravet. Det fremgår videre af § 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, at: "Hvis et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet efter loven §§ 124-126 eller solvensbehovet efter § 124, stk. 4, og § 125, stk. 7, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet."
- 91) Det fremgår af § 75, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, at: "Den finansielle virksomhed skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift."
- 92) Personkredsen omfattet af bestemmelsen har en pligt til straks at meddele Finanstilsynet, hvis virksomhedens solvensprocent kommer under solvensbehovet. Meddelelsespligten adskiller sig på den måde ikke fra meddelelsespligten, hvis solvensprocenten kommer under 8 pct.-kravet eller et højere solvenskrav fastsat af Finanstilsynet.
- 93) Den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet skal løbende opgøres af den enkelte virksomhed, men indberettes alene til Finanstilsynet med jævnlige intervaller, jf. § 5. Ændringer i solvensbehovet, som en virksomhed beslutter, skal som udgangspunkt ikke indberettes til Finanstilsynet.
- 94) Hvis de forhold, der giver anledning til ændringen af solvensbehovet, er af en sådan karakter, at der skal ske indberetning efter § 75, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal de nævnte forhold naturligvis indberettes. Virksomheden skal samtidig indberette det forøgede solvensbehov.
- 95) Kravet om straks at give meddelelse, jf. § 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, gælder således kun, hvis solvensprocenten kommer under det af virksomheden opgjorte solvensbehov eller solvenskravet.
- 96) Hvis virksomhedens renterisici uden for handelsbeholdningen overstiger grænsen i pkt. 77, skal der altid foretages indberetning til Finanstilsynet i overensstemmelse med § 75, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

- 97) Der er ikke krav om, at virksomheden, bortset fra virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal offentliggøre det opgjorte solvensbehov. Der er dog ikke forbud mod at offentliggøre solvensbehovet.

Dokumentation

- 98) Opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet skal være skriftligt dokumenteret. Dokumentationens omfang vil typisk være voksende med virksomhedens størrelse og kompleksitet i forretningsområder.
- 99) Den præcise udformning af dokumentationen skal foretages af den enkelte virksomhed. Følgende skal dog kunne dokumenteres:
- a) At opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet er godkendt af bestyrelsen, jf. pkt. 14.
 - b) Bestyrelsens plan for fremskaffelse af kapital og nødplaner, jf. pkt. 18.
 - c) Hvilke stresstest virksomheden anvender, jf. pkt. 26.
 - d) En beskrivelse af den interne proces for opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet, jf. pkt. 14-18.
 - e) En beskrivelse af den metode til opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet, som virksomheden anvender, jf. pkt. 19-27.
 - f) En beskrivelse af hvilke forhold der indgår i opgørelsen, jf. pkt. 28-84.
 - g) Procedure og forretningsgange for revurdering af opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet, jf. pkt. 87-89.
 - h) Hvem der foretager den uafhængige vurdering, jf. pkt. 89.
 - i) Hvordan den interne rapportering foregår.
- 100) Dokumentationens skal udformes således, at den på anmodning kan indsendes til Finanstilsynet på papir eller andet varigt medium.

Bilag 2**Krav ved medregning af poster i handelsbeholdningen****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder, jf. § 7, bestemmelser om, hvilke krav positioner og porteføljer, der besiddes med handelshensigt, skal opfylde.

Handelshensigt

- 2) Positioner/porteføljer, der besiddes med handelshensigt, skal opfylde følgende krav:
 - a) Der skal foreligge en klart dokumenteret handelsstrategi for positionen/instrumentet eller porteføljen, som er godkendt af direktionen eller en eller flere ledende medarbejdere.
 - b) Der skal være klart definerede politikker og forretningsgange for den aktive porteføljeforvaltning, hvori følgende skal indgå:
 - i Positionerne er indgået af en handelsenhed.
 - ii Der er fastsat rammer for positionerne, og det overvåges, om de er passende.
 - iii Dealerne er berettigede til at indgå/forvalte positionen inden for aftalte rammer og i henhold til den godkendte strategi.
 - iv Positionerne indberettes til direktionen som led i virksomhedens risikostyring.
 - v Positionerne overvåges aktivt i sammenhæng med markedsinformationskilder og en foretaget vurdering af muligheden for at lukke eller afdække en position eller de enkelte risici, som er knyttet til positionen. Herunder skal der foretages vurdering af kvalitet og hyppighed af input fra markedet til værdiansættelsesprocessen, markedets omsætningsniveau og størrelsen af de positioner, der handles på markedet.
 - c) Der skal foreligge klart definerede politikker og forretningsgange for overvågning af positionen i forhold til virksomhedens handelsstrategi, herunder overvågningen af omsætning og positioner, der ikke længere opfylder kravene til handelshensigt.

Systemer og kontroller

- 3) Virksomheden skal oprette og vedligeholde systemer og kontroller, der er tilstrækkelige til at sikre forsigtige og pålidelige værdiansættelsesestimater.
- 4) Systemerne og kontrollerne skal som minimum indeholde følgende elementer:
 - a) Dokumenterede politikker og forretningsgange for værdiansættelsesprocessen. Dette omfatter et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der indgår i fastlæggelsen af værdiansættelsen, markedsinformationskilderne og gennemgangen af deres hensigtsmæssighed, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunkt for slutkurser, procedurer for justeringer af værdiansættelse, verificering ved månedsafslutning og ad hoc-verificeringsprocedurer.
 - b) Klare rapporteringsveje for den afdeling, der har ansvaret for værdiansættelsesprocessen. Rapporteringsvejene skal være uafhængige af de disponerende enheder og skal ende hos et medlem af direktionen.

Værdiansættelsesmetoder

- 5) Opgørelse til markedsværdi er som et minimum en daglig værdiansættelse af positionerne i overensstemmelse med regnskabsreglerne.
- 6) Indebærer opgørelsen anvendelse af modelværdi ("marking to model"), skal følgende krav opfyldes:
 - a) Direktionen eller ledende medarbejdere skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen der opgøres til modelværdi, og skal forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i rapporteringen af områdets risiko/resultater.

- b) Markedsinput skal om muligt anvendes som kilde i overensstemmelse med markedskursen, og markedsinputtets hensigtsmæssighed for den specifikke position, der værdiansættes, og modellens parametre skal vurderes hyppigt.
- c) Hvis det er muligt, skal der anvendes værdiansættelsesmetoder, der indgår i accepteret markedspraksis for de pågældende finansielle instrumenter eller råvarederivater.
- d) Hvis virksomheden selv har udviklet modellen, skal den baseres på hensigtsmæssige forudsætninger, som er blevet vurderet og efterprøvet af parter med passende kvalifikationer, som er uafhængige af udviklingsprocessen.
- e) Der skal foreligge formelle procedurer for kontrol med ændringer, og der skal opbevares en sikret kopi af modellen, som med jævne mellemrum skal anvendes til at kontrollere værdiansættelserne.
- f) De ansvarlige for risikostyringen skal være bevidst om svaghederne i de anvendte modeller og om, hvordan disse svagheder bedst kan afspejles i værdiansættelserne.
- g) Modellen skal gennemgås regelmæssigt med henblik på at vurdere, om dens resultater er tilstrækkeligt nøjagtige (f.eks. vurdering af, hvorvidt forudsætningerne fortsat er hensigtsmæssige, analyse af gevinster og tab i forhold til risikofaktorer, sammenligning mellem faktiske opgørelsesværdier og modelresultater).

For så vidt angår litra d, skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af de disponerende enheder. Den skal testes på uafhængig vis. Dette omfatter validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen.

- 7) Ud over den daglige værdiansættelse skal der udføres uafhængig kurskontrol. Derved kontrolleres markedskurser eller modelinput jævnligt med hensyn til nøjagtighed og uafhængighed. Hvor den daglige opgørelse til markedsværdi kan udføres af dealere, skal kontrollen med markedskurser og modelinput udføres af en enhed, der er uafhængig af dealerne, mindst én gang om måneden (eller oftere afhængigt af markedets eller handelsaktivitetens art).

Værdiansættelsesjusteringer eller -reserver

- 8) Virksomheden skal fastlægge og opretholde forretningsgange med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer/-reserver til brug for kapitaldækningsopgørelsen.
- 9) Virksomheden skal overveje følgende værdiansættelsesjusteringer/-reserver: ikke optjente kreditspreads, omkostninger ved at lukke positioner, operationelle risici, forfald før aftalt tid, investerings- og finansieringsomkostninger, fremtidige administrationsudgifter og modelrisiko, hvor dette måtte være relevant.
- 10) Virksomheden skal overveje en række faktorer, når den skal afgøre, om en værdiansættelsesreserve er nødvendig for mindre likvide positioner som f.eks. koncentrerede positioner og/eller positioner, der ikke længere opfylder kravene til handelshensigt. Blandt disse faktorer indgår, den tid, det tager at afdække positionen/risici inden for positionen, volatiliteten og forskel mellem bud/udbud, om der findes markedsnoteringer (antallet af market makers og disses identitet) samt omsætningsvolumenets volatilitet og gennemsnitlige størrelse, markedsconcentrationer, positionernes aldersfordeling, i hvilken udstrækning værdiansættelsen sker ved opgørelse til modelværdi og betydningen af andre modelrisici.
- 11) Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal virksomheden overveje, om der skal foretages en værdiansættelsesjustering. Derudover skal virksomheden overveje behovet for at oprette kapitaldækningsmæssige reserver for mindre likvide positioner, og den skal løbende undersøge, om de fortsat er hensigtsmæssige.
- 12) Hvis værdiansættelsesjusteringer/-reserver giver anledning til væsentlige tab inden for det igangværende regnskabsår, skal de indgå i beregningen af årets løbende underskud, jf. § 131 stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

- 13) Værdireguleringer og reserver, som overstiger de reguleringer og reserver, der foretages i henhold til regnskabsreglerne, behandles efter pkt. 12, hvis de medfører væsentlige tab.

Intern afdækning

- 14) En intern afdækning er en position, der i væsentlig eller fuld udstrækning dækker risici ved én eller flere positioner uden for handelsbeholdningen. Positioner, der hidrører fra intern afdækning, kan underkastes reglerne for handelsbeholdningen, hvis de besiddes med handelshensigt, og de generelle kriterier for handelshensigt og værdiansættelse i pkt. 2-13 er opfyldt. Især gælder det, at:
- a) Intern afdækning må ikke primært være beregnet til at undgå eller mindske de risikovægtede poster.
 - b) Intern afdækning skal dokumenteres fyldestgørende og underlægges særlige interne godkendelses- og revisionsprocedurer.
 - c) Den interne transaktion skal foregå på markedsvilkår.
 - d) Hovedparten af den markedsrisiko, der frembringes af den interne afdækning, skal forvaltes dynamisk i handelsbeholdningen inden for de tilladte rammer.
 - e) Interne transaktioner skal overvåges nøje.
- Overvågningen skal sikres ved hensigtsmæssige procedurer.
- 15) Den behandling, der henvises til i pkt. 14, gælder uden at berøre de krav til risikovægtede poster, der gælder for den del af den interne afdækning, der er uden for handelsbeholdningen.
- 16) Hvis virksomheden afdækker en kreditrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen (ved hjælp af intern risikoafdækning), anses den eksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, uanset pkt. 14 og 15 ikke for at være afdækket med hensyn til beregning af risikovægtede poster, medmindre virksomheden af en anerkendt ekstern udbyder af kreditrisikoafdækning køber et kreditderivat, der opfylder kravene i bilag 7, pkt. 33, for den eksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen. I forbindelse med køb af en sådan ekstern kreditrisikoafdækning, der opfylder kravene til afdækning af en eksponering uden for handelsbeholdningen med hensyn til beregning af risikovægtede poster, indgår hverken den interne eller eksterne kreditrisikoafdækning ved hjælp af kreditderivater i handelsbeholdningen ved beregning af risikovægtede poster, jf. dog § 45, stk. 2.

Medtagelse i handelsbeholdningen

- 17) Virksomheden skal følge klart definerede politikker og forretningsgange ved fastlæggelsen af, hvilke positioner der skal medtages i handelsbeholdningen i overensstemmelse med kriterierne i kapitel 3 og under hensyntagen til virksomhedens risikoforvaltningskapacitet og -praksis. Det skal kunne dokumenteres, at disse politikker og forretningsgange overholdes, og der skal foretages regelmæssig intern revision heraf.
- 18) Virksomheden skal følge klart definerede politikker og forretningsgange for den generelle forvaltning af handelsbeholdningen. Disse politikker og forretningsgange skal som minimum omfatte:
- a) De aktiviteter, som virksomheden anser for at være handel, og som indgår i handelsbeholdningen med hensyn til beregning af risikovægtede poster.
 - b) I hvilket omfang en position på daglig basis kan opgøres til markedsværdi med udgangspunkt i et aktivt, likvidt marked for både køb og salg.
 - c) For positioner, der opgøres til modelværdi (»mark to model«), i hvilket omfang virksomheden kan:
 - i Identificere alle væsentlige risici i forbindelse med positionen.
 - ii Afdække alle væsentlige risici i forbindelse med positionen med instrumenter, for hvilke der findes et aktivt, likvidt marked for både køb og salg.
 - iii Udarbejde pålidelige estimater for vigtige forudsætninger og parametre, som anvendes i modellen.

- d) I hvilket omfang virksomheden kan og skal foretage en værdiansættelse af positionen, som kan valideres eksternt på en konsistent måde.
 - e) I hvilket omfang retlige begrænsninger eller andre operationelle krav ville kunne lægge hindringer i vejen for virksomhedens evne til at afvikle eller risikoafdække en position på kort sigt.
 - f) I hvilket omfang virksomheden kan eller skal foretage aktiv risikoforvaltning af positionen som led i sine handelsaktiviteter.
 - g) I hvilket omfang virksomheden kan overføre risici eller positioner, der ligger uden for handelsbeholdningen, til handelsbeholdningen og omvendt samt kriterierne for sådanne overførsler.
- 19) Genkøbstransaktioner, som ikke er omfattet af en virksomheds handelsbeholdning, kan medtages i handelsbeholdningen, for så vidt som alle sådanne genkøbstransaktioner er inkluderet. Handelsrelaterede genkøbstransaktioner defineres med henblik herpå som transaktioner, der opfylder kravene i kapitel 3 og pkt. 2 i dette bilag, og hvor genkøbstransaktionens ben skal være enten kontantindskud eller værdipapirer, der kan medtages i handelsbeholdningen. Uanset, at genkøbstransaktioner indgår i handelsbeholdningen, skal der opgøres risikovægtede poster for kreditrisiko i henhold til kapitel 4 for genkøbstransaktioner.

Bilag 3**Standardmetoden for kreditrisiko**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker	1
Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder	2
Eksponeringer mod offentlige enheder	3-4
Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker	5
Eksponeringer mod internationale organisationer	6
Eksponeringer mod institutter	7-11
Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v.	12-13
Eksponeringer mod detailkunder	14-15
Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom	16-18
Eksponeringer hvorpå der er restance eller overtræk	19-25
Dækkede obligationer	26-27
Eksponeringer mod securitiseringer	28
Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v. med en kortfristet kreditvurdering	29-30
Eksponeringer mod kollektive investeringsordninger	31-34
Andre eksponeringer	35-38

Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker

- 1) Virksomheden skal vægte eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker med mindst følgende vægte:
 - a) 0 pct. vægt for eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i disses nationale valuta.
 - b) 0 pct. vægt for eksponeringer mod Den Europæiske Centralbank (ECB).
 - c) En vægt der fremkommer ved anvendelse af seneste landerisikoklassifikation udarbejdet af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) – »Country Risk Classifications« eller af et eksportkreditagentur, jf. nedenstående tabel.

Landeklassifikation	0-1	2	3	4-6	7
Vægt	0 pct.	20 pct.	50 pct.	100 pct.	150 pct.

- d) En vægt der fremkommer ved anvendelse af kreditkvalitetstrin ud fra godkendte kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger, jf. § 13 og nedenstående tabel.

Kreditkvalitetstrin	0-1	2	3	4-5	6
Vægt	0 pct.	20 pct.	50 pct.	100 pct.	150 pct.

- e) Den danske Folkekirke kan tildeles samme vægt som den danske stat.
 f) Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker, der ikke kan vægtes efter litra a) til e), skal vægtes med 100 pct.

Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder

- 2) Virksomheden skal vægte eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder med mindst følgende vægte:
- a) Eksponeringer mod danske kommuner og regioner kan tildeles samme vægt som den danske stat. Det samme gælder for Grønlands Hjemmestyre, Færøernes Landsstyre samt grønlandske og færøske kommuner.
 - b) Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder i andre lande kan tildeles samme vægt som eksponeringer mod landets centralregering, jf. pkt. 1, såfremt der ikke er en forhøjet risiko, og den regionale eller lokale myndighed fremgår af en offentliggjort liste fra det pågældende lands tilsynsmyndighed.
 - c) Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder, der ikke kan vægtes efter litra a) og b), skal vægtes som institutter, jf. pkt. 10.

Eksponeringer mod offentlige enheder

- 3) Ved offentlige enheder forstås enheder, der er
- a) ikke-kommercielle administrative organer, der er ansvarlige over for staten, en region eller en kommune, eller
 - b) myndigheder, som udøver samme ansvar som en region eller kommune, eller
 - c) ikke-kommercielle enheder, der ejes af staten, med særlige garantiordninger, herunder selvstyrende enheder oprettet ved lov under offentligt tilsyn eller
 - d) enheder, der anses for at være offentlige enheder i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 18, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.
- 4) Virksomheden kan vægte eksponeringer mod offentlige enheder med mindst følgende vægte:
- a) Eksponeringer mod offentlige enheder kan tildeles samme vægt som institutter i det pågældende land, jf. pkt. 10.
 - b) Eksponeringer mod kirker og trossamfund, der har status som offentligretlige juridiske personer med hjemmel til at opkræve skatter, kan tildeles samme vægt som institutter i det pågældende land, jf. pkt. 10.
 - c) Eksponeringer mod offentlige enheder, der ikke vægtes efter litra a) og b), skal vægtes med 100 pct.

Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker

- 5) Virksomheden kan vægte eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker med mindst følgende vægte:
- a) 0 pct. vægt for Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Den Internationale Finansieringsinstitution, Den Interamerikanske Udviklingsbank, Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Afrikanske Udviklingsbank, Europarådets Udviklingsbank, Den Nordiske

Investeringsbank, Den Caribiske Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, Organisationen for Multilaterale Investeringsgarantier, Den Internationale Finansieringsfacilitet for Immunisering, Den Islamiske Udviklingsbank.

- b) 20 pct. vægt for tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i Den Europæiske Investeringsfond.
- c) Eksporeringer mod Det Interamerikanske Investeringselskab, the Black Sea Trade and Development Bank og The Central American Bank for Economic Integration kan vægtes som institutter, jf. pkt. 10.
- d) Eksporeringer mod andre multilaterale udviklingsbanker, der ikke vægtes efter litra a) til c), skal vægtes med 50 pct., hvis de ikke har en kreditvurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut, og i overensstemmelse med nedenstående tabel, hvis de har en kreditvurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut.

Kreditkvalitetstrin	1	2-3	4-5	6
Vægt	20 pct	50 pct.	100 pct.	150 pct.

Eksporeringer mod internationale organisationer

- 6) Virksomheden kan vægte eksporeringer mod internationale organisationer med mindst følgende vægte:
 - a) 0 pct. vægt for Det Europæiske Fællesskab.
 - b) 0 pct. vægt for Den Internationale Valutafond (IMF).
 - c) 0 pct. vægt for Den Internationale Betalingsbank (BIS).
 - d) Eksporeringer mod internationale organisationer, der ikke vægtes efter litra a) til c), skal vægtes 100 pct.

Eksporeringer mod institutter

- 7) Eksporeringer mod institutter, jf. § 4, stk. 1, kan ikke vægtes lavere end vægten for den pågældende centralregering, jf. pkt. 1. Med den pågældende centralregering forstås det land, hvor instituttet er etableret og har modtaget tilladelse til at udøve virksomhed.
- 8) Eksporeringer mod institutter med en oprindelig løbetid op til tre måneder kan vægtes med 20 pct.
- 9) Kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i institutter skal vægtes med 100 pct., medmindre de fratrækkes i basiskapitalen, jf. § 10, stk. 1, sidste punktum.
- 10) Virksomheden skal vægte eksporeringer mod institutter efter følgende metoder:
 - a) En vægt der bestemmes ved anvendelse af kreditkvalitetstrin baseret på godkendte kreditvurderingsinstitutters vurderinger af den centralregering i det land, hvor instituttet er hjemmehørende, eller seneste landerisikoklassifikation udarbejdet af OECD – "Country Risk Classifications" eller af et eksportkreditagentur af den centralregering i det land, hvor instituttet er hjemmehørende, jf. pkt. 1, litra c, i overensstemmelse med nedenstående tabel.

Hjemlandets kreditkvalitetstrin	1	2-3	4-5	6
Hjemlandets landeklassifikation	0-1	2	3-5	6-7
Vægt	20 pct.	50 pct.	100 pct.	150 pct.

- b) 10 pct. vægt for eksporeringer mod kreditinstitutter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og hvor institutterne er specialiserede i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet (discount houses).
- c) Eksporeringer mod institutter, der er etableret i lande, hvor der ikke er fastsat kreditkvalitet, jf. litra a), skal vægtes med 100 pct.
- 11) Eksporeringer mod regulerede markeder eller tilsvarende udenlandske markeder for værdipapirer vægtes som eksporeringer mod institutter.

Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v.

- 12) Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v., der har en kortsigtet kreditvurdering kan vægtes efter bestemmelserne i pkt. 29-30.
- 13) Virksomheden kan vægte eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v. efter én af følgende metoder:

- a) En vægt der fremkommer ved anvendelse af kreditkvalitetstrin ud fra godkendte kreditvurderingsinstitutters vurderinger, jf. § 12 og nedenstående tabel, for eksponeringer, for hvilket der foreligger en vurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut.

Kreditkvalitetstrin	1	2	3-4	5-6
Vægt	20 pct.	50 pct.	100 pct.	150 pct.

- b) Den største vægt af 100 pct. og en vægt, der svarer til den pågældende centralregering, jf. pkt. 1 for eksponeringer, for hvilket der ikke foreligger en vurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut, herunder en kortsigtet kreditvurdering, jf. pkt. 12.
- c) Kapitalandele, der ikke er omfattet af handelsbeholdningen, skal vægtes med den største vægt af 100 pct. og en vægt, der svarer enten til den pågældende centralregering, jf. pkt. 1 for eksponeringer, for hvilket der ikke foreligger en vurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut, eller der svarer til kreditkvalitetstrinnet for virksomheden, jf. a) for eksponeringer, for hvilket der foreligger en vurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut, medmindre de fratrækkes i basiskapitalen.

Eksponeringer mod detailkunder

- 14) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at eksponeringer kan placeres i eksponeringer mod detailkunder:
- a) Virksomheden, virksomhedens moderselskab og deres datterselskabers samlede eksponeringer må ikke overstige et beløb svarende til modværdien af 1 mio. euro. I opgørelsen af den samlede eksposering indgår modpartens eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparters skyldige beløb, men ikke den andel af et udlån, hvor der er pant i beboelsesejendomme. Den andel af et udlån, der ikke er sikret ved pant i beboelsesejendomme, skal medregnes i det samlede beløb.
- b) Eksposeringen indgår i en portefølje bestående af et stort antal eksponeringer, der håndteres på en ensartet måde.
- c) Eksposeringen skal være mod privatkunder eller mindre erhvervsforetagender.
- d) Eksposeringen kan ikke omfatte værdipapirer.
- 15) Virksomheden kan vægte eksponeringer mod detailkunder med mindst 75 pct.

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

- 16) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at sikkerhed i fast ejendom kan medregnes ved opgørelsen af eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom:
- a) Sikkerheden skal være juridisk gyldig og kunne håndhæves i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen, og sikkerheden skal være registreret korrekt og i tide. Aftalen om sikkerhedsstillelse og den underliggende juridiske procedure skal give virksomheden mulighed for at realisere værdien af sikkerheden inden for en rimelig frist.
- b) Ejendommens værdi skal overvåges regelmæssigt og mindst en gang om året, når det drejer sig om erhvervsejendomme, og mindst hvert tredje år, når det drejer sig om beboelsesejendomme. Der skal foretages en hyppigere overvågning, når markedssituationen er præget af betydelige forandringer. Der kan anvendes statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og til at identificere, hvilke ejendomme der skal revurderes. Ejendomsvurderingen skal revurderes af en uafhængig vurderingssagkyndig, når der foreligger oplysninger, der godtgør, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til generelle markedspriser. Ved lån, der overstiger

modværdien af 3 mio. euro eller 5 pct. af virksomhedens basiskapital, skal ejendomsvurderingen revideres af en uafhængig person mindst hvert tredje år. Personen, der foretager revisionen af værdiansættelsen, skal have de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en værdiansættelse og skal være uafhængig af kreditbevillingsprocessen.

- c) Det skal klart dokumenteres, hvilke typer af bolig- og erhvervsejendomme virksomheden accepterer, herunder særskilt dokumentation for, hvilke ejendoms kategorier virksomheden medregner som sikkerheder ved opgørelse af risikovægtede poster, samt hvad virksomhedens udlåns politik er for lån med sikkerhed i de pågældende typer ejendomme.
 - d) Virksomheden skal have indført forretningsgange til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som sikkerhed, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.
 - e) Værdiansættelse af fast ejendom:
 - i Ejendommen skal være vurderet til markedsværdien eller derunder af en person med de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en værdiansættelse, og som er uafhængig af kreditbevillingsprocessen.
 - ii Ved markedsværdien forstås det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen mellem en interesseret køber og en interesseret sælger, der er indbyrdes uafhængige, efter korrekt markedsføring, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang. Markedsværdien skal dokumenteres på en gennemskuelig og klar måde.
 - iii Værdien af sikkerheden er markedsværdien, for hvilken der er foretaget passende nedskrivninger, der afspejler resultaterne af den overvågning, der kræves i henhold til litra b), samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.
- 17) Virksomheden kan vægte eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom efter én af følgende metoder:
- a) 35 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme til helårsbrug, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, herunder stuehuse til landbrugsejendomme, inden for 80 pct. af den til enhver tid gældende ejendomsværdi opgjort som det beløb, som en kyndig erhverver med kendskab til pris- og markedsforholdene for denne type ejendom må skønnes at ville betale for ejendommen (markedsværdi) eller ved en tilsvarende forsigtig vurdering. Sikkerhed i andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, sidestilles i dette afsnit med pant i beboelsesejendomme. Det er en betingelse, at værdien af ejendommen ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet.
 - b) 35 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i fritidshuse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, inden for 60 pct. af den til enhver tid gældende ejendomsværdi opgjort som det beløb, som en kyndig erhverver med kendskab til pris- og markedsforholdene for fritidshuse må skønnes at ville betale for ejendommen (markedsværdi) eller ved en tilsvarende forsigtig vurdering. Det er en betingelse, at værdien af ejendommen ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet.
 - c) 50 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i kontor- og forretningsejendomme med den del af eksponeringen, der er dækket af pantet inden for 50 pct. af den til enhver til gældende ejendomsværdi opgjort som det beløb, som en kyndig erhverver med kendskab til pris- og markedsforholdene for kontor- og forretningsejendomme må skønnes at ville betale for ejendommen (markedsværdi). Det er en betingelse, at værdien af ejendommen ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet. Det er endvidere en betingelse, at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms værdi, men snarere låntagers grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis.
 - d) 50 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i kontor- og forretningsejendomme beliggende i de EU-medlemsstater, der tillader nedvægtning af kontor- og forretningsejendomme, med den

del af tilgodehavendet, der er dækket af pantet indenfor 50 pct. af den til enhver tid gældende ejendomsværdi opgjort som det beløb, som en kyndig erhverver med kendskab til pris- og markedsforholdene for kontor- og forretningsejendomme må skønnes at ville betale for ejendommen (markedsværdi) eller tilsvarende forsigtig vurdering eller en 50 pct. vægtning af kontor- og forretningsejendomme under forudsætning af, at betingelserne for nedvægtning i de pågældende EU-medlemsstater er opfyldt.

- e) 50 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i landbrugs- og skovbrugsejendomme, gartnerier mv. med den del af eksponeringen, der er dækket af pantet indenfor 50 pct. af den til enhver tid gældende ejendomsværdi opgjort som det beløb, som en kyndig erhverver med kendskab til pris- og markedsforholdene for denne type ejendomme må skønnes at ville betale for ejendommen (markedsværdi). Det er en betingelse, at værdien af ejendommen ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet. Det er endvidere en betingelse, at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms værdi, men snarere låntagers grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis.
 - f) Andre eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom end i litra a – e vægtes i overensstemmelse med pkt. 13 og 15.
- 18) Eksponeringer sikret ved pant i ejendomme, der består af flere ejendoms kategorier, vægtes særskilt for de enkelte ejendoms kategorier. Såfremt en ejendoms kategori udgør mindst 80 pct. af ejendommens samlede bruttoareal, kan hele eksponeringen vægtes med risikovægten for denne ejendoms kategori.

Eksponeringer hvorpå der er restance eller overtræk

- 19) Ved restance forstås, at en modpart i over 90 dage har været i restance eller overtræk med en beløbsstørrelse, som anses som værende væsentlig. Der er tale om restance, når modparten ikke betaler ydelser i takt med, at de forfalder, indfrier sin gæld på et aftalt tidspunkt, eller når et meddelt kreditmaksimum for kassekreditter og lignende overskrides.
- 20) Ved væsentlig, jf. pkt. 19 forstås, at det samlede beløb i restance på modpartens engagement, jf. § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, udgør 1.000 kr. eller mere for så vidt angår detaileksponeringer, og 10.000 kr. for alle andre eksponeringer, over for virksomheden, virksomhedens moderselskab og deres datterselskaber.
- 21) Hvis en modpart er i restance i henhold til pkt. 19-20, er det alle modpartens eksponeringer over for virksomheden, der skal behandles og vægtes efter pkt. 22-25.
- 22) Ved sikring anerkendes samme typer af sikkerheder og garantier, som finder anvendelse ved kreditrisikoreduktion, jf. § 11 og bilag 7.
- 23) Virksomheden skal vægte den usikrede del af eksponeringer hos modparter i restance efter en af følgende metoder:
- a) 150 pct. vægt for eksponeringer, hvorpå mindre end 20 pct. af den usikrede del af eksponeringen er nedskrevet, målt i forhold til eksponeringens værdi før nedskrivning eller anden værdiregulering.
 - b) 100 pct. vægt for eksponeringer, hvorpå mindst 20 pct. af den usikrede del er nedskrevet, målt i forhold til eksponeringens værdi før nedskrivning eller anden værdiregulering.
- 24) Den sikrede del af eksponeringen vægtes i overensstemmelse med pkt. 22. Det vil sige, at den sikrede del risikovægtes ens, uanset om eksponeringen er i restance eller ej, medmindre sikringen består af pant i fast ejendom.
- 25) Virksomheden skal mindst vægte eksponeringer sikret med pant i fast ejendom hos modparter i restance efter en af følgende metoder:

- a) 100 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme til helårsbrug, jf. pkt. 17, litra a, hvorpå mindre end 20 pct. af eksponeringen er nedskrevet, målt i forhold til eksponeringens værdi før nedskrivning eller anden værdiregulering.
- b) 50 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme til helårsbrug, jf. pkt. 17, litra a, hvorpå mindst 20 pct. er nedskrevet, målt i forhold til eksponeringens værdi før nedskrivning eller anden værdiregulering.
- c) 100 pct. vægt for eksponeringer sikret ved pant i anden fast ejendom, jf. pkt. 17, litra b-e.

Dækkede obligationer

- 26) Ved dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter forstås følgende:
- a) Særligt dækkede obligationer, jf. § 16 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, og særligt dækkede obligationer udstedt af et pengeinstitut eller et realkreditinstitut i Danmark i medfør af de danske regler herom.
 - b) Særligt dækkede obligationer udstedt af et skibsfinansieringsinstitut i Danmark i medfør af de danske regler herom.
 - c) Realkreditobligationer udstedt senest 31. december 2007.
 - d) Kasseobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S senest 31. december 2007.
 - e) Andre dækkede obligationer, jf. bilag VI, del 1, pkt. 68, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed.
- 27) Virksomheden kan vægte dækkede obligationer med mindst følgende vægte:
- a) 10 pct. vægt for eksponeringer i dækkede obligationer, udstedt af et kreditinstitut, såfremt dette kreditinstituts ikke-efterstillede og usikrede gæld vægtes med 20 pct., jf. pkt. 10.
 - b) 20 pct. vægt for eksponeringer i dækkede obligationer, udstedt af et kreditinstitut, såfremt dette kreditinstituts ikke-efterstillede og usikrede gæld vægtes med 50 pct., jf. pkt. 10.
 - c) 50 pct. vægt for eksponeringer i dækkede obligationer, udstedt af et kreditinstitut, såfremt dette kreditinstituts ikke-efterstillede og usikrede gæld vægtes med 100 pct., jf. pkt. 10.
 - d) 100 pct. vægt for eksponeringer i dækkede obligationer, udstedt af et kreditinstitut, såfremt dette kreditinstituts ikke-efterstillede og usikrede gæld vægtes med 150 pct., jf. pkt. 10.

Eksponeringer mod securitiseringer

- 28) Virksomheden skal vægte eksponeringer mod securitiseringer efter bestemmelserne i bilag 11.

Eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v. med en kortsigtet kreditvurdering

- 29) Ved kortsigtede kreditvurderinger forstås kreditvurderinger af godkendte kreditvurderingsinstitutter i henhold til bestemmelserne om kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderinger i § 13, samt bilag 5.
- 30) Virksomheden kan vægte eksponeringer mod erhvervsvirksomheder m.v. hvor der foreligger en kortsigtet kreditvurdering, med en vægt, der fremkommer ved anvendelse af kreditkvalitetstrin ud fra godkendte kreditvurderingsinstitutters kortsigtede kreditvurderinger i overensstemmelse med nedenstående tabel.

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4-6
Vægt	20 pct.	50 pct.	100 pct.	150 pct.

Eksponeringer mod kollektive investeringsordninger

- 31) Virksomheden skal vægte eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, herunder kollektive investeringsordninger omfattet af § 1 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, med mindst følgende vægte:

- a) En vægt der fremkommer ved anvendelse af kreditkvalitetstrin ud fra godkendte kreditvurderingsinstitutters vurderinger, jf. § 12 og nedenstående tabel.

Kreditkvalitetstrin	1	2	3-4	5-6
Vægt	20 pct.	50 pct.	100 pct.	150 pct.

- b) Har en virksomhed kendskab til alle de underliggende investeringer i en kollektiv investeringsordning, kan disse investeringer betragtes, som om de var virksomhedens direkte eksponeringer, der vægtes i henhold til § 9 og dette bilag.
- c) Har en virksomhed ikke kendskab til alle de underliggende investeringer i en kollektiv investeringsordning, kan det beregne risikovægte for ordningens mulige investeringer, hvor det antages, at den kollektive investeringsordning først investerer så meget, som det har tilladelse til, i de eksponeringskategorier, hvor solvenskravet er højest, og dernæst investerer i de lavere kategorier, indtil hele investeringen er vægtet.
- d) Eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, der ikke vægtes efter litra a) til c), skal vægtes med 100 pct.
- 32) Med henblik på anvendelse af metoderne i pkt. 31, litra b og c, skal den kollektive investeringsordning opfylde følgende kriterier:
- a) Den kollektive investeringsordning administreres af en virksomhed undergivet tilsyn i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.
- b) Den kollektive investeringsordning har fastlagt en investeringsinstruks.
- c) Den kollektive investeringsordning aflægger årsrapport, som muliggør en vurdering af dets aktiver og passiver, indtægter og bevægelser i aktivbeholdninger.
- 33) Ved anvendelse af pkt. 31, litra b og c, kan virksomheden gøre brug af et investeringsforvaltnings-selskab/administrationsselskab til at beregne og indberette vægte for investeringer i den kollektive investeringsordning.
- 34) Hvis andre landes kompetente myndigheder har godkendt kollektive investeringsordninger fra tredje lande, jf. bilag IV, del 1, pkt. 77 og 78, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiell virksomhed, kan Finanstilsynet lægge dette til grund ved sin vurdering af den kollektive investeringsordning.

Andre eksponeringer

- 35) Andre eksponeringer omfatter eksponeringer, der ikke er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1-14, herunder kassebeholdning, inklusive guldmønter, ejendomme, inventar og periodeafgrænsningsposter, leasingkontrakter m.v.
- 36) Eksponeringer i form af leasingkontrakter behandles som eksponeringer med sikkerhed i det leasede aktiv, og den del af eksponeringen, som knytter sig til minimumsleasingydelser i henhold til leasingkontrakten, henføres til de relevante eksponeringskategorier i henhold til § 9, stk. 1, nr. 1-14.
- 37) Andre eksponeringer, bortset fra minimumsleasingydelser under leasingkontrakter, jf. pkt. 36, skal vægtes med mindst følgende vægte:
- a) 0 pct. vægt for kassebeholdningen, inklusiv guldmønter.
- b) 20 pct. vægt for likvide midler under overførsel.
- c) Eksponeringer i andre poster, der ikke vægtes efter litra a, skal vægtes med 100 pct., jf. dog pkt. 38.
- 38) Eksponeringens størrelse for restværdien af leasede aktiver fastsættes til restværdien*1/t, hvor t er restløbetiden i henhold til leasingeksponeringens kontraktmæssige betingelser målt i nærmeste hele antal år, dog minimum ét år.

Bilag 4**Klassificering af ikke-balanceførte poster****Fuld risiko**

1) Følgende poster føres under denne post:

- a) Finansgarantier. Herved forstås f.eks. garantier for udlandslån, garantier for forhåndslån og andre lån i realkredit- eller erhvervsfinansieringsinstitutter, pantebrevsgarantier, garantier vedrørende formidling af lån til kunder (markeds lån) og garantier for indskud i andre kreditinstitutter.
- b) Kautationer eller lånegarantier. Kautationer eller lånegarantier, der udgør kreditsubstitutter, og som fuldt ud er sikret ved pant i fast ejendom, der opfylder de i bilag 3, pkt. 16-17, fastsatte betingelser, indgår med en vægtning på 35 pct. Dette omfatter f.eks. garantier stillet overfor realkreditinstitutter, hvor garantistiller har indtrædelsesret i realkreditinstituttets pant. I tilfælde hvor garanti-stillelsen sker i forbindelse med belåning af fast ejendom i et realkreditinstitut, kan procentsatserne i bilag 3, pkt. 16-17, relateres til ejendomsværdien vurderet af realkreditinstituttet.
- c) Accepter og endossementsforpligtelser m.v. Herved forstås de forpligtelser, der er ført under ikke-balanceførte poster.
- d) Aktiver købt i henhold til terminkontrakt.
- e) Forward forward deposits. Herved forstås aftaler om indskud i et kreditinstitut på et fast fremtidigt tidspunkt i en fast periode med fast rente, f.eks. indskud af 1 mio. kr. om tre måneder i seks måneder til 5 pct. p.a. i rente. Indskuddene medtages i opgørelsen fra tidspunktet for aftalens indgåelse.
- f) Andre poster, der har fuld risiko. Herved forstås andre garantier end de under litra a) nævnte, og som træder i stedet for en kredit til kunden, f.eks. told-, skatte- og afgiftsgarantier.
- g) Kreditderivater.
- h) Forretninger, der regnskabsmæssigt er posteret under andre eventualforpligtelser.

Mellemliggende risiko

2) Følgende poster føres under denne post:

- a) Andre garantier og indeståelser. Herved forstås andre garantier end de under pkt. 1.a, 1.b, 2.c, 2.d, 3.a og 3.b nævnte, f.eks. arbejdsгарantier, garantier i forbindelse med tvangsauktioner, konverteringsgarantier og andre garantier og indeståelser, der ikke træder i stedet for en kredit til kunden (garantirekvirenten), herunder garantier afgivet overfor Garantifonden for indskydere og investorer samt kontoførende institutters garantistillelse overfor fejl i andre kontoførende institutter i forbindelse med registrering i Værdipapircentralen. Posten omfatter endvidere importremburser og bekræftede eksportremburser.
- b) Uigenkaldelige kredittilsagn. Herved forstås kredittilsagn, som ikke kan tilbagekaldes med under et års varsel. Alle kredittilsagn, der er posteret under andre eventualforpligtelser, skal medtages. Kassekreditter, der kan opsiges med kortere varsel end 1 år, skal ikke medtages her, uanset at der er aftalt en længere løbetid end 1 år.
- c) Lange emissionsgarantier m.v. Herved forstås alle forpligtelser, som virksomheden har til at købe værdipapirer (udstedt af virksomhedens kunder), hvor forpligtelsens oprindelige løbetid er mere end et år, uanset om værdipapirerne vil blive omfattet af handelsbeholdningen.
- d) NIF's og RUF's m.v. Herved forstås Note Issuance Facilities (NIF's) og Revolving Underwriting Facilities (RUF's) og lignende, der indebærer en forpligtelse for virksomheden til at købe værdipapirer. Faciliteterne medtages uanset løbetiden.
- e) Andre poster med mellemliggende risiko. Dette omfatter alle andre poster end de ovenfor nævnte med mellemliggende risiko.

Mellemliggende/lav risiko

3) Følgende poster føres under denne post:

- a) Emissionsgarantier. Herved forstås alle forpligtelser, som virksomheden har til at købe værdipapirer, uanset om papirerne vil blive omfattet af handelsbeholdningen, bortset fra de under pkt. 2.c og 2.d nævnte forpligtelser.
- b) Andre poster med mellemliggende/lav risiko. Dette omfatter garantier stillet overfor Danmarks Nationalbank i forbindelse med betalingsafvikling i Værdipapircentralen. Endvidere omfattes garantier stillet overfor Værdipapircentralens kapitalgrundlag.
- c) Uudnyttede kredittilsagn, der ikke kan opsiges uden varsel, og der har en aftalt løbetid op til et år.

Lav risiko

- 4) Følgende poster føres under denne post:
 - a) Uudnyttede kreditfaciliteter, der ubetinget kan opsiges uden varsel, eller som effektivt er sikret automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed. Kassekreditter til detailkunder kan betragtes som uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden varsel, hvis de kan opsiges i det omfang, der er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning.

Bilag 5

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter til fastlæggelse af risikovægt

Generelt

- 1) En virksomhed kan nominere et eller flere godkendte kreditvurderingsinstitutter til fastsættelse af risikovægte for eksponeringer.
- 2) En virksomhed, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut for en bestemt eksponeringskategori af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsekvent for alle eksponeringer inden for denne eksponeringskategori.
- 3) En virksomhed, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, skal anvende dem vedvarende og konsistent over tid.
- 4) Virksomheden kan kun anvende kreditvurderinger fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, hvis kreditvurderingen dækker de samlede gældsforpligtelser, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.
- 5) Hvis der for en eksponering kun foreligger en kreditvurdering fra ét nomineret kreditvurderingsinstitut, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for eksponeringen.
- 6) Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra nominerede kreditvurderingsinstitutter, og disse kreditvurderinger opstiller to forskellige risikovægte for en vurderet eksponering, anvendes den højeste risikovægt.
- 7) Hvis der for en eksponering foreligger mere end to kreditvurderinger fra nominerede kreditvurderingsinstitutter, skal de to vurderinger, der resulterer i de laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte afviger fra hinanden, anvendes den højeste risikovægt.

Særlige krav til anvendelse af kreditvurderinger af securitiseringspositioner

- 8) Bestemmelserne i pkt. 1-7 gælder tilsvarende ved anvendelse af kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger til fastlæggelse af risikovægte for securitiseringspositioner.
- 9) En position i en tranche, som har en kreditvurdering fra et enkelt nomineret kreditvurderingsinstitut, skal betragtes som ikke-ratet, hvis en eller flere andre trancher i securitiseringen har en kreditvurdering fra et andet eller flere andre nominerede kreditvurderingsinstitutter.
- 10) Foreligger der anerkendt kreditrisikoafdækning, jf. bilag 7 eller, hvor relevant, bilag 9, der ydes direkte til overførselsmodtageren (SSPE'en), jf. bilag 11, og indgår kreditrisikoafdækningen i kreditvurderingen af en position foretaget af et nomineret kreditvurderingsinstitut, kan risikovægten, der knytter sig til den pågældende kreditvurdering, benyttes. Hvis kreditrisikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til bilag 7 eller, hvor relevant, bilag 9, kan den pågældende kreditvurdering ikke anvendes. I de tilfælde, hvor kreditrisikoafdækningen ikke gælder overførselsmodtageren (SSPE'en), men direkte vedrører en securitiseringsposition, godkendes kreditvurderingen ikke. Kreditvurderingen må ikke være helt eller delvist baseret på kreditrisikoafdækning i form af garantier eller kreditderivater, som virksomheden selv har stillet til rådighed.
- 11) Bestemmelserne i pkt. 12-20 gælder ikke ved anvendelse af kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger til fastlæggelse af risikovægte for securitiseringspositioner.

Kreditvurdering af udstedere og emissioner

- 12) Foreligger der en kreditvurdering for et emissionsprogram eller en emissionsfacilitet, skal denne kreditvurdering anvendes for eksponeringen vedrørende dette emissionsprogram eller denne emissionsfacilitet.
- 13) Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger for udstederen en kreditvurdering for et emissionsprogram eller en emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering

af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes. Denne kreditvurdering skal dog kun anvendes, hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, eller hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og den pågældende eksponering dækkes på samme niveau eller bedre i konkursordenen i forhold til emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten.

- 14) Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

Langsigtede og kortsigtede kreditvurderinger

- 15) Kreditvurderinger, som af kreditvurderingsinstituttet defineres som kortsigtede kreditvurderinger, kan kun anvendes ved fastsættelse af risikovægte for lignende kortfristede eksponeringer.
- 16) Kreditvurderinger, som af kreditvurderingsinstituttet defineres som kortsigtede kreditvurderinger, skal kun anvendes på eksponeringer, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre eksponeringer.
- 17) Uanset bestemmelserne i pkt. 15 vil det, hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tillægges en risikovægt på 150 pct., medføre, at alle ikke kreditvurderede usikrede eksponeringer med den pågældende låntager også tillægges en risikovægt på 150 pct. uden hensyn til, om disse engagementer er kortfristede eller langfristede.
- 18) Uanset bestemmelserne i pkt. 16 vil ingen ikke-kreditvurderet kortfristet eksponering kunne opnå en risikovægt på under 100 pct., hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tillægges en risikovægt på 150 pct.

Poster i national og udenlandsk valuta

- 19) En kreditvurdering, som vedrører en eksponering, der er denomineret i skyldnerens nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af risikovægte for en anden eksponering med samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.
- 20) Finanstilsynet kan dog tillade, at når en eksponering vedrører et kreditinstituts involvering i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor, kan kreditvurderingen af låntagerens eksponering i national valuta anvendes til fastsættelse af risikovægten.

Bilag 6**Godkendelse af kreditvurderingsinstitutter****Generelt**

- 1) En virksomhed kan nominere et eller flere godkendte kreditvurderingsinstitutter til fastsættelse af risikovægte for eksponeringer.
- 2) En virksomhed, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut for en bestemt eksponeringskategori af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsekvent for alle eksponeringer inden for denne eksponeringskategori.
- 3) En virksomhed, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, skal anvende dem vedvarende og konsistent over tid.
- 4) Virksomheden kan kun anvende kreditvurderinger fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, hvis kreditvurderingen dækker de samlede gældsforpligtelser, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.
- 5) Hvis der for en eksponering kun foreligger en kreditvurdering fra ét nomineret kreditvurderingsinstitut, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for eksponeringen.
- 6) Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra nominerede kreditvurderingsinstitutter, og disse kreditvurderinger opstiller to forskellige risikovægte for en vurderet eksponering, anvendes den højeste risikovægt.
- 7) Hvis der for en eksponering foreligger mere end to kreditvurderinger fra nominerede kreditvurderingsinstitutter, skal de to vurderinger, der resulterer i de laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte afviger fra hinanden, anvendes den højeste risikovægt.

Særlige krav til anvendelse af kreditvurderinger af securitiseringspositioner

- 8) Bestemmelserne i pkt. 1-7 gælder tilsvarende ved anvendelse af kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger til fastlæggelse af risikovægte for securitiseringspositioner.
- 9) En position i en tranche, som har en kreditvurdering fra et enkelt nomineret kreditvurderingsinstitut, skal betragtes som ikke-ratet, hvis en eller flere andre trancher i securitiseringen har en kreditvurdering fra et andet eller flere andre nominerede kreditvurderingsinstitutter.
- 10) Foreligger der anerkendt kreditrisikoafdækning, jf. bilag 7 eller, hvor relevant, bilag 9, der ydes direkte til overførselsmodtageren (SSPE'en), jf. bilag 11, og indgår kreditrisikoafdækningen i kreditvurderingen af en position foretaget af et nomineret kreditvurderingsinstitut, kan risikovægten, der knytter sig til den pågældende kreditvurdering, benyttes. Hvis kreditrisikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til bilag 7 eller, hvor relevant, bilag 9, kan den pågældende kreditvurdering ikke anvendes. I de tilfælde, hvor kreditrisikoafdækningen ikke gælder overførselsmodtageren (SSPE'en), men direkte vedrører en securitiseringsposition, godkendes kreditvurderingen ikke. Kreditvurderingen må ikke være helt eller delvist baseret på kreditrisikoafdækning i form af garantier eller kreditderivater, som virksomheden selv har stillet til rådighed.
- 11) Bestemmelserne i pkt. 12-20 gælder ikke ved anvendelse af kreditvurderingsinstitutters kreditvurderinger til fastlæggelse af risikovægte for securitiseringspositioner.

Kreditvurdering af udstedere og emissioner

- 12) Foreligger der en kreditvurdering for et emissionsprogram eller en emissionsfacilitet, skal denne kreditvurdering anvendes for eksponeringen vedrørende dette emissionsprogram eller denne emissionsfacilitet.
- 13) Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger for udstederen en kreditvurdering for et emissionsprogram eller en emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes. Denne kreditvurdering skal dog kun anvendes,

hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, eller hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og den pågældende eksponering dækkes på samme niveau eller bedre i konkursordenen i forhold til emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten.

- 14) Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

Langsigtede og kortsigtede kreditvurderinger

- 15) Kreditvurderinger, som af kreditvurderingsinstituttet defineres som kortsigtede kreditvurderinger, kan kun anvendes ved fastsættelse af risikovægte for lignende kortfristede eksponeringer.
- 16) Kreditvurderinger, som af kreditvurderingsinstituttet defineres som kortsigtede kreditvurderinger, skal kun anvendes på eksponeringer, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre eksponeringer.
- 17) Uanset bestemmelserne i pkt. 15 vil det, hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tillægges en risikovægt på 150 pct., medføre, at alle ikke kreditvurderede usikrede eksponeringer med den pågældende låntager også tillægges en risikovægt på 150 pct. uden hensyn til, om disse engagementer er kortfristede eller langfristede.
- 18) Uanset bestemmelserne i pkt. 16 vil ingen ikke-kreditvurderet kortfristet eksponering kunne opnå en risikovægt på under 100 pct., hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tillægges en risikovægt på 150 pct.

Poster i national og udenlandsk valuta

- 19) En kreditvurdering, som vedrører en eksponering, der er denomineret i skyldnerens nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af risikovægte for en anden eksponering med samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.
- 20) Finanstilsynet kan dog tillade, at når en eksponering vedrører et kreditinstituts involvering i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor, kan kreditvurderingen af låntagerens eksponering i national valuta anvendes til fastsættelse af risikovægten.

Bilag 7**Kreditrisikoreducerende metoder under standardmetoden for kreditrisiko**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Anvendelsesområde	1
Garantier	2-28
<i>Anerkendte garantistillere</i>	2
<i>Minimumskrav til garantier</i>	3-9
<i>Opgørelse af garantiers dækning</i>	10-13
<i>Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af en garanti</i>	14-17
<i>Justering af garantiers dækning ved valuta-mismatch</i>	18-20
<i>Justering af garantiers dækning ved løbetids-mismatch</i>	21-28
<u>Definition af restløbetid</u>	22-25
<u>Løbetids-mismatch</u>	26-28
Kreditderivater	29-42
<i>Kreditderivater, der kan medregnes</i>	29-31
<i>Minimumskrav til kreditderivater</i>	32-34
<i>Opgørelse af kreditderivaters dækning</i>	35-40
<i>Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af et kreditderivat</i>	41-42
Generelt om finansielle sikkerheder	43-96
<i>Den enkle metode for finansielle sikkerheder</i>	45-56
<u>Finansielle sikkerheder, der kan medregnes (den enkle metode)</u>	45-49
<u>Minimumskrav for medregning af finansielle sikkerheder (den enkle metode)</u>	50-51
<u>Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af finansielle sikkerheder (den enkle metode)</u>	52-57
<i>Genkøbstransaktioner samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer (den enkle metode)</i>	54-56
<i>Transaktioner i afledte finansielle instrumenter, for hvilke der foretages daglige værdiansættelser til markedsværdi (den enkle metode)</i>	57
<i>Den udbyggede metode for finansielle sikkerheder</i>	58-97
<u>Finansielle sikkerheder, der kan medregnes (den udbyggede metode)</u>	58-61
<u>Minimumskrav for medregning af finansielle sikkerheder (den udbyggede metode)</u>	62
<u>Opgørelse af finansielle sikkerheders dækning (den udbyggede metode)</u>	63-96
<i>Volatilitetsjusteringer efter tabelmetoden</i>	74-80
<i>Anvendelse af egne estimater af volatilitetsjusteringer (den udbyggede metode)</i>	81-96
<i>Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af finansielle sikkerheder (den udbyggede metode)</i>	97
Anden kreditrisikoafdækning	98-106
<i>Kontantindskud hos tredjepart</i>	98-100
<i>Ikke-ratede gældsinstrumenter, der tilbagekøbes på anmodning</i>	101-102
<i>Livsforsikringspolicer</i>	103-106
Nettingaftaler vedrørende balanceførte fordringer	107

Anvendelse af flere typer kreditrisikoafdækning

108

Anvendelsesområde

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om medregning af effekten af garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse samt netting af gensidige indlån og udlån ved opgørelse af de risikovægtede poster, når virksomheden anvender standardmetoden for kreditrisiko, jf. § 12.

Garantier

Anerkendte garantistillere

- 2) Kun garantier fra følgende garantistillere kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:
 - a) Centralregeringer og centralbanker.
 - b) Regionale og lokale myndigheder.
 - c) Multilaterale udviklingsbanker.
 - d) Internationale organisationer, der tildeles en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - e) Offentlige enheder, der behandles som institut- eller eksponeringer mod centralregeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - f) Institutter, jf. § 4, stk. 1.
 - g) Erhvervsvirksomheder, som har en kreditvurdering udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, og hvor kreditvurderingen svarer til kreditkvalitetstrin 2 eller bedre i henhold til reglerne for risikovægtning af erhvervseksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.

Minimumskrav til garantier

- 3) Følgende krav skal være opfyldt, for at en garanti kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:
 - a) Garantien skal være direkte, dvs. at virksomheden i tilfælde af tab på eksponeringen kan gøre garantien gældende direkte overfor garantistilleren.
 - b) Omfanget af garantien skal være klart defineret og ubestrideligt.
 - c) Garantien må ikke indeholde klausuler, hvis opfyldelse ligger uden for virksomhedens direkte kontrol, og som
 - i vil give garantistilleren mulighed for ensidigt at ophæve kreditrisikoafdækningen,
 - ii vil øge de effektive omkostninger ved garantien som følge af forringet kreditkvalitet på den beskyttede eksponering,
 - iii kan forhindre, at garantistilleren forpligtes til at foretage en udbetaling uden unødigt forsinkelse, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb, eller som
 - iv kan give garantistilleren mulighed for at afkorte garantiens løbetid.
 - d) Garantien skal være juridisk gyldig og kunne håndhæves i alle relevante retsområder.
- 4) For at en regaranti, dvs. en garanti som garanterer en anden garanti, kan medregnes, skal følgende krav være opfyldt:
 - a) Regarantistiller skal være en af følgende modparter:
 - i Centralregering eller centralbank.
 - ii Regional myndighed, lokal myndighed eller offentlig enhed, der behandles som eksponeringer mod centralregeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - iii Multilateral udviklingsbank, der tildeles en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - iv Offentlig enhed, der behandles som instituteksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.

- v Internationale organisationer, der tildeles en 0 pct. vægt efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - b) Regarantien dækker alle eksponeringens kreditrisikoelementer.
 - c) Både den oprindelige garanti og regarantien opfylder kravene til garantier i henhold til pkt. 3, bortset fra at regarantien ikke behøver at være direkte.
 - d) Dækningen er troværdig, og der foreligger ikke oplysninger, der indikerer, at regarantiens dækning er ringere end en tilsvarende direkte garanti fra den pågældende udsteder af regarantien.
- 5) Pkt. 4 finder også anvendelse på eksponeringer, som har en regaranti fra en udsteder, der ikke er omfattet af pkt. 4, litra a, hvis eksponeringens regaranti er direkte garanteret af en af de i pkt. 4, litra a, omtalte udstedere, og hvis betingelserne i pkt. 4 i øvrigt er opfyldt.
 - 6) Virksomheden skal have indført systemer til at styre en mulig koncentration af risici, der skyldes virksomhedens brug af garantier. Virksomheden skal kunne dokumentere, hvordan dens strategi vedrørende brugen af garantier hænger sammen med dens styring af den overordnede risikoprofil.
 - 7) Ved misligholdelse i henhold til garantien eller undladelse af betaling fra låntagers side skal virksomheden have ret til uden unødigt forsinkelse at gøre krav gældende mod garantistiller om betaling af alle skyldige beløb under eksponeringen, for hvilken der er stillet garanti. Garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at virksomheden først retsforfølger låntager. I tilfælde af garantier for lån med sikkerhed i beboelsesejendomme skal kravene i pkt. 3, litra c, nr. iii, og de to første sætninger i dette pkt. blot opfyldes indenfor en samlet periode på 24 måneder.
 - 8) Garantien skal være en udtrykkeligt dokumenteret forpligtelse, som garantistiller har påtaget sig.
 - 9) For garantier ydet i forbindelse med gensidige garantiordninger, der anerkendes som sådanne af Finanstilsynet, eller som udstedes af eller regaranteres af de i pkt. 4, litra a, omtalte udstedere, anses kravene i pkt. 7 for overholdt, når en af nedenstående betingelser er opfyldt:
 - a) Virksomheden har uden unødigt forsinkelse ret til en foreløbig betaling fra garantistilleren, der svarer til et velbegrundet skøn over det beløb, som udgør den garanterede andel af virksomhedens forventede økonomiske tab, inklusiv tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage.
 - b) Virksomheden kan påvise, at garantiens tabsbeskyttende virkninger, herunder mod tab som følge af manglende betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger til en sådan behandling.

Opgørelse af garantiers dækning

- 10) Hvor garantien dækker i hele eksponeringens løbetid, og hvor det udbetalte beløb i tilfælde af tab er i samme valuta som eksponeringen, da opgøres garantiens dækning som det beløb, som garantistilleren har påtaget sig at ville udbetale, hvis låntager misligholder, ikke betaler, eller hvis andre nærmere bestemte kredithændelser indtræffer.
- 11) Hvis garantien ikke dækker alle låntagerens betalingsforpligtelser i tilknytning til en eksponering, skal opgørelsen af garantiens dækning reduceres, således at det afspejler den begrænsede dækning.
- 12) Hvis det udbetalte beløb i tilfælde af tab er i en anden valuta end eksponeringen (valuta-mismatch), anvendes den justering af garantiens dækning, der fremgår af pkt. 18-20.
- 13) Hvis garantien ikke dækker i hele eksponeringens løbetid (løbetids-mismatch), anvendes den justering af garantiens dækning, der fremgår af pkt. 21-28.

Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af en garanti

- 14) Den del af eksponeringen, der dækkes af garantien, herunder den del, der dækkes justeret for valuta-mismatch (G^*) eller løbetids-mismatch (G_A), jf. pkt. 18 og 28, vægtes med garantistillerens vægt i henhold til standardmetoden for kreditrisiko.

- 15) Eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringer eller centralbanker, og hvor garantien er angivet i låntagerens nationale valuta, og eksponeringen er finansieret i samme valuta, kan behandles i overensstemmelse med metoden i bilag 3, pkt. 1.
- 16) Når garantien ikke dækker hele eksponeringen, og de dækkede og ikke-dækkede andele er ligestillede, dvs. garanterer tab pro-rata, skal den del af eksponeringen, der ikke dækkes af garantien, vægtes med den ikke-dækkede eksponerings oprindelige vægtning i henhold til standardmetoden for kreditrisiko. Dette gælder også, hvor den dækkede del er foranstillet den ikke-dækkede del, dvs. hvor garantistilleren dækker tab op til et givet beløb, og virksomheden selv dækker eventuelle yderligere tab, der overstiger dette beløb.
- 17) Når garantien ikke dækker hele eksponeringen, og betingelserne i pkt. 16 ikke er opfyldt, f.eks. når betaling fra garantien først udløses, når tabet overstiger en tærskelværdi (selvrisiko), skal eksponeringen vægtes i henhold til bestemmelserne om vægtning af securitiseringspositioner under standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 11, pkt. 49-73.

Justering af garantiers dækning ved valuta-mismatch

- 18) Hvis garantien er angivet i en anden valuta end den valuta, i hvilken eksponeringen er angivet (valuta-mismatch), skal størrelsen af dækningen reduceres gennem anvendelse af en volatilitetsjustering (H_{FX}) ud fra følgende formel:
 $G^* = G \times (1 - H_{FX})$, hvor
 G er det udbetalte beløb i tilfælde af tab,
 G^* er G justeret for valutarisiko, og
 H_{FX} er volatilitetsjusteringen.
- 19) H_{FX} sættes til 11,4 pct.
- 20) Virksomheden kan, i stedet for den i pkt. 19 fastsatte værdi, anvende egne estimater for volatilitetsjusteringen, H_{FX} , efter metoden angivet i pkt. 81-96.

Justering af garantiers dækning ved løbetids-mismatch

- 21) Ved opgørelse af det risikovægtede beløb for eksponeringer med garantier forekommer løbetids-mismatch, når restløbetiden på garantien er kortere end restløbetiden på den beskyttede eksponering.

Definition af restløbetid

- 22) En eksponerings restløbetid er den længst mulige resterende tid, før låntager ifølge aftalen skal opfylde sine forpligtelser, dog maksimalt 5 år. Med forbehold for pkt. 23 skal ved en garantis restløbetid forstås tiden frem til den tidligste dato, hvor garantien udløber eller kan opsiges af garantistilleren.
- 23) Når virksomheden har mulighed for at opsiges garantien, og betingelserne i den aftale, der ligger til grund for garantien, indeholder en tilskyndelse til, at virksomheden opsiger aftalen før den i aftalen bestemte udløbsdato, skal garantiens restløbetid anses som værende tiden frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan benyttes.
- 24) For garantier, hvor der ikke er bestemmelser, der sikrer mod, at garantien udløber før udløb af en eventuel henstandsperiode, som er påkrævet, før misligholdelse af den underliggende gældsforpligtelse kan anses som værende indtruffet som følge af manglende betaling, skal garantiens løbetid reduceres med længden af henstandsperioden.
- 25) Når garantier stillet af en enkelt beskyttelsesgiver har forskellige løbetider, anvendes en metode svarende til den, der beskrives i pkt. 108.

Løbetids-mismatch

- 26) Garantier, der har en kortere restløbetid end den underliggende eksponering, og som samtidig har en restløbetid, der er mindre end tre måneder, kan ikke medregnes.

- 27) Når der forekommer løbetids-mismatch, medregnes garantien ikke, når:
- a) den oprindelige løbetid for garantien er under 1 år, eller
 - b) eksponeringen er en kortfristet eksponering som defineret i bilag 8, pkt. 65-67.
- 28) Hvis der for en garanti foreligger løbetids-mismatch, skal garantiens dækning justeres i henhold til følgende formel:
- $$G_A = G^* \times (t-t^*)/(T-t^*), \text{ hvor:}$$
- G^* er garantiens dækning justeret for eventuelt valuta-mismatch,
 G_A er G^* justeret for løbetids-mismatch,
 t er enten det resterende antal år frem til garantiens udløbsdato opgjort i overensstemmelse med pkt. 22-24 eller værdien af T , idet den laveste af de to anvendes,
 T er enten det resterende antal år frem til eksponeringens udløbsdato opgjort i overensstemmelse med pkt. 22-24 eller 5 år, idet den laveste af de to vælges, og
 t^* er 0,25.
 G_A anvendes herefter som garantiens dækning.

Kreditderivater

Kreditderivater, der kan medregnes

- 29) Når kravene i pkt. 32-40 er opfyldt, kan kreditrisikoafdækning fra en af følgende typer af kreditderivater medregnes i forbindelse med opgørelse af risikovægtede poster:
- a) »credit default swaps«
 - b) »total return swaps«
 - c) »credit linked notes«
- 30) Instrumenter, som er sammensat af, eller som økonomisk svarer til de typer af kreditderivater, der er nævnt i pkt. 29, kan ligeledes medregnes ved opgørelsen af risikovægtede poster.
- 31) Kreditrisikoafdækning fra kreditderivater i form af »credit default swaps» og »total return swaps» og lignende instrumenter, jf. pkt. 30, kan kun medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster, når beskyttelsesgiver fremgår af listen over anerkendte garantistillere i pkt. 2.

Minimumskrav til kreditderivater

- 32) Kravene til garantier, der fremgår af pkt. 3-6, gælder tilsvarende for kreditderivater.
- 33) Kreditrisikoafdækningen kan endvidere kun medregnes ved opgørelsen af de risikovægtede poster, når kreditderivatet opfylder følgende betingelser:
- a) De kredithændelser, som medfører, at kreditderivatet udløser betaling, skal som et minimum omfatte:
 - i Manglende betaling af skyldige beløb i henhold til de betingelser for den underliggende gældsforpligtelse, som er gældende på tidspunktet for den manglende betaling. Hvis låntager ifølge den underliggende gældsforpligtelse har mulighed for at udsætte betalingen af forfaldne beløb i en defineret henstandsperiode, skal dette afspejles i specifikationen af kredithændelsen, og denne må ikke involvere en længere henstandsperiode end den henstandsperiode, som gælder for den underliggende gældsforpligtelse.
 - ii Låntagers konkurs, insolvens eller manglende evne til at betale sin gæld eller låntagers skriftlige indrømmelse af manglende evne til generelt at betale sin gæld, efterhånden som denne forfalder.
 - iii Omlægning af den underliggende gældsforpligtelse, herunder eftergivelse eller udsættelse af betalingen af hovedstolen, renter eller gebyrer, som fører til kredittab.
 - b) Når kredithændelserne ikke omfatter omlægning af den underliggende gældsforpligtelse som beskrevet i litra a, nr. iii, kan kreditrisikoafdækningen alligevel medregnes, forudsat der foretages en reduktion af opgørelsen af kreditderivatets dækning som angivet i pkt. 37.

- c) For kreditderivater med mulighed for kontantafvikling skal virksomheden have en velfungerende værdisættelsesprocedure, således at virksomheden kan opgøre pålidelige estimater for tabet. Der skal være angivet en klart specificeret periode, inden for hvilken virksomheden har mulighed for at foretage vurderinger af værdien af den underliggende gældsforpligtelse, efter kredithændelsen er indtruffet.
 - d) Hvis afviklingen er betinget af, at virksomheden overfører den underliggende gældsforpligtelse til beskyttelsesgiveren, skal det af betingelserne for den underliggende gældsforpligtelse fremgå, at et eventuelt krævet samtykke til en sådan overførsel ikke må tilbageholdes unødigt.
 - e) Identiteten af de parter, der har ansvaret for at fastslå, hvorvidt kredithændelsen er indtruffet, skal være tydeligt defineret. Fastlæggelsen af deres identitet må ikke være beskyttelsesgiverens eneansvar. Virksomheden skal have både ret til og mulighed for at underrette beskyttelsesgiveren om, at en kredithændelse er indtruffet.
- 34) Der tillades kun mismatch mellem den underliggende gældsforpligtelse og referenceforpligtelsen under kreditderivatet (dvs. forpligtelsen, der anvendes til at fastsætte kontantafregningsværdien, eller forpligtelsen, der kan overføres) eller mellem den underliggende gældsforpligtelse og forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kredithændelse er indtruffet, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kredithændelse er indtruffet, skal være ligestillet med eller efterstillet den underliggende gældsforpligtelse.
 - b) Den underliggende gældsforpligtelse og referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kredithændelse er indtruffet, har samme låntager (dvs. samme juridiske person). Desuden skal der forefindes juridisk gyldige tværgående klausuler mellem referenceforpligtelsen og den underliggende gældsforpligtelse, som indebærer, at hvis låntageren misligholder andre lån, som denne har optaget, så medfører dette, at referenceforpligtelsen ligeledes anses for misligholdt. Tilsvarende gælder, at forfalder et af låntagers lån før tiden, så medfører det, at referenceforpligtelsen ligeledes forfalder før tiden.

Opgørelse af kreditderivaters dækning

- 35) Under hensyn til pkt. 36 nedenfor gælder bestemmelserne i pkt. 10 og 12-13, vedrørende opgørelsen af garantiers dækning tilsvarende for kreditderivater, herunder gælder også bestemmelserne i pkt. 18-20 om valuta-mismatch og pkt. 21-28 om løbetids-mismatch.
- 36) Bestemmelserne i pkt. 21-28 om løbetids-mismatch gælder ikke for "credit linked notes". Løbetids-mismatch for "credit linked notes" behandles efter bestemmelserne i pkt. 43-97.
- 37) For kreditderivater, der ifølge kontrakten ikke anser en kredithændelse som værende indtruffet, hvis låntageren har fået omlagt den underliggende gældsforpligtelse, herunder har fået eftergivet eller udsendt tilbagebetaling af hovedstol, renter eller gebyrer, skal kreditrisikoafdækningen justeres som følger:
- a) Kreditderivatets dækning, som opgjort i henhold til pkt. 10, skal reduceres med 40 pct., hvis det beløb, beskyttelsesgiveren har påtaget sig at ville udbetale, ikke er højere end eksponeringens størrelse.
 - b) Hvis det beløb, beskyttelsesgiveren har påtaget sig at ville udbetale, er højere end eksponeringens størrelse, må kreditderivatets dækning ikke være højere end 60 pct. af eksponeringens størrelse.
- 38) Når en virksomhed opnår kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer på vilkår af, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne skal udløse udbetaling fra beskyttelsesgiver, og denne kredithændelse medfører kontraktens ophør, kan virksomheden medregne kreditrisikoafdækningen fra kreditderivatet ved opgørelsen af risikovægten for den eksponering, som ved fravær af kreditrisikoafdækning ville udgøre eksponeringen med det laveste risikovægtede beløb opgjort efter standardmetoden for kreditrisiko.

- 39) Når en virksomhed opnår kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer på vilkår af, at den n'te misligholdelse blandt eksponeringerne udløser udbetaling fra beskyttelsesgiver, må virksomheden kun medregne afdækningen ved opgørelse af eksponeringernes risikovægtede poster, hvis den første til den n-1'te misligholdelse også er omfattet af kreditrisikoafdækning, eller hvis der allerede er forekommet n-1 misligholdelser. I sådanne tilfælde skal virksomheden anvende metoden, der angives i pkt. 38, tilpasset til typen af kreditderivater i dette pkt.
- 40) Hvis virksomheden foretager en intern afdækning ved hjælp af et kreditderivat – dvs. afdækker kreditrisikoen på en eksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat i handelsbeholdningen – skal den kreditrisiko, der er overført til handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at kreditrisikoafdækningen kan medregnes ved opgørelsen af de risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen.

Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af et kreditderivat

- 41) Bestemmelserne i pkt. 14-17 vedrørende opgørelse af risikovægtede poster ved garantier gælder tilsvarende for eksponeringer, der er dækket af kreditrisikoafdækning ved anvendelse af kreditderivater i form af "total return swaps" og "credit default swaps".
- 42) For "credit linked notes" og lignende instrumenter, jf. pkt. 30, som virksomheden udsteder, behandles indbetalte beløb fra investorerne i de pågældende instrumenter som sikkerhedsstillelse i form af et kontantindskud eller et kontantlignende instrument, i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 43-97, dog således at sikkerhedsstillelsens dækning opgøres efter bestemmelserne i pkt. 35-40. Ved et kontantlignende instrument forstås et indlånsbevis eller lignende instrument, der udstedes af den långivende virksomhed.

Finansielle sikkerheder

- 43) Ved opgørelse af de risikovægtede poster kan virksomheden tage hensyn til finansielle sikkerheder ved at anvende enten den enkle metode for finansielle sikkerheder, jf. pkt. 45-57, eller den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, jf. pkt. 58-97. Virksomheden må således ikke anvende både den ene og den anden metode, jf. dog bilag 9, pkt. 19.
- 44) Den enkle metode for finansielle sikkerheder kan ikke anvendes ved opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko for eksponeringer inden for handelsbeholdningen.

Den enkle metode for finansielle sikkerheder

Finansielle sikkerheder, der kan medregnes (den enkle metode)

- 45) Kreditrisikoafdækning fra følgende finansielle sikkerheder kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster, hvis minimumskravene i pkt. 50-51 er overholdt:
- a) Kontante indlån i virksomheden eller kontantlignende instrumenter, der er i virksomhedens besiddelse.
 - b) Gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker, og som har en kreditvurdering udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut eller eksportkreditagentur, der er godkendt efter standardmetoden for kreditrisiko. Kreditvurderingen skal svare til kreditkvalitetstrin 4 eller bedre for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside eller hjemlandets landeklassifikation 4 eller bedre i henhold til reglerne for risikovægtning af eksponeringer mod centralregeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
For så vidt angår dette underpunkt skal "gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker" ligeledes omfatte:
 - i Gældsinstrumenter, der er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, og som efter standardmetoden for kreditrisiko behandles som eksponeringer mod centralregeringen, i hvis rets område de er beliggende.

- ii Gældsinstrumenter, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko.
 - iii Gældsinstrumenter, der er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, og som tildeles en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - iv Gældsinstrumenter, der er udstedt af internationale organisationer, og som tildeles en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
- c) Gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter, jf. § 4, stk. 1, og som har en kreditvurdering, udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, som svarer til kreditkvalitetstrin 3 eller bedre for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside.
- For så vidt angår dette underpunkt skal ”gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter, jf. § 4, stk. 1” ligeledes omfatte:
- i Gældsinstrumenter, der er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, men som efter standardmetoden for kreditrisiko ikke behandles som eksponeringer mod centralregeringen, i hvis retsområde de er beliggende.
 - ii Gældsinstrumenter, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som instituteksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - iii Gældsinstrumenter, der er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, og som ikke tildeles en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
- d) Gældsinstrumenter, der er udstedt af andre enheder, og som har en kreditvurdering, udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, der svarer til kreditkvalitetstrin 3 eller bedre for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside.
- e) Gældsinstrumenter, som har en kreditvurdering med kort tidshorisont, udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, der svarer til kreditkvalitetstrin 3 eller bedre for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside.
- f) Aktier eller gældsinstrumenter, der kan konverteres til aktier, hvor aktierne indgår i et hovedindeks, f.eks. Københavns Fondsbørs' OMXC20.
- g) Guld.
- 46) Gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter, jf. § 4, stk. 1, og som ikke har en kreditvurdering udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster, hvis de opfylder følgende kriterier:
- a) De er noteret på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer.
 - b) De udgør ikke-efterstillet gæld.
 - c) Alle andre ratede gældsinstrumenter, som er udstedt af samme institut, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1, som er ligestillet med det pågældende gældsinstrument, og som, hvis de har en kreditvurdering af et godkendt kreditvurderingsinstitut, har en kreditvurdering, som svarer til kreditkvalitetstrin 3 eller bedre for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside.
 - d) Den långivende virksomhed er ikke i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at gældsinstrumenterne bør tildeles en lavere kreditvurdering end den, der er anført i litra c.
 - e) Virksomheden kan godtgøre over for Finanstilsynet, at gældsinstrumentets markedslikviditet er tilstrækkelig til denne behandling.
- 47) Hvis der i relation til pkt. 46, litra c, foreligger to eller flere kreditvurderinger fra godkendte kreditvurderingsinstitutter, skal virksomheden anvende samme metode som i bilag 5, pkt. 6-7.
- 48) Andele i kollektive investeringsordninger, herunder kollektive investeringsordninger omfattet af § 1 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger

m.v., som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, kan medregnes som sikkerhedsstillelse ved opgørelse af de risikovægtede poster, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) De er genstand for daglige offentlige prisnoteringer.
 - b) Den kollektive investeringsordning begrænser sig til at investere i de instrumenter, der er omfattet af pkt. 45 og 46.
- 49) Litra b udelukker ikke, at andele i kollektive investeringsordninger, der anvender eller kan anvende afledte instrumenter til afdækning af positioner, kan medregnes som sikkerhedsstillelse ved opgørelse af de risikovægtede poster. Hvis en kollektiv investeringsordning ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der er omfattet af pkt. 45 og 46, kan andele af kollektive investeringsordninger medregnes som sikkerhedsstillelse med værdien af de instrumenter omfattet af pkt. 45 og 46, som de ville være, hvis den kollektive investeringsordning havde investeret i instrumenter, der ikke er omfattet af pkt. 45 og 46 i det størst mulige tilladte omfang i henhold til dets mandat. I tilfælde, hvor instrumenter, der ikke er omfattet af pkt. 45 og 46, kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, kan andele af kollektive investeringsordninger medregnes som sikkerhedsstillelse med den samlede værdi af instrumenter omfattet af pkt. 45 og 46 fratrukket den samlede værdi af instrumenter, der ikke er omfattet af pkt. 45 og 46, hvis denne samlet er negativ.

Minimumskrav for medregning af finansielle sikkerheder (den enkle metode)

- 50) Den finansielle sikkerheds restløbetid skal være mindst lige så lang som eksponeringens rest-løbetid, jf. definitionen i pkt. 22, for at den kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster. Dette gælder dog ikke, hvis aftalen om sikkerhedsstillelsen indebærer, at provenuet fra indfrielsen eller sikkerhedens forfald indgår direkte på en konto hos virksomheden, som modparten ikke kan disponere over uden virksomhedens tilladelse, og som ligeledes ligger til sikkerhed for eksponeringen i hele eksponeringens restløbetid.
- 51) Følgende minimumskrav skal endvidere være opfyldt, for at finansielle sikkerheder kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:
- a) Låntagers kreditkvalitet og værdien af sikkerheden må ikke have nogen væsentlig positiv korrelation. Værdipapirer, som er udstedt af låntager eller af en enhed inden for samme koncern som låntager, kan ikke medregnes. Dækkede obligationer, som låntager selv har udstedt, og som falder ind under bestemmelserne i bilag 3, pkt. 26, kan dog medregnes, når de stilles som sikkerhed i forbindelse med genkøbsttransaktioner, forudsat at der ikke er nogen væsentlig positiv korrelation mellem låntagers kreditkvalitet og værdien af sikkerheden.
 - b) Virksomheden skal opfylde alle kontraktlige og lovgivningsmæssige krav med hensyn til håndhævelsen af sikkerhedsstillelsen i henhold til den lovgivning, der gælder for dens interesse i sikkerheden, og skal tage alle nødvendige skridt til at sikre denne håndhævelsesadgang. Virksomheden skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter adgangen til at håndhæve sikkerhedsstillelsen i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte håndhævelsesadgang.
 - c) Sikkerhedsstillelsen skal dokumenteres på passende vis, og der skal være en klar forretningsgang med henblik på at kunne realisere sikkerheden inden for en rimelig frist. Virksomheden skal udarbejde forretningsgange for kontrol af de risici, der opstår på grund af anvendelsen af sikkerhed, herunder risici som følge af mangelfuld eller reduceret kreditrisikoafdækning, værdiansættelsesrisici, risici i forbindelse med kreditrisikoafdækningens ophør, koncentrationsrisici, der skyldes brug af sikkerhed og påvirkningen af virksomhedens samlede risikoprofil. Virksomheden skal have en dokumenteret politik og praksis vedrørende de typer og størrelser af sikkerheder, der accepteres. Virksomheden skal opgøre markedsværdien af sikkerheden og foretage en vurdering af sikkerhedens værdi mindst en gang hvert halve år, og hver gang virksomheden har grund til at

tro, at dens markedsværdi er faldet væsentligt. Når sikkerheden opbevares af tredjemand, skal virksomheden træffe rimelige forholdsregler med henblik på at sikre, at den pågældende tredjemand adskiller sikkerheden fra sine egne aktiver.

Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af finansielle sikkerheder (den enkle metode)

- 52) For eksponeringer dækket af en finansiell sikkerhed kan virksomheden udskifte modpartens risikovægt med den risikovægt, der, efter standardmetoden for kreditrisiko, ville finde anvendelse, hvis virksomheden var direkte eksponeret mod sikkerheden. Virksomheden kan kun udskifte risikovægten på den del af eksponeringen, som er dækket inden for sikkerhedens markedsværdi. Risikovægten skal dog være mindst 20 pct., bortset fra de i pkt. 53-57 omtalte tilfælde, på den del af eksponeringen, der er dækket af sikkerheden. Den resterende del af eksponeringen skal have en risikovægt svarende til den, der skulle anvendes efter standardmetoden for kreditrisiko for en ikke-beskyttet eksponering mod modparten.
- 53) Virksomheden kan anvende en risikovægt på 0 pct. på den del af eksponeringen, der er dækket af sikkerheden, når eksponeringen og sikkerheden er angivet i samme valuta, og et af følgende vilkår er opfyldt:
- a) Sikkerheden er et kontantindskud eller et kontantlignende instrument.
 - b) Sikkerheden udgøres af gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, der tildeles en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko, og sikkerhedens markedsværdi er reduceret med 20 pct.

I forbindelse med litra b omfatter betegnelsen »gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker« også de gældsinstrumenter, der er anført i pkt. 57, litra a–c.

Genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer (den enkle metode)

- 54) Genkøbstransaktioner samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer uden for handelsbeholdningen kan kun medtages i henhold til den enkle metode for finansielle sikkerheder, når sådanne arrangementer omfatter sikkerheder, som kan medregnes i henhold til bestemmelserne i pkt. 45-49.
- 55) For transaktioner, som opfylder alle kriterierne i pkt. 72 skal virksomheden anvende en risikovægt på 0 pct. på den del af eksponeringen, der er dækket af sikkerheden.
- 56) For transaktioner, som opfylder kriterierne i pkt. 72, bortset fra, at modparten ikke er en central markedsaktør, jf. pkt. 72, litra h, skal virksomheden anvende en risikovægt på 10 pct. på den del af eksponeringen, der er dækket af sikkerheden.

Transaktioner i afledte finansielle instrumenter, for hvilke der foretages daglige værdiansættelser til markedsværdi (den enkle metode)

- 57) For afledte finansielle instrumenter som fremgår af bilag 17, som dagligt værdiansættes til markedsværdi, som er sikret med kontantindskud eller kontantlignende instrumenter, og hvor der ikke findes valuta-mismatch, skal virksomheden anvende en risikovægt på 0 pct. på den del af eksponeringen, som er dækket af sikkerheden. Eksponeringen opgøres i henhold til reglerne for opgørelse af modpartsrisiko i bilag 16. Hvis sikkerheden består af gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, som har en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko, skal anvendes en risikovægt på 10 pct. på den del af eksponeringen, som er dækket af sikkerheden. For så vidt angår dette pkt. skal gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker, ligeledes omfatte:
- a) Gældsinstrumenter, der er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, og som efter standardmetoden for kreditrisiko behandles som eksponeringer mod centralregeringen, i hvis retsområde de er beliggende.
 - b) Gældsinstrumenter, der er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, og som efter standardmetoden for kreditrisiko tildeles en risikovægt på 0 pct.

- c) Gældsinstrumenter, der er udstedt af internationale organisationer, og som efter standardmetoden for kreditrisiko tildeles en risikovægt på 0 pct.

Den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

Finansielle sikkerheder, der kan medregnes (den udbyggede metode)

- 58) Ved anvendelse af den udbyggede metode for finansielle sikkerheder kan virksomheden ved opgørelse af de risikovægtede poster medregne de finansielle sikkerheder, der er angivet i pkt. 45-49.
- 59) Ud over sikkerhederne, der er beskrevet i pkt. 45-49, kan følgende finansielle sikkerheder medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:
- a) Aktier eller gældsinstrumenter der kan konverteres til aktier, og som ikke indgår i et hovedindeks, men handles på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer.
 - b) Andele i kollektive investeringsordninger, der opfylder kravene i pkt. 48, men som tillige kan investere i de instrumenter, der er nævnt i litra a i dette pkt.
 - c) Hvis en kollektiv investeringsordning ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der er omfattet af pkt. 45, 46 og litra a i dette pkt., kan andele af kollektive investeringsordninger medregnes som sikkerhedsstillelse med værdien af instrumenterne omfattet af pkt. 45, 46 og litra a i dette pkt., som de ville være, hvis den kollektive investeringsordning havde investeret i instrumenter, der ikke er omfattet af pkt. 45, 46 og litra a i dette pkt., i det størst mulige tilladte omfang i henhold til dets mandat. I tilfælde, hvor instrumenter, der ikke er omfattet af pkt. 45, 46 og litra a i dette pkt., kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, kan andele af kollektive investeringsordninger medregnes som sikkerhedsstillelse med den samlede værdi af instrumenter omfattet af pkt. 45, 46 og litra a i dette pkt. fratrullet den samlede værdi af instrumenter, der ikke er omfattet af pkt. 45, 46 og litra a i dette pkt., hvis denne samlet er negativ.
- 60) Genkøbstransaktioner samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer uden for handelsbeholdningen kan medtages i henhold til den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, når sådanne arrangementer omfatter sikkerheder, som kan medregnes i henhold til bestemmelserne i pkt. 58 og 59.
- 61) Genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer inden for handelsbeholdningen kan medtages i henhold til den udbyggede metode, når sådanne arrangementer omfatter sikkerheder i form af aktiver, der kan indgå i handelsbeholdningen.

Minimumskrav for medregning af finansielle sikkerheder (den udbyggede metode)

- 62) Kravene i pkt. 51 gælder tilsvarende ved anvendelse af den udbyggede metode for finansielle sikkerheder. Pkt. 26 og 27 vedrørende garantier, der ikke kan medregnes i tilfælde af løbetids-mismatch, gælder tilsvarende for finansielle sikkerheder ved anvendelse af den udbyggede metode for finansielle sikkerheder. Eksponeringens og sikkerhedsstillelsens udløbsdato opgøres efter samme principper som for garantier i pkt. 22-24.

Opgørelse af finansielle sikkerheders dækning (den udbyggede metode)

- 63) Ved opgørelsen af de finansielle sikkerheders dækning under den udbyggede metode for finansielle sikkerheder skal virksomheden med henblik på at tage højde for prisvolatiliteten, foretage volatilitetsjusteringer af sikkerhedens markedsværdi i overensstemmelse med pkt. 73-96.
- 64) Hvis sikkerheden er angivet i en anden valuta end den underliggende eksponering, foretages en supplerende justering af sikkerheden, der afspejler valutakursvolatiliteten ud over justeringen for prisvolatilitet i medfør af pkt. 63.

- 65) Virksomheden kan enten anvende de værdier for volatilitetsjusteringer, der fremgår af tabellerne i pkt. 76, eller anvende egne estimater af volatilitetsjusteringer i henhold til bestemmelserne i pkt. 81-85. Den sidste mulighed forudsætter, at kravene i pkt. 86-96 er opfyldt.
- 66) Hvis virksomheden anvender egne estimater for volatilitetsjusteringer, skal den gøre det for alle instrumenter. Eventuelle instrumenter, der alene indgår i uvæsentlige porteføljer, kan dog undtages. For sådanne instrumenter kan de volatilitetsjusteringer, der fremgår af tabel 1-4, jf. pkt. 76, anvendes.
- 67) Den volatilitetsjusterede størrelse af sikkerheden opgøres som angivet nedenfor:
 $C_{VA} = C \times (1 - H_C - H_{FX})$, hvor
 C_{VA} er den volatilitetsjusterede størrelse af sikkerheden,
 C er sikkerhedens markedsværdi,
 H_C er volatilitetsjusteringen, der skal anvendes for den pågældende sikkerhed (C), og
 H_{FX} er volatilitetsjusteringen, der skal foretages i tilfælde af valuta-mismatch mellem eksponeringen og sikkerheden.
- 68) Hvis den finansielle sikkerheds restløbetid er kortere end eksponeringens restløbetid, eller hvis der er truffet aftale om, at sikkerhedsstillelsen trækkes tilbage, før eksponeringen udløber, skal kreditrisikoafdækningens størrelse justeres i henhold til følgende formel:
 $C_{VAM} = C_{VA} \times (t - t^*) / (T - t^*)$, hvor:
 C_{VA} er den volatilitetsjusterede størrelse af sikkerheden som angivet i pkt. 67 eller eksponeringens størrelse, idet den laveste af de to skal anvendes,
 t er det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens udløbsdato opgjort efter samme principper som for garantier og kreditderivater i pkt. 22-24 eller værdien af T , idet den laveste af de to skal anvendes,
 T er det resterende antal år frem til eksponeringens udløbsdato opgjort i samme principper som for garantier og kreditderivater i pkt. 22-24 eller 5 år, idet den laveste af de to skal anvendes, og
 t^* er 0,25
Der foretages ikke justering for løbetids-mismatch, hvis aftalen om sikkerhedsstillelsen indebærer, at provenuet fra indfrielsen eller sikkerhedens forfald indgår direkte på en konto hos virksomheden, som modparten ikke kan disponere over uden virksomhedens tilladelse, og som ligeledes ligger til sikkerhed for eksponeringen i hele eksponeringens restløbetid.
- 69) Den volatilitetsjusterede størrelse af eksponeringen opgøres som følger:
 $E_{VA} = E \times (1 + H_E)$, hvor
 E_{VA} er den volatilitetsjusterede størrelse af eksponeringen,
 E er eksponeringens størrelse opgjort efter standardmetoden for kreditrisiko, hvis eksponeringen ikke er sikret, jf. § 10, stk. 1, idet ikke-balanceførte poster indgår før anvendelse af vægtene i § 10, stk. 5, jf. § 12, stk. 2, og
 H_E er volatilitetsjusteringen, der skal anvendes for den pågældende eksponering (E).
For almindelige udlån i kontanter kan H_E sættes til 0 pct., uanset om virksomheden anvender tabelmetoden, jf. pkt. 74-80 eller egne estimater, jf. pkt. 81-96.
For transaktioner i afledte finansielle instrumenter sættes H_E til 0 pct.
- 70) Den fuldt justerede størrelse af eksponeringen under hensyntagen til såvel eksponeringens og sikkerhedernes prisvolatilitet som til sikkerhedens risikoreducerende virkninger, E^* , opgøres som følger:
 $E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$, hvor
 C_{VAM} er C_{VA} yderligere justeret for løbetids-mismatch i henhold til bestemmelserne i pkt. 68.
- 71) Når den samlede sikkerhed udgøres af flere finansielle sikkerheder, skal volatilitetsjusteringen, H_C , der indgår i formlen i pkt. 67, opgøres som følger:

$$H_c = \sum_i a_i H_i, \text{ hvor}$$

a_i er den i 'te sikkerheds andel af den samlede sikkerhed, og

H_i er den i 'te sikkerheds volatilitetsjustering.

- 72) For genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, kan virksomheden i stedet for at benytte de volatilitetsjusteringer, der opgøres i henhold til pkt. 74-80 og pkt. 81-96, anvende en volatilitetsjustering på 0 pct., såfremt følgende betingelser er opfyldt. Denne mulighed gælder ikke, hvis virksomheden anvender metoden med interne modeller, jf. bilag 10, pkt. 14-23:
- Såvel eksponeringen som sikkerheden udgøres af kontantindskud eller gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker i den i pkt. 45, litra a, anvendte betydning, og de kvalificerer til en risikovægtning på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - Eksponeringen og sikkerheden er i samme valuta.
 - Enten er transaktionens løbetid højst en dag, eller både eksponeringen og sikkerheden er genstand for daglig værdiansættelse til markedsværdi.
 - Likvidationen af sikkerheden må finde sted senest fire arbejdsdage, efter at manglende marginindbetaling er konstateret.
 - Transaktionen afvikles ved hjælp af et for den pågældende transaktionstype etableret og gennemprøvet afviklingssystem.
 - Dokumentationen for aftalen er en standardmarkedsdokumentation for salgs- og tilbagekøbstransaktioner, købs- og tilbagesalgstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, hvad angår de pågældende værdipapirer.
 - Transaktionen er omfattet af dokumentation, hvori det angives, at transaktionen kan afsluttes med øjeblikkelig virkning, hvis modparten undlader at opfylde en forpligtelse til at levere kontanter, værdipapirer eller margin, eller på anden måde misligholder.
 - Modparten er en central markedsaktør. Centrale markedsaktører omfatter følgende:
 - De i pkt. 45, litra a, nævnte enheder, som tildeles en risikovægt på 0 pct. under standardmetoden for kreditrisiko.
 - Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber samt tilsvarende udenlandske selskaber.
 - Andre finansielle selskaber (herunder forsikringsselskaber), hvis eksponeringer tildeles en risikovægt på 20 pct. under standardmetoden for kreditrisiko.
 - Regulerede kollektive investeringsordninger, der er underlagt kapitalkrav eller krav til gearingen.
 - Clearingcentraler under tilsyn.
- 73) Virksomheden kan opgøre volatilitetsjusteringerne efter tabelmetoden, jf. pkt. 74-80, eller på baggrund af egne estimater, jf. pkt. 81-96. Virksomheden kan ikke samtidig anvende tabelmetoden for nogle sikkerheder og egne estimater for andre sikkerheder.

Volatilitetsjusteringer efter tabelmetoden

- 74) De volatilitetsjusteringer, der skal anvendes, når virksomheden anvender tabelmetoden af volatilitetsjusteringer, fremgår af tabel 1-4 i pkt. 76. Værdierne i tabel 1-4 omfatter volatilitetsjusteringer for sikkerheder og eksponeringer, som værdiansættes på daglig basis. Foretages værdiansættelsen sjældnere end på daglig basis, skal værdierne opgøres som angivet i pkt. 80.
- 75) I tabel 1-4 og i pkt. 77-79 skal kreditkvalitetstrinet, som værdipapiret henføres til, være det kreditkvalitetstrin, som svarer til den eksterne kreditvurdering i henhold til standardmetoden for kreditrisiko. I denne forbindelse finder pkt. 47 ligeledes anvendelse.
- 76) I tabel 1-4 opdeles transaktionerne i kategorier baseret på afviklingsperiodens længde. Udlånstransaktioner uden aftale om løbende marginindbetalinger indgår i tabellerne som transaktioner med 20

dages afviklingsperiode. Genkøbstransaktioner samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer indgår som transaktioner med 5 dages afviklingsperiode. Alle andre udlånstransaktioner, der indeholder aftale om løbende marginindbetalinger, indgår som transaktioner med 10 dages afviklingsperiode.

Tabel 1

Kreditkvalitets-trin	Restløbetid i år	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i pkt. 45, litra b, beskrevne enheder (pct.)			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i pkt. 45, litra c og d, beskrevne enheder (pct.)		
		20 dages afviklingsperiode	10 dages afviklingsperiode	5 dages afviklingsperiode	20 dages afviklingsperiode	10 dages afviklingsperiode	5 dages afviklingsperiode
1	< 1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
1	> 1, < 5	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
1	> 5	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	< 1	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2-3	> 1, < 5	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
2-3	> 5	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	Alle	21,213	15	10,607	-	-	-

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin for gældsinstrumenter med en kreditvurdering over en kort tidshorisont	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i pkt. 45, litra b, beskrevne enheder med kreditvurderinger over en kort tidshorisont (pct.)			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i pkt. 45, litra c og d, beskrevne enheder med kreditvurderinger over en kort tidshorisont (pct.)		
	20 dages likvidationsperiode	10 dages likvidationsperiode	5 dages likvidationsperiode	20 dages likvidationsperiode	10 dages likvidationsperiode	5 dages likvidationsperiode
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabel 3

Volatilitetsjusteringer for andre typer sikkerhedsstillelser eller eksponeringer (pct.)	20 dages afviklingsperiode	10 dages afviklingsperiode	5 dages afviklingsperiode
Aktier i hovedindeks, gældsinstrumenter, der kan konverteres til aktier i et hovedindeks	21,213	15	10,607
Andre aktier eller gældsinstrumenter, der kan konverteres til aktier, noteret på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer	35,355	25	17,678
Kontantindskud og kontante udlån	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabel 4

Volatilitetsjustering for valuta-mismatch (pct.)		
20 dages afviklingsperiode	10 dages afviklingsperiode	5 dages afviklingsperiode
11,314	8	5,657

- 77) For andele i kollektive investeringsordninger er volatilitetsjusteringen det vægtede gennemsnit af de volatilitetsjusteringer, der under hensyntagen til afviklingsperioden for transaktionen i henhold til pkt. 76 ville være gældende for de aktiver, ordningen har investeret i. Hvis virksomheden ikke er bekendt med de aktiver, ordningen har investeret i, er volatilitetsjusteringen den højeste volatilitetsjustering, der ville være gældende for noget aktiv, som ordningen kan investere i.
- 78) For sikkerheder, der ikke er omfattet af pkt. 58 og 59, jf. pkt. 61, og som er lånt eller solgt i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer samt afledte finansielle instrumenter omfattet af bilag 17 inden for handelsbeholdningen sættes volatilitetsjusteringen til den samme som for aktier, der er noteret på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer, men som ikke er i et hovedindeks.
- 79) For ikke-ratede gældsinstrumenter, som er udstedt af institutter, jf. § 4, stk. 1, og som opfylder kriterierne i pkt. 46, er volatilitetsjusteringerne de samme som for gældsinstrumenter udstedt af institutter, jf. § 4, stk. 1, eller af erhvervsforetagender med en ekstern kreditvurdering, der svarer til kreditkvalitetstrin 2 eller 3 for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside.
- 80) Hvis en virksomhed værdiansætter sine sikkerheder og eksponeringer sjældnere end på daglig basis, skal der anvendes større volatilitetsjusteringer end angivet i pkt. 74-79. Disse opgøres ved at opskalere de volatilitetsjusteringer, der anvendes ved daglig værdiansættelse af sikkerheder og eksponeringer, ved hjælp af følgende formel:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}, \text{ hvor}$$

H er den volatilitetsjustering, der skal anvendes,

H_M er volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse,

N_R er det faktiske antal arbejdsdage mellem værdiansættelserne, og

T_M er afviklingsperioden for den pågældende transaktionstype.

Opskaleringer skal foretages på volatilitetsjusteringer for både sikkerheden, eksponeringen og for valuta-mismatch, hvor det er relevant.

Anvendelse af egne estimater af volatilitetsjusteringer

- 81) Når gældsinstrumenter har en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut svarende til »investment grade«, kan virksomheden beregne et volatilitetsestimat for hver enkelt kategori af gældsinstrumenter.
- 82) Ved fastlæggelsen af de relevante kategorier skal virksomheden tage hensyn til gældsinstrumenternes udstedere, den eksterne kreditvurdering af gældsinstrumenterne, restløbetiden og deres modificerede varighed. Volatilitetsestimaterne skal være repræsentative for de gældsinstrumenter, som virksomheden har medtaget inden for den pågældende kategori.
- 83) For gældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut svarende til under »investment grade«, samt for andre sikkerheder, der kan medregnes ved opgørelsen af de risikovægtede poster, jf. pkt. 45-48 og pkt. 58-61, hvor det er relevant, skal volatilitetsjusteringer opgøres for hvert enkelt værdipapir.
- 84) Virksomheden skal beregne HFX ved valuta-mismatch for hvert valutapar.
- 85) Virksomheden skal estimere sikkerhedens volatilitet eller valuta-mismatch uden hensyntagen til eventuelle korrelationer mellem den usikrede eksponering, sikkerheden og/eller valutakurser.
- 86) Ved beregningen af volatilitetsjusteringer skal virksomheden anvende et ensidigt 99 pct.-konfidensinterval.
- 87) Den historiske observationsperiode til beregning af volatilitetsjusteringer skal som et minimum være på et år. For virksomheder, der bruger en vægningsmetode eller andre metoder på den historiske

observationsperiode, skal den effektive observationsperiode være på mindst et år, dvs. det vægtede, gennemsnitlige tidsinterval for de enkelte observationer må ikke være mindre end seks måneder.

- 88) Finanstilsynet kan kræve, at en virksomhed beregner sine volatilitetsjusteringer på baggrund af en kortere observationsperiode end angivet i pkt. 87, hvis Finanstilsynet i tilfælde af en betydelig stigning i prisvolatiliteten vurderer, at dette vil medføre et mere retvisende estimat.
- 89) Virksomheden kan som udgangspunkt anvende samme afviklingsperioder som fastsat for de respektive transaktionstyper i pkt. 76.
- 90) Virksomheden kan bruge tal for volatilitetsjusteringen, der opgøres i henhold til kortere eller længere afviklingsperioder, og som skales op eller ned til den afviklingsperiode, der angives i pkt. 76 for den pågældende transaktionstype, ved hjælp af følgende formel:

$$H_M = H_N \sqrt{T_M / T_N} \quad , \text{ hvor}$$

HM er den beregnede volatilitetsjustering under den relevante afviklingsperiode,

TM er den kortere eller længere afviklingsperiode, og

HN er volatilitetsjusteringen angivet i pkt. 76, baseret på afviklingsperiode TN angivet i pkt. 76.

- 91) Virksomheden skal tage højde for, at aktiver af lavere kvalitet kan være illikvide. Afviklingsperioden skal reguleres i opadgående retning, når der er tvivl om sikkerhedens likviditet. Virksomheden skal også identificere tilfælde, hvor historiske data kan føre til en undervurdering af den potentielle volatilitet, f.eks. en valuta, der er knyttet til en anden valuta (fastkursregime). Sådanne tilfælde skal håndteres ved hjælp af stressscenarier.
- 92) Virksomhedens egne estimater af volatilitetsjusteringer skal som udgangspunkt opgøres på grundlag af daglig værdiansættelse. Hvis en virksomhed værdiansætter sine sikkerheder og eksponeringer sjældnere end på daglig basis, skal der anvendes en skaleringsfaktor som angivet i pkt. 80.
- 93) Virksomheden skal ajourføre sine datasæt mindst en gang hver tredje måned, og den skal også foretage en revurdering, når der forekommer væsentlige ændringer i markedspriserne. Dette indebærer, at volatilitetsjusteringer skal opgøres mindst hver tredje måned.
- 94) Volatilitetsestimaterne skal bruges i virksomhedens daglige risikostyring, herunder i forhold til dens interne grænser for eksponeringer.
- 95) Virksomheden skal have forretningsgange for overvågning af overholdelse af, et dokumentsæt af retningslinjer og kontroller, der anvendes ved estimation af volatilitetsjusteringer samt ved integration af sådanne estimater i virksomhedens risikostyringsproces.
- 96) Der skal regelmæssigt foretages en uafhængig gennemgang af virksomhedens system for estimering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med virksomhedens egen interne revisionsproces. Der skal foretages en gennemgang af det samlede system for estimering af volatilitetsjusteringer og for integrationen af disse justeringer i virksomhedens risikostyringsproces mindst en gang om året, og den skal som minimum omfatte:
 - a) Integrationen af de estimerede volatilitetsjusteringer i den daglige risikostyring.
 - b) Validering af alle væsentlige ændringer i proceduren for estimering af volatilitetsjusteringer.
 - c) Kontrol af konsistensen, rettidigheden og troværdigheden af datakilder, der benyttes inden for systemet til estimering af volatilitetsjusteringer, herunder sådanne datakilders uafhængighed.
 - d) Nøjagtigheden og relevansen af volatilitetsantagelserne.

Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af finansielle sikkerheder (den udbyggede metode)

- 97) For eksponeringer omfattet af finansielle sikkerheder skal den ikke-dækkede del af eksponeringen (E^*), som defineret i henhold til pkt. 70, anvendes som eksponeringens størrelse i forbindelse med opgørelse af de risikovægtede poster i bilag 3. For ikke-balanceførte poster, der er opført i bilag 4 anvendes E^* , som den værdi de i § 10, stk. 5, anførte procentsatser skal anvendes på for at nå frem til eksponeringens størrelse i forbindelse med opgørelse af de risikovægtede poster i bilag 3.

Anden kreditrisikoafdækning

Kontantindskud hos tredjepart

- 98) Sikkerhed i form af kontantindskud hos eller kontantlignende instrumenter, der opbevares af et tredjepartsinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til den långivende virksomhed, kan, når betingelsen i pkt. 100 er opfyldt, medregnes som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.
- 99) Ved et tredjepartsinstitut forstås et institut, jf. § 4, stk. 1, der er forskelligt fra virksomheden.
- 100) For at være omfattet af metoden i henhold til pkt. 98 skal kreditrisikoafdækningen opfylde følgende betingelser:
- a) Låntagers fordring på tredjepartsinstituttet er pantsat til fordel for eller overdraget til den långivende virksomhed, og denne pantsætning eller overdragelse er juridisk gyldig og kan håndhæves i alle relevante retsområder.
 - b) Tredjepartsinstituttet er underrettet om pantet eller overdragelsen.
 - c) Som et resultat af denne underretning kan tredjepartsinstituttet udelukkende foretage betalinger til den långivende virksomhed eller til andre parter med den långivende virksomheds samtykke.
 - d) Pantet eller overdragelsen er betingelsesløs og uigenkaldelig.

Ikke-ratede gældsinstrumenter, der tilbagekøbes på anmodning

- 101) Gældsinstrumenter, der er udstedt af et tredjepartsinstitut, jf. pkt. 99, som ikke har en kreditvurdering udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, og som ikke opfylder kriterierne i pkt. 46, kan medregnes som en garanti stillet af det udstedende institut, hvis det udstedende institut er forpligtet til på anmodning at tilbagekøbe gældsinstrumentet.
- 102) Dækningen af kreditrisikoafdækningen i medfør af pkt. 101 opgøres som følger:
- a) Når gældsinstrumentet vil blive genkøbt til pålydende værdi, opgøres dækningen til dette beløb.
 - b) Når gældsinstrumentet vil blive genkøbt til markedsprisen, opgøres dækningen til gældsinstrumentets værdi vurderet på samme måde som de gældsinstrumenter, der angives i pkt. 46.

Livsforsikringspolicer

- 103) Virksomheder kan, når betingelserne i pkt. 106 er opfyldt, medregne effekten af sikkerhed i livsforsikringspolicer efter metoden angivet i pkt. 104 og 105.
- 104) Den del af eksponeringen, som er dækket af en livsforsikringspolices tilbagekøbsværdi, kan opgøres med følgende risikovægte:
- a) 20 pct. hvis eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, tildeles en risikovægtning på 20 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - b) 35 pct. hvis eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, tildeles en risikovægtning på 50 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - c) 70 pct. hvis eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, tildeles en risikovægtning på 100 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - d) 150 pct. hvis eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, tildeles en risikovægtning på 150 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
- 105) Hvis udbetalingerne i henhold til livsforsikringspolisen er i en anden valuta end eksponeringen (valuta-mismatch), anvendes fremgangsmåden for justering af en garantis dækning, der fremgår af pkt. 18-20.
- 106) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at livsforsikringspolicer, der er pantsat til den långivende virksomhed, kan være omfattet af metoden i pkt. 103:
- a) Selskabet, der yder livsforsikringen, kan anerkendes som udsteder af garantier og kreditderivater i henhold til pkt. 2.
 - b) Livsforsikringspolisen er pantsat til fordel for eller overdraget til den långivende virksomhed.

- c) Selskabet, der yder livsforsikringen, er underrettet om pantsætningen eller overdragelsen og må som følge heraf ikke udbetale forfaldne beløb i henhold til kontrakten uden den långivende virksomheds samtykke.
- d) Forsikringen har en opgjort tilbagekøbsværdi, der ikke kan reduceres.
- e) Den långivende virksomhed har ret til at ophæve policen og modtage tilbagekøbsværdien på passende vis i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side.
- f) Den långivende virksomhed underrettes om policeindehaverens eventuelle manglende indbetalinger i henhold til policen.
- g) Kreditrisikoafdækningen er gældende i hele lånets løbetid. Såfremt dette ikke er muligt, fordi forsikringsforholdet ophører, inden eksponeringen udløber, skal virksomheden sikre, at det fra forsikringsaftalen hidrørende beløb tjener som sikkerhed for virksomheden indtil udløbet af kreditaftalen.
- h) Pantet eller overdragelsen er juridisk gyldig og kan håndhæves i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.
- i) Tilbagekøbsværdien udbetales efter anmodning og inden for en rimelig frist.
- j) Tilbagekøbsværdien kan ikke udbetales uden det långivende instituts samtykke.
- k) Virksomheden, der udbyder livsforsikringen, enten er omfattet af direktiv om sanering og likvidation af forsikringsselskaber og direktiv om livsforsikring, eller er under tilsyn i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller er under tilsyn i et land uden for den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, men som har et tilsyn med og en regulering af det finansielle område, der svarer til Fællesskabets.

Nettingaftaler vedrørende balanceførte fordringer

- 107) Kontante indlån i virksomheden, der er omfattet af en netting-aftale med en modpart, kan medregnes som kontant sikkerhedsstillelse for virksomhedens udlån til modparten i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 52-57 eller, hvor det er relevant, pkt. 63-96, når følgende betingelser er opfyldt:
- a) Aftalen skal være juridisk gyldig og kunne håndhæves i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs.
 - b) Virksomheden skal til enhver tid kunne identificere de aktiver og passiver, der er omfattet af nettingaftalen.
 - c) Virksomheden skal overvåge og kontrollere de risici, der er forbundet med, at muligheden for netting bortfalder.
 - d) Virksomheden skal overvåge og kontrollere de relevante eksponeringer på nettobasis.

Anvendelse af flere typer kreditrisikoafdækning

- 108) Benytter virksomheden flere typer af kreditrisikoafdækning på en enkelt eksponering, skal virksomheden opdele eksponeringen i de dele, der er dækket af de respektive typer af kreditrisikoafdækning (f.eks. en del, der dækkes af finansielle sikkerheder, og en del, der dækkes af en garanti). De risikovægtede poster skal opgøres separat for hver enkelt del.

Bilag 8**Den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden)**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Anvendelsesområde	1-2
Opgørelse af risikovægtede poster	3-112
Gruppering af eksponeringer	3-24
<u>Statseksponeringer</u>	6
<u>Instituteksponeringer</u>	7
<u>Erhvervseksponeringer</u>	8-10
<u>Detaileksponeringer</u>	11-19
<u>Aktieeksponeringer</u>	20
<u>Securitiseringspositioner</u>	21-23
<u>Aktiver uden modparter</u>	24
Risikoparametre	25-67
<u>Sandsynligheden for misligholdelse (PD)</u>	26-48
<i>Definition af modpart</i>	29-30
<i>Definition af misligholdelse</i>	31-38
<i>PD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer</i>	39-43
<i>PD for detaileksponeringer</i>	44-46
<i>PD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden</i>	47-48
<u>Konverteringsfaktoren (CF)</u>	49
<u>Tab givet misligholdelse (LGD)</u>	50-60
<i>LGD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer</i>	53-56
<i>LGD for detaileksponeringer</i>	57-59
<i>LGD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden</i>	60
<u>Løbetid (M)</u>	61-67
<i>Foreskrevne værdier for M</i>	62-63
<i>Egne beregninger af M</i>	64-67
Risikovægte og formler	68-112
<u>Risikovægte for erhvervs-, institut- og statseksponeringer</u>	73-85
<i>Risikovægte for allerede misligholdte eksponeringer</i>	78-79
<i>Risikovægten ved anerkendelse af »dobbelt misligholdelses-effekten« for garantier og kreditderivater</i>	80-81
<i>Specialiseret långivning (tabelmetoden)</i>	82-85
<u>Risikovægte for detaileksponeringer</u>	86-90
<u>Risikovægte for aktieeksponeringer</u>	91-103
<i>Den enkle risikovægt-metode</i>	94-96
<i>PD/LGD-metoden</i>	97-100
<i>VaR-metoden</i>	101-103
<u>Risikovægtede poster for aktiver uden modparter</u>	104-105
<u>Risikovægtede poster for udvandringsrisici på erhvervede fordringer</u>	106-107
<u>Risikovægtede poster for kollektive investeringsordninger</u>	108-112

Minimumskravene til anvendelse af IRB-metoden	113-242
<i>Ledelse og risikokontrol</i>	116-124
<u>Bestyrelsens og direktionens opgaver</u>	116-119
<u>Kreditrisikokontrolenheden</u>	120-123
<u>Intern revision</u>	124
<i>Ratingsystemer</i>	125-165
<u>Ratingsystemets struktur</u>	128-143
<i>Erhvervs-, institut- og statseksponeringer</i>	133-139
<i>Detaileksponeringer</i>	140-143
<u>Inddeling i ratingklasser eller puljer</u>	144-155
<i>Erhvervs-, institut- og statseksponeringer</i>	146-152
<i>Detaileksponeringer</i>	153-154
<i>Overrides</i>	155
<u>Brug af modeller</u>	156
<u>Dokumentation af ratingsystemet</u>	157-160
<u>Vedligeholdelse af data</u>	161-164
<i>Erhvervs-, institut- og statseksponeringer</i>	162-163
<i>Detaileksponeringer</i>	164
<u>Stresstest</u>	165
<i>Estimering af risikoparametre</i>	166-222
<u>Generelle krav til estimering af risikoparametre</u>	166-167
<i>Erhvervede fordringer</i>	176
<u>Specifikke krav til estimering af risikoparameteren PD</u>	177-191
<i>Erhvervs-, institut- og statseksponeringer</i>	177-181
<i>Erhvervede erhvervsfordringer</i>	182-183
<i>Detaileksponeringer</i>	184-185
<i>Erhvervede detailfordringer</i>	186-187
<i>Dataperiodens længde (Erhvervs-, institut- og statseksponeringer og erhvervede erhvervsfordringer)</i>	188-189
<i>Dataperiodens længde (Detaileksponeringer og erhvervede detailfordringer)</i>	190-191
<u>Specifikke krav til estimering af risikoparameteren LGD</u>	192-205
<i>Særlige bestemmelser vedrørende detaileksponeringer</i>	201-203
<i>Dataperiodens længde (erhvervs-, institut- og statseksponeringer)</i>	204
<i>Dataperiodens længde (detaileksponeringer)</i>	205
<u>Specifikke krav til estimering af risikoparameteren CF</u>	206-212
<u>Minimumskrav vedrørende garantier og kreditderivater</u>	213-222
<i>Anerkendte garantier og garantistillere</i>	216-220
<i>Kreditderivater</i>	221-222
<i>Valideringsproces</i>	223-242
<i>Minimumskrav til særlige eksponeringskategorier</i>	228-242
<u>Minimumskrav til erhvervede fordringer</u>	228-233
<i>Juridisk sikkerhed</i>	229
<i>Effektiviteten af overvågningssystemer</i>	230
<i>Effektiviteten i håndteringen af problematiske erhvervede fordringer</i>	231
<i>Effektiviteten af systemer til styring af erhvervede fordringer, kreditmuligheder og indbetalinger</i>	232
<i>Overholdelse af virksomhedens interne politikker og forretningsgange</i>	233

<u>Minimumskrav for anvendelse af egne modeller til opgørelse af risikovægtede aktieeksponeringer</u>	234-242
<i>Risikokvantificering</i>	234
<i>Risikostyring og kontroller</i>	235
<i>Validering og dokumentation</i>	236-242
Beregning og behandling af forventede tab	243-256
<i>Beregning af forventede tab</i>	243-255
<i>Behandling af forventede tab (EL)</i>	256

Anvendelsesområde

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om opgørelsen af risikovægtede poster for kreditrisiko ved anvendelse af den interne ratingbaserede metode (pkt. 3-112), jf. § 19, stk. 1, minimumskravene for anvendelse af den interne ratingbaserede metode (pkt. 113-242), jf. § 20, samt opgørelse af de forventede tab og forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser (pkt. 243-256), jf. § 28.
- 2) Bilag 21 indeholder en beskrivelse af kravene til ansøgninger om anvendelse af IRB-metoden.

Opgørelse af risikovægtede poster

Gruppering af eksponeringer

- 3) Hver eksponering skal placeres i en af følgende eksponeringskategorier:
 - a) Statseksponeringer
 - b) Instituteksponeringer
 - c) Erhvervseksponeringer
 - d) Detaileksponeringer
 - e) Aktieeksponeringer
 - f) Securitiseringspositioner
 - g) Aktiver uden modparter
- 4) Ved en eksponering forstås et aktiv eller en ikke-balanceført post.
- 5) Virksomheden skal anvende en konsistent metode til indplacering af eksponeringer i de respektive eksponeringskategorier.

Statseksponeringer

- 6) Ved statseksponeringer forstås:
 - a) Eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker.
 - b) Eksponeringer mod regionale myndigheder, lokale myndigheder eller offentlige enheder, der behandles som eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - c) Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.

Instituteksponeringer

- 7) Ved instituteksponeringer forstås:
 - a) Eksponeringer mod kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og tilsvarende udenlandske virksomheder.
 - b) Eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder, som ikke behandles som eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - c) Eksponeringer mod offentlige enheder, som behandles som instituteksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.

- d) Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke tillægges en risikovægt på 0 pct. efter standardmetoden for kreditrisiko.
- e) Eksponeringer mod regulerede markeder eller tilsvarende udenlandske markeder for værdipapirer.

Erhvervseksponeringer

- 8) Ved erhvervseksponeringer forstås eksponeringer, der ikke kan placeres i nogen af de øvrige eksponeringskategorier.
- 9) Inden for erhvervseksponeringer skal virksomheden i sin portefølje identificere de eksponeringer, der udgør specialiseret långivning.
- 10) Ved specialiseret långivning forstås erhvervseksponeringer med følgende karakteristika:
 - a) Eksponeringen er mod en enhed, som specifikt er blevet oprettet for at finansiere og/eller forvalte fysiske aktiver.
 - b) De kontraktlige vilkår giver långiveren en betydelig grad af kontrol over aktiverne og afkastet fra driften af aktiverne.
 - c) Den primære kilde til tilbagebetaling af lånet er afkastet fra driften af de finansierede aktiver snarere end en af aktiverne uafhængig tilbagebetalingsevne fra erhvervsmæssig virksomhed med et bredere sigte end drift af de finansierede aktiver.

Detaileksponeringer

- 11) Ved detaileksponeringer forstås eksponeringer mod privatkunder samt mindre erhvervsforetagender, hvor eksponeringerne indgår i en portefølje bestående af et stort antal eksponeringer, der håndteres på en ensartet måde.
- 12) For eksponeringer mod mindre erhvervsforetagender, der placeres under detaileksponeringer, gælder, at det samlede beløb, som modparten eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter skylder virksomheden og virksomhedens moderselskab og deres datterselskaber, ikke må overstige et beløb på modværdien af 1 mio. euro. Virksomheden skal have taget rimelige skridt til at sikre, at dette er tilfældet. I det samlede beløb indgår modpartens trukne beløb, dog ikke den andel af udlån, hvor der er sikkerhed i beboelsesejendomme. Den andel af udlån, hvor der ikke er sikkerhed i beboelsesejendomme, skal medregnes i det samlede beløb.
- 13) Mindre erhvervsforetagender, som placeres i detaileksponeringskategorien, skal i virksomhedens kreditrisikostyring håndteres separat fra erhvervsforetagender, som placeres i erhvervseksponeringskategorien.
- 14) Virksomheden skal have forretningsgange for de tilfælde, hvor eksponeringsgrænsen på modværdien af 1 mio. euro overskrides. I denne situation skal virksomheden skelne mellem midlertidige og permanente overskridelser af grænsen:
 - a) Midlertidige overskridelser: Ved midlertidige overskridelser forstås situationer, hvor grænsen kun er overskredet midlertidigt på grund af kortvarige variationer i eksponeringen, og hvor overskridelsen ikke er væsentlig. Væsentlig refererer i denne henseende til antallet og størrelsen af de individuelle overskridelser i forhold til grænsen på modværdien af 1 mio. euro. Virksomheden skal have klart definerede interne regler, der fastsætter omstændighederne, under hvilke et mindre erhvervsforetagende kan forblive i detaileksponeringskategorien på trods af, at eksponeringen har overskredet grænsen på modværdien af 1 mio. euro. Denne grænse skal overvåges af virksomheden. Ved midlertidige overskridelser kan eksponeringen blive i ratingsystemerne for detaileksponeringer og fortsat håndteres separat fra erhvervseksponeringer i kreditrisikostyringen. Ved opgørelse af de risikovægtede poster skal risikovægtformlen for erhvervseksponeringer anvendes.
 - b) Permanente overskridelser: Ved permanente overskridelser skal eksponeringen flyttes over i erhvervseksponeringskategorien og håndteres som en erhvervseksponering i virksomhedens kredit-

risikostyring. Hvis ratingsystemerne, der anvendes for detaileksponeringskategorien, opfylder kravene til ratingsystemer i erhvervseksponeringskategorien, er det ikke nødvendigt at foretage ændringer i ratingsystemerne. Hvis dette ikke er tilfældet, skal ratingsystemerne for erhvervseksponeringskategorien anvendes. Ved opgørelse af de risikovægtede poster skal risikovægtformlen for erhvervseksponeringer anvendes.

- 15) Detaileksponeringer skal opdeles i følgende tre underkategorier:
 - a) Detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom
 - b) Kvalificerede revolverende detaileksponeringer
 - c) Øvrige detaileksponeringer
- 16) Ved detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom forstås detaileksponeringer, hvortil der er stillet sikkerhed i fast ejendom, og hvor ejendommen medregnes som sikkerhed i estimater for tab givet misligholdelse (LGD) eller det forventede tab (EL), hvor dette er relevant.
- 17) Ved kvalificerede revolverende detaileksponeringer forstås detaileksponeringer, der opfylder følgende krav:
 - a) Eksponeringerne er mod privatkunder.
 - b) Eksponeringerne er revolverende og usikrede, og de kan umiddelbart opsiges af virksomheden uden betingelser, for så vidt angår den uudnyttede del af faciliteten. Revolverende eksponeringer defineres i denne forbindelse som eksponeringer, hvor tilgodehavender hos privatkunder varierer, alt efter hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, virksomheden har fastsat. Den uudnyttede del af faciliteten forudsættes at kunne opsiges uden betingelser, hvis vilkårene sætter virksomheden i stand til at opsiges faciliteten i det omfang, det er tilfaldt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning. Virksomheden kan fravige kravet om, at eksponeringen skal være usikret, når det drejer sig om revolverende kreditfaciliteter i tilknytning til en lønkonto. I dette tilfælde må beløb, der stammer fra sikkerheden eller garantien m.v., ikke indgå i LGD- eller EL-estimatet, hvor dette er relevant.
 - c) Eksponeringerne overfor hver privatkunde i underkategorien udgør højst et beløb, der modsvarer 100.000 euro.
 - d) Virksomheden er i stand til inden for de enkelte PD-intervaller at godtgøre, at tabsraterne udviser lav volatilitet sammenlignet med tabsraternes gennemsnitlige volatilitetsniveau for andre eksponeringer.
 - e) Virksomheden kan godtgøre, at de grundlæggende risikokarakteristika for porteføljen af eksponeringer, der behandles som kvalificerede revolverende detaileksponeringer, svarer til risikokarakteristika for sådanne eksponeringer, herunder at forventede tab med stor sandsynlighed dækkes af den løbende fortjeneste på faciliteterne i porteføljen.
- 18) Ved øvrige detaileksponeringer forstås eksponeringer, som ikke placeres i kategorierne detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom og kvalificerede revolverende detaileksponeringer. Beløb, der stammer fra eventuel sikkerhed i form af fast ejendom, må ikke indgå i LGD- eller, hvor dette er relevant, EL-estimatet for eksponeringer inden for denne underkategori.
- 19) Erhvervede erhvervsfordringer kan placeres i detaileksponeringskategorien under øvrige detaileksponeringer, hvis virksomheden opfylder minimumskravene i pkt. 228-233, og hvis det vil være urimeligt byrdefuldt for virksomheden at benytte bestemmelserne for erhvervseksponeringer, og hvis følgende krav endvidere er opfyldt:
 - a) Virksomheden har erhvervet fordringerne af uafhængige tredjepartssælgere, og ingen eksponeringer, som direkte eller indirekte udgår fra virksomheden, indgår i fordringerne.
 - b) De erhvervede fordringer er etableret mellem sælgeren og fordringens debitor efter princippet om indbyrdes uafhængige parter. Koncerninterne fordringer og fordringer, hvor der foregår en modregning mellem enheder, som både køber og sælger til hinanden, opfylder ikke kravene.

- c) Virksomheden har et krav på hele afkastet fra de erhvervede fordringer eller på en forholdsmæssig andel af afkastet.
- d) Porteføljen af erhvervede fordringer er veldiversificeret.

Aktieeksponeringer

20) Ved aktieeksponeringer forstås følgende:

- a) Ikke-gældsaserede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst.
- b) Gældsaserede eksponeringer, som i henseende til økonomisk indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a.

Securitiseringspositioner

- 21) Ved securitiseringspositioner forstås eksponeringer mod securitiseringer, jf. § 4, stk. 10, samt bilag 11, pkt. 3, litra a.
- 22) For erhvervede fordringer kan købsrabatter, sikkerheder og garantier, der giver »first-loss«-beskyttelse overfor tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som »first-loss«-positioner i securitiseringstransaktioner.
- 23) De risikovægtede poster for securitiseringspositioner opgøres efter bestemmelserne i bilag 11, pkt. 74-111, jf. § 30.

Aktiver uden modparter

- 24) Ved aktiver uden modparter forstås aktiver, der ikke indebærer, at der kræves en præstation af en modpart. Herunder hører blandt andet materielle aktiver og restværdien af leasede aktiver.

Risikoparametre

- 25) I pkt. 26-67 defineres risikoparametrene, der anvendes til beregning af de risikovægtede poster, henholdsvis sandsynligheden for misligholdelse (PD), konverteringsfaktoren (CF) og tab givet misligholdelse (LGD) samt løbetiden (M).

Sandsynligheden for misligholdelse (PD)

- 26) Ved sandsynligheden for misligholdelse (PD) forstås sandsynligheden for, at en modpart misligholder en eksponering indenfor et år.
- 27) Virksomheden skal estimere PD for erhvervs-, institut-, detail- og statseksponeringer samt for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden, jf. pkt. 97-100.
- 28) PD for misligholdte eksponeringer skal være 100 pct.

Definition af modpart

- 29) Hver enkelt fysisk eller juridisk person, som virksomheden er eksponeret imod, betragtes som en modpart til virksomheden.
- 30) Afhænger ratingen af en modpart, som indgår i en gruppe af indbyrdes forbundne modparter, i betydelig grad af medlemskabet af gruppen, og anser virksomheden, at én modparts misligholdelse indebærer, at alle modparter i gruppen vil misligholde, skal virksomheden betragte gruppen af indbyrdes forbundne modparter som én modpart.

Definition af misligholdelse

- 31) Det skal betragtes som misligholdelse fra modpartens side, hvis mindst en af de følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Virksomheden anser det for usandsynligt, at modparten fuldt ud indfrier alle sine gældsforpligtelser over for virksomheden, virksomhedens moderselskab eller deres datterselskaber, uden at virksomheden griber til foranstaltninger, så som at realisere eventuelle sikkerheder, garantier eller lignende.

- b) Modparten har i over 90 dage været i restance med et væsentligt beløb, jf. pkt. 34, over for virksomheden, virksomhedens moderselskab eller deres datterselskaber.
- 32) Ved overtræk anses modparten for at være i restance, når et meddelt kreditmaksimum er overskredet, eller modparten har fået meddelt et kreditmaksimum, der er lavere end det aktuelle tilgodehavende, eller har trukket et beløb uden tilladelse.
- 33) For så vidt angår kreditkort anses modparten for at være i restance, når forfaldsdatoen for en aftalt minimumsindbetaling overskrides.
- 34) Et beløb i restance kan anses for væsentligt, hvis det overstiger følgende grænser:
- a) 1.000 kr. for detaileksponeringer
 - b) 10.000 kr. for alle andre eksponeringer.
- 35) For så vidt angår detaileksponeringer kan virksomheden anvende definitionen af misligholdelse på facilitetsniveau.
- 36) Følgende faktorer kan indikere, at det er usandsynligt, at modparten vil indfri gældsforpligtelsen, jf. pkt. 31, litra a:
- a) Virksomheden ophører med at indtægtsføre påløbne renter på gældsforpligtelsen.
 - b) Virksomheden foretager en nedskrivning af gældsforpligtelsen på baggrund af en væsentlig forringelse af kreditkvaliteten, der har fundet sted, efter at virksomheden har fået eksponeringen.
 - c) Virksomheden sælger gældsforpligtelsen med et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab.
 - d) Virksomheden indvilger i en omlægning af modpartens nødlidende gældsforpligtelse, og dette forventes at føre til en mindskeelse af gældsforpligtelsen som følge af en væsentlig eftergivelse af gælden eller udsættelse af afdrag, renter eller gebyrer. Ved anvendelse af PD/LGD-metoden, jf. pkt. 97-100, omfatter dette aktieeksponeringer i nødlidende selskaber, hvor virksomheden deltager i en omlægning af det nødlidende selskabs egenkapital.
 - e) Virksomheden har indgivet konkursbegæring mod modparten eller anmodet om en lignende foranstaltning mod modpartens gældsforpligtelse over for virksomheden, virksomhedens moderselskab eller deres datterselskaber.
 - f) Modparten har indgivet konkursbegæring, er blevet erklæret konkurs eller har opnået lignende beskyttelse, hvilket betyder, at modparten kan undlade eller forsinke indfrielse af gældsforpligtelsen over for virksomheden, virksomhedens moderselskab eller deres datterselskaber.
- 37) Anvender virksomheden eksterne data, der ikke er i overensstemmelse med definitionen af misligholdelse, skal den kunne dokumentere over for Finanstilsynet, at passende tilpasninger er foretaget for at opnå en generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse.
- 38) Såfremt virksomheden mener, at en modpart ikke længere opfylder nogen af kriterierne i definitionen af misligholdelse, skal virksomheden foretage en ny rating. Hvis virksomheden på et senere tidspunkt vurderer, at definitionen af misligholdelse er opfyldt, anses det for at være en ny misligholdelse.

PD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 39) Virksomheden skal anvende egne estimater for PD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer i overensstemmelse med de metoder, der er angivet i pkt. 177-183 og pkt. 188-189.
- 40) Uanset pkt. 39 skal PD for erhvervs- og instituteksponeringer mindst være 0,03 pct.
- 41) For erhvervede erhvervsfordringer, hvor virksomheden ikke kan godtgøre, at dens estimater for PD opfylder minimumskravene i pkt. 166-222, men hvor minimumskravene til erhvervede erhvervsfordringer i pkt. 228-233 er opfyldt, anvendes følgende metoder:
- a) For ikke-efterstillede erhvervede erhvervsfordringer opgøres PD som virksomhedens estimat for EL divideret med LGD for de pågældende fordringer.
 - b) For efterstillede erhvervede erhvervsfordringer fastsættes PD til virksomhedens estimat for EL.

- c) Hvis virksomheden har tilladelse til at anvende egne estimater for LGD for erhvervseksponeringer, og hvis den kan opdele dens estimater for EL for erhvervede erhvervsfordringer i henholdsvis PD'er og LGD'er på betryggende vis, kan estimatet for PD anvendes.
- 42) Med hensyn til udvandringsrisiko for erhvervede erhvervsfordringer skal PD fastsættes til estimatet for EL for udvandringsrisiko. Har virksomheden tilladelse til at anvende egne estimater for LGD for erhvervseksponeringer, og hvis den kan opdele dens estimater for EL for udvandringsrisiko for erhvervede erhvervsfordringer i henholdsvis PD'er og LGD'er på betryggende vis, kan estimatet for PD anvendes.
- 43) Ved udvanding af erhvervede fordringer forstås det forhold, at fordringernes værdi reduceres som følge af fejl eller mangler vedrørende det leverede produkt, eller den leverede ydelse eller som følge af modkrav fra køber overfor sælger, som kan gøres gældende i relation til fordringen.

PD for detaileksponeringer

- 44) Virksomheden skal anvende egne estimater for PD for detaileksponeringer i overensstemmelse med de metoder, der er angivet i pkt. 184-187 og pkt. 190-191.
- 45) Uanset pkt. 44 skal PD for detaileksponeringer mindst være 0,03 pct.
- 46) For udvandringsrisiko for erhvervede fordringer skal PD fastsættes til estimatet for EL for udvandringsrisiko. Hvis virksomheden kan opdele virksomhedens estimat for EL for udvandringsrisiko for erhvervede fordringer i henholdsvis PD'er og LGD'er på betryggende vis, kan estimatet for PD anvendes.

PD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden

- 47) Virksomheden skal anvende egne estimater for PD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden i overensstemmelse med metoden i pkt. 97-100.
- 48) Uanset pkt. 47 skal PD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden mindst være:
- 0,09 pct. for eksponeringer i aktier noteret på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer, og hvor investeringen indgår i et længerevarende kundeforhold.
 - 0,09 pct. for eksponeringer i unoterede aktier, hvor investeringsafkastet er baseret på regelmæssige og periodiske pengestrømme, der ikke skyldes kursgevinster.
 - 0,40 pct. for andre eksponeringer i aktier noteret på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer end nævnt i litra a, herunder andre korte positioner i børsnoterede aktier, jf. pkt. 95.
 - 1,25 pct. for alle andre aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner, jf. pkt. 95.

Konverteringsfaktoren (CF)

- 49) Ved konverteringsfaktoren (CF) forstås andelen af det aktuelle ikke-trukne beløb på en forpligtelse, der forventes at være trukket ved misligholdelse. Forpligtelsen skal opgøres med det tilsagte beløb, medmindre det bevilgede men ikke tilsagte beløb på eksisterende faciliteter er højere. CF indgår ved opgørelsen af eksponeringens størrelse, jf. § 27, stk. 8, der indgår i risikovægtformlerne i pkt. 68-112.

Tab givet misligholdelse (LGD)

- 50) Ved økonomisk tab forstås de samlede tab på eksponeringer, inklusiv effekten af alle væsentlige faktorer, som kan påvirke nutidsværdien af betalingsstrømmene og inklusiv væsentlige direkte og indirekte inddrivelsesomkostninger.
- 51) Ved nutidsværdiberegningen af betalingsstrømmene skal der tages hensyn til usikkerheden ved inddrivelse, f.eks. usikkerheden forbundet med realisering af sikkerheder og garantier. I nutidsværdiberegningen skal sådanne risici afspejles i værdien af sikkerheder og garantier, i diskonteringsfaktoren eller i tidspunkterne for indtægter og udgifter.

- 52) Ved tab givet misligholdelse (LGD) forstås det økonomiske tab på en eksponering i forhold til eksponeringens størrelse efter anvendelse af konverteringsfaktorer, jf. pkt. 49:

$$\text{LGD} = \frac{\text{økonomisk tab}}{\text{eksponeringens størrelse}}$$

LGD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 53) Har virksomheden ikke tilladelse til at anvende egne estimater for LGD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, skal den anvende følgende LGD-værdier for disse eksponeringer:
- a) For ikke-efterstillede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse anvendes en LGD på 45 pct.
 - b) For efterstillede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse anvendes en LGD på 75 pct.
 - c) Virksomheden kan medregne effekten af kreditrisikoafdækning vedrørende LGD i overensstemmelse med bilag 9.
 - d) For dækkede obligationer, som defineret i bilag 3, pkt. 26, anvendes en LGD på 11,25 pct.
 - e) For erhvervede ikke-efterstillede erhvervsfordringer, hvor virksomheden ikke kan godtgøre, at estimaterne for PD opfylder minimumskravene i pkt. 166-222, men hvor minimumskravene til erhvervede fodringer i pkt. 228-233 er opfyldt, anvendes en LGD på 45 pct.
 - f) For erhvervede efterstillede erhvervsfordringer, hvor virksomheden ikke kan godtgøre, at estimaterne for PD opfylder minimumskravene i pkt. 166-222, men hvor minimumskravene til erhvervede fodringer i pkt. 228-233 er opfyldt, anvendes en LGD på 100 pct.
 - g) For udvandringsrisici ved erhvervede erhvervsfordringer anvendes en LGD på 75 pct.
- 54) Hvis virksomheden har tilladelse til at anvende egne estimater for LGD for erhvervseksponeringer, og hvis den kan opdele estimater for EL for erhvervede erhvervsfordringer i henholdsvis PD'er og LGD'er på betryggende vis, kan virksomheden anvende egne estimater for LGD for erhvervede erhvervsfordringer for så vidt angår udvandringsrisiko og misligholdelsesrisiko.
- 55) Har virksomheden tilladelse til at anvende egne estimater for LGD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, kan den medregne effekten af garantier og kreditderivater ved at tilpasse PD og/eller LGD, forudsat at minimumskravene i pkt. 213-222 er opfyldt. Virksomheden kan dog ikke anvende en tilpasset PD eller LGD, således at den tilpassede risikovægt ville være lavere, end hvad der svarer til en sammenlignelig direkte eksponering mod beskyttelsesgiveren.
- 56) Ved anvendelse af formelen for dobbelt misligholdelses-effekten, jf. pkt. 80, skal en LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod beskyttelsesgiveren enten være en LGD svarende til en udækket eksponering mod beskyttelsesgiveren eller en udækket eksponering mod modparten, afhængigt af om beløbet, der inddrives i tilfælde af misligholdelse hos både modparten og beskyttelsesgiveren i garantiens løbetid, afhænger af den finansielle situation hos henholdsvis beskyttelsesgiveren eller modparten.

LGD for detaileksponeringer

- 57) Virksomheden skal anvende egne estimater af LGD under hensyn til minimumskravene i pkt. 166-176 og pkt. 192-205, jf. dog § 74, stk. 1. For udvandringsrisiko for erhvervede fordringer skal anvendes en LGD på 75 pct. Kan virksomheden opdele estimater for EL for udvandringsrisiko for erhvervede fordringer i PD'er og LGD'er på betryggende vis, kan virksomheden anvende egne estimater for LGD for erhvervede fordringer.
- 58) Effekten af garantier og kreditderivater, som dækker en enkelt eksponering eller en pulje af eksponeringer, kan medregnes ved enten at tilpasse PD og/eller LGD, forudsat at minimumskravene i pkt. 213-222 er opfyldt. Virksomheden kan dog ikke anvende en tilpasset PD eller LGD, således at den tilpassede risikovægt ville være lavere, end hvad der svarer til en sammenlignelig direkte eksponering mod beskyttelsesgiveren.

- 59) Uanset pkt. 58 skal en LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod beskyttelsesgiveren ved anvendelse af formelen for dobbelt misligholdelseeffekten, jf. pkt. 80, enten være en LGD svarende til en udækket eksponering mod beskyttelsesgiveren eller en udækket eksponering mod modparten, afhængigt af, om beløbet, der inddrives i tilfælde af misligholdelse hos både modparten og beskyttelsesgiveren i garantiens løbetid, afhænger af den finansielle situation hos henholdsvis beskyttelsesgiveren eller modparten.

LGD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden

- 60) For alle aktieeksponeringer anvendes en LGD på 90 pct.

Løbetid (M)

- 61) Løbetiden (M) indgår i opgørelsen af de risikovægtede poster for erhvervs-, institut- og statseksponeringer og for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden.

Foreskrevne værdier af M

- 62) For erhvervs-, institut- og statseksponeringer, hvor virksomheden ikke har tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og CF, anvendes følgende løbetider (M):
- 0,5 år for eksponeringer i tilknytning til genkøbstransaktioner og i tilknytning til ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer.
 - 2,5 år for alle andre eksponeringer.
- 63) For alle aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden anvendes en løbetid (M) på 5 år.

Egne beregninger af M

- 64) Har virksomheden tilladelse til at benytte egne estimater for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, skal den beregne den effektive løbetid for hver eksponering inden for disse kategorier som anført i litra a – g nedenfor, jf. dog pkt. 65. I alle tilfælde må løbetiden ikke overstige 5 år.
- Løbetiden (M) for instrumenter, hvor de fremtidige betalingsstrømme er kendte, skal beregnes efter følgende formel:

$$M = \max \left\{ 1; \min \left\{ \sum_t t * BS_t / \sum_t BS_t; 5 \right\} \right\}$$

hvor BSt angiver de betalinger (afdrag, renter og gebyrer), modparten er forpligtet til at betale i periode t. For instrumenter med en variabel rente kan betalingsstrømmene forudsættes under givne antagelser om fremtidige renter i instrumentets løbetid, som virksomheden skal kunne specificere over for Finanstilsynet.

- Løbetiden (M) for afledte finansielle instrumenter, der er omfattet af en nettingaftale, fastsættes som den vægtede gennemsnitlige restløbetid på eksponeringerne. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hver enkelt eksponering, der indgår i nettingaftalen. Løbetiden skal mindst være 1 år.
- Løbetiden (M) for eksponeringer, der er omfattet af en nettingaftale, og som opstår på baggrund af transaktioner med fuldt sikrede eller næsten fuldt sikrede afledte finansielle instrumenter, jf. bilag 17, og transaktioner med fuldt eller næsten fuldt sikrede marginudlån, skal beregnes ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid, dog skal løbetiden mindst være 10 dage. Løbetiden for genkøbstransaktioner eller ud- eller indlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, der er omfattet af en nettingaftale, skal beregnes ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid, dog skal løbetiden mindst være 5 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hver enkelt transaktion.
- Har virksomheden tilladelse til at benytte egne PD-estimer for erhvervede erhvervsfordringer efter metoden i pkt. 41, skal løbetiden for det trukne beløb fastsættes til den vægtede gennemsnitlige løbetid på de erhvervede fordringer, hvor løbetiden vægtes med fordringens størrelse,

dog mindst 90 dage. Den samme løbetid anvendes også for uudnyttede beløb, der indgår i faciliteter med købetilsagn, forudsat at den aftalte facilitet indeholder bestemmelser om førtidsindfrielse eller andre elementer, der beskytter den køvende virksomhed mod væsentlige forringelser af kvaliteten af de fremtidige fordringer, den har forpligtet sig til at købe i facilitetens løbetid. I mangel af en sådan effektiv beskyttelse beregnes løbetiden for uudnyttede beløb som summen af den længste løbetid for en potentiel fordring, der indgår i købsaftalen, og købsfacilitetens restløbetid, dog mindst 90 dage.

- e) For andre instrumenter end de, der er nævnt her i pkt. 64, eller hvis virksomheden ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a, skal løbetiden fastsættes til den maksimale restløbetid (målt i år), som modparten har mulighed for at udnytte til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år.
- f) Benyttes den interne modelmetode i bilag 16 til beregning af eksponeringens størrelse, og overstiger løbetiden for den længste kontrakt i nettinggruppen, jf. § 47, stk. 2, 1 år, skal løbetiden for eksponeringer omfattet af den interne modelmetode beregnes efter følgende formel:

$$M = \min \left(\frac{\sum_{tk \leq 1 \text{ år}} \text{Effektiv } EE_k * \Delta t_k * df_k + \sum_{tk > 1 \text{ år}}^{løbetid} EE_k * \Delta t_k * df_k}{\sum_{k=1}^{tk \leq 1 \text{ år}} \text{Effektiv } EE_k * \Delta t_k * df_k}; 5 \right)$$

hvor df_k er den risikofrie diskonteringsfaktor for det fremtidige tidspunkt tk . De resterende symboler er defineret i bilag 16, pkt. 42-54. Uanset ovenstående kan en virksomhed, der benytter en intern model til beregning af en ensidig kreditværdijustering, søge om Finanstilsynets tilladelse til at anvende den effektive varighed, der estimeres ved hjælp af en sådan model, som løbetid (M). Formlen i litra a finder anvendelse på nettinggrupper, hvor den oprindelige løbetid for alle kontrakter er på under et år, dog bortset fra transaktioner nævnt i pkt. 65. Ved en ensidig kreditværdijustering forstås en justering af værdien af kreditrisikoen til "mid-market"-værdiansættelsen af porteføljen af transaktioner med en modpart. Justeringen afspejler således markedets vurdering af værdien af kreditrisikoen på modparten.

- g) Løbetiden (M), som indgår i formlen for risikovægtede poster i pkt. 73, fastsættes til løbetiden på kreditrisikoafdækningen, dog mindst 1 år.
- 65) Uanset formlen i pkt. 64, litra a, og bestemmelserne i pkt. 64, litra a, er den korteste tilladelige løbetid mindst én dag for følgende:
- a) Fuldt eller næsten fuldt sikrede afledte finansielle instrumenter angivet i bilag 17.
 - b) Fuldt eller næsten fuldt sikrede margenudlånstransaktioner og genkøbsaftaler samt transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer.
 - c) Det forudsættes, at dokumentationen indeholder krav om daglig refinansiering af margenudlån og værdiansættelse samt bestemmelser, der gør det muligt at iværksætte øjeblikkelig likvidation eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller udeblivende refinansiering af margenudlån.
- 66) Den korteste tilladelige løbetid (M) er mindst én dag for andre kortfristede eksponeringer som:
- a) Kortfristede kreditter og indskud.
 - b) Betalingsformidlingsfordringer og forudbetalte omkostninger.
- 67) Pkt. 66 forudsætter, at de nævnte eksponeringer ikke indgår i virksomhedens løbende finansiering af modparten. De specifikke omstændigheder skal undersøges nærmere i hvert enkelt tilfælde og kunne dokumenteres over for Finanstilsynet.

Risikovægte og formler

- 68) De risikovægtede poster vedrørende kreditrisiko for eksponeringer, der tilhører en af eksponeringskategorierne statseksponeringer, instituteksponeringer, erhvervseksponeringer, detaileksponeringer,

aktieeksponeringer og aktiver uden modparter, skal opgøres i overensstemmelse med pkt. 69-112. Dette gælder, medmindre eksponeringerne fratrækkes basiskapitalen.

- 69) De risikovægtede poster for eksponeringer, der er securitiserede, og for eksponeringer mod securitiseringer opgøres i overensstemmelse med bilag 11.
- 70) De risikovægtede poster vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer skal opgøres i overensstemmelse med pkt. 106 og 107. Hvis en virksomhed har fuld regresret over for fordringens sælger i tilfælde af tab på de erhvervede fordringer som følge af misligholdelse eller udvanding, kan virksomheden undlade at følge de særlige bestemmelser om erhvervede fordringer i pkt. 106 og 107 og ved beregningen af de forventede tab i medfør af pkt. 255. Eksponeringen kan i så fald behandles som en eksponering mod sælgeren med sikkerhed i fordringerne.
- 71) Opgørelse af de risikovægtede poster vedrørende kreditrisici og udvandringsrisici skal baseres på de relevante risikoparametre, jf. pkt. 25-67, der er knyttet til den pågældende eksponering, jf. dog pkt. 82.
- 72) I formlerne nedenfor betegner $N(\cdot)$ den kumulative normalfordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med $(\cdot)$. $N^{-1}(\cdot)$ betegner den inverse til denne funktion.

Risikovægte for erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 73) De risikovægtede poster for erhvervs-, institut- og statseksponeringer opgøres som risikovægten (RW) multipliceret med eksponeringens størrelse. Risikovægten (RW) opgøres efter følgende formler:

$$M = \min \left(\frac{\sum_{tk \leq 1 \text{ år}} \text{Effektiv } EE_k * \Delta t_k * df_k + \sum_{tk > 1 \text{ år}}^{l\text{øbetid}} EE_k * \Delta t_k * df_k}{\sum_{tk \leq 1 \text{ år}} \text{Effektiv } EE_k * \Delta t_k * df_k}; 5 \right)$$

hvor

Løbetidsfaktoren (b) = $(0,11852 - 0,05478 * \ln(PD))^2$

og

$$\text{Korrelationen (R)} = 0,12 * \frac{(1 - e^{-50 * PD})}{1 - e^{-50}} + 0,24 * \left[1 - \frac{(1 - e^{-50 * PD})}{1 - e^{-50}} \right]$$

- 74) Hvis PD for modparten er nul, jf. dog pkt. 40, skal risikovægten (RW) for eksponeringen også være nul.
- 75) For erhvervseksponeringer, hvor modpartens samlede årlige omsætning er mindre end modværdien af 50 mio. euro, kan virksomheden vælge at anvende den følgende korrelationsformel for opgørelse af risikovægten:

$$\text{Korrelationen (R)} = 0,12 * \frac{(1 - e^{-50 * PD})}{1 - e^{-50}} + 0,24 * \left[1 - \frac{(1 - e^{-50 * PD})}{1 - e^{-50}} \right] - 0,04 * \left[1 - \frac{(S - 5)}{45} \right]$$

hvor S er den samlede årlige omsætning i mio. euro, hvis S ligger mellem 5 og 50 mio. euro. For eksponeringer mod modparter, der indgår i en koncern, er S koncernens samlede konsoliderede årlige omsætning.

- 76) Hvis den årlige omsætning er mindre end modværdien af 5 mio. euro, sættes S i formlen i pkt. 75 til 5 mio. euro. For erhvervede fordringer opgøres den samlede årlige omsætning som det vægtede gennemsnit af omsætningen hos de individuelle modparter i puljen, hvor de vægtes i overensstemmelse med de individuelle eksponeringers størrelse.

- 77) Virksomheden skal i formelen i pkt. 75 erstatte den samlede omsætning med modpartens samlede aktiver, hvis den samlede omsætning ikke er en meningsfuld indikator for modpartens størrelse, og hvis de samlede aktiver er en mere meningsfuld indikator end den samlede omsætning.

Risikovægte for allerede misligholdte eksponeringer

- 78) Risikovægten (RW) for allerede misligholdte eksponeringer (PD=1) skal være nul, hvis virksomheden anvender de foreskrevne værdier af LGD, jf. pkt. 53.
- 79) Hvis virksomheden anvender egne værdier af LGD, skal risikovægten (RW) for misligholdte eksponeringer opgøres således:

$$RW = \max\{0, (LGD - EL_{BE}) * 12,5\},$$
hvor EL_{BE} angiver virksomhedens bedste estimat for et forventet tab (EL) på en misligholdt eksponering og hvor LGD opgøres i henhold til pkt. 199.

Risikovægten ved anerkendelse af »dobbelt misligholdelses-effekten« for garantier og kreditderivater

- 80) Risikovægten for eksponeringer, der overholder kravene i bilag 9, pkt. 14-16, (RWDD) kan af virksomheden justeres i overensstemmelse med den følgende formel:

$$RWDD = RW * (0,15 + 160 * PD_{pp}),$$
hvor
 PD_{pp} = beskyttelsesgiverens PD
- 81) RW skal udregnes ved brug af de relevante risikovægtsformler for eksponeringen, modpartens PD og LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod beskyttelsesgiveren. Løbetidsfaktoren (b) skal udregnes ved brug af den mindste af enten beskyttelsesgiverens PD eller modpartens PD.

Specialiseret långivning (tabelmetoden)

- 82) Hvis virksomheden i forbindelse med specialiseret långivning ikke kan godtgøre, at dens estimater for PD opfylder de minimumskrav, der er anført i pkt. 166-222, skal risikovægtene i tabellen benyttes for disse eksponeringer (tabelmetoden).

Tabel 1.

Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	50 pct.	70 pct.	115 pct.	250 pct.	0 pct.
2½ år eller derover	70 pct.	90 pct.	115 pct.	250 pct.	0 pct.

- 83) Finanstilsynet kan uanset restløbetiden tillade, at virksomheden anvender en risikovægt på 50 pct. for eksponeringer i kategori 1 og en risikovægt på 70 pct. for eksponeringer i kategori 2, forudsat at virksomhedens kreditgivningspolitik og kreditrisikostyringsværktøjer betinger, at modparterne er meget solide i disse kategorier.
- 84) Kategori 1-4, jf. tabellen i pkt. 82, indeholder eksponeringer, der ikke er misligholdte, og kategori 5, jf. tabellen i pkt. 82, indeholder misligholdte eksponeringer. Placeringen af eksponeringer i kategori 1-4 skal ske efter den risiko, der er forbundet med de pågældende eksponeringer, hvor kategori 1 er for de eksponeringer, der har den laveste risiko, og kategori 4 er for de eksponeringer, der har den højeste risiko. Virksomheden skal have udarbejdet retningslinjer, systemer og forretningsgange, sådan at placeringen af eksponeringer i de respektive kategorier sker på et konsistent grundlag. Finanstilsynet skal godkende virksomhedens retningslinjer.
- 85) Virksomhedens kriterier for placering af eksponeringer i kategori 1-4 skal tage hensyn til følgende fem faktorer:
- Den finansielle styrke
 - Det politiske og lovgivningsmæssige miljø
 - Transaktionernes og/eller aktivernes art

- d) Eventuelle involverede erhvervsvirksomheders styrke
- e) Eventuelle indtægter fra partnerskaber samt værdipapirporteføljer.

Risikovægte for detaileksponeringer

- 86) De risikovægtede poster for detaileksponeringer opgøres som risikovægten (RW) multipliceret med eksponeringens størrelse.

$$RW = (LGD * N[(1-R)^{-0.5} * N^{-1}(PD) + (R/(1-R))^{0.5} * N^{-1}(0,999)] - PD * LGD) * 12,5 * 1,06$$

hvor

$$\text{Korrelationen (R)} = 0,03 * \frac{(1 - e^{-35 * PD})}{1 - e^{-35}} + 0,16 * \left[1 - \frac{(1 - e^{-35 * PD})}{1 - e^{-35}} \right]$$

- 87) For detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom benyttes en korrelation (R) på 0,15.
- 88) For kvalificerede revolverende detaileksponeringer benyttes en korrelation (R) på 0,04.
- 89) De risikovægtede poster for eksponeringer mod mindre virksomheder kan, såfremt de opfylder kravene i bilag 9, pkt. 14-16, opgøres i overensstemmelse med pkt. 80-81 i dette bilag.
- 90) Risikovægten (RW) for allerede misligholdte eksponeringer (PD=1) skal opgøres således:
 $RW = \max\{0, (LGD - ELBE) * 12,5\}$,
 hvor ELBE angiver virksomhedens bedste estimat for et forventet tab (EL) på en misligholdt eksponering og hvor LGD opgøres i henhold til pkt. 199.

Risikovægte for aktieeksponeringer

- 91) Virksomheden kan opgøre de risikovægtede poster vedrørende kreditrisici for aktieeksponeringer i overensstemmelse med tre metoder, henholdsvis den enkle risikovægt-metode, PD/LGD-metoden og VaR-metoden (Value-at-Risk-metoden). Virksomheden skal have tilladelse af Finanstilsynet, hvis den ønsker at anvende PD/LGD-metoden eller VaR-metoden. Virksomheden kan kun anvende VaR-metoden, såfremt virksomheden opfylder minimumskravene i pkt. 234-242.
- 92) Virksomheden kan anvende forskellige metoder til at opgøre de risikovægtede poster for forskellige segmenter af aktieporteføljen, såfremt virksomheden selv anvender forskellige metoder internt. Virksomheden kan selv vælge, hvilken af de tre metoderne i pkt. 91, den vil anvende. Hvis en virksomhed anvender forskellige metoder, skal den kunne godtgøre overfor Finanstilsynet, at disse metoder er valgt på et konsistent grundlag og ikke skyldes et ønske om at reducere de risikovægtede poster.
- 93) Uanset bestemmelserne i pkt. 92 kan virksomheden fastsætte de risikovægtede poster for aktieeksponeringer mod accessoriske servicevirksomheder efter reglerne om behandling af aktiver uden modparter, jf. pkt. 104-105.

Den enkle risikovægt-metode

- 94) Ved den enkle risikovægt-metode opgøres de risikovægtede poster for aktieeksponeringer uden for handelsbeholdningen som en risikovægt (RW) multipliceret med eksponeringens størrelse.
- a) For eksponeringer i aktier, der er noteret på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer, fastsættes risikovægten (RW) til 290 pct.
 - b) For alle andre aktieeksponeringer fastsættes risikovægten (RW) til 370 pct.
- 95) Ved opgørelse af eksponeringens størrelse kan korte spot-positioner i aktier og korte positioner i afledte instrumenter uden for handelsbeholdningen modregnes med lange positioner i samme individuelle aktier, forudsat at disse instrumenter udtrykkeligt er beregnet til risikoafdækning af specifikke aktieeksponeringer, og at risikoafdækningen gælder i mindst et år. Andre korte positioner behandles, som om der var tale om lange positioner, og den relevante risikovægt anvendes på de enkelte positioners numeriske værdi. Er der manglende match mellem positionernes løbetid, anvendes metoden i bilag 7, pkt. 68, jf. bilag 9, pkt. 17 og 18.

- 96) Ved opgørelsen af de risikovægtede poster kan virksomheden medregne effekten af garantier og kreditderivater, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag 9.

PD/LGD-metoden

- 97) Ved PD/LGD-metoden opgøres de risikovægtede poster efter formlerne for erhvervs-, institut- og statseksponeringer i pkt. 73-85. Denne opgørelse skal være baseret på de PD-værdier, der er opgjort i henhold til definitionen af misligholdelse, jf. pkt. 31-38, jf. dog pkt. 47. LGD sættes til 90 pct., jf. pkt. 60, og M sættes til 5 år, jf. pkt. 63.
- 98) Hvis virksomheden ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne anvende den definition af misligholdelse, der er anført i pkt. 31-38, justeres risikovægtene med en faktor 1,5.
- 99) For de enkelte eksponeringer må summen af værdien af det forventede tab multipliceret med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstige eksponeringens størrelse, jf. pkt. 49, multipliceret med 12,5.
- 100) Virksomheden kan medregne effekten af garantier og kreditderivater, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag 9. I sådanne tilfælde skal anvendes en LGD på 90 pct. på eksponeringen mod den, der yder kreditrisikoafdækning. For eksponeringen mod den, der yder kreditrisikoafdækningen, anvendes en løbetid (M) på 5 år.

VaR-metoden

- 101) Ved VaR-metoden opgøres de risikovægtede poster som det potentielle tab på virksomhedens aktieeksponeringer, opgjort ved brug af interne Value-at-Risk-modeller baseret på et ensidigt 99 pct.-konfidensinterval, der viser forskellen mellem kvartalsafkast og en passende risikofri rente, der er beregnet over en længere analyseperiode, multipliceret med 12,5.
- 102) Det risikovægtede beløb for porteføljen af aktieeksponeringer må ikke være lavere end summen af det risikovægtede beløb opgjort efter PD/LGD-metoden, og det forventede tab på eksponeringen multipliceret med 12,5. Denne opgørelse skal baseres på PD-værdien, der fremgår af pkt. 48, samt den dertil svarende LGD-værdi beregnet i medfør af pkt. 60.
- 103) Ved opgørelsen af de risikovægtede poster for aktieeksponeringer kan virksomheden medregne effekten af garantier og kreditderivater.

Risikovægtede poster for aktiver uden modparter

- 104) Aktiver uden modparter indgår med en risikovægt på 100 pct.
- 105) Hvis eksponeringen er en restværdi i en leasingeksponering, udgør risikovægten:
 $RW = 100 \text{ pct./t}$
hvor t er restløbetiden i henhold til leasingeksponeringens kontraktmæssige betingelser målt i nærmest hele antal år, dog minimum ét år.

Risikovægtede poster for udvandingsrisici på erhvervede fordringer

- 106) Risikovægtene for udvandingsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer og detailfordringer opgøres efter formlen for risikovægten for erhvervs-, institut- og statseksponeringer i pkt. 73-79. Inputparametrene PD, LGD og CF, bestemmes som anført i pkt. 25-67. Løbetiden sættes til 1 år.
- 107) Hvis virksomheden kan godtgøre overfor Finanstilsynet, at udvandingsrisikoen er uvæsentlig, kan virksomheden undlade at opgøre de risikovægtede poster for udvandingsrisiko.

Risikovægtede poster for kollektive investeringsordninger

- 108) Investeringsandele i kollektive investeringsordninger skal behandles i overensstemmelse med en af de metoder, der er beskrevet i pkt. 109-112. Andre eksponeringer uden for handelsbeholdningen mod kollektive investeringsordninger, jf. § 1 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, klassificeres og behandles som erhvervseksponeringer.

- 109) Når investeringsandele i kollektive investeringsordninger opfylder kriterierne fastsat i bilag 3, pkt. 32, og virksomheden kender alle eller dele af den kollektive investeringsordnings underliggende eksponeringer, skal virksomheden, med henblik på at beregne de risikovægtede poster og det forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i dette bilag, betragte de underliggende eksponeringer, som om de var virksomhedens direkte eksponeringer. Pkt. 112 finder anvendelse på den del af den kollektive investeringsordnings underliggende eksponeringer, som virksomheden ikke kender eller ikke med rimelighed kan kende. Pkt. 112 finder navnlig anvendelse, hvis det er uforholdsmæssigt byrdefuldt for virksomheden at gennemgå de underliggende eksponeringer med henblik på at beregne de risikovægtede poster og det forventede tab efter metoden i pkt. 111.
- 110) Når investeringsandele i kollektive investeringsordninger opfylder kriterierne fastsat i bilag 3, pkt. 32, og virksomheden kender alle eller dele af den kollektive investeringsordnings underliggende eksponeringer, men virksomheden ikke opfylder betingelserne i dette bilag for at anvende IRB-metoden til behandling af de underliggende eksponeringer, skal virksomheden beregne de risikovægtede poster og det forventede tab i overensstemmelse med følgende metoder:
- a) For underliggende aktieeksponeringer skal anvendes den enkle risikovægt-metode, jf. pkt. 94. Hvis virksomheden, til dette formål, ikke er i stand til at sondre mellem eksponeringer i noterede aktier og andre aktier, skal virksomheden behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer.
 - b) For alle øvrige underliggende eksponeringer skal standardmetoden for kreditrisiko, med følgende justeringer, anvendes:
 - i For eksponeringer, som er underlagt en specifik risikovægt for ikke-ratede eksponeringer, eller som tilhører det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en given eksponeringsklasse, skal risikovægten multipliceres med en faktor 2. Dog kan risikovægten højst være 1.250 pct.
 - ii Eksponeringer, der placeres i det kreditkvalitetstrin, som normalt ville blive tildelt en risikovægt på 150 pct., tildeles en risikovægt på 200 pct. For alle andre eksponeringer skal risikovægten multipliceres med en faktor 1,1. Dog kan risikovægten mindst være 5 pct.
- 111) Når investeringsandele i kollektive investeringsordninger ikke opfylder kriterierne i bilag 3, pkt. 32, eller virksomheden ikke kender alle den kollektive investeringsordnings underliggende eksponeringer, skal virksomheden betragte de underliggende eksponeringer, som om de var virksomhedens direkte investeringer, og beregne de risikovægtede poster og det forventede tab i overensstemmelse med den enkle risikovægt-metode for aktieeksponeringer, jf. pkt. 94. Hvis virksomheden, til dette formål, ikke er i stand til at sondre mellem eksponeringer i noterede aktier og andre aktier, skal virksomheden behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Til dette formål placeres eksponeringer, der ikke er aktieeksponeringer, i en af kategorierne fastsat i pkt. 94, og ikke kendte eksponeringer placeres i kategorien andre aktieeksponeringer.
- 112) Som alternativ til metoden i pkt. 111 kan virksomheden ved brug af tredjemand beregne de gennemsnitlige risikovægtede poster baseret på den kollektive investeringsordnings underliggende eksponeringer opgjort i overensstemmelse med metoderne i pkt. 110, litra a og b, forudsat at virksomheden foretager en passende kontrol af beregningen.

Minimumskravene til anvendelse af IRB-metoden

- 113) Pkt. 114-242 redegør for de minimumskrav, en virksomhed skal opfylde for at kunne få tilladelse af Finanstilsynet til at anvende IRB-metoden. Minimumskravene skal være opfyldt, både når tilladelsen gives og under hele perioden, hvor IRB-metoden anvendes.
- 114) Virksomhedens IRB-metode til beregning af de risikovægtede poster skal opfylde kravene i pkt. 115-242, uanset om virksomheden selv har udviklet ratingsystemet, eller det er købt hos en tredje-

part. Det er virksomhedens ansvar at dokumentere over for Finanstilsynet, at minimumskravene er opfyldt.

- 115) De interne ratings og estimater for misligholdelse af lån og tab, der benyttes ved beregningen af de risikovægtede poster, samt de dertil knyttede systemer og forretningsgange skal spille en central rolle i virksomhedens risikostyring og beslutningsproces, kreditbevillinger, interne kapitalallokering og ledelsesmæssige funktioner.

Ledelse og risikokontrol

Bestyrelsens og direktionens opgaver

- 116) Alle væsentlige elementer af rating- og estimeringsprocesserne skal godkendes af virksomhedens bestyrelse og direktion. Bestyrelsen skal have en overordnet forståelse af virksomhedens ratingsystemer og en detaljeret forståelse af de ledelsesrapporter, der knytter sig hertil.
- 117) Direktionen skal underrette bestyrelsen om væsentlige ændringer eller undtagelser fra den fastlagte politik, såfremt disse vil få væsentlig indvirkning på ratingsystemernes funktion.
- 118) Direktionen skal have et godt kendskab til ratingsystemernes opbygning og funktion. Direktionen skal løbende kontrollere, at ratingsystemerne fungerer efter hensigten. Direktionen skal regelmæssigt orienteres om ratingprocessens resultater, om områder, hvor der er behov for forbedringer, og om status for tidligere identificerede områder, hvor der var behov for forbedringer.
- 119) En intern ratingbaseret analyse af virksomhedens kreditrisikoprofil skal udgøre et centralt element i ledelsesrapporterne. Rapporterne skal som et minimum indeholde risikoprofiler for de enkelte ratingklasser, migrationen mellem ratingklasser, relevante risikoparametre for hver ratingklasse og en sammenligning af realiserede misligholdelsesfrekvenser og realiserede tab ved misligholdelse med estimater for PD, LGD og CF og resultater af stresstests. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke informationer rapporterne indeholder, hvor vigtige disse er, og modtagerens organisationsmæssige placering.

Kreditrisikokontrolenheden

- 120) Virksomheden skal have etableret en kreditrisikokontrolenhed, der skal være uafhængig af de personale- og ledelsesfunktioner, som har ansvaret for at bevilge eller forny eksponeringer. Kreditrisikokontrolenheden skal rapportere direkte til direktionen. Kreditrisikokontrolenheden skal være ansvarlig for opbygning eller udvælgelse, implementering og overvågning af ratingsystemerne og for ratingsystemernes virke. Kreditrisikokontrolenheden skal endvidere regelmæssigt udarbejde og analysere rapporter om ratingsystemernes output.
- 121) Kreditrisikokontrolenhedens ansvarsområder skal omfatte:
- a) Test og overvågning af ratingklasser og puljer.
 - b) Udarbejdelse og analyse af sammenfattende rapporter om virksomhedens ratingsystemer.
 - c) Implementering af forretningsgange med henblik på at kontrollere, at definitioner af ratingklasser og puljer anvendes konsistent i alle afdelinger og geografiske områder.
 - d) Gennemgang og dokumentation af alle ændringer i ratingprocessen, herunder årsagerne til disse ændringer.
 - e) Gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de fortsat er egnede til forudsigelse af risici. Ændringer af ratingprocessen, ratingkriterier og af individuelle ratingparametre skal dokumenteres, og dokumentationen skal bevares.
 - f) Aktiv deltagelse i opbygning eller udvælgelse, implementering og validering af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.
 - g) Kontrol og overvågning af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.
 - h) Løbende gennemgange og ændringer af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.
- 122) Uanset pkt.121 kan virksomheden, hvis den anvender fælles data med andre virksomheder, jf. pkt. 173-174 outsource følgende opgaver til eksterne leverandører:

- a) Tilvejebringelse af information, der er relevant i forbindelse med test og overvågning af ratingklasser og puljer.
 - b) Udarbejdelse af sammenfattende rapporter om virksomhedens ratingsystemer.
 - c) Tilvejebringelse af information, der er relevant i forbindelse med gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om kriterierne fortsat er egnede til forudsigelse af risici.
 - d) Dokumentation af ændringer i ratingprocessen, kriterier eller individuelle ratingparametre.
 - e) Tilvejebringelse af information, der er relevant i forbindelse med den løbende gennemgang og ændring af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.
- 123) Hvis virksomheden outsourcer opgaver i overensstemmelse med pkt. 122, skal den sikre, at Finanstilsynet har adgang til alle relevante oplysninger fra de eksterne leverandører, som er nødvendige for at undersøge, om minimumskravene er opfyldt. Virksomheden skal endvidere sikre, at Finanstilsynet kan foretage de samme undersøgelser som hos virksomheden.

Intern revision

- 124) Intern revision eller en tilsvarende uafhængig revisionsenhed skal mindst én gang om året gennemgå virksomhedens ratingsystemer og deres anvendelse, herunder kreditfunktionens forretningsgange i relation til ratingsystemet samt estimeringen af PD, LGD, EL og CF. Gennemgangen skal omfatte virksomhedens overholdelse af samtlige relevante minimumskrav.

Ratingsystemer

- 125) Et ratingsystem skal omfatte alle de metoder, procedurer, kontroller samt dataindsamlings- og IT-systemer, som har relation til vurderingen af kreditrisikoen, fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer (ratings) og kvantificering af estimerer for PD, LGD og CF, for de enkelte typer af eksponeringer (estimering af risikoparametre).
- 126) Hvis en virksomhed anvender flere ratingsystemer, skal baggrunden for, hvilket ratingsystem der anvendes for den enkelte modpart eller eksponering, dokumenteres, og ratingsystemet skal kunne afspejle risikoen.
- 127) Ratingkriterier og forretningsgange skal gennemgås regelmæssigt for at vurdere, om de fortsat er hensigtsmæssige set i relation til den aktuelle portefølje og eksterne forhold.

Ratingsystemets struktur

- 128) Kvantificering af risikoparametrene kan ske direkte eller i to trin. Når kvantificeringen sker i to trin, inddeles eksponeringerne i det første trin i et antal diskretionære ratingklasser. I det andet trin estimeres risikoparametrene for hver klasse på baggrund af egenskaberne ved de eksponeringer, der tilhører den pågældende ratingklasse.
- 129) Ved direkte kvantificering af risikoparametrene gennemføres kvantificeringen i et trin ved anvendelse af statistiske modeller på baggrund af den enkelte eksponerings egenskaber.
- 130) Anvender en virksomhed direkte estimerer af risikoparametrene, kan disse betragtes som ratings på en kontinuert ratingskala.
- 131) Anvendelse af direkte estimering udelukker ikke, at virksomheden kan operere med et diskretionært ratingsystem i dele af kreditstyringen og rapporteringen, jf. også pkt. 181.
- 132) Uanset om virksomheden anvender direkte estimering af risikoparametrene, skal den påvise, at ratingsystemet opfylder alle relevante minimumskrav i pkt. 113-242.

Erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 133) Et ratingsystem skal omfatte en modpart-ratingskala, som udelukkende afspejler modpartens misligholdelsesrisiko. Denne ratingskala skal bestå af mindst 7 ratingklasser for modparter, der ikke har misligholdt, og mindst 1 ratingklasse for modparter, der har misligholdt.
- 134) En modpart-ratingklasse er en risikokategori inden for ratingsystemets modpart-ratingskala, hvortil modparter placeres på grundlag af en række nærmere angivne ratingkriterier, som virksomhedens

egne PD-estimer udledes af. De enkelte modpart-ratingklasser skal defineres og dokumenteres både ved en beskrivelse af, hvordan modparterne placeres i modpart-ratingklassen, og ved en beskrivelse af de kriterier, der anvendes for at skelne modpart-ratingklassens risikoniveau fra risikoniveauet i de andre modpart-ratingklasser.

- 135) Virksomheder med porteføljer koncentreret inden for et bestemt markedssegment og et vist interval, hvad angår PD, skal have et tilstrækkeligt antal ratingklasser inden for dette interval til at undgå for stor koncentration af modparter inden for en enkelt ratingklasse. Forekommer der betydelige koncentrationer inden for en bestemt modpart-ratingklasse, skal virksomheden empirisk kunne godtgøre, at modpart-ratingklassen dækker et forholdsvist snævert PD-bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige modparter i ratingklassen, ligger inden for dette bånd.
- 136) Hvis virksomheden anvender egne estimer af LGD på eksponeringer mod erhverv, institutter og stater, skal ratingsystemet omfatte en særlig facilitet-ratingskala, bestående af facilitet-ratingklasser, som udelukkende afspejler forhold, som påvirker LGD-værdien.
- 137) En facilitet-ratingklasse er en risikokategori inden for ratingsystemets facilitet-ratingskala, hvor eksponeringerne placeres på grundlag af en række nærmere angivne ratingkriterier, som virksomhedens egne LGD-estimer udledes af. De enkelte facilitet-ratingklasser skal defineres og dokumenteres både ved en beskrivelse af, hvordan eksponeringerne placeres i facilitet-ratingklassen, og ved en beskrivelse af de kriterier, der anvendes for at skelne facilitet-ratingklassens risikoniveau fra risikoniveauet i de andre facilitet-ratingklasser.
- 138) Forekommer der betydelige koncentrationer inden for en bestemt facilitet-ratingklasse, skal virksomheden empirisk kunne godtgøre, at facilitet-ratingklassen dækker et forholdsvist snævert LGD-bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige eksponeringer i ratingklassen, ligger inden for dette bånd.
- 139) Eksponeringer, der opfylder kriterierne for specialiseret långivning, der fremgår af pkt. 10, kan undtages fra kravene i pkt. 133 om en særlig modpart-ratingskala samt, hvor det er relevant, fra kravene i pkt. 136 om en særlig facilitet-ratingskala for LGD. Når denne undtagelse benyttes, skal eksponeringerne inddeles i 5 kategorier efter de kriterier, der fremgår af pkt. 82-85 (tabelmetoden).

Detaileksponeringer

- 140) For detaileksponeringskategorien kan virksomheden anvende et ratingsystem med særskilte modpart-ratingskalaer og facilitet-ratingskalaer, efter samme princip som for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, eller alternativt et ratingsystem baseret på en segmentering af detaileksponeringerne i puljer, som både afspejler modpartspecifikke risici og facilitetsspecifikke risici, herunder produkt og/eller sikkerhedstype. Uanset hvilket system virksomheden benytter, skal bestemmelserne nedenfor være opfyldt.
- 141) Ved differentiering af risikoen skal det sikres, at antallet af eksponeringer i en given ratingklasse eller pulje er tilstrækkelig til, at der kan foretages en meningsfuld modellering og validering af tabskarakteristika for den pågældende ratingklasse eller pulje. Placering af eksponeringer og modparter i ratingklasser eller puljer skal foretages således, at store koncentrationer undgås.
- 142) Virksomheden skal kunne godtgøre, at den måde, hvorpå eksponeringer placeres i ratingklasser eller puljer, giver en meningsfuld differentiering af risikoen. Virksomheden skal endvidere kunne godtgøre, at den måde, hvorpå eksponeringer placeres i ratingklasser eller puljer, sikrer, at eksponeringer, der er tilstrækkelig ensartede, placeres sammen og giver en nøjagtig og konsistent estimering af tabskarakteristika for de enkelte ratingklasser eller puljer. For erhvervede detailfordringer skal placeringen i ratingklasser eller puljer afspejle sælgerens kreditgivningspolitik og debitorernes forskellighed.
- 143) Virksomheden skal tage højde for følgende risikofaktorer, når eksponeringer placeres i ratingklasser eller puljer:
 - a) Risikokarakteristika ved modparten.

- b) Facilitetens risikokarakteristika, herunder produkt- og/eller sikkerhedstype. Virksomheden skal eksplicit tage højde for de tilfælde, hvor flere eksponeringer er dækket af samme sikkerhedsstillelse.
- c) Overtrædelse af kontraktvilkår, medmindre virksomheden kan godtgøre overfor Finanstilsynet, at overtrædelse ikke udgør en væsentlig risikofaktor for eksponeringen.

Inddeling i ratingklasser eller puljer

- 144) Virksomheden skal have specifikke definitioner, forretningsgange og kriterier med henblik på placering af eksponeringer i ratingklasser eller puljer.
 - a) Definitioner og kriterier for ratingklasser eller puljer skal være så detaljerede, at de, der tildeler ratings, er i stand til konsistent at placere modparter eller eksponeringer med samme risiko i den samme ratingklasse eller pulje. Denne konsistens skal være ens på tværs af forretningsområder, afdelinger og geografiske områder.
 - b) Dokumentationen af ratingprocessen skal gøre det muligt for tredjemand at forstå, hvordan eksponeringer placeres i ratingklasser eller puljer. Det skal endvidere være muligt at efterprøve denne inddeling og bedømme, om placeringen i en ratingklasse eller pulje er passende.
 - c) Kriterierne skal være i overensstemmelse med virksomhedens interne kreditregler og virksomhedens politik for håndtering af nødlidende modparter og eksponeringer.
- 145) Virksomheden skal tage højde for al relevant information, når modparter og eksponeringer placeres i ratingklasser eller puljer. Informationen skal være aktuel og gøre virksomheden i stand til at forudse eksponeringens fremtidige udvikling. Jo mindre information virksomheden har, des mere forsigtig skal inddelingen i ratingklasser eller puljer være. En virksomhed, der primært anvender eksterne ratings til at fastsætte den interne rating, skal sikre, at den også tager højde for anden relevant information.

Erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 146) Hver modpart skal placeres i en modpart-ratingklasse som led i kreditbevillingsprocessen.
- 147) Virksomheder, der har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og CF, skal også placere hver eksponering i en facilitet-ratingklasse som led i kreditbevillingsprocessen.
- 148) Hver enkelt juridisk enhed, som virksomheden er eksponeret mod, skal have en særskilt rating. Virksomheden skal kunne godtgøre over for Finanstilsynet, at den har forsvarlige politikker for behandling af individuelle modparter og grupper af indbyrdes forbundne kunder.
- 149) Særskilte eksponeringer mod samme modpart skal placeres i samme modpart-ratingklasse uanset, at der er forskel på de enkelte eksponeringers art. I følgende tilfælde kan forskellige eksponeringer mod samme modpart dog tildeles forskellige ratings:
 - a) Når der er risiko for, at betalinger forbundet med eksponeringen hindres som følge af restriktioner på betalinger over landegrænser.
 - b) Når behandling af garantier i tilknytning til en eksponering giver anledning til, at eksponeringen overføres til en anden modpart-ratingklasse.
 - c) Når forbrugerbeskyttelse, regler om tavshedspligt eller anden lovgivning hindrer udveksling af kundeoplysninger.
- 150) Placering i ratingklasser og regelmæssig gennemgang af de tildelte ratings skal foretages eller godkendes af en uafhængig enhed, som ikke opnår nogle direkte fordele af kreditbeslutningen.
- 151) Virksomheden skal ajourføre de tildelte ratings mindst en gang om året. For modparter og eksponeringer i problemer, eller som anses som særligt risikofyldte, skal de tildelte ratings gennemgås oftere. Virksomheden skal endvidere foretage en ny tildeling af ratings, såfremt der fremkommer ny væsentlig information om modparten eller eksponeringen.

- 152) Virksomheden skal have effektive metoder til at indhente og opdatere relevant information om karakteristika ved modparten, der påvirker PD, og om karakteristika ved eksponeringerne, der påvirker LGD og CF.

Detaleksponeringer

- 153) Hver eksponering skal placeres i en ratingklasse eller en pulje som led i kreditbevillingsprocessen.
- 154) Virksomheden skal mindst en gang om året enten opdatere ratings for modparter og eksponeringer eller gennemgå tabskarakteristika og status med hensyn til misligholdelse for de enkelte puljer. Virksomheden skal endvidere mindst en gang om året gennemgå status for et repræsentativt udvalg af individuelle eksponeringer inden for hver pulje, for at sikre at eksponeringerne fortsat klassificeres korrekt.

Overrides

- 155) Virksomheden skal dokumentere, i hvilke tilfælde individuelle vurderinger kan give anledning til at afvige fra de input eller output, der stammer fra ratingprocessen, samt angive, hvilke medarbejdere der er ansvarlige for at godkende sådanne afvigelser. De enkelte afvigelser skal dokumenteres, og det skal fremgå af dokumentationen, hvem der har foretaget godkendelse af disse. Virksomheden skal analysere udviklingen for de eksponeringer, hvor den individuelle vurdering har betydet, at eksponeringen placeres i en anden ratingklasse.

Brug af modeller

- 156) En virksomhed, der anvender statistiske modeller og andre tilsvarende metoder for tildeling af ratings til modparter, eksponeringer eller puljer, skal opfylde følgende krav:
- a) Virksomheden skal over for Finanstilsynet kunne godtgøre, at modellen har en god forudsigelsesevne, og at kapitalkravet ikke bliver misvisende som følge af modellens brug. Inputvariablene skal udgøre et fornuftigt og effektivt grundlag for prognoserne. Modellen må ikke have væsentlige systematiske fejl.
 - b) Virksomheden skal udarbejde forretningsgange for kontrol af modellens datainput. Kontrolproceduren skal inkludere en vurdering af, om data er korrekte, fuldstændige og passende.
 - c) Virksomheden skal kunne godtgøre, at de data, der indgår i modellen, er repræsentative for virksomhedens faktiske population af modparter eller eksponeringer.
 - d) Virksomheden skal regelmæssigt validere modellen, herunder overvåge modellens stabilitet og funktion, modellens specifikationer og sammenholde modellens estimater med de faktiske udfald.
 - e) Virksomheden skal supplere den statistiske model med kvalitative vurderinger, gennemgå de modelbaserede ratings og sikre, at modellen anvendes korrekt. Forretningsgangene for denne gennemgang skal sigte på at identificere og begrænse fejl, som skyldes modellens svagheder. De kvalitative vurderinger skal tage højde for al relevant information, der ikke bearbejdes af modellen. Virksomheden skal dokumentere, hvorledes de kvalitative vurderinger og modellens resultater kombineres.

Dokumentation af ratingsystemet

- 157) Virksomheden skal dokumentere ratingsystemets struktur og funktion. Af dokumentationen skal fremgå, at minimumskraverne i dette bilag er opfyldt, og omfatte emner som kriterier for segregering af porteføljen og opdeling i puljer, ratingkriterier, ansvarlige for rating af modparter og eksponeringer, hyppigheden for gennemgang af de tildelte ratings samt bestyrelsens og direktionens gennemgang af ratingprocessen.
- 158) Virksomheden skal dokumentere det rationale samt de analyser, der ligger til grund for dens valg af ratingkriterier. Virksomheden skal dokumentere alle væsentlige ændringer i ratingprocessen og kunne identificere, hvilke ændringer der er foretaget efter Finanstilsynets seneste undersøgelse.

Virksomheden skal endvidere dokumentere procedurerne vedrørende tildeling af ratings, herunder ratingprocessen og den interne kontrolstruktur.

- 159) Virksomheden skal dokumentere de definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og kunne godtgøre, at de stemmer overens med henholdsvis definitionen af misligholdelse i pkt. 26-48 og definitionen af økonomisk tab, jf. pkt. 50.
- 160) Hvis virksomheden anvender statistiske modeller i ratingprocessen, skal den dokumentere sit metodevalg. Dokumentationen skal omfatte:
- a) En overordnet beskrivelse af teorien, antagelser og/eller matematisk og empirisk baggrund for tildeling af estimater til ratingklasser, individuelle modparter, eksponeringer eller puljer og den eller de datakilder, der er anvendt til estimering af modellen.
 - b) En stringent statistisk proces til validering af modellen, herunder test af modellen uden for den population og tidsperiode, som anvendes ved kalibreringen (out-of-time og out-of-sample test).
 - c) En redegørelse for de forhold, under hvilke modellen ikke fungerer effektivt.

Vedligeholdelse af data

- 161) Virksomheden skal indsamle og opbevare data vedrørende dens interne ratings som krævet i henhold til bilag 20 (Virksomhedens oplysningsforpligtelser).

Erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 162) Virksomheden skal indsamle og opbevare følgende:
- a) Fuld ratinghistorik for modparter og anerkendte garantistillere.
 - b) Datoerne for, hvornår de pågældende ratings blev tildelt.
 - c) Nøgledata og metodik, der har dannet grundlag for de pågældende ratings.
 - d) Oplysninger om, hvem der er ansvarlig for tildeling af de pågældende ratings.
 - e) Identiteten på modparter og eksponeringer, der har været registreret som i misligholdelse.
 - f) Tidspunktet og omstændighederne for disse misligholdelser, herunder hvilke misligholdelseskriterier der har været bestemmende for misligholdelsen.
 - g) Data om ratingklassernes PD-værdi og faktiske misligholdelsesfrekvenser samt migration mellem ratingklasser.
 - h) Data vedrørende sammenligninger af faktiske LGD-værdier med værdierne fastsat i pkt. 50-60 og sammenligninger af faktiske CF-værdier med værdierne fastsat i § 27, stk. 8, hvis virksomheden ikke har tilladelse til at anvende egne LGD- og CF-estimer.
- 163) Hvis virksomheden har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og CF på eksponeringer mod erhverv, institutter og stater, skal virksomheden indsamle og opbevare følgende:
- a) En fuld datahistorik over facilitet-ratings og LGD- og CF-estimer for de respektive facilitet-ratingklasser.
 - b) Datoerne for, hvornår de pågældende ratings blev foretaget, og hvornår estimaterne blev udledt.
 - c) Nøgledata og metodik, der er blevet anvendt ved ratings og ved estimeringen af LGD og CF.
 - d) Oplysning om hvem der har foretaget ratingen, og hvem der har tilvejebragt estimater for LGD og CF.
 - e) Data vedrørende estimerede og realiserede LGD'er og CF'er på hver misligholdt eksponering.
 - f) Data vedrørende eksponeringernes LGD før og efter vurdering af virkningerne af garantier eller kreditderivater, hvis virksomheden tager hensyn til garantiers eller kreditderivaters kreditrisikoreducerende virkninger i estimatet for LGD.
 - g) Data vedrørende det økonomiske tabs bestanddele for hver misligholdt eksponering.

Detaleksponeringer

- 164) Virksomheden skal indsamle og opbevare følgende:
- a) De data, der ligger til grund for inddeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer.

- b) Data vedrørende de estimerede PD-, LGD- og CF-værdier for de respektive ratingklasser eller puljer.
- c) Identiteten på modparter og eksponeringer, der har været registreret som i misligholdelse.
- d) Data vedrørende, hvilke ratingklasser eller puljer som misligholdte eksponeringer blev henført til et år forud for misligholdelsen, samt de faktiske LGD- og CF-værdier.
- e) Data til brug for vurderingen af volatiliteten på tabsrater for kvalificerede revolverende detaileksponeringer, jf. pkt. 17, litra d.

Stresstest

- 165) Virksomheden skal have pålidelige stresstestmetoder til brug for vurderingen af dens kapitalgrundlag i medfør af bestemmelserne i bilag 1, pkt. 44 og 45.

Estimering af risikoparametre

Generelle krav til estimering af risikoparametre

- 166) Egne estimater af risikoparametre skal bygge på alle relevante data, oplysninger og metoder. Estimaterne skal være troværdige og intuitive og skal bygge på de faktorer, der har størst indvirkning på de respektive risikoparametre. Estimaterne skal bygge på såvel historisk erfaring som empiriske data og kan ikke kun baseres på skøn. Jo færre data en virksomhed har, des mere forsigtige skal estimaterne være.
- 167) Virksomheden skal være i stand til at opsplitte dens tabserfaringer udtrykt ved PD, LGD, CF eller tab, hvis virksomheden anvender estimater af det forventede tab (EL), i de faktorer, der efter virksomhedens opfattelse er bestemmende for de respektive risikoparametre. Virksomheden skal kunne godtgøre, at dens estimater repræsenterer langsigtede erfaringer.
- 168) Virksomheden skal tage højde for eventuelle ændringer i udlånspraksis og procedurer for inddrivelse af gæld i observationsperioderne. Virksomhedens estimater skal afspejle virkningerne af tekniske fremskridt, nye data og andre oplysninger, efterhånden som disse bliver tilgængelige. Virksomheden skal gennemgå dens estimater, når nye oplysninger fremkommer. Estimaterne skal dog mindst gennemgås en gang om året.
- 169) Populationen af eksponeringer, der er repræsenteret i de data, som er anvendt ved estimering, kreditpolitikken, da data blev genereret, og andre relevante forhold skal være sammenlignelige med virksomhedens aktuelle eksponeringer og kreditpolitik. Virksomheden skal ligeledes kunne godtgøre, at de økonomiske eller markedsmæssige betingelser, der ligger bag de anvendte data, er relevante for aktuelle og forudseelige forhold. Antallet af eksponeringer i populationen, som blev anvendt ved estimeringen af parametre, og dataperiodens længde skal være tilstrækkelige til, at virksomheden har tiltro til estimaternes nøjagtighed og stabilitet.
- 170) Virksomheden skal tillægge dens estimater en forsigtighedsmargen, som relaterer sig til den forventede fejlmargen forbundet med estimeringen. Når virksomhedens anvendte metoder og data er mindre betryggende, og der forventes en større fejlmargen, skal virksomheden fastsætte en større forsigtighedsmargen.
- 171) Hvis en virksomhed anvender forskellige estimater til beregning af risikovægte og til interne formål, skal det dokumenteres, og virksomheden skal kunne godtgøre overfor Finanstilsynet, at estimaterne er hensigtsmæssige.
- 172) Hvis virksomheden godtgør overfor Finanstilsynet, at der for data opsamlet før 1. januar 2009 er foretaget passende tilpasninger med henblik på at skabe generel overensstemmelse med definitionerne af misligholdelse eller tab, kan Finanstilsynet tillade virksomheden en vis fleksibilitet med hensyn til overholdelse af de krævede datastandarder i pkt. 166-222.
- 173) Anvender virksomheden data fra en pulje, der er fælles for flere virksomheder, skal virksomheden kunne godtgøre, at:

- a) De øvrige virksomheder anvender ratingsystemer og kriterier, der svarer til virksomhedens egne.
 - b) Puljen er repræsentativ for den portefølje, som de fælles data anvendes på.
 - c) Virksomheden anvender de fælles data til dens estimerer på en ensartet måde over tid.
- 174) Uanset at virksomheden anvender data, der er fælles for flere virksomheder, skal virksomheden kunne godtgøre overfor Finanstilsynet, at den har det fornødne kendskab til egne ratingsystemer, herunder at den er i stand til at udføre en effektiv overvågning og revision af ratingprocessen.
- 175) Virksomheden skal identificere og analysere mulige systematiske ændringer af risikoparametrene over eksponeringernes løbetid.

Erhvervede fordringer

- 176) For erhvervede fordringer skal estimerne afspejle alle relevante oplysninger om kvaliteten af de underliggende fordringer, som er tilgængelige for virksomheden. Dette omfatter data om lignende puljer stillet til rådighed af sælgeren, hos virksomheden selv eller fra eksterne kilder. Den erhvervende virksomhed skal vurdere alle data fra sælgeren, som benyttes.

Specifikke krav til estimering af risikoparameteren PD

Erhvervs-, institut- og statseksponeringer

- 177) For hver modpart-ratingklasse skal virksomheden estimere PD på baggrund af et langsigtet gennemsnit af etårige misligholdelsesfrekvenser. Virksomheden kan dog vælge at estimere en individuel PD for hver enkelt modpart på baggrund af de specifikke forhold, der påvirker PD for den pågældende modpart.
- 178) Virksomhedens metoder til estimering af PD skal understøttes af analyser. Virksomheden skal i den forbindelse være opmærksom på vigtigheden af at foretage individuelle vurderinger, når estimeringsmetoders resultater kombineres og ved justeringer som følge af begrænsninger ved de anvendte metoder og information.
- 179) Såfremt virksomheden ved estimering af PD anvender data for intern misligholdelseserfaring, skal virksomheden i dens analyser godtgøre, at estimerne både afspejler virksomhedens aktuelle udlånspolitik og eventuelle afvigelser mellem virksomhedens aktuelle ratingsystem og ratingsystemet, der genererede de anvendte data. Hvis udlånspolitikken eller ratingsystemet er blevet ændret, skal virksomheden tillægge dens estimer af PD en større forsigtighedsmargin.
- 180) En virksomhed kan forbinde eller foretage en konvertering af egne ratingklasser til en ratingskala, der anvendes af et kreditvurderingsbureau eller en anden lignende organisation, og anvende den eksterne organisations observerede misligholdelsesfrekvens på virksomhedens egne ratingklasser. Konverteringen skal være baseret på en sammenligning mellem virksomhedens interne ratingkriterier og den eksterne organisations anvendte kriterier. Virksomheden skal foretage en sammenligning af henholdsvis interne og eksterne ratings for eventuelle fælles modparter. Systematisk skævhed (bias) eller manglende konsistens forbundet med konverteringen eller de underliggende data skal undgås. De kriterier, som den eksterne organisation lægger til grund for de anvendte data, skal kun fokusere på risikoen for misligholdelse og må ikke afspejle facilitetskarakteristika. Virksomhedens analyse skal omfatte en sammenligning af de anvendte definitioner af misligholdelse og kravene i pkt. 31-38. Virksomheden skal dokumentere grundlaget for konverteringen.
- 181) Uanset at virksomheden estimerer PD direkte på modpartsniveau, jf. pkt. 129, kan PD-værdien, der indgår ved opgørelse af de risikovægtede poster, opgøres som et gennemsnit af estimerne for PD for de enkelte modparter i en given ratingklasse. Virksomheder, der til dette formål anvender modeller til forudsigelse af misligholdelse, skal opfylde kravene i pkt. 156.

Erhvervede erhvervsfordringer

- 182) For erhvervede erhvervsfordringer kan virksomheden estimere EL for hver modpartratingklasse ud fra langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesfrekvenser.

- 183) Hvis en virksomhed fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af PD og LGD for erhvervede erhvervsfordringer på grundlag af et estimat for EL og et passende estimat for PD eller LGD, skal den metode, der anvendes ved estimering af det samlede tab, opfylde de overordnede retningslinjer for estimering af PD og LGD angivet i pkt. 113-242, og resultatet skal være i overensstemmelse med LGD opgjort efter metoden i pkt. 192.

Detaileksponeringer

- 184) For hver modpart-ratingklasse eller pulje skal virksomheden estimere PD på baggrund af enten a eller b:
- a) Langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesfrekvenser.
 - b) Faktiske tab og passende estimater af LGD.
- 185) Virksomheden skal ved estimering af tabskarakteristika primært anvende interne data, som anvendes til at placere eksponeringer i modpart-ratingklasser eller puljer. Virksomheden kan også anvende eksterne data, herunder data som er fælles for flere finansielle virksomheder, eller eksterne statistiske modeller ved estimeringen, forudsat at virksomheden kan godtgøre, at der eksisterer en tæt sammenhæng mellem følgende:
- a) Virksomhedens forretningsgange for placering af eksponeringer i modpart-ratingklasser eller puljer og den eksterne datakildes forretningsgange.
 - b) Virksomhedens risikoprofil og sammensætningen af de eksterne data.

Erhvervede detailfordringer

- 186) For erhvervede detailfordringer kan virksomheden anvende eksterne og interne referencedata. Virksomheden skal som sammenligningsgrundlag anvende alle relevante datakilder.
- 187) Hvis en virksomhed fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af PD og LGD for erhvervede detailfordringer på grundlag af et estimat for de samlede tab og et passende estimat af PD eller LGD, skal den metode, der anvendes ved estimering af det samlede tab, opfylde de overordnede retningslinjer for estimering af PD og LGD angivet i pkt. 113-232, og resultatet skal være i overensstemmelse med LGD opgjort efter metoden i pkt. 192.

Dataperiodens længde (Erhvervs-, institut- og statseksponeringer og erhvervede erhvervsfordringer)

- 188) Uanset om virksomheden anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination af disse ved estimering af PD, skal den anvendte underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst en af datakilderne. Hvis observationsperioden strækker sig over en længere periode for en af kilderne, og de pågældende data er relevante, skal denne længere periode anvendes. Denne bestemmelse gælder også for PD/LGD-metoden for aktieeksponeringer.
- 189) Finanstilsynet kan på porteføljeniveau give en virksomhed, der ikke har tilladelse til at anvende egne LGD- og CF-estimer, tilladelse til at benytte relevante data, der kun strækker sig to år tilbage, når den implementerer IRB-metoden. I disse tilfælde skal dataperioden hvert år forøges med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år. Ved en portefølje forstås alle de eksponeringer, som er omfattet af ét ratingsystem.

Dataperiodens længde (Detaileksponeringer og erhvervede detailfordringer)

- 190) Uanset om virksomheden anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination af disse ved estimering af tabskarakteristika, skal den anvendte underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst en af datakilderne. Hvis observationsperioden strækker sig over en længere periode for en af kilderne, og de pågældende data er relevante, skal denne længere periode anvendes. Virksomheden skal ikke nødvendigvis tillægge alle de historiske data samme vægt, hvis virksomheden kan godtgøre over for Finanstilsynet, at nyere data er bedre til at forudsige tabsfrekvenserne.

- 191) Finanstilsynet kan på porteføljeniveau give virksomheden tilladelse til at benytte relevante data, der kun strækker sig to år tilbage, når den implementerer IRB-metoden. I disse tilfælde skal dataperioden hvert år forøges med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år. Ved en portefølje forstås alle de eksponeringer, som er omfattet af ét ratingsystem.

Specifikke krav til estimering af risikoparameteren LGD

- 192) For hver facilitets-ratingklasse eller pulje skal virksomheden estimere tabet givet misligholdelse (LGD) på baggrund af de gennemsnitlige realiserede LGD-værdier for den pågældende facilitets-ratingklasse eller pulje. Virksomheden kan dog vælge at estimere en individuel LGD for hver facilitet på baggrund af de specifikke forhold, der påvirker LGD for den pågældende facilitet. Ved estimeringen skal alle observerede misligholdelser i datasættet anvendes.
- 193) Virksomheden skal anvende estimater for LGD, der afspejler en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse er mere forsigtige end det langsigtede gennemsnit. Hvis et ratingsystem forventes at levere konstante realiserede LGD-værdier over tid for en ratingklasse eller pulje, skal virksomheden justere dens estimater for risikoparametre for at begrænse virkningen af en økonomisk nedgangsperiode på virksomhedens kapitalberedskab.
- 194) Virksomheden skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem risikoen forbundet med modparten og den risiko, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen eller sikkerhedsstilleren. Tilfælde, hvor der er en signifikant sammenhæng, skal behandles forsigtigt.
- 195) Valuta-mismatch mellem eksponeringen og sikkerhedsstillelsen skal behandles forsigtigt ved opgørelsen af LGD.
- 196) Såfremt der i estimater af LGD tages højde for sikkerhedsstillelse, skal disse estimater ikke udelukkende baseres på sikkerhedsstillelsens estimerede markedsværdi. Estimater af LGD skal tage højde for effekten af, at det ikke altid er muligt for virksomheden omgående at overtage kontrollen med den stillede sikkerhed og likvidere den.
- 197) Såfremt der i estimater af LGD tages højde for sikkerhedsstillelse, skal virksomheden udarbejde interne retningslinjer for henholdsvis overvågning af sikkerhedsstillelsen, juridisk sikkerhed og risikostyring, som overordnet er i overensstemmelse med kravene fastsat i bilag 7 og 9 for henholdsvis finansielle sikkerheder, jf. bilag 7, pkt. 51, fast ejendom, jf. bilag 9, pkt. 28, fordringer, jf. bilag 9, pkt. 39, andre ikke finansielle sikkerheder, jf. bilag 9, pkt. 45, leasede aktiver, jf. bilag 9, pkt. 51 og 52, og anden kreditrisikoafdækning, jf. bilag 9, pkt. 53 og 54, jf. bilag 7, pkt. 98-106.
- 198) Hvis en virksomhed anerkender sikkerhedsstillelse ved fastsættelse af eksponeringens værdi for modpartsrisiko i overensstemmelse med bilag 16, pkt. 17-37 eller pkt. 38-82, må de beløb, sikkerhedsstillelsen forventes at indbringe, ikke medregnes i LGD-estimaterne.
- 199) I de tilfælde hvor eksponeringerne allerede er misligholdt, skal virksomheden anvende summen af de forventede tab for hver eksponering givet de aktuelle økonomiske forhold, eksponeringens status og de mulige yderligere uforventede tab i inddrivelsesperioden.
- 200) Såfremt virksomheden har kapitaliseret ubetalte forfaldne gebyrer i dens driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i virksomhedens opgørelse af eksponeringer og tab.

Særlige bestemmelser vedrørende detaileksponeringer

- 201) Uanset bestemmelsen i pkt. 192 kan estimater af LGD udledes ud fra realiserede tab og passende estimater af PD.
- 202) Uanset bestemmelsen i pkt. 208 kan virksomheden tage højde for modparters fremtidige træk på kreditfaciliteter i enten dens CF- eller LGD-estimater.
- 203) For erhvervede detailfordringer kan virksomheden anvende eksterne og interne referencedata ved estimering af LGD.

Dataperiodens længde (erhvervs-, institut- og statseksponeringer)

- 204) Ved implementering af IRB-metoden skal estimater af LGD baseres på minimum fem års data for mindst en datakilde. Dataperioden skal efter gennemførelse hvert år forøges med et år, indtil dataperioden strækker sig over syv år. Hvis observationsperioden strækker sig over en længere periode for en af datakilderne, og de pågældende data er relevante, skal denne længere periode anvendes.

Dataperiodens længde (detaileksponeringer)

- 205) For estimater af LGD for detaileksponeringer gælder samme krav til dataperiodens længde som for estimater af PD, jf. pkt. 190 og 191.

Specifikke krav til estimering af risikoparameteren CF

- 206) For hver facilitet-ratingklasse eller pulje skal virksomheden estimere CF på baggrund af de gennemsnitlige forventede CF-værdier for den pågældende facilitet-ratingklasse eller pulje. Virksomheden kan dog vælge at estimere en individuel CF for hver forpligtelse på baggrund af de specifikke forhold, der påvirker CF for den pågældende forpligtelse. Ved estimeringen skal alle observerede misligholdelser i datasættet anvendes.
- 207) Virksomheden skal anvende CF-estimater, der afspejler en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse er mere forsigtige end det langsigtede gennemsnit. Hvis et ratingsystem forventes at levere konstante realiserede CF-værdier over tid for en ratingklasse eller pulje, skal virksomheden justere dens estimater for at begrænse virkningen af en økonomisk nedgangsperiode på virksomhedens kapitalberedskab.
- 208) Virksomhedens estimater af CF skal afspejle muligheden for, at modparten foretager yderligere træk på kreditfaciliteten, både før og efter misligholdelse. I de tilfælde, hvor det kan forventes, at der er en stærk positiv korrelation mellem PD og CF's størrelse, skal virksomheden indregne en større forsigtighedsmargin i estimatet af CF.
- 209) I forbindelse med estimering af CF skal virksomheden tage dens politikker og strategier, hvad angår kontostyring og betalingsprocesser, i betragtning. Virksomheden skal også tage stilling til dens evne og vilje til at forhindre yderligere træk på kreditfaciliteter i situationer, hvor der ikke er tale om misligholdelse af betalinger men om tilsidesættelse af klausuler eller andre tekniske årsager til misligholdelse.
- 210) Virksomheden skal have hensigtsmæssige systemer og forretningsgange til overvågning af aktuelle tilgodehavender, også i forhold til bevilgede eksponeringer og ændringer i tilgodehavender pr. modpart og pr. ratingklasse. Virksomheden skal dagligt kunne overvåge tilgodehavenderne.
- 211) For CF gælder samme krav til dataperiodens længde som for LGD, jf. pkt. 204 og 205.
- 212) For detaileksponeringer kan virksomheden uanset bestemmelsen i pkt. 208 tage højde for modparters fremtidige træk på kreditfaciliteter i enten dens CF- eller LGD-estimater.

Minimumskrav vedrørende garantier og kreditderivater

- 213) Kravene i pkt. 216-222 gælder for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, hvor egne LGD-estimater anvendes, samt for detaileksponeringer.
- 214) Kravene i pkt. 216-222 finder ikke anvendelse for garantier, der stilles af institutter, stater og erhvervsvirksomheder, der opfylder kravene i bilag 9, pkt. 6, hvis virksomheden har fået tilladelse til at anvende standardmetoden for kreditrisiko for disse eksponeringer. I så fald gælder kravene i bilag 7.
- 215) For garantier for detaileksponeringer gælder kravene i pkt. 216-222 tillige for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og for estimeringen af PD.

Anerkendte garantier og garantistillere

- 216) Virksomheden skal have klare fastsatte kriterier for, hvilke typer af garantistillere virksomheden anerkender ved beregning af de risikovægtede poster.

- 217) Anerkendte garantistillere skal rates i overensstemmelse med de minimumskrav, som er fastsat for modparter i henhold til pkt. 144-155.
- 218) Garantier skal være skriftlige, garantistilleren må ikke kunne opsige dem, og garantier skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet i forhold til det garanterede beløb og garantiernes ordlyd. Garantier skal endvidere være juridisk bindende for garantistilleren i en retskreds, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom. Garantier, som indeholder betingelser om, at garantistilleren kan fritages for sine forpligtelser (betingede garantier), kan anvendes efter Finanstilsynets godkendelse. Virksomheden skal kunne godtgøre, at kriterierne for fordeling af eksponeringer i ratingklasser tager tilstrækkelig højde for eventuelle begrænsninger i den risikoreducerende effekt.
- 219) Virksomheden skal have fastsat klare kriterier for at justere ratingklasser, puljer eller LGD-estimer med henblik på at kunne afspejle garantiens indvirkning ved beregning af de risikovægtede poster. For detaileksponeringer og erhvervede fordringer, der opfylder kravene i pkt. 228-233, skal virksomheden ligeledes fastsætte kriterier for justering af retningslinjerne for placering af eksponeringer i ratingklasser eller puljer. Disse kriterier skal opfylde minimumskravene i pkt. 144-155.
- 220) Justeringskriterierne, jf. pkt. 219, skal indeholde en beskrivelse af garantistillerens evne og villighed til at opfylde de forpligtelser, garantien foreskriver, samt afspejle, hvornår garantistilleren forventes at foretage eventuelle betalinger. Kriterierne skal endvidere indeholde en beskrivelse af, i hvilket omfang garantistillerens evne til at opfylde de forpligtelser, garantien foreskriver, er korreleret med modpartens evne til at indfri gælden, og i hvilken udstrækning der fortsat resterer en restrisiko på modparten.

Kreditderivater

- 221) Minimumskravene for garantier i pkt. 213-220 gælder også for »single-name« kreditderivater. I tilfælde af mismatch mellem det underliggende aktiv og referenceaktivet for det pågældende kreditderivat eller det aktiv, der anvendes til at bestemme, om en kreditbegivenhed har fundet sted, finder kravene i bilag 7, pkt. 34, anvendelse. For detaileksponeringer og erhvervede fordringer omfatter denne bestemmelse endvidere retningslinjerne for placering af eksponeringer i ratingklasser eller puljer.
- 222) Kriterierne skal tage højde for kreditderivatets udbetalingsstruktur og ud fra en forsigtig vurdering tage højde for, hvilke konsekvenser denne struktur har for tidspunktet for og størrelsen på tilbagebetalingen. Virksomheden skal vurdere, i hvilket omfang der resterer andre former for restrisiko.

Valideringsproces

- 223) Virksomheden skal have veludbyggede og stabile systemer til at validere nøjagtigheden og konsistensen i ratingsystemerne, forretningsgangene og estimeringen af alle relevante risikoparametre. Virksomheden skal over for Finanstilsynet kunne godtgøre, at den ved hjælp af sin interne valideringsproces kan gennemføre en konsistent og meningsfuld vurdering af de interne rating- og risikoestimeringssystemers præstationer.
- 224) Virksomheden skal regelmæssigt sammenligne realiserede misligholdelsesfrekvenser med den estimerede PD for hver ratingklasse (back-tests). Såfremt de realiserede misligholdelsesandele ligger uden for det forventede område for en ratingklasse, skal virksomheden foretage en nærmere analyse af årsagerne til afvigelsen. Benytter virksomheden egne estimer for LGD eller CF, skal den foretage en tilsvarende analyse for disse estimer. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, der dækker så lang en periode som muligt. Virksomheden skal dokumentere de benyttede metoder og data til sådanne sammenligninger. Analysen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.
- 225) Virksomheden skal også anvende andre kvantitative valideringsredskaber og sammenligninger med relevante eksterne datakilder (benchmarking). Analyserne skal baseres på data, som er relevante for

porteføljen, som opdateres regelmæssigt, og som dækker en relevant observationsperiode. Virksomhedens interne vurderinger af sine ratingsystemers præstationer skal baseres på så lang en tidsperiode som muligt.

- 226) De metoder og data, virksomheden anvender i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsistente over tid. Virksomheden skal dokumentere ændringer i estimerings- og valideringsmetoder og data - såvel datakilder som relevante perioder.
- 227) Virksomheden skal have forsvarlige interne retningslinjer for situationer, hvor de realiserede værdier for PD, LGD og CF afviger så væsentligt fra de forventede værdier, at det skaber usikkerhed om validiteten af estimerne. Tilsvarende gælder for det samlede tab, hvis virksomheden anvender estimer af det forventede tab (EL). Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforhold og lignende systematiske variationer, der indgår i virksomhedens erfaringer med misligholdelse. Hvis de realiserede værdier vedvarende er højere end de forventede værdier, skal virksomheden opjustere estimerne i overensstemmelse med sine erfaringer med misligholdelse og tab.

Minimumskrav til særlige eksponeringskategorier

Minimumskrav til erhvervede fordringer

- 228) Hvis virksomheden for dens erhvervede fordringer benytter metoden for estimering af PD i pkt. 41 eller LGD i pkt. 53, litra e og f, eller placerer disse i detaileksponeringskategorien under øvrige detaileksponeringer, jf. pkt. 18, skal den opfylde kravene i pkt. 229-233. Hvis virksomheden ikke opfylder kravene, skal den behandle fordringerne som eksponeringer mod fordragens modpart og opføre de risikovægtede poster til kreditrisiko og udvandringsrisiko på fordringerne i overensstemmelse med bestemmelserne for henholdsvis erhvervs- og detaileksponeringer, herunder overholdelse af minimumskravene til ratingsystemer og kvantitativ estimering i pkt. 125-222.

Juridisk sikkerhed

- 229) Virksomheden skal sikre sig, at den under alle forudseelige omstændigheder har den reelle ejendomsret til og kontrol over samtlige midler, der indbetales i tilknytning til fordringerne. Såfremt fordragens debitor indbetaler direkte til en sælger (den oprindelige udsteder af fordraget) eller et administrationsselskab, skal virksomheden regelmæssigt kontrollere, at samtlige betalinger videregives, og at de kontraktlige vilkår overholdes. Ved et administrationsselskab forstås en enhed i tilknytning til erhvervede fordringer, der varetager den daglige styring af en pulje af erhvervede fordringer eller de underliggende kreditter, som fordringerne omfatter. Virksomheden skal have forretningsgange, som sikrer, at ejendomsretten til fordringerne og de modtagne betalinger er beskyttede mod udlæg ved konkurs og øvrige juridiske indvendinger, der kunne indebære mærkbare forsinkelser for virksomhedens mulighed for at realisere eller disponere over fordringerne eller bevare kontrollen med de modtagne betalinger.

Effektiviteten af overvågningssystemer

- 230) Virksomheden skal overvåge både kvaliteten af de erhvervede fordringer og sælgerens eller administrationsselskabets økonomiske situation, herunder særligt:
- a) Virksomheden skal vurdere sammenhængen mellem kvaliteten af de erhvervede fordringer og den økonomiske situation hos både sælgeren og administrationsselskabet. Desuden skal virksomheden have politikker og forretningsgange, som giver tilstrækkelig beskyttelse mod risikoen ved sådanne sammenhænge, herunder tildeling af interne ratings for hver sælger og administrationsselskab.
 - b) Virksomheden skal have klare og effektive politikker og forretningsgange for godkendelse af sælgere og administrationsselskaber. Virksomheden eller en, som virksomheden har bemyndiget hertil, skal føre periodisk tilsyn med sælgere og administrationsselskaber for at kontrollere sælgerens eller administrationsselskabets indberetninger, afsløre svig eller operationelle svagheder

- og kontrollere kvaliteten af sælgerens kreditpolitik og administrationsselskabets opkrævningspolitikker og forretningsgange. Virksomheden eller dens agent skal dokumentere dette tilsyn.
- c) Virksomheden skal vurdere karakteristika for puljer af erhvervede fordringer, herunder overtræk, historikken over sælgerens restancer, uerholdelige fordringer og nedskrivninger på uerholdelige fordringer samt betalingsvilkår og eventuelle modkonti.
 - d) Virksomheden skal have effektive politikker og forretningsgange for overvågning af koncentrationer på enkelte modparter både inden for og på tværs af puljer af erhvervede fordringer.
 - e) Virksomheden skal sørge for, at administrationsselskabet leverer aktuelle og tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om udviklingen i aldersfordelingen og udvanding af fordringerne med henblik på at sikre overholdelsen af virksomhedens anerkendelseskriterier og udlånspolitik for erhvervede fordringer og med henblik på at tilvejebringe et effektivt grundlag for overvågning og kontrol af sælgerens salgsvilkår og udvanding af fordringerne.

Effektiviteten i håndteringen af problematiske erhvervede fordringer

- 231) Virksomheden skal have systemer og forretningsgange for tidligt at opdage forringelser i sælgers økonomiske situation og kvaliteten af erhvervede fordringer og for at håndtere opståede problemer på et tidligt stadie. Virksomheden skal særligt have klare og effektive politikker, forretningsgange og informationssystemer til overvågning af klausuler (covenants) og klare og effektive politikker og forretningsgange for at iværksætte retslige skridt og til håndtering af problematiske erhvervede fordringer.

Effektiviteten af systemer til styring af erhvervede fordringer, kreditmuligheder og indbetalinger

- 232) Virksomheden skal have klare og effektive systemer og forretningsgange for styring af erhvervede fordringer, kreditmuligheder og indbetalinger. Særligt skal skriftlige interne politikker specificere alle væsentlige elementer i forbindelse med erhvervelse af fordringer, herunder udlånsrenter, anerkendte sikkerheder, nødvendig dokumentation, koncentrationsgrænser og håndtering af indbetalinger. Disse elementer skal tage passende hensyn til alle relevante og væsentlige forhold, herunder sælgerens og administrationsselskabets økonomiske situation, koncentrationsrisici og udviklingen i kvaliteten af de erhvervede fordringer og i sælgerens kundegrundlag. Interne systemer skal sikre, at udbetalinger af lån kun finder sted, når der foreligger specificerede sikkerheder og dokumentation.

Overholdelse af virksomhedens interne politikker og forretningsgange

- 233) Virksomheden skal have effektive procedurer for at sikre overholdelse af dens interne politikker og forretningsgange. Procedurerne skal omfatte regelmæssig revision af alle kritiske faser i forbindelse med virksomhedens erhvervelse af fordringer. Desuden skal procedurerne inkludere kontrol af funktionsadskillelse på to områder: For det første mellem på den ene side vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og på den anden side vurderingen af fordringens debitor. For det andet mellem på den ene side vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og på den anden side revisionen på stedet af sælger og administrationsselskabet. Virksomheden skal tillige vurdere sælgerens og administrationsselskabets back-office funktioner, med særlig fokus på kvalifikationer, erfaring, bemanning og understøttende automatiske systemer.

Minimumskrav for anvendelse af egne modeller til opgørelse af risikovægtede aktieeksponeringer

Risikokvantificering

- 234) Virksomheder, der anvender egne modeller til opgørelse af risikovægtede aktieeksponeringer, skal opfylde følgende krav:
- a) Estimatet af potentielle tab skal have indarbejdet effekterne af ugunstige markedsbevægelser, som er relevante henset til den langsigtede risikoprofil for virksomhedens specifikke aktiebesiddelser. Data, der anvendes til at repræsentere afkastfordelingen, skal afspejle den længste periode, hvor data er tilgængelige og meningsfulde med hensyn til at repræsentere risikoprofilen for

virksomhedens specifikke aktieeksponeringer. Data skal være tilstrækkelige til at give forsigtige, statistisk pålidelige og stabile estimater af tab, som ikke udelukkende baseres på subjektive eller skønsmæssige antagelser.

- b) Virksomheden skal overfor Finanstilsynet kunne godtgøre, at de markedshændelser, der anvendes i forbindelse med udviklingen af modellen, resulterer i et forsigtigt estimat for de potentielle tab i løbet af en relevant langsigtet markeds- eller konjunkturcyklus. Virksomheden skal kombinere empirisk analyse af tilgængelige data med justeringer baseret på flere forskellige faktorer for at opnå tilstrækkeligt realistiske og forsigtige modelresultater. Når Value-at-Risk-modeller (VaR-modeller) udvikles med henblik på at beregne potentielle kvartalsvise tab, kan virksomheden anvende kvartalsdata eller konvertere data med kortere tidshorisont til modsvarende kvartalsdata ved hjælp af analytiske værktøjer, der understøttes af empirisk dokumentation og gennem veludviklede og dokumenterede kvalitative analyser. Denne fremgangsmåde skal anvendes forsigtigt og konsistent over tid. Hvis mængden af data er begrænset, skal virksomheden tillægge en passende forsigtighedsmargen.
- c) Modellen skal i tilstrækkelig grad kunne opfange alle væsentlige risici, der er forbundet med aktieafkast, inklusive både den generelle markedsrisiko og den specifikke risiko, der knytter sig til virksomhedens aktieportefølje. Den interne model skal i tilstrækkeligt omfang kunne forklare historiske prisudsving, opfange både størrelsen og ændringer i sammensætningen af potentielle koncentrationer og være stabil i forhold til ugunstige markedsforhold. Den population af risikoeksponeringer, der er repræsenteret i de data, der anvendes til estimering, skal modsvare eller i det mindste være sammenlignelig med de risikoeksponeringer, der knytter sig til virksomhedens aktieeksponeringer.
- d) Den interne model skal være tilpasset virksomhedens risikoprofil og kompleksiteten af virksomhedens aktieportefølje. Hvis virksomheden har væsentlige beholdninger, som i høj grad baserer sig på instrumenter, hvis risici er ikke-lineære, skal den interne model udformes, så den tager tilstrækkeligt højde for disse risici. Hvis virksomheden som en tilnærmelse til egne positioner anvender sammenlignelige værdipapirer (proxies), indeks og risikofaktorer, skal de være troværdige, intuitivt forståelige og teoretisk velbegrundede.
- e) Virksomheden skal gennem empiriske analyser godtgøre, at risikofaktorerne er velvalgte, herunder med hensyn til deres evne til at dække både generel og specifik risiko.
- f) Skøn for volatiliteten af aktieeksponeringernes afkast skal inddrage relevante og tilgængelige data og metoder samt relevant og tilgængelig information i øvrigt. Der skal anvendes uafhængigt reviderede interne data eller data fra eksterne kilder (herunder puljer af data fra forskellige virksomheder).
- g) Virksomheden skal have implementeret et stringent og fuldt dækkende program for stresstests.

Risikostyring og kontroller

235) I forbindelse med udviklingen og anvendelsen af interne modeller til fastlæggelse af risikovægte skal virksomheden etablere politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte følgende områder:

- a) Fuld integration af interne modeller i virksomhedens overordnede ledelsesinformationssystemer og i styringen af aktieporteføljen uden for handelsbeholdningen. Interne modeller skal integreres fuldt ud i virksomhedens risikostyringssystemer, når de specielt anvendes til måling og vurdering af aktieporteføljens resultater - inklusiv risikojusteret resultat, allokering af økonomisk kapital til aktieeksponeringer samt vurdering af den samlede kapitaldækning og styring af aktieinvesteringerne.
- b) Fastlagte styringssystemer, forretningsgange og kontroller til sikring af periodisk og uafhængig gennemgang af alle elementer af den interne modeludviklingsproces, herunder godkendelse af ændringer af modeller, kontrol af modelinput og gennemgang af modelresultater, f.eks. verificering af

ring af risikoberegninger. Disse gennemgange skal vurdere rigtigheden, fuldstændigheden og hensigtsmæssigheden af modelinput og modelresultaterne og fokusere på både at finde og begrænse potentielle fejl, der hidrører fra kendte svagheder, samt identificere potentielle svagheder ved modellen. Sådanne gennemgange kan gennemføres af en intern uafhængig enhed eller af en uafhængig ekstern tredjepart.

- c) Tilstrækkelige systemer og forretningsgange for overvågning af limits og risikoen på aktieeksponeringer.
- d) De enheder, der er ansvarlige for modellens udformning og anvendelse, skal være funktionelt uafhængige af de enheder, der har ansvaret for forvaltningen af de enkelte investeringer.
- e) Alle med ansvar for nogen del af modeludviklingsprocessen skal have de fornødne kvalifikationer. Direktionen skal afsætte tilstrækkeligt uddannet og kompetent personale til modeludviklingsarbejdet.

Validering og dokumentation

- 236) Virksomheden skal have indrettet et veludbygget og stabilt system til validering af de interne modellers og modeludviklingsprocessers nøjagtighed og konsistens. Virksomheden skal dokumentere alle væsentlige elementer i de interne modeller og modeludviklingsprocesser og valideringen.
- 237) Virksomheden skal anvende den interne validering til en konsistent og meningsfuld vurdering af resultaterne af sine interne modeller og processer.
- 238) De metoder og data, der anvendes til den kvantitative validering, skal være konsistente over tid. Ændringer i estimerings- og valideringsmetoder og i data - både datakilder og de perioder, der dækkes - skal være dokumenterede.
- 239) Virksomheden skal regelmæssigt sammenligne faktiske aktieafkast - beregnet på grundlag af realiserede og ikke-realiserede gevinster og tab - med de modelberegnedes estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, der går så langt tilbage i tiden som muligt. Virksomheden skal dokumentere metoderne og data anvendt ved sådanne sammenligninger. Denne analyse og dokumentationen skal opdateres mindst en gang om året.
- 240) Virksomheden skal gøre brug af andre kvantitative valideringsværktøjer og sammenligninger med eksterne datakilder. Analysen skal baseres på data, der er relevante for porteføljen, som opdateres jævnlige, og som dækker en relevant observationsperiode. Virksomhedens interne vurdering af dens modellers resultater skal baseres på en så lang periode som muligt.
- 241) Virksomheden skal have klare interne retningslinjer for situationer, hvor sammenligningen af de faktiske aktieafkast med modelestimaterne giver anledning til tvivl om gyldigheden af estimaterne eller af modellerne. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforskel og lignende systematiske udsving i aktieafkast. Alle ændringer af de interne modeller, som foretages som følge af gennemgange af modellerne, skal dokumenteres og være i overensstemmelse med virksomhedens retningslinjer for modelændringer.
- 242) De interne modeller og modeludviklingsprocessen skal være dokumenterede, herunder med hensyn til ansvaret hos de involverede deltagere i modeludviklingsprocessen, modelgodkendelsesprocessen og i forbindelse med modelændringer.

Beregning og behandling af forventede tab

Beregning af forventede tab

- 243) De forventede tab (EL) for henholdsvis statseksponeringer, institutseksponeringer, erhvervseksponeringer, detaileksponeringer og aktieeksponeringer skal beregnes i overensstemmelse med metoderne i pkt. 244-255.
- 244) De forventede tab vedrørende securitiseringspositioner beregnes i overensstemmelse med bilag 11.

- 245) De forventede tab for aktiver uden modparter sættes til nul.
- 246) Beregningen af de forventede tab skal baseres på de samme inputparametre for PD, LGD og CF, som benyttes til beregningen af eksponeringernes risikovægtede poster, hvor CF indgår ved opgørelsen af eksponeringens størrelse i formlen i pkt. 247.
- 247) De forventede tab (EL) vedrørende henholdsvis stats-, institut-, erhvervs- og detaileksponeringer beregnes således:
 Forventet tab (EL) = PD × LGD
 Værdien af det forventede tab = EL × eksponeringens størrelse
- 248) For misligholdte eksponeringer (PD=1), hvor virksomheden anvender egne estimater for LGD, skal de forventede tab være ELBE, jf. pkt. 79.
- 249) For eksponeringer, der falder ind under pkt. 80 og 81 (dobbel misligholdelses-effekten), skal det forventede tab (EL) sættes til nul.
- 250) For specialiseret långivning, hvor virksomheden anvender tabelmetoden, der er anført i pkt. 82-85, skal det forventede tab (EL) opgøres i henhold til nedenstående tabel.

Tabel 2:

Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	0 pct.	0,4 pct.	2,8 pct.	8 pct.	50 pct.
2½ år eller derover	0,4 pct.	0,8 pct.	2,8 pct.	8 pct.	50 pct.

- 251) Hvis virksomheden har fået tilladelse af Finanstilsynet til at anvende risikovægte på 50 pct. for eksponeringer i kategori 1 og 70 pct. for eksponeringer i kategori 2 uanset løbetiden, skal det forventede tab sættes til 0 pct. for eksponeringer i kategori 1 og 0,4 pct. for eksponeringer i kategori 2 uanset løbetiden.
- 252) Værdien af det forventede tab (EL) vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede poster af disse eksponeringer opgøres efter den enkle risikovægt-metode, beregnes således:
 Værdien af det forventede tab = EL × eksponeringens størrelse
 hvor der anvendes følgende EL-værdier:
 a) Eksponeringer i børsnoterede aktier: 0,8 pct.
 b) Alle andre aktieeksponeringer: 2,4 pct.
- 253) Det forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede poster af disse eksponeringer opgøres i overensstemmelse med PD/LGD-metoden, beregnes således:
 Forventet tab (EL) = PD × LGD
 Værdien af det forventede tab = EL × eksponeringens størrelse
- 254) Det forventede tab (EL) vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer opgøres ved brug af VaR-metoden, sættes til 0 pct.
- 255) Det forventede tab (EL) vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer beregnes således:
 Forventet tab (EL) = PD × LGD
 Værdien af det forventede tab = EL × eksponeringens størrelse

Behandling af forventede tab (EL)

- 256) Værdien af det forventede tab, som beregnet i overensstemmelse med metoderne i pkt. 243-251 og 255, skal fratrækkes summen af de værdireguleringer og hensættelser, der foretages for eksponeringer i de respektive eksponeringskategorier. Værdireguleringer i form af gruppevis nedskrivninger, der omfatter flere eksponeringskategorier, fordeles skønsmæssigt på de respektive eksponeringskategorier. Nedslag i prisen på balanceførte poster, som er erhvervet, mens de er misligholdte, jf. § 27, stk. 1, skal behandles som værdireguleringer. Det forventede tab vedrørende securitiseringspo-

sitioner og de værdireguleringer og hensættelser, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i denne beregning.

Bilag 9**Kreditrisikoreducerende metoder under den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Anvendelsesområde	1-5
Garantier og kreditderivater uden anerkendelse af dobbelt misligholdelseeffekten	6-13
<i>Anerkendte beskyttelsesgivere</i>	6-8
<i>Minimumskrav og opgørelse af kreditrisikoafdækningen</i>	9
<i>Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af garantier og kreditderivater</i>	10-13
Garantier og kreditderivater med anerkendelse af dobbelt misligholdelseeffekten	14-16
<i>Krav vedrørende yderen af kreditrisikoafdækning</i>	15
<i>Øvrige krav til kreditrisikoafdækningen</i>	16
Finansielle sikkerheder	17-19
Ikke-finansielle sikkerheder	19-51
<i>Fast ejendom</i>	20-37
<u>Ejendoms kategorier</u>	20-23
<u>Sikkerhed i fast ejendom, der kan medregnes</u>	24-27
<u>Minimumskrav for medregning af sikkerhed i fast ejendom</u>	28
<u>Værdiansættelse af fast ejendom</u>	29-31
<u>Opgørelse af risikovægtede poster og forventede tab for eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom</u>	32-37
<i>Fordringer</i>	38-43
<u>Sikkerhed i fordringer, der kan medregnes</u>	38
<u>Minimumskrav for medregning af sikkerhed i fordringer</u>	39
<u>Værdiansættelse af fordringer</u>	40
<u>Opgørelse af risikovægtede poster og forventede tab for eksponeringer med sikkerhed i fordringer</u>	41-43
<i>Andre ikke-finansielle sikkerheder</i>	44-50
<u>Andre ikke-finansielle sikkerheder, der kan medregnes</u>	44
<u>Minimumskrav for medregning af andre ikke-finansielle sikkerheder</u>	45
<u>Værdiansættelse af andre ikke finansielle sikkerheder</u>	46
<u>Opgørelse af risikovægtede poster og forventede tab for eksponeringer med andre ikke-finansielle sikkerheder</u>	47-50
Særlige bestemmelser vedrørende leasede aktiver	51-52
Anden kreditrisikoafdækning	53-54
<i>Kontantindskud hos tredjepart og ikke-ratede gældsinstrumenter, der tilbagekøbes på anmodning</i>	53
<i>Livsforsikringspolicer</i>	54
Nettingaftaler vedrørende balanceførte fordringer	55

Blandede puljer af sikkerheder

56-57

Anvendelsesområde

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om medregning af effekten af garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse samt netting af gensidige indlån og udlån ved opgørelse af de risikovægtede poster og de forventede tab for erhvervs-, institut- og statseksponeringer for virksomheder, der anvender den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko, og som ikke har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og CF for de pågældende eksponeringer, jf. § 29.
- 2) Bestemmelserne i pkt. 6-13 gælder endvidere for aktieeksponeringer uden for handelsbeholdningen for virksomheder, der anvender den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko, og som enten anvender den enkle risikovægtmetode eller PD/LGD-metoden for aktieeksponeringer, jf. § 29, stk. 4.
- 3) Uanset pkt. 1 gælder bestemmelserne i pkt. 14-16 om betingelserne for at anvende risikovægtformlen for anerkendelse af "dobbelt misligholdelseeffekten" for garantier og kreditderivater i form af "total return swaps" og "credit default swaps" i bilag 8, pkt. 80-81, også for virksomheder, der anvender den interne ratingbaserede metode, og som har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, jf. § 29, stk. 2.
- 4) Bestemmelserne vedrørende medregning af effekten af sikkerhedsstillelse, henholdsvis effekten af garantier og kreditderivater i forbindelse med anvendelse af egne estimater af LGD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer samt detaileksponeringer fremgår af bilag 8, pkt. 192-205 og 213-222.
- 5) Uanset pkt. 1 skal virksomheder, der anvender egne estimater af LGD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer samt detaileksponeringer, udarbejde interne retningslinjer for henholdsvis overvågning, juridisk sikkerhed og risikostyring for sikkerheder, der medregnes i deres LGD-estimer, som overordnet er i overensstemmelse med kravene fastsat i bilag 7, pkt. 51 og pkt. 28, 39, 45 og 51-52 i dette bilag, jf. bilag 8, pkt. 197.

Garantier og kreditderivater uden anerkendelse af dobbelt misligholdelseeffekten**Anerkendte beskyttelsesgivere**

- 6) Virksomheden kan ved opgørelse af de risikovægtede poster, når bestemmelserne i pkt. 7 er overholdt, medregne garantier og kreditderivater i form af »total return swaps« og »credit default swaps« med følgende garantistillere og ydere af kreditrisikoafdækning (beskyttelsesgivere):
 - a) Beskyttelsesgivere angivet i bilag 7, pkt. 2.
 - b) Erhvervsvirksomheder, der ikke har en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, men som ifølge den interne rating har en sandsynlighed for misligholdelse, som svarer til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne for risikovægtning af erhvervseksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
- 7) Virksomheden kan kun medregne garantier og kreditderivater i form af »total return swaps« og »credit default swaps« med beskyttelsesgivere, der er tildelt en intern rating i overensstemmelse med minimumskravene i bilag 8, pkt. 113-242, jf. dog pkt. 8 i dette bilag.
- 8) Kreditrisikoafdækning fra garantier og kreditderivater i form af »total return swaps« og »credit default swaps« fra beskyttelsesgivere, der ikke opfylder bestemmelserne i pkt. 7, kan medregnes, hvis eksponeringer mod disse er omfattet af en permanent eller midlertidig undtagelse fra IRB-metoden, og hvis bestemmelserne i bilag 7, pkt. 2-9, for så vidt angår garantier, eller bestemmelserne i bilag 7, pkt. 29-34, for så vidt angår kreditderivater, er opfyldt. Virksomheden skal for den sikre del af eksponeringen anvende bestemmelserne i bilag 7, pkt. 14-28, for så vidt angår garantier, og bestemmelserne i bilag 7, pkt. 35-42, for så vidt angår kreditderivater

Minimumskrav og opgørelse af kreditrisikoafdækningen

- 9) Minimumskravene til garantier og kreditderivater samt bestemmelserne vedrørende kreditrisikoafdækningen, herunder også bestemmelserne vedrørende valuta-mismatch og løbetids-mismatch i bilag 7, pkt. 3-13, 18-28 og 32-40, gælder også ved medregning af effekten af garantier og kreditderivater i form af »total return swaps« og »credit default swaps« efter bestemmelserne i dette afsnit.

Opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af garantier og kreditderivater

- 10) Den dækkede del af eksponeringen kan behandles som en eksponering mod beskyttelsesgiver med dennes PD, men hvor den oprindelige facilitets LGD beholdes. Hvis virksomheden vurderer, at der ikke er sket en fuldstændig risikooverførsel, skal PD sættes til en forsigtigt valgt værdi, der ligger mellem eksponeringens oprindelige PD og beskyttelsesgivers PD. Hvis eksponeringen er efterstillet, men garantien ikke er, kan LGD for ikke-efterstillede eksponeringer anvendes for den dækkede del af eksponeringen. For aktieeksponeringer under den enkle risikovægtmetode anvendes en LGD på 90 pct. på den dækkede del af eksponeringen.
- 11) Eventuelle ikke-dækkede dele af eksponeringen behandles som en eksponering mod den oprindelige modpart, jf. dog pkt.12.
- 12) Når garantien ikke dækker hele eksponeringen, og den dækkede del er efterstillet den ikke-dækkede del, f.eks. når betaling fra garantien først udløses, når tabet overstiger en tærskelværdi (selvrisiko), skal eksponeringen vægtes i henhold til bestemmelserne om securitiseringspositioner, jf. bilag 11, pkt. 86-106.
- 13) Pkt. 10-12 gælder tilsvarende for kreditderivater i form af »total return swaps« og »credit default swaps«. For »credit linked notes« og lignende instrumenter, som virksomheden udsteder, behandles indbetalte beløb fra investorer i de pågældende instrumenter som kontant sikkerhedsstillelse, efter tilsvarende bestemmelser som angivet i bilag 7, pkt. 42.

Garantier og kreditderivater med anerkendelse af dobbelt misligholdelses-effekten

- 14) Når bestemmelserne i pkt. 15-16 er opfyldt, kan virksomheder, der anvender IRB-metoden til kreditrisiko, anvende risikovægten ved anerkendelse af »dobbelt misligholdelses-effekten« i forbindelse med kreditrisikoafdækning fra garantier og kreditderivater i form af »total return swaps« og »credit default swaps« i henhold til bilag 8, pkt. 80-81.

Krav vedrørende yderen af kreditrisikoafdækning

- 15) Yderen af kreditrisikoafdækning (beskyttelsesgiver) skal være et institut, jf. § 4, stk. 1, forsikrings- eller genforsikringsselskab, eksportkreditagentur eller en tilsvarende udenlandsk enhed, der opfylder følgende betingelser:
- a) Beskyttelsesgiver har stor ekspertise med ydelse af kreditrisikobeskyttelse.
 - b) Beskyttelsesgiver er underlagt regler svarende til dem, der er fastsat i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed eller havde på tidspunktet, hvor kreditrisikoafdækningen blev stillet, en kreditvurdering udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut svarende til kreditkvalitetstrin 3 eller bedre i henhold til reglerne for risikovægtning af erhvervseksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - c) Beskyttelsesgiver havde på tidspunktet, hvor kreditrisikoafdækningen blev stillet, eller på et andet tidspunkt derefter en intern rating med en sandsynlighed for misligholdelse svarende til kreditkvalitetstrin 2 eller bedre i henhold til reglerne for risikovægtning af erhvervseksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.
 - d) Beskyttelsesgiver har en intern rating med en sandsynlighed for misligholdelse svarende til kreditkvalitetstrin 3 eller bedre i henhold til reglerne for risikovægtning af erhvervseksponeringer efter standardmetoden for kreditrisiko.

For så vidt angår dette pkt. kan virksomheden i forbindelse med kreditrisikoafdækning fra eksportkreditagenturer ikke gøre brug af en eksplicit regaranti fra en centralregering.

Øvrige krav til kreditrisikoafdækningen

16) Kreditrisikoafdækningen skal endvidere opfylde følgende betingelser:

- a) Den underliggende gældsforpligtelse skal være:
 - i En erhvervseksponering som defineret i bilag 8, pkt. 8-10, dog ikke en eksponering mod et forsikrings- eller genforsikringsselskab,
 - ii en eksponering mod en regional myndighed, lokal myndighed eller offentlig enhed, som ikke behandles som en eksponering mod centralregering eller centralbank i henhold til bilag 8, eller
 - iii en eksponering mod et mindre erhvervsforetagende, der er klassificeret som en detaileksponering i henhold til bilag 8, pkt. 11-19.
- b) De underliggende modparter må ikke være del af samme koncern som beskyttelsesgiver.
- c) Eksponeringen skal sikres af et af følgende instrumenter:
 - i »single-name«-kreditderivater eller garantier,
 - ii »first-to-default«-kurv-produkter - dobbelt misligholdelses-effekten anvendes på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede værdi,
 - iii »nth-to-default«-kurveprodukter – der kan kun tages højde for den opnåede beskyttelse, hvis den (n-1)'te misligholdelsesbeskyttelse ligeledes er opnået, eller (n-1) af aktiverne i kurven allerede er misligholdt. Hvis dette er tilfældet, anvendes dobbelt misligholdelses-effekten på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede værdi.
- d) Kreditrisikoafdækningen opfylder kravene for garantier i bilag 7, pkt. 3, 6-8 og 11, eller kravene for kreditderivater i bilag 7, pkt. 3, 6, 33 og 34.
- e) Virksomheden skal have retten til og forventningen om at modtage betaling fra beskyttelsesgiveren, uden at den skal anlægge retssag mod denne for at opnå betaling. Virksomheden skal så vidt muligt sikre sig, at beskyttelsesgiveren er villig til at betale med det samme, hvis en kredit-hændelse indtræffer.
- f) Den erhvervede kreditrisikoafdækning skal dække alle kredittab på den sikrede del af eksponeringen, som skyldes de kredithændelser, der er specificeret i kontrakten.
- g) Hvis udbetalingsstrukturen indebærer mulighed for fysisk afvikling, skal der være juridisk sikkerhed med hensyn til overdragelsesmuligheden af lån, obligationer eller eventualforpligtelser. Hvis virksomheden har til hensigt at overdrage en anden gældsforpligtelse end den underliggende eksponering, skal den sikre sig, at den gældsforpligtelse, der skal overdrages, er tilstrækkelig likvid, således at virksomheden har mulighed for at købe den med henblik på at overdrage den i overensstemmelse med kontrakten.
- h) Der skal være indgået en bindende skriftlig aftale mellem beskyttelsesgiver og virksomheden om kreditrisikoafdækningsarrangementet.
- i) Virksomheden skal have udarbejdet retningslinjer med henblik på at identificere eventuel høj korrelation mellem kreditværdigheden hos beskyttelsesgiver og den underliggende eksponerings debitor som følge af, at deres resultater er afhængige af fælles faktorer, der ligger ud over den systematiske risikofaktor.
- j) Såfremt der er foretaget beskyttelse mod udvandringsrisici, må sælgeren af de erhvervede fordringer ikke indgå i den samme koncern som beskyttelsesgiver.

Finansielle sikkerheder

17) Virksomheder, der anvender IRB-metoden, og som ikke har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, kan medregne finansielle sikkerheder

ved opgørelsen af de risikovægtede poster og beregningen af de forventede tab for disse eksponeringsklasser efter den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er beskrevet i bilag 7, pkt. 58-97, dog med følgende justeringer:

- a) Eksponeringens størrelse, E, der indgår i formelen i bilag 7, pkt. 69, opgøres i henhold til § 27, stk. 1. Ikke-balanceførte poster indgår før anvendelse af konverteringsfaktorerne (CF) i § 27, stk. 8, jf. § 29, stk. 4.
 - b) Pkt. 72, litra h, nr. iii, i bilag 7 erstattes af følgende: Andre finansielle selskaber (herunder forsikringsselskaber), som ikke har en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, og som er internt rated med en sandsynlighed for misligholdelse, der svarer til en kreditvurdering foretaget af et kreditvurderingsinstitut, som forbindes med kreditkvalitetstrin 2 eller bedre for eksponeringer mod erhvervsvirksomheder og centralregeringer og centralbanker i henhold til Finanstilsynets hjemmeside.
 - c) Pkt. 97 i bilag 7, der omhandler opgørelse af risikovægtede poster for eksponeringer dækket af finansielle sikkerheder, erstattes af pkt. 18 i dette bilag.
- 18) Ved opgørelse af de risikovægtede poster og de forventede tab kan virksomheden for eksponeringer, der er dækket af finansielle sikkerheder, anvende en justeret LGD-værdi (LGD*) i stedet for den LGD-værdi, som ellers skulle anvendes. Den justerede LGD-værdi beregnes ud fra følgende formel: $LGD^* = LGD(E^*/E)$, hvor
- LGD er tabet givet misligholdelse, der ville finde anvendelse på eksponeringen, hvis eksponeringen ikke var dækket af sikkerheder.
- E er eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a.
- Opgørelsen af den del af eksponeringen, der ikke er dækket af finansielle sikkerheder, dvs. den fuldt justerede størrelse af eksponeringen under hensyn til såvel eksponeringens og sikkerhedernes prisvolatilitet som sikkerhedernes risikoreducerende virkninger, E^* , skal ske på tilsvarende måde som angivet i bilag 7, pkt. 63-96, jf. dog pkt. 17 i dette bilag.
- 19) Såfremt virksomheden udover den udvidede metode ligeledes anvender den enkle metode for finansielle sikkerheder på eksponeringer, hvor virksomheden anvender standardmetoden for kreditrisiko i medfør af §§ 24-26, skal virksomheden kunne godtgøre, at det ikke sker med henblik på at opnå reducerede risikovægtede poster.

Ikke-finansielle sikkerheder

Fast ejendom

Ejendomskategorier

- 20) Fast ejendom omfatter grunde med beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme samt matrikulerede grunde udlagt til beboelsesformål eller erhvervsformål. Ved beboelsesejendomme forstås i dette bilag følgende ejendomskategorier, forudsat at de er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren: Ejerboliger til helårsbrug, herunder beboelsesejendomme tilknyttet erhvervsejendomme, fritidshuse, private andelsboliger, private boligejendomme til udlejning, alment boligbyggeri, ungdomsboliger, ældreboliger o.l. Alle andre ejendomme, herunder ovenstående ejendomskategorier, der ikke er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, kategoriseres som erhvervsejendomme.
- 21) Sikkerhed i andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, sidestilles i dette afsnit med sikkerhed i beboelsesejendomme.
- 22) Eksponeringer med sikkerhed i ejendomme, der består af flere ejendomskategorier, opdeles på basis af de enkelte ejendomskategoriens andel af det samlede bruttoareal og behandles særskilt efter bestemmelserne i pkt. 23-37 for eksponeringer med sikkerhed i de respektive ejendomskategorier. Så-

fremt én ejendomskategori udgør mindst 80 pct. af ejendommens samlede bruttoareal, kan hele eksponeringen behandles efter reglerne for denne ejendomskategori.

- 23) Eksponeringer med sikkerhed i ejendomme, der består af flere ejendomskategorier, der ikke kan opdeles på basis af de enkelte ejendomskategoriens andel af det samlede bruttoareal, behandles som eksponeringer med sikkerhed i erhvervsejendomme.

Sikkerhed i fast ejendom, der kan medregnes

- 24) Virksomheden kan ved opgørelse af de risikovægtede poster medregne sikkerhed i fast ejendom, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Ejendommens værdi afhænger ikke i væsentlig grad af modpartens kreditkvalitet. Dette krav vedrører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske forhold påvirker såvel ejendommens værdi som modpartens tilbagebetalingsevne.
 - b) Risikoen ved modparten afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men snarere af modpartens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.
- 25) Virksomheder, der medregner effekten af sikkerhed i fast ejendom ved opgørelse af risikovægtede poster, skal have klare forretningsgange med henblik på at sikre sig, at pkt. 24, litra a og b, er opfyldt.
- 26) Pkt. 24, litra b, gælder ikke for eksponeringer med sikkerhed i beboelsesejendomme på Færøerne. For eksponeringer med sikkerhed i beboelsesejendomme beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, hvor det pågældende lands myndigheder ikke tillader at se bort fra betingelsen i pkt. 24, litra b, skal virksomheden sikre sig, at betingelsen i pkt. 24, litra b, er opfyldt, såfremt sikkerheden i sådanne ejendomme medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster.
- 27) Virksomheden kan medregne sikkerheder i erhvervsejendomme, der er beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, ved opgørelse af de risikovægtede poster, uanset at betingelsen i pkt. 24, litra b, ikke er opfyldt, såfremt de kompetente myndigheder i det pågældende medlemsland har anerkendt de pågældende erhvervsejendomme på baggrund af en undtagelse fra kravet i pkt. 24, litra b.

Minimumskrav for medregning af sikkerhed i fast ejendom

- 28) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at sikkerhed i fast ejendom kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:
- a) Juridisk sikkerhed: Sikkerheden skal være juridisk gyldig og kunne håndhæves i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen, og sikkerheden skal være registreret korrekt og i tide. Aftalen om sikkerhedsstillelse og den underliggende juridiske procedure skal give virksomheden mulighed for at realisere værdien af sikkerheden inden for en rimelig frist.
 - b) Overvågning af ejendommens værdi: Ejendommens værdi skal overvåges regelmæssigt og mindst en gang om året, når det drejer sig om erhvervsejendomme, og mindst hvert tredje år, når det drejer sig om beboelsesejendomme. Der skal foretages en hyppigere overvågning, når markedssituationen er præget af betydelige forandringer. Der kan anvendes statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og til at identificere, hvilke ejendomme der skal revurderes. Ejendomsvurderingen skal revurderes af en uafhængig person, når der foreligger oplysninger, der godtgør, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til generelle markedspriser. Ved lån, der overstiger modværdien af 3 mio. euro eller 5 pct. af virksomhedens basiskapital, skal ejendomsvurderingen revurderes af en uafhængig person mindst hvert tredje år. Personen, der foretager revurderingen af værdiansættelsen, skal have de nødvendige kvalifikationer, evner

og erfaring til at foretage en værdiansættelse og skal være uafhængig af kreditbevillingsprocessen.

- c) Dokumentation: Det skal klart dokumenteres, hvilke typer af beboelses- og erhvervsejendomme virksomheden accepterer, herunder særskilt dokumentation for, hvilke ejendoms kategorier virksomheden medregner som sikkerheder ved opgørelse af risikovægtede poster, samt hvad virksomhedens udlåns politik er for lån med sikkerhed i de pågældende typer ejendomme.
- d) Forsikring: Virksomheden skal have indført forretningsgange til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som sikkerhed, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Værdiansættelse af fast ejendom

- 29) Ejendommen skal være vurderet til markedsværdien eller derunder af en person med de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en værdiansættelse, og som er uafhængig af kreditbevillingsprocessen.
- 30) Ved markedsværdien forstås det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen mellem en interesseret køber og en interesseret sælger, der er indbyrdes uafhængige, efter korrekt markedsføring, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang. Markedsværdien skal dokumenteres på en gennemskuelig og klar måde.
- 31) Værdien af sikkerheden er markedsværdien, for hvilken der er foretaget passende nedskrivninger, der dels afspejler resultaterne af den overvågning, der kræves i henhold til pkt. 28, litra b, dels tager hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.

Opgørelse af risikovægtede poster og forventede tab for eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom

- 32) Ved beregningen af de risikovægtede poster og de forventede tab kan virksomheden i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 33-37, for eksponeringer, der har sikkerhed i fast ejendom, anvende en justeret LGD-værdi (LGD*) i stedet for den LGD-værdi, som ellers skulle anvendes.
- 33) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør 140 pct. eller mere af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, svarende til en belåning på 71,4 pct. eller derunder, sættes LGD* til 30 pct., jf. dog § 74, stk. 2.
- 34) Hvis eksponeringen er efterstillet alle andre almindelige kreditorer, sættes LGD* dog til 65 pct. Der sondres ved fastsættelsen af LGD* ikke mellem sikkerheder i beboelsesejendomme og sikkerheder i erhvervsejendomme.
- 35) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheder udgør under 30 pct. af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, foretages ingen justering af LGD.
- 36) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør mere end 30 pct. af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, men mindre end 140 pct. af eksponeringens størrelse, fastsættes LGD* som et vægtet gennemsnit af LGD* i henhold til pkt. 33-34 og den ujusterede LGD, hvor vægtene fastsættes på baggrund af den andel af eksponeringen størrelse, der ligger inden for 71,4 pct. af værdien af sikkerheden, jf. pkt. 33-34, og den andel af eksponeringens størrelse, der ligger ud over 71,4 pct. af værdien af sikkerheden.
- 37) Virksomheder, der har eksponeringer med sikkerhed i beboelses- eller erhvervsejendomme beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, hvor de kompetente myndigheder tillader en behandling i henhold til direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning), bilag VIII: 3:73, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiell virksomhed, kan anvende den risikovægt for disse eksponeringer, der er tilladt i henhold til denne bestemmelse. En forudsætning for dette er, at virksomheden opfylder de vilkår og bestemmelser, som det pågældende land anvender.

Fordringer

Sikkerhed i fordringer, der kan medregnes

- 38) Virksomheden kan medregne sikkerhed i form af fordringer i tilknytning til en eller flere handels-transaktioner med en oprindelig løbetid på et år eller derunder ved opgørelse af de risikovægtede poster. Fordringer vedrørende securitiseringer, indirekte deltagelse eller kreditderivater eller beløb, der skyldes af tilknyttede parter, kan ikke medregnes som sikkerheder.

Minimumskrav for medregning af sikkerhed i fordringer

- 39) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at sikkerhed i fordringer kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:

a) Juridisk sikkerhed:

- i Det juridiske grundlag for sikkerhedsstillelsen skal være solidt og effektivt og sikre, at långiver har entydig adgang til indbetalingerne fra fordringerne.
- ii Virksomheden skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde lokale krav vedrørende håndhævelsen af aftaler om sikkerhedsstillelse. Der skal forefindes juridiske rammer, som sikrer, at långiver har første prioritets sikkerhed, dog under hensyn til eventuelle lovgivningsmæssige bestemmelser om privilegerede kreditorer.
- iii Virksomheden skal have foretaget tilstrækkelige juridiske undersøgelser til at kunne bekræfte håndhævelsen af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder.
- iv Aftalerne om sikkerhedsstillelse skal være behørigt dokumenterede med en entydig forretningsgang for inddrivelse af sikkerheden inden for en rimelig kort tidsperiode. Virksomhedens forretningsgange skal sikre overholdelsen af juridiske betingelser, der er påkrævede for at erklære modparten i misligholdelse og sikre, at sikkerheden kan realiseres inden for en rimelig kort tidsperiode. Hvis modparten får økonomiske problemer eller misligholder, skal virksomheden have juridisk bemyndigelse til at sælge eller overføre fordringerne til tredje-mand uden samtykke fra fordringernes modparter.

b) Risikostyring:

- i Virksomheden skal have en forretningsgang for opgørelse af kreditrisikoen i forbindelse med fordringerne. Forretningsgangen skal blandt andet omfatte analyser af modpartens forretning og branche samt en vurdering af de typer af kunder, som modparten foretager transaktioner med. Når virksomheden benytter modpartens vurdering til at fastlægge kreditrisikoen ved kunderne, skal virksomheden gennemgå modpartens kreditpraksis for at vurdere, hvorvidt den er pålidelig og troværdig.
- ii Fordringernes værdi skal afspejle alle relevante faktorer, herunder udgifterne til inddrivelse, koncentrationen inden for den samlede pulje af fordringer, som er stillet til sikkerhed af en enkelt modpart, samt den potentielle koncentrationsrisiko inden for virksomhedens samlede eksponeringer udover den del, der styres ved hjælp af virksomhedens generelle styringsredskaber. Virksomheden skal have forretningsgange for løbende overvågning, der er relevante i forhold til fordringerne. Desuden skal virksomheden regelmæssigt gennemgå overholdelsen af klausuler, miljørestriktioner og andre juridiske krav.
- iii Fordringerne, der stilles til sikkerhed af en modpart, skal være diversificerede og ikke være væsentligt korreleret med modparten. Når der er tale om en væsentlig, positiv korrelation, skal der tages hensyn til de dermed forbundne risici ved opgørelsen af værdien af den samlede pulje af fordringer under ét.
- iv Fordringer fra enheder, der er tilknyttet modparten, herunder datterselskaber og ansatte, kan ikke medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster.
- v Virksomheden skal have en forretningsgang for inddrivelse af betalinger fra fordringer under konkurs og lignende vanskelige situationer. Den krævede forretningsgang til inddrivelsen skal forefindes, selv hvor virksomheden normalt vil overdrage inddrivelsen til modparten.

Værdiansættelse af fordringer

- 40) Værdien af fordringerne sættes til udestående beløb, justeret i overensstemmelse med pkt. 39, litra b, nr. ii og iii.

Opgørelse af risikovægtede poster og forventede tab for eksponeringer med sikkerhed i fordringer

- 41) Ved beregningen af de risikovægtede poster og de forventede tab kan virksomheden for eksponeringer, der har sikkerhed i fordringer, anvende en justeret LGD-værdi (LGD*) i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 42-43 nedenfor, i stedet for den LGD-værdi, som ellers skulle anvendes.
- 42) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør 125 pct. eller mere af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, svarende til en belåning på 80 pct. eller derunder, sættes LGD* til 35 pct. Hvis eksponeringen er efterstillet alle andre almindelige kreditorer, sættes LGD* dog til 65 pct.
- 43) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør mindre end 125 pct. af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, fastsættes LGD* som et vægtet gennemsnit af LGD* i henhold til pkt. 42 og den ujusterede LGD, hvor vægtene fastsættes på baggrund af den andel af eksponeringens størrelse, der ligger inden for 80 pct. af værdien af sikkerheden, jf. pkt. 42, og den andel af eksponeringens størrelse, der ligger ud over 80 pct. af værdien af sikkerheden.

Andre ikke-finansielle sikkerheder

Andre ikke-finansielle sikkerheder, der kan medregnes

- 44) Virksomheden kan ved opgørelse af de risikovægtede poster medregne sikkerhed i fysiske genstande ud over dem, der er anført i pkt. 24-27, hvis den finder det godtgjort:
- a) at der findes likvide markeder, hvor det er hurtigt og billigt at afhænde den pågældende sikkerhed, og
 - b) at der foreligger velfunderede, offentligt tilgængelige markedspriser for sikkerheden. Virksomheden skal kunne godtgøre, at der ikke er grund til at antage, at de nettopriser, den opnår ved realiseringen af sikkerheden, afviger væsentligt fra disse markedspriser.

Minimumskrav for medregning af andre ikke-finansielle sikkerheder

- 45) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at andre ikke-finansielle sikkerheder kan medregnes ved opgørelse af de risikovægtede poster:
- a) Aftalen om sikkerhedsstillelsen skal være juridisk gyldig, kunne håndhæves i alle relevante retsområder og give virksomheden mulighed for at realisere sikkerhedens værdi inden for en rimelig tidsramme.
 - b) Med de tilladte foranstående krav i henhold til pkt. 39, litra a, nr. ii, som eneste undtagelse, tillades kun primær sikkerhed. Dermed skal virksomheden have forrang til provenuet fra sikkerheden frem for alle andre långivere.
 - c) Sikkerhedens værdi skal overvåges hyppigt og mindst en gang om året. Der kræves hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne.
 - d) Aftalen om sikkerhedsstillelsen skal indeholde detaljerede beskrivelser af sikkerheden samt detaljerede specifikationer af måden, hvorpå værdiansættelser skal foretages, samt deres hyppighed.
 - e) De typer af ikke-finansielle sikkerheder, som virksomheden accepterer, samt politikker og praksis vedrørende det relevante beløb for de enkelte typer af sikkerheder i forhold til eksponeringens størrelse skal være tydeligt dokumenterede.
 - f) Virksomhedens forretningsgange skal omfatte passende krav til sikkerheden i forhold til eksponeringens størrelse, muligheden for hurtigt at realisere sikkerheden og muligheden for objektivt at fastsætte en pris eller en markedsværdi. Derudover skal virksomheden fastsætte rammer for den hyppighed, hvormed værdiansættelse kan ske, herunder muligheden og tidsrammerne for en professionel vurdering eller værdiansættelse, samt fastsætte rammer for volatiliteten eller et skøn over volatiliteten i værdien af sikkerheden.
 - g) Ved såvel den oprindelige værdiansættelse som ved fornyede værdiansættelser skal der tages hensyn til, at sikkerheden eventuelt kan være blevet forringet eller forældet.

- h) Virksomheden skal have ret til at foretage fysisk inspektion af sikkerheden. Den skal have politikker og forretningsgange vedrørende udøvelsen af retten til fysisk at undersøge sikkerheden.
- i) Virksomheden skal have forretningsgange til overvågning af, at den sikkerhed, der anvendes, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Værdiansættelse af andre ikke-finansielle sikkerheder

- 46) Værdien af andre ikke-finansielle sikkerheder opgøres til markedsværdien, som er det skønnede beløb, som aktivet kan handles til på værdiansættelsesdatoen mellem en interesseret køber og en interesseret sælger, der er indbyrdes uafhængige.

Opgørelse af risikovægtede poster og forventede tab for eksponeringer med andre ikke-finansielle sikkerheder

- 47) Ved beregningen af de risikovægtede poster og de forventede tab kan virksomheden, i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 48-50, for eksponeringer, der har sikkerhed i andre ikke-finansielle sikkerheder, anvende en justeret LGD-værdi (LGD*) i stedet for den LGD-værdi, som ellers skulle anvendes.
- 48) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør 140 pct. eller mere af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, svarende til en belåning på 71,4 pct. eller derunder, sættes LGD* til 40 pct. Hvis eksponeringen er efterstillet alle andre almindelige kreditorer, sættes LGD* dog til 70 pct.
- 49) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør under 30 pct. af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, foretages ingen justering af LGD.
- 50) For eksponeringer, hvor værdien af sikkerheden udgør mere end 30 pct. af eksponeringens størrelse, jf. pkt. 17, litra a, men mindre end 140 pct. af eksponeringens størrelse, fastsættes LGD* som et vægtet gennemsnit af LGD* i henhold pkt. 48 og den ujusterede LGD, hvor vægtene fastsættes på baggrund af den andel af eksponeringens størrelse, der ligger inden for 71,4 pct. af værdien af sikkerheden jf. pkt. 48, og den andel af eksponeringens størrelse, der ligger ud over 71,4 pct. af værdien af sikkerheden.

Særlige bestemmelser vedrørende leasede aktiver

- 51) Eksponeringer som følge af transaktioner, hvor virksomheden leaser et aktiv til tredjemand, behandles som lån med sikkerhed i den type aktiv, der leases, i henhold til bestemmelserne i pkt. 20-37 og 44-50, jf. dog pkt. 52, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Afhængigt af typen af det leasede aktiv skal minimumskravene for medregning af sikkerhed i pkt. 28 eller pkt. 45 være opfyldt.
 - b) Leasinggiver skal regulere og overvåge det leasede aktivs anvendelse og planlagte anvendelsesperiode samt foretage en overvågning af det leasede aktivs værdi.
 - c) Der skal være etableret et juridisk grundlag, der fastlægger leasinggivers ejendomsret til aktivet og dennes mulighed for at udøve sine rettigheder som ejer på hensigtsmæssig vis.
 - d) Ved opgørelsen af LGD skal der tages højde for risici, som følge af eventuelle forskelle mellem værdien af det uamortiserede beløb og sikkerhedsstillelsens markedsværdi.
- 52) Virksomheden kan for ikke-efterstillede fordringer i form af leasing af udstyr anvende en LGD på 35 pct., jf. dog § 70, stk. 22, i bekendtgørelsen.

Anden kreditrisikofafdækning

Kontantinskud hos tredjepart og ikke-ratede gældsinstrumenter, der tilbagekøbes på anmodning

- 53) Bestemmelserne i bilag 7, pkt. 98-102, gælder tilsvarende for kreditrisikoreducerende metoder under IRB-metoden for kreditrisiko.

Livsforsikringspolicer

- 54) Virksomheder kan, når betingelserne i bilag 7 pkt. 106 er opfyldt, medregne effekten af sikkerhed i livsforsikringspolicer. Den del af eksponeringen, som er dækket af en livsforsikringspolices tilbagekøbsværdi, justeret for valuta-mismatch, som angivet i bilag 7, pkt. 105, tillægges en LGD på 40 pct.

Nettingaftaler vedrørende balanceførte fordringer

- 55) Bestemmelserne i bilag 7, pkt. 107, gælder tilsvarende for kreditderivater i forbindelse med kreditrisikoreducerende metoder under IRB-metoden for kreditrisiko.

Blandede puljer af sikkerheder

- 56) Ved beregning af de risikovægtede poster og de forventede tab skal virksomheden anvende en justeret LGD-værdi (LGD*) i overensstemmelse med pkt. 57, når eksponeringen er sikret med både en finansiell sikkerhed og andre sikkerheder.
- 57) Virksomheden skal opdele eksponeringens volatilitetsjusterede værdi - dvs. værdien efter anvendelse af volatilitetsjustering som angivet i bilag 7, pkt. 67, 698 og 70 - i dele, der hver især dækkes af kun én type sikkerhed. Det vil sige, at virksomheden skal opdele eksponeringen i en del, der dækkes af en finansiell sikkerhed, en del, der dækkes af fordringer, dele, der dækkes af sikkerhed i form af erhvervsejendomme og/eller beboelsesejendomme, en del, der er dækket af andre ikke-finansielle sikkerheder, samt den usikrede del. LGD* for hver del af eksponeringen beregnes særskilt i henhold til de relevante bestemmelser i dette bilag.

Bilag 10**Opgørelse af eksponeringens størrelse for værdipapirfinansieringsinstrumenter m.v. ved netting****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om opgørelse af eksponeringens størrelse for værdipapirfinansieringsinstrumenter og terminsforretninger, der er omfattet af en nettingaftale, jf. § 10, stk. 2-3, og § 27, stk. 7. Endvidere indeholder bilaget bestemmelser om ansøgning og tilladelse til anvendelse af interne modeller til beregning af eksponeringens størrelse ved netting for værdipapirfinansieringsinstrumenter og terminsforretninger, jf. § 10, stk. 4, og § 27, stk. 7.

Minimumskrav for nettingaftaler, der kan medregnes

- 2) Følgende betingelser skal være opfyldt, for at nettingaftaler kan anvendes ved opgørelse af de risiko-vægtede poster:
 - a) De skal være juridisk gyldige og kunne håndhæves i alle relevante retsområder, også i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens.
 - b) De skal give den part, der ikke misligholder aftalen, ret til på passende vis at afslutte og lukke alle transaktioner i henhold til aftalen i tilfælde af misligholdelse, herunder i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens.
 - c) De skal give mulighed for netting af gevinster og tab på transaktioner, der afsluttes under en nettingaftale, således at den ene part skylder den anden et enkelt nettobeløb.
- 3) Hvis nettingaftalen omfatter værdipapirfinansieringsinstrumenter og terminsforretninger uden for handelsbeholdningen, kan alene aktiver, der kan medregnes i henhold til den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, jf. bilag 7, pkt. 58-61, medregnes blandt de aktiver, der kan lånes, købes, modtages eller stilles til sikkerhed i forbindelse med nettingaftalen.
- 4) Hvis nettingaftalen udelukkende omfatter værdipapirfinansieringsinstrumenter og terminsforretninger, der indgår i handelsbeholdningen, kan alle aktiver, der kan indgå i handelsbeholdningen, medregnes blandt de aktiver, der kan lånes, købes, modtages eller stilles til sikkerhed i forbindelse med nettingaftalen.
- 5) Kravene i bilag 7, pkt. 51, skal være opfyldt for aktiver, der kan lånes, købes, modtages eller stilles til sikkerhed i forbindelse med nettingaftalen.

Eksponeringens størrelse under nettingaftaler opgjort ved anvendelse af volatilitetsjusteringer

- 6) Metoden i pkt. 7-13 er ikke tilgængelig for nettingaftaler, der omfatter margenlån, der ikke omfatter løbende margenindbetalinger, og terminsforretninger.
- 7) En virksomhed kan medregne effekten af nettingaftaler, der dækker værdipapirfinansieringsinstrumenter, bortset fra margenlån uden løbende margenindbetaling, jf. pkt. 6, og som opfylder betingelserne i pkt. 2-5. Dette skal ske ved at erstatte størrelsen af de eksponeringer, som de enkelte instrumenter under nettingaftalen særskilt giver anledning til, med en nettoposition for hver valuta, der er omfattet af nettingaftalen, opgjort i henhold til pkt. 8-10, tillagt volatilitetsjusteringer for de værdipapirer, der indgår ved opgørelse af nettopositionen, og valuta. Virksomheden kan enten anvende de volatilitetsjusteringer, der er foreskrevet for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, som fremgår af bilag 7, pkt. 71-80, eller anvende egne estimater for volatilitetsjusteringerne i henhold til bestemmelserne i bilag 7, pkt. 81-85. Den sidstnævnte mulighed forudsætter, at kravene i bilag 7, pkt. 86-96 er opfyldt.
- 8) Nettopositionen for hver type af værdipapirer, der er omfattet af nettingaftalen, beregnes ved at trække den samlede værdi af værdipapirer af den pågældende type, der lånes, købes eller modtages i henhold til nettingaftalen, fra den samlede værdi af værdipapirer af den pågældende type, der udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til aftalen.

- 9) Ved »type af værdipapirer« forstås i dette bilag værdipapirer, som udstedes af samme enhed, har samme udstedelsesdato, samme løbetid, er omfattet af de samme betingelser og bestemmelser og er underlagt de samme likvidationsperioder som angivet i bilag 7, pkt. 71-96.
- 10) Nettopositionen i den enkelte valuta beregnes ved at opgøre den samlede værdi af værdipapirer, som er udstedt i denne valuta, og som er udlånt, solgt eller stillet til rådighed i henhold til aftalen. Hertil lægges kontantbeløb i den pågældende valuta, som er udlånt eller overført i henhold til aftalen. Fra denne sum trækkes den samlede værdi af værdipapirer, som er udstedt i den pågældende valuta, og som er lånt, købt eller modtaget i henhold til nettingaftalen. Endvidere fratrækkes kontantbeløb i den pågældende valuta, som er lånt eller modtaget i henhold til aftalen.
- 11) Volatilitetsjusteringen for en given type af værdipapirer eller en kontantposition foretages for den numeriske værdi af den positive eller negative nettoposition for værdipapirer af den pågældende type.
- 12) Volatilitetsjusteringen for valuta foretages for den positive eller negative nettoposition for hver valuta bortset fra nettingaftalens afregningsvaluta.
- 13) Eksponeringens størrelse under nettingaftalen, E^* , beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$E^* = \max \{0, [(\sum(E) - \sum(C)) + \sum(|\text{nettopositionen i de enkelte værdipapirer}| \times H_{\text{sec}}) + (\sum|E_{\text{fx}}| \times H_{\text{fx}})]\}$$
, hvor
 E er værdien af de værdipapirer eller råvarer, som er udlånt, solgt eller leveret, eller kontantbeløb, som er udlånt eller leveret i henhold de enkelte værdipapirfinansieringsinstrumenter under nettingaftalen,
 $\sum(E)$ er summen af alle E 'er under aftalen,
 C er værdien af værdipapirer eller råvarer, som er lånt, købt eller modtaget, eller kontantbeløb, som er lånt eller modtaget i henhold til de enkelte værdipapirfinansieringsinstrumenter under nettingaftalen,
 $\sum(C)$ er summen af alle C 'er under aftalen,
 H_{sec} er volatilitetsjusteringen for en given type værdipapir, jf. pkt. 11,
 E_{fx} er nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta, bortset fra aftalens afregningsvaluta, som beregnet i henhold til pkt. 10, og
 H_{fx} er volatilitetsjusteringen for valuta, jf. pkt. 12.

Eksponeringens størrelse under nettingaftaler opgjort ved anvendelse af interne modeller (VaR-modeller)

- 14) Som et alternativ til at anvende volatilitetsjusteringer i forbindelse med opgørelsen af eksponeringens størrelse under en nettingaftale (E^*), jf. pkt. 6-13, kan virksomheden søge Finanstilsynet om tilladelse til at benytte en metode med interne modeller, jf. dog pkt. 17. Ved denne metode tages der hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende nettingaftale samt hensyn til de pågældende instrumenters likviditet. De interne modeller, der anvendes ved denne metode, skal omfatte estimater af den potentielle ændring af størrelsen af den ikke-sikrede eksponering ($\sum(E) - \sum(C)$).
- 15) Udover de instrumenter, som kan medregnes ved opgørelse af eksponeringens størrelse under en nettingaftale i henhold til pkt. 6-13, kan virksomheden søge Finanstilsynet om tilladelse til at medregne margenlån uden løbende margenindbetaling samt terminsforretninger ved opgørelse af eksponeringens størrelse under en nettingaftale ved anvendelse af interne modeller, jf. § 10, stk. 4. Når margenlån uden løbende margenindbetaling samt terminsforretninger indgår under nettingaftalen, skal aftalen opfylde kravene til nettingaftaler, der dækker modpartsrisiko, jf. bilag 16, pkt. 83-92.

- 16) Hvis virksomheden benytter en metode med interne modeller, skal den gøre det for alle modparter og værdipapirer, undtagen uvæsentlige porteføljer, hvor den kan benytte en af metoderne med anvendelse af volatilitetsjusteringer, jf. pkt. 6-13.
- 17) Virksomheder, der har fået godkendt en intern model for markedsrisiko (VaR-model) i medfør af §§ 40 og 41, kan anvende metoden beskrevet i dette afsnit uden særskilt godkendelse dertil.
- 18) Godkendelse i medfør af pkt. 14 gives kun, hvis Finanstilsynet anser det for godtgjort, at virksomhedens risikostyringssystem til styring af risici, der opstår i forbindelse med transaktioner omfattet af nettingaftalen, er teoretisk velfunderet og implementeret omhyggeligt, og navnlig at følgende kvalitative standarder er opfyldt:
 - a) Den interne risikomålingsmodel, der anvendes til beregning af transaktionernes potentielle prisvolatilitet, skal udgøre en integreret del af virksomhedens daglige risikostyringsprocedurer og udgøre grundlaget for rapportering om risikoeksponering til virksomhedens direktion.
 - b) Virksomheden skal have en risikokontrolenhed, der er uafhængig af handelsafdelingerne, og som rapporterer direkte til direktionen. Enheden skal have ansvaret for at udforme og implementere virksomhedens risikostyringssystem. Den skal udarbejde og analysere daglige rapporter om resultaterne fra risikomålingsmodellen samt om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende størrelsen af de tilladte positioner.
 - c) De daglige rapporter fra risikokontrolenheden skal gennemgås på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og af den samlede risikoeksponering.
 - d) Virksomheden skal råde over et tilstrækkeligt antal medarbejdere i risikokontrolenheden med erfaring i brugen af de avancerede modeller.
 - e) Virksomheden skal have indført forretningsgange for overvågning samt sikring af overholdelsen af skriftlige retningslinjer og kontroller vedrørende driften af risikomålingssystemet.
 - f) På baggrund af back-testing skal virksomhedens modeller have vist sig at være tilpas nøjagtige til måling af risici. Denne back-testing skal basere sig på mindst et års data.
 - g) Virksomheden skal regelmæssigt gennemføre et grundigt program med stresstest, og resultaterne af disse test skal gennemgås af direktionen og afspejles i de politikker og limits, som denne fastsætter.
 - h) Virksomheden skal som led i sin interne revisionsprocedure foretage en uafhængig gennemgang af sit risikomålingssystem. Denne gennemgang skal både omfatte handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter.
 - i) Virksomheden skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af sit risikostyringssystem.
 - j) Den interne model skal opfylde de krav, der er anført i bilag 16, pkt. 81 og 82.
- 19) Beregningen af de potentielle ændringer af værdien af størrelsen af den ikke-sikrede eksponering ($\sum(E) - \sum(C)$) skal udføres i henhold til følgende minimumsstandarder:
 - a) Der skal foretages mindst en daglig beregning af den potentielle ændring af værdien.
 - b) Der skal anvendes et 99 pct. ensidigt konfidensinterval.
 - c) Der skal anvendes en 5-dages ækvivalent likvidationsperiode, bortset fra ved margenlån og terminsforretninger, hvor der skal benyttes en 10-dages ækvivalent likvidationsperiode.
 - d) Der skal anvendes en effektiv historisk observationsperiode på mindst et år, undtagen når en betydelig stigning i prisvolatiliteten kan begrunde en kortere observationsperiode.
 - e) Datasættene skal opdateres mindst hver tredje måned.
- 20) Den interne risikomålingsmodel skal omfatte et tilstrækkeligt antal risikofaktorer med henblik på at registrere alle væsentlige prisrisici.
- 21) Virksomheden kan benytte empiriske korrelationer inden for og på tværs af risikokategorier (rente-, aktie-, råvare- og valutakursrisiko), hvis virksomhedens system til måling af korrelationer er teoretisk velbegrundet og implementeret omhyggeligt.

- 22) Eksponeringens størrelse under nettingaftalen (E^*), ved anvendelse af metoden med interne modeller, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$E^* = \max \{0, [(\sum(E) - \sum(C)) + (\text{VaR-resultatet af den interne model})]\}$, hvor

E er værdien af de værdipapirer eller råvarer, som er udlånt, solgt eller leveret, eller kontantbeløb, som er udlånt eller leveret i medfør af de enkelte værdipapirfinansieringsinstrumenter under nettingaftalen,

$\sum(E)$ er summen af alle E 'er under aftalen,

C er værdien af værdipapirer eller råvarer, som er lånt, købt eller modtaget, eller kontantbeløb, som er lånt eller modtaget i medfør af de enkelte værdipapirfinansieringsinstrumenter under nettingaftalen,

$\sum(C)$ er summen af alle C 'er under aftalen, og

hvor VaR-resultatet af den interne model er resultatet af beregningen af de potentielle ændringer af værdien af størrelsen af den ikke-sikrede eksponering ($\sum(E) - \sum(C)$) i henhold til bestemmelserne i pkt.19-21.

- 23) Ved beregning af de risikovægtede posters størrelse ved hjælp af interne modeller skal virksomheden benytte resultatet af modellen fra den foregående arbejdsdag.

Bilag 11**Securitisering**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Anvendelsesområde	1-2
Definitioner	3
Behandling af securitiserede eksponeringer	4-38
<i>Traditionelle securitiseringer</i>	4-12
<i>Syntetiske securitiseringer</i>	13-22
<i>Krav til investorer</i>	23-38
Behandling af securitiseringspositioner for standardinstitutter	39-73
<i>Eksponeringens størrelse (standardinstitutter)</i>	42-48
Generelt (standardinstitutter)	42-45
Likviditetsfaciliteter (standardinstitutter)	46-48
<i>Risikovægte (standardinstitutter)</i>	49-56
Generelt (standardinstitutter)	49-52
Securitiseringspositioner i et ABCP-program (standardinstitutter)	53-54
Ikke-ratede likviditetsfaciliteter (standardinstitutter)	55
Kreditrisikoafdækning for securitiseringspositioner (standardinstitutter)	56
<i>Supplerende bestemmelser ved securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielse (standardinstitutter)</i>	57-73
Behandling af securitiseringspositioner for IRB-institutter	74-111
<i>Eksponeringens størrelse (IRB-institutter)</i>	80-85
Generelt (IRB-institutter)	80-82
Likviditetsfaciliteter (IRB-institutter)	83-85
<i>Risikovægte (IRB-institutter)</i>	86-106
Valg af metode (IRB-institutter)	86-92
Afløste eksterne ratings	90
Overførte eksterne ratings for positioner i ABCP-programmer	91-92
Den ratingbaserede metode (IRB-institutter)	93-97
Tilsynsformelmetoden (IRB-institutter)	98-99
Anvendelse af forenkede inputs	98
Særlige bestemmelser for likviditetsfaciliteter når Kirb ikke kan beregnes	99
Kreditrisikoafdækning for securitiseringspositioner (IRB-institutter)	100-106
Den ratingbaserede metode	101
Tilsynsformelmetoden – fuld kreditrisikoafdækning	102-104
Tilsynsformelmetoden – delvis kreditrisikoafdækning	105-106
<i>Supplerende bestemmelser ved securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielse (IRB-institutter)</i>	107-111

Anvendelsesområde

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om medregning af effekten af securitisering af virksomhedens eksponeringer ved opgørelsen af de risikovægtede poster samt bestemmelser om opgørelsen af de risikovægtede poster for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, jf. §§ 11 og 30.
- 2) Bestemmelserne om opgørelse af de risikovægtede poster for securitiseringspositioner inden for handelsbeholdningen fremgår af bilag 12.

Definitioner

- 3) I dette bilag er nedenstående begreber defineret således:
 - a) Securitisering: En transaktion eller ordning, hvorved risikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer opdeles i trancher, og som er karakteriseret ved følgende, jf. definitionen af ”securitisation” i § 129, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning:
 - i Betalingerne i forbindelse med transaktionen eller ordningen afhænger af udviklingen i eksponeringen eller en pulje af eksponeringer, og
 - ii rangordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid.
 - b) Traditionel securitisering: En securitisering, der indebærer, at de eksponeringer, som securitiseres, overføres økonomisk til en securitiseringsenhed med et særligt formål (SSPE), som udsteder værdipapirer. Dette sker ved overførsel af ejerskabet af de securitiserede eksponeringer fra den eksponeringsleverende virksomhed eller gennem indirekte deltagelse. De udstedte værdipapirer må ikke medføre betalingsforpligtelser for den eksponeringsleverende virksomhed.
 - c) Syntetisk securitisering: En securitisering, hvor opdelingen i trancher sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og hvor securitiserede eksponeringer ikke fjernes fra den eksponeringsleverende virksomheds balance.
 - d) Tranche: Et kontraktligt defineret segment af kreditrisikoen, der knytter sig til en eksponering eller et antal eksponeringer, hvor en position i segmentet indeholder en risiko for tab, der er større end eller mindre end risikoen for tab i en position med det samme beløb i andet sådant segment, når der ikke indregnes kreditrisikoafdækning ydet af en tredjepart direkte til indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter.
 - e) Eksponeringsleverende virksomhed: En af følgende virksomheder:
 - i En virksomhed, der enten selv eller via tilknyttede virksomheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, som ligger til grund for den eksponering, som blev securitiseret, eller
 - ii en virksomhed, der overtager tredjemands eksponeringer og derefter securitiserer dem.
 - f) Organiserende virksomhed: En anden virksomhed end den eksponeringsleverende, der etablerer og forvalter et ABCP-program eller en anden securitiseringsordning, hvor der opkøbes eksponeringer fra tredjemand.
 - g) ABCP-program (asset-backed commercial paper programme): Securitiseringsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er gældsbreve med en løbetid på et år eller derunder.
 - h) SSPE (securitisation special purpose entity – securitiseringsenhed med særligt formål): Et administrationsselskab eller en anden enhed, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitiseringer. Securitiseringsenheden må ikke være en virksomhed, som defineret i § 1, stk. 2, og dens aktiviteter må ikke omfatte andet end, hvad der kræves for at gennemføre securitiseringer. Dens struktur skal være udformet med henblik på at adskille dens forpligtelser fra den eksponeringsleverende virksomhed. Indehavere af retten til overskud i securitiseringsenheden skal have ubegrænset ret til at pantsætte eller sælge denne ret.

- i) Securitiseringsposition: Eksponeringer mod securitiseringer, jf. § 4, stk. 10. Hvis eksponeringen omfatter forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen mod hver tranche anses som en separat securitiseringsposition. Ved en traditionel securitisering vil securitiseringspositioner bl.a. omfatte eksponeringer mod en securitiseringsenhed med et særligt formål, SSPE. Ved en syntetisk securitisering vil securitiseringspositioner ofte være i form af trancheopdelte garantier og kreditderivater med den eksponeringsleverende virksomhed som modpart, og hvor securitiseringen ikke nødvendigvis omfatter en SSPE. Securitiseringspositioner omfatter tillige eksponeringer mod en securitisering, der opstår ved anvendelse af rente- eller valutakursderivatkontrakter.
- j) Kreditforbedring: Et ved aftale indgået arrangement, hvorved en positions kreditkvalitet i forbindelse med en securitisering forbedres i forhold til, hvad den ville have været, hvis der ikke var sket en kreditforbedring, herunder forbedringer via flere lavere rangerende trancher i forbindelse med securitiseringen eller andre typer kreditrisikoafdækning.
- k) Mer-spread: Optrækkede finansieringsudgifter og andre gebyrindtægter, der modtages i forbindelse med de securitiserede eksponeringer fratrukket omkostninger og udgifter.
- l) Clean-up call option: En kontraktbestemt option, som giver den eksponeringsleverende virksomhed mulighed for at genkøbe eller annullere securitiseringspositionerne, før alle de underliggende eksponeringer er tilbagebetalt, når størrelsen af de udestående eksponeringer når under et bestemt niveau.
- m) Likviditetsfacilitet: Securitiseringsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige udbetalinger til investorer.
- n) Ikke-rated position: En securitiseringsposition, som ikke har en rating foretaget af et godkendt kreditvurderingsinstitut.
- o) Rated position: En securitiseringsposition, som har en rating foretaget af et godkendt kreditvurderingsinstitut.
- p) Kirb: 8 pct. af størrelsen af de risikovægtede poster, som skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer under IRB-metoden, hvis de ikke var securitiserede, plus størrelsen af de forventede tab i forbindelse med de pågældende eksponeringer.
- q) Den ratingbaserede metode: Metode til opgørelse af de risikovægtede poster for securitiseringspositioner, jf. pkt. 93-97.
- r) Tilsynsformelmetoden: Metode til opgørelse af de risikovægtede poster for securitiseringspositioner, jf. pkt. 98-99.
- s) Mezzaninsecuritiseringspositioner: Securitiseringspositioner, med en risikovægt på mindre end 1.250 pct. der er efterstillet de bedst stillede positioner og enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der:
 - i i tilfælde af en securitiseringsposition, der er underlagt pkt. 39-73, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller
 - ii i tilfælde af en securitiseringsposition, der er underlagt pkt. 73-111, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

Behandling af securitiserede eksponeringer

Traditionelle securitiseringer

- 4) Ved en traditionel securitisering kan den eksponeringsleverende virksomhed udelukke securitiserede eksponeringer ved opgørelse af de risikovægtede poster, og hvor relevant, ved beregningen af forventet tab, hvis betingelserne i pkt. 8 samt en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) En betydelig del af kreditrisikoen forbundet med de securitiserede eksponeringer er blevet overført til tredjeparter.

- b) Den eksponeringsleverende virksomhed anvender en risikovægtning på 1.250 pct. for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i basiskapitalen.
- 5) En betydelig kreditrisiko anses at være overført i følgende tilfælde, jf. dog pkt. 6 og 7:
- a) de risikovægtede engagementsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som den eksponeringsleverende virksomhed besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 pct. af de risikovægtede engagementsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringsringen.
 - b) hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, den eksponeringsleverende virksomhed samtidig kan påvise, at engagementsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i basiskapitalen eller have en risikovægtning på 1.250 pct., overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, og den eksponeringsleverende virksomhed ikke besidder mere end 20 pct. af engagementsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i basiskapitalen eller have en risikovægtning på 1.250 pct.
- 6) Uanset pkt. 5 kan Finanstilsynet dog beslutte, at der ikke er sket en betydelig overførsel af kreditrisiko, hvis reduktionen i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som den eksponeringsleverende virksomhed ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.
- 7) En betydelig kreditrisiko kan også anses for at være overført, hvis det godtgøres over for Finanstilsynet, at en virksomhed har politikker og metoder, som sikrer, at en eventuel reduktion af kapitalkrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Den eksponeringsleverende virksomhed skal kunne påvise, at kreditrisikooverførslen til tredjeparter også er anerkendt i forbindelse med virksomhedens interne risikostyring og dens allokering af kapital.
- 8) Ud over betingelserne i pkt. 4, litra a og b, skal følgende betingelser være opfyldt, for at den eksponeringsleverende virksomhed kan anvende pkt. 4:
- a) Dokumentationens vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans.
 - b) De securitiserede eksponeringer bringes uden for den eksponeringsleverende virksomheds og dennes kreditors rækkevidde, herunder i tilfælde af konkurs og likvidation. Dette skal underbygges med en udtalelse fra en kvalificeret advokat.
 - c) De udstedte værdipapirer må ikke udgøre betalingsforpligtelser, der påhviler den eksponeringsleverende virksomhed.
 - d) Modtageren af kreditrisikoen er en securitiseringsenhed med et særligt formål (SSPE).
 - e) Den eksponeringsleverende virksomhed bevarer ikke en reel eller indirekte kontrol over de overførte eksponeringer. En eksponeringsleverende virksomhed anses for at have bevaret reel kontrol over de overførte eksponeringer, hvis den har ret til at tilbagekøbe de tidligere overførte eksponeringer fra modtageren af kreditrisikoen med henblik på at realisere gevinsterne af disse, eller hvis den er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. Hvis den eksponeringsleverende virksomhed bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende forvaltningen af eksponeringerne, udgør dette ikke i sig selv nogen indirekte kontrol over eksponeringerne.
 - f) Dokumentationens for securitiseringen indeholder ikke bestemmelser som:
 - i stiller krav om, at securitiseringspositionen skal forbedres af den eksponeringsleverende virksomhed, f.eks. gennem ændringer af de underliggende eksponeringer eller en forøgelse af de ydelser, som udbetales til investorerne i tilfælde af en forringelse af de securitiserede eksponeringers kreditkvalitet – dette gælder dog ikke eventuelle bestemmelser om førtidsindfrielse – eller
 - ii øger ydelserne, der skal udbetales til indehavere af securitiseringspositioner, i tilfælde af en forringelse af kreditkvaliteten i de underliggende eksponeringer.

- g) Når der foreligger en »clean-up call option«, skal følgende betingelser endvidere være opfyldt:
 - i Den pågældende »clean-up call option« kan udnyttes, når den eksponeringsleverende virksomhed ønsker det.
 - ii Den pågældende »clean-up call option« kan kun udnyttes, når 10 pct. eller derunder af den oprindelige værdi af de securitiserede eksponeringer stadig er ubetalt.
 - iii Den pågældende »clean-up call option« må ikke være udformet med henblik på at undgå fordeling af tab på securitiseringspositioner, som indehaves af investorer, herunder securitiseringspositioner i form af kreditforbedringsarrangementer, eller på anden vis være udformet med henblik på at yde kreditforbedring.
- 9) Hvis den eksponeringsleverende virksomhed udelukker de securitiserede eksponeringer ved opgørelse af de risikovægtede poster, samt, hvor relevant, ved beregningen af forventet tab i overensstemmelse med pkt. 4, skal den opgøre de risikovægtede poster for eventuelle egne securitiseringspositioner i overensstemmelse med bestemmelserne herom i pkt. 39-73, eller hvor relevant pkt. 74-111.
- 10) Hvis den eksponeringsleverende virksomhed ikke kan udelukke de securitiserede eksponeringer i henhold til pkt. 4, skal virksomheden ikke opgøre de risikovægtede poster for eventuelle egne securitiseringspositioner, samt, hvor relevant, de risikovægtede poster for de securitiserede eksponeringer i henhold til pkt. 57-73 og 107-111.
- 11) En eksponeringsleverende virksomhed, eller en organiserende virksomhed, der anvender bestemmelsen i pkt. 4 ved opgørelsen af de risikovægtede poster må ikke, med henblik på at reducere investorerens potentielle eller faktiske tab, yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser.
- 12) Opfylder den eksponeringsleverende virksomhed eller den organiserende virksomhed ikke pkt. 11 skal den opgøre de risikovægtede poster for alle de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede. Virksomheden skal offentliggøre, at den har ydet ikke-kontraktbaseret støtte, og hvad virkningen på solvensen som følge heraf har været.

Syntetiske securitiseringer

- 13) En eksponeringsleverende virksomhed til en syntetisk securitisering kan beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med pkt. 9, hvis betingelserne i pkt. 17 samt en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) En betydelig kreditrisiko anses for at være overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning.
 - b) Den eksponeringsleverende virksomhed anvender en risikovægtning på 1.250 pct. for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i basiskapitalen.
- 14) En betydelig kreditrisiko anses at være overført i følgende tilfælde, jf. dog pkt. 15 og 16:
 - a) De risikovægtede engagementsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som den eksponeringsleverende virksomhed besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 pct. af de risikovægtede engagementsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
 - b) Hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, den eksponeringsleverende virksomhed samtidig kan påvise, at engagementsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i basiskapitalen eller have en risikovægtning på 1.250 pct., overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, og den eksponeringsleverende virksomhed ikke besidder mere end 20 pct. af engagementsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i basiskapitalen eller have en risikovægtning på 1.250 pct.

- 15) Uanset pkt. 14 kan Finanstilsynet dog beslutte, at der ikke er sket en betydelig overførsel af kreditrisiko, hvis reduktionen i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som den eksponeringsleverende virksomhed ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.
- 16) En betydelig kreditrisiko kan endelig anses for at være overført, hvis det godtgøres over for Finanstilsynet, at en virksomhed har politikker og metoder, som sikrer, at en eventuel reduktion af kapitalkrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Finanstilsynet anser kun dette for godtgjort, hvis den eksponeringsleverende virksomhed kan påvise, at kreditrisikooverførslen til tredjeparter også er anerkendt i forbindelse med virksomhedens interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.
- 17) Ud over betingelserne i pkt. 13, litra a eller b skal følgende betingelser være opfyldt, for at den eksponeringsleverende virksomhed kan anvende pkt. 13:
 - a) Dokumentation vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans.
 - b) De kreditrisikoreducerende metoder, gennem hvilken kreditrisikoen er overført, opfylder bestemmelserne i bilag 7, og, hvor relevant, bilag 9 om anerkendelse af og minimumskravene for garantier, kreditderivater og sikkerhedsstillelse. For så vidt angår dette pkt. anerkendes et SSPE ikke som udsteder af garantier eller kreditderivater.
 - c) Instrumenterne, der anvendes til overførsel af kreditrisikoen, indeholder ikke betingelser eller vilkår, som:
 - i indeholder høje tærskelværdier for, hvornår kreditrisikoafdækningen kan udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer,
 - ii giver mulighed for at ophæve kreditrisikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet,
 - iii stiller krav om, at securitiseringspositionen skal forbedres af den eksponeringsleverende virksomhed – dette gælder dog ikke eventuelle bestemmelser om førtidsindfrielse – eller
 - iv øger virksomhedens omkostninger til kreditrisikoafdækning eller ydelserne der skal udbetales til indehavere af securitiseringspositioner i tilfælde af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet.
 - d) Virksomheden skal indhente en udtalelse fra en kvalificeret advokat, hvori det bekræftes, at kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.
- 18) Ved opgørelsen af de risikovægtede poster for de securitiserede eksponeringer, der opfylder kravene i pkt. 13-17, skal den eksponeringsleverende virksomhed anvende de relevante beregningsmetoder, der fremgår af pkt. 39-111, og ikke den metode, der fremgår af bilag 3 og 7, eller, hvor relevant, bilag 8 og 9. Anvender virksomheden IRB-metoden for kreditrisiko, jf. §§ 19-33, skal det forventede tab for de securitiserede eksponeringer, der opfylder kravene i pkt. 13, sættes til nul.
- 19) Bestemmelserne i pkt. 10-12 gælder tilsvarende i forbindelse med syntetiske securitiseringer.
- 20) Virksomheden skal tage hensyn til eventuel løbetids-mismatch mellem kreditrisikoafdækningen, der anvendes til opdelingen af de securitiserede eksponeringer i trancher, og de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med pkt. 21 og 22.
- 21) Som løbetid for de securitiserede eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen skal fastsættes i overensstemmelse med bilag 7.
- 22) Den eksponeringsleverende virksomhed skal ved opgørelsen af de risikovægtede poster for trancher, der tillægges en risikovægt på 1.250 pct., ikke tage hensyn til løbetids-mismatch. For alle andre trancher skal den eksponeringsleverende virksomhed anvende den behandling af løbetids-mismatch, som er angivet i bilag 7 i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = [RW(SP)x(t-t^*)/(T-t^*)] + [RW(Ass)x(T-t)/(T-t^*)], \text{ hvor}$$

RW* er de risikovægtede poster, der skal indgå i opgørelsen af virksomhedens solvens,

RW(Ass) er de risikovægtede poster for eksponeringerne, hvis de ikke var securitiseret, beregnet pro rata,

RW(SP) er det risikovægtede poster beregnet i henhold til pkt. 39-111, hvis der ikke var tale om løbetids-mismatch,

T er løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år,

t er løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år, og

t* er 0,25.

Krav til investorer

- 23) Andre virksomheder end eksponeringsleverende eller organiserende virksomheder eller oprindelige långivere må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis den eksponeringsleverende virksomhed, den organiserende virksomhed eller den oprindelige långiver har givet et udtrykkeligt tilsagn til virksomheden om, at den på løbende basis vil tilbageholde en betydelig nettokapitalandel, som ikke må være på mindre end 5 pct.
- 24) Ved tilbageholdelse af en betydelig nettokapitalandel forstås:
 - a) Tilbageholdelse af mindst 5 pct. af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne,
 - b) tilbageholdelse af den eksponeringsleverende virksomheds andel på mindst 5 pct. af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi i tilfælde af securitiseringer i forbindelse med revolverende eksponeringer,
 - c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer svarende til mindst 5 pct. af det nominelle beløb af securitiserede eksponeringer, når sådanne eksponeringer ellers ville være blevet securitiseret i securitiseringen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede eksponeringer er på mindst 100 ved eksponeringens indgåelse, eller
 - d) tilbageholdelse af first loss-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 pct. af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi.
- 25) Nettokapitalandelen måles ved eksponeringens indgåelse og opretholdes på løbende basis. Den er ikke omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning. Nettokapitalandelen måles ud fra de ikke-balanceførte posters nominelle værdi.
- 26) Ved løbende basis forstås at tilbageholdte positioner eller engagementer ikke afdækkes eller sælges.
- 27) Kravene om tilbageholdelse/selvrisko må ikke bringes i anvendelse flere gange.
- 28) Hvis en modervirksomhed i EU, et finansielt holdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som eksponeringsleverende eller organiserende virksomhed securitiserer eksponeringer fra flere virksomheder, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er under tilsyn på et konsolideret grundlag, kan kravet i pkt. 23 opfyldes på grundlag af den tilknyttede modervirksomhed i EU's eller det finansielle holdingselskab i EU's konsoliderede situation. Dette gælder kun, hvis de virksomheder, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede eksponeringer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i pkt. 34 og rettidigt meddele den eksponeringsleverende eller organiserende virksomhed og modervirksomheden i EU eller det finansielle holdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i pkt. 35.
- 29) Pkt. 23-27 finder ikke anvendelse, når de securitiserede eksponeringer er fordringer eller eventuelle fordringer på eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af:
 - a) centralregeringer eller centralbanker,

- b) regionale regeringer, lokale myndigheder og offentlige virksomheder i lande inden for Den Europæiske Union,
 - c) institutter, der er tillagt en risikovægt på 50 pct. i henhold til pkt. 39-73, eller
 - d) multilaterale udviklingsbanker.
- 30) Pkt. 23-27 gælder ikke for:
- a) transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitiseringspositioner, eller
 - b) syndikerede lån, erhvervede fordringer eller credit default swaps, når disse instrumenter benyttes til at gruppere og/eller afdække en securitisering, der er omfattet af pkt. 23.
- 31) Inden virksomheder investerer, og efter de har investeret, skal de kunne demonstrere over for Finanstilsynet, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:
- a) oplysninger, der er offentliggjort i henhold til pkt. 23-27 af eksponeringsleverende eller organiserende virksomheder for at angive den nettokapitalandel, de opretholder på løbende basis i securitiseringen,
 - b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitiseringsposition,
 - c) risikokarakteristikken ved de underliggende eksponeringer i securitiseringspositionen,
 - d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitiseringer hos eksponeringsleverende eller organiserende virksomheder i de relevante underliggende engagementsklasser i securitiseringspositionen,
 - e) de eksponeringsleverende eller organiserende virksomheders eller deres agents eller rådgiveres erklæringer og offentliggørelser om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede eksponeringer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer,
 - f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer er baseret på, og de politikker, den eksponeringsleverende eller organiserende virksomhed har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed, og
 - g) alle de strukturelle karakteristika ved securitiseringen, som væsentligt vil kunne påvirke ydeevnen i virksomhedens securitiseringsposition.
- 32) Virksomheder skal regelmæssigt gennemføre egne stresstest, som passer til deres securitiseringspositioner. Med henblik herpå kan virksomheder basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af et kreditvurderingsinstitut, forudsat at virksomhederne på anmodning kan demonstrere, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.
- 33) Andre virksomheder end eksponeringsleverende eller organiserende virksomheder eller oprindelige långivere skal indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge ydeevneoplysninger om de underliggende eksponeringer i deres securitiseringspositioner. Hvor dette er relevant, skal dette omfatte engagementstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelses-satser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillestetype og besiddelsen heraf, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende eksponeringer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de

underliggende eksponeringer selv af securitiseringspositioner, skal virksomhederne ikke kun modtage de i dette pkt. omhandlede oplysninger om de underliggende securitiseringstrancher, såsom emitentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og ydeevnen i de puljer, der ligger til grund for disse securitiseringstrancher.

- 34) Virksomhederne skal have en indgående forståelse af alle strukturelle træk ved en securitisations-transaktion, som i væsentlig grad ville indvirke på ydeevnen af deres eksponeringer i transaktionen, såsom det aftalemæssige "vandfald" og udløsningstærskler i relation til "vandfald", forbedringer af kreditværdigheden, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handelsspecifik definition af default.
- 35) Organiserende og eksponeringsleverende virksomheder skal anvende de samme sunde og veldefinerede kriterier for kreditgivning i overensstemmelse med kravene i § 71, stk. 1, nr. 1-8, i lov om finansiel virksomhed på eksponeringer, der skal securitiseres, som de anvender på eksponeringer, der skal holdes uden for deres handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvor dette er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de eksponeringsleverende og organiserende virksomheder. Virksomhederne skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitisationsemissioner, der købes fra tredje-mand, uanset om sådanne andele eller tegninger skal besiddes inden for eller uden for deres egen handelsbeholdning.
- 36) I tilfælde hvor kravene i pkt. 35 ikke er opfyldt, kan pkt. 4 ikke anvendes af en eksponeringsleverende virksomhed, og denne eksponeringsleverende virksomhed har ikke ret til at udelukke de securitiserede eksponeringer ved beregningen af deres risikovægtede poster.
- 37) Organiserende og eksponeringsleverende virksomheder skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til pkt. 23 om at bibeholde en nettokapitalandel i securitisationen. Organiserende og eksponeringsleverende virksomheder skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og ydeevnen i de enkelte underliggende eksponeringer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelser til støtte for et securitisationsengagement samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende eksponeringer. Med henblik herpå defineres de væsentlige og relevante data ved securitiseringseksponeringens indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitiseringens karakter.
- 38) Finanstilsynet kan beslutte at suspendere kravene i bilag 11, pkt. 23 – 37, midlertidigt i perioder med generel markedslivviditetsstress.

Behandling af securitiseringspositioner for standardinstitutter

- 39) Hvis virksomheden anvender standardmetoden for kreditrisiko (standardinstitutter), jf. § 9-18, skal den opgøre de risikovægtede poster for securitiseringspositioner i henhold til bestemmelserne i pkt. 40-73.
- 40) Det risikovægtede beløb for en securitiseringsposition skal opgøres ved at multiplicere eksponeringens størrelse, jf. pkt. 42-48, med en risikovægt baseret på positionens kreditkvalitet, som kan bestemmes ud fra en rating fra et godkendt kreditvurderingsinstitut eller på anden vis, jf. pkt. 49-56.
- 41) En eksponeringsleverende virksomhed eller en organiserende virksomhed, der lader revolverende eksponeringer indgå i en securitisering, der omfatter en mulighed for førtidsindfrielse, skal endvidere opgøre de risikovægtede poster for henholdsvis den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse og investorerens kapitalinteresse i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 57-73.

Eksponeringens størrelse (standardinstitutter)

Generelt (standardinstitutter)

- 42) Eksponeringens størrelse for en balanceført securitiseringsposition opgøres til dens værdi opgjort i henhold til regnskabsbestemmelserne.

- 43) Eksponeringens størrelse for en ikke-balanceført securitiseringsposition opgøres til dens nominelle værdi, bortset fra securitiseringspositioner i form af visse likviditetsfaciliteter, jf. pkt. 46-48.
- 44) Eksponeringens størrelse for en securitiseringsposition, der er opstået gennem anvendelse af afledte finansielle instrumenter, som fremgår af bilag 17, opgøres i overensstemmelse med § 42 eller, hvor relevant, §§ 45 og 46.
- 45) Har en virksomhed to eller flere overlappende positioner inden for en securitisering, skal den, for så vidt angår de overlappende positioner, ved opgørelsen af de risikovægtede poster kun medtage den position eller dele af en position, der giver de højeste risikovægtede poster. Med henblik på dette pkt. betegner ”overlappende”, at positionerne, helt eller delvis, repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.

Likviditetsfaciliteter (standardinstitutter)

- 46) Når følgende betingelser er opfyldt, bestemmes eksponeringens værdi ved at anvende en konverteringsfaktor på 50 pct. på en likviditetsfacilitets nominelle beløb:
- Dokumentationen for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes.
 - Det må ikke være muligt at trække på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes - f.eks. ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte eksponeringer på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres dagsværdi.
 - Faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitiseringen.
 - Tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet investorers fordringer, bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og den må heller ikke være genstand for eftergivelse eller udsættelse.
 - Det må ikke være muligt at trække på faciliteten, efter at alle muligheder for kreditforbedring, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt.
 - Faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte eksponeringer, eller hvor puljen af de securitiserede eksponeringer består af ratede instrumenter, en bestemmelse der medfører, at faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under ”investment grade”.
- 47) For ikke-ratede likviditetsfaciliteter, som kan ophæves betingelsesløst, og som opfylder betingelserne i pkt. 46, kan anvendes en konverteringsfaktor på 0 pct. på likviditetsfacilitetens nominelle værdi, forudsat at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på betalingerne fra de securitiserede eksponeringer.
- 48) For likviditetsfaciliteter, der ikke opfylder betingelserne i pkt. 46, samt for ratede likviditetsfaciliteter skal anvendes en konverteringsfaktor på 100 pct.

Risikovægte (standardinstitutter)

Generelt (standardinstitutter)

- 49) Virksomheden skal opgøre det risikovægtede beløb for en securitiseringsposition med en rating fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, jf. bilag 6, ved at anvende en risikovægt i overensstemmelse med tabel 1 for positioner med en rating som ikke er kortsigtet, eller tabel 2 for positioner med en kortsigtet rating.

Tabel 1. Positioner med en rating som ikke er kortsigtet

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	Øvrige kvalitetstrin

Risikovægt	20 %	50 %	100 %	350 %	1.250 %
------------	------	------	-------	-------	---------

Tabel 2. Positioner med en kortsigtet rating

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	Øvrige kvalitetstrin
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	1.250 %

- 50) Virksomheden skal anvende en risikovægt på 1.250 pct. for ikke ratede securitiseringspositioner, jf. dog pkt. 51-55.
- 51) Uanset bestemmelserne i pkt. 49 og 50 kan de risikovægtede poster for securitiseringspositionerne hos en eksponeringsleverende eller en organiserende virksomhed begrænses til den størrelse, som de risikovægtede poster for de securitiserede eksponeringer ville antage, hvis de ikke var securitiserede. I denne forbindelse forudsættes anvendelse af en risikovægt på 150 pct. for securitiserede eksponeringer i restance.
- 52) Uanset bestemmelsen i pkt. 50 kan virksomheden, for en ikke-rated securitiseringsposition, forudsat at sammensætningen af de securitiserede eksponeringer til enhver tid er kendt, anvende følgende risikovægt: Den vægtede, gennemsnitlige risikovægt for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede, multipliceret med en koncentrationsfaktor. Koncentrationsfaktoren fastsættes til summen af de nominelle værdier af alle trancher divideret med summen af de nominelle værdier af de trancher i securitiseringen, som er efterstillet eller ligestillet med tranchen, i hvilken securitiseringspositionen indehaves, inklusive den pågældende tranche. Den resulterende risikovægt må ikke være højere end 1.250 pct. eller lavere end en risikovægt, der finder anvendelse på en foranstillet tranche med rating.

Securitiseringspositioner i et ABCP-program (standardinstitutter)

- 53) Virksomheden kan for securitiseringspositioner i et ABCP-program, der opfylder betingelserne i pkt. 54, anvende den højeste værdi af henholdsvis 100 pct. og den højeste risikovægt, der ville skulle anvendes på en af de securitiserede eksponeringer i henhold til bestemmelserne i bilag 3.
- 54) Hvis behandlingen i pkt. 53 skal finde anvendelse, skal securitiseringspositionen opfylde følgende vilkår:
- Positionen skal være i en tranche, der økonomisk er placeret i en second loss-position eller bedre inden for securitiseringen, og first loss-tranchen skal yde en relevant kreditforbedring af second loss-tranchen.
 - Positionens kreditkvalitet skal svare til "investment grade".
 - Virksomheden må ikke ligge inde med en position i first loss-tranchen.

Ikke-ratede likviditetsfaciliteter (standardinstitutter)

- 55) Risikovægten for en position i en ikke-rated likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i pkt. 46, skal sættes til den højeste risikovægt, der ville skulle anvendes på en af de securitiserede eksponeringer i henhold til bilag 3.

Kreditrisikoafdækning for securitiseringspositioner (standardinstitutter)

- 56) Ved opgørelse af de risikovægtede poster for en securitiseringsposition kan virksomheden medregne effekten af kreditrisikoafdækning i henhold til bestemmelserne i bilag 7 og 10.

Supplerende bestemmelser ved securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielse (standardinstitutter)

- 57) En eksponeringsleverende virksomhed og en organiserende virksomhed, der er omfattet af pkt. 41, skal opgøre de risikovægtede poster for henholdsvis den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse og investorernes kapitalinteresse i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 58-73.

- 58) Ved en revolverende eksponering forstås en eksponering, hvor kundens udestående kan variere som følge af, at kunden kan vælge at låne og tilbagebetale op til en aftalt beløbsgrænse. Ved en mulighed for førtidsindfrielse forstås en kontraktbestemmelse, som stiller krav om, at investorernes securitiseringspositioner indfries eller ophører inden den oprindeligt anførte udløbsdato, hvis angivne begivenheder indtræffer.
- 59) Ved securitiseringer, hvor de securitiserede eksponeringer omfatter både revolverende og ikke-revolverende eksponeringer, skal den eksponeringsleverende virksomhed anvende den behandling, der beskrives i pkt. 60-73, på den del af den underliggende pulje af eksponeringer, der omfatter revolverende eksponeringer.
- 60) Den eksponeringsleverende virksomhed er undtaget fra at opgøre de risikovægtede poster for den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse og investorernes kapitalinteresse ved følgende typer af securitiseringer:
- a) Securitiseringer af revolverende eksponeringer, hvor investorerne forbliver fuldt eksponerede mod fremtidige trækninger foretaget af låntagere, således at risikoen på de underliggende eksponeringer ikke vender tilbage til den eksponeringsleverende virksomhed, heller ikke hvis der forekommer en førtidsindfrielse.
 - b) Securitiseringer, hvor en mulighed for førtidsindfrielse udelukkende udløses af begivenheder, der ikke har nogen sammenhæng med, hvordan de securitiserede eksponeringer eller den eksponeringsleverende virksomhed klarer sig, f.eks. væsentlige ændringer i skattelovgivning eller anden lovgivning.
- 61) Ved den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse forstås den nominelle størrelse af den andel af puljen af trukne beløb på revolverende eksponeringer omfattet af securitiseringen, hvor den pågældende andel bestemmer den del af betalingsstrømmen fra hovedstol, renter og øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til indehavere af securitiseringspositioner, og som ikke er efterstillet investorernes kapitalinteresse.
- 62) Ved investorernes kapitalinteresse forstås den nominelle størrelse af den resterende andel af puljen af trukne beløb på de securitiserede eksponeringer, der er omfattet af securitiseringen, dvs. den andel, der giver anledning til betalingsstrømme, der er til rådighed for indehavere af securitiseringspositioner.
- 63) Puljen af trukne beløb på de revolverende eksponeringer i pkt. 61 og 62 opgøres efter bestemmelserne i pkt. 42-45.
- 64) Eksponeringer, der knytter sig til den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse, behandles ikke som en securitiseringsposition, men som en pro rata-eksponering mod de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var omfattet af securitiseringen, jf. bilag 3.
- 65) De risikovægtede poster for investorernes kapitalinteresse skal opgøres ved, at investorernes kapitalinteresse multipliceres med produktet af den relevante konverteringsfaktor, som fastsat efter bestemmelserne i pkt. 66-71, og den vægtede gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på de securitiserede eksponeringer, hvis disse ikke var securitiserede.
- 66) For securitiseringer af detaileksponeringer, som virksomheden kan opsiges når som helst, uden betingelser og uden forudgående varsel, og hvor securitiseringen er omfattet af en mulighed for førtidsindfrielse, som udløses hvis mer-spreadet falder til et nærmere angivet niveau, skal virksomheden anvende de konverteringsfaktorer, der fremgår af tabel 3.

Tabel 3

	Securitisering omfattet af en kontrolleret mulighed for førtidsindfrielse, jf. pkt. 69	Securitisering omfattet af en ikke-kontrolleret mulighed for førtidsindfrielse
--	--	--

Tre-måneders gennemsnitlig mer-spread	Konverteringsfaktor (pct.)	Konverteringsfaktor (pct.)
Over niveau A	0	0
Niveau A	1	5
Niveau B	2	15
Niveau C	10	50
Niveau D	20	100
Niveau E	40	100

- 67) I tabel 3 betegner Niveau A niveauer for et tre måneders gennemsnitlig mer-spread, der er lavere end 133,33 pct. af det niveau, hvor mer-spreadet tilbageholdes (tilbageholdelsespunktet), jf. pkt. 68, men ikke under 100 pct. af dette niveau. Niveau B betegner niveauer for et tre måneders gennemsnitlig mer-spread, der er lavere end 100 pct. af det niveau, hvor mer-spreadet tilbageholdes, men ikke under 75 pct. af dette niveau. Niveau C betegner niveauer for et tre måneders gennemsnitlig mer-spread, der er lavere end 75 pct. af det niveau, hvor mer-spreadet tilbageholdes, men ikke under 50 pct. af dette niveau. Niveau D betegner niveauer for et tre måneders gennemsnitlig mer-spread, der er lavere end 50 pct. af det niveau, hvor mer-spreadet tilbageholdes, men ikke under 25 pct. af dette niveau. Niveau E betegner niveauer for et tre måneders gennemsnitlig mer-spread, der er lavere end 25 pct. af det niveau, hvor mer-spreadet tilbageholdes.
- 68) Tilbageholdelsestidspunktet, der ligger til grund for opgørelsen af niveauerne for mer-spread i tabel 3 er det niveau for mer-spread, hvor det ifølge kontrakten kræves, at mer-spreadet tilbageholdes. Hvis kontraktvilkårene ikke kræver, at mer-spreadet tilbageholdes, fastsættes tilbageholdelsestidspunktet til 4,5 procentpoint højere end det niveau for mer-spread, hvor en førtidsindfrielse ifølge kontrakten udløses.
- 69) En mulighed for førtidsindfrielse anses for kontrolleret, når følgende betingelser er opfyldt:
- a) Den eksponeringsleverende virksomhed har udarbejdet en kapitalplan og likviditetsplan med henblik på at sikre, at den råder over tilstrækkelig kapital og likviditet i tilfælde af førtidsindfrielse.
 - b) Under hele transaktionens varighed fordeles rentebetalinger, afdrag, udgifter, tab og resultat af inddrivelse pro rata mellem den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse og investorernes kapitalinteresse på baggrund af udestående fordringer på et eller flere referencetidspunkter i hver måned.
 - c) Tilbagebetalingsperioden anses for tilstrækkelig til at 90 pct. af det samlede trukne beløb på de securitiserede eksponeringer (den eksponeringsleverende virksomheds og investorernes kapitalinteresse) ved begyndelsen af perioden for førtidsindfrielse enten tilbagebetales eller anerkendes som værende misligholdt.
 - d) Tilbagebetalingen sker ikke hurtigere, end den ville ske for en lineær tilbagebetaling i løbet af den periode, der fastsættes i litra c.
- 70) For alle øvrige securitiseringer af revolverende eksponeringer, der er omfattet af en kontrolleret mulighed for førtidsindfrielse, skal anvendes en konverteringsfaktor på 90 pct.
- 71) For alle øvrige securitiseringer af revolverende eksponeringer, der er omfattet af en ikke-kontrolleret mulighed for førtidsindfrielse, skal anvendes en konverteringsfaktor på 100 pct.
- 72) For en eksponeringsleverende virksomhed, der skal opgøre de risikovægtede poster for securitiserede eksponeringer, der indgår i en securitisering for revolverende eksponeringer med mulighed for førtidsindfrielse, må de samlede risikovægtede poster for henholdsvis dens positioner i investorernes kapitalinteresse og de risikovægtede poster ikke være større end den højeste af følgende værdier:
- a) De risikovægtede poster beregnet med hensyn til dens positioner i investorernes kapitalinteresse, eller

- b) de risikovægtede poster, som skulle opgøres for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede med et beløb svarende til investorernes kapitalinteresse.
- 73) Nettogevinster, der skyldes kapitalisering af fremtidige indtægter, som fratrækkes basiskapitalen i medfør af § 129, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, skal ikke medregnes ved opgørelsen af maksimumsbeløbet for de risikovægtede poster, der angives i pkt. 72.

Behandling af securitiseringspositioner for IRB-institutter

- 74) Hvis virksomheden anvender IRB-metoden for kreditrisiko (IRB-institutter), jf. §§ 19-33, skal den opgøre de risikovægtede poster for securitiseringspositioner i henhold til bestemmelserne i pkt. 75-111.
- 75) Det risikovægtede beløb for en securitiseringsposition skal opgøres ved at multiplicere eksponeringens størrelse, jf. pkt. 80-85, med en risikovægt baseret på positionens kreditkvalitet, som kan bestemmes ud fra en rating fra et godkendt kreditvurderingsinstitut eller på anden vis, jf. pkt. 86-106.
- 76) En eksponeringsleverende virksomhed eller en organiserende virksomhed, der lader revolverende eksponeringer indgå i en securitisering, der omfatter en mulighed for førtidsindfrielse, skal endvidere opgøre de risikovægtede poster for henholdsvis den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse og investorernes kapitalinteresse i overensstemmelse med bestemmelserne i pkt. 107-111.
- 77) De risikovægtede poster for en securitiseringsposition, der tillægges en risikovægt på 1.250 pct., kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle nedskrivninger eller anden værdiregulering, som virksomheden har foretaget med hensyn til de securitiserede eksponeringer. I den udstrækning der tages højde for nedskrivninger eller anden værdiregulering i denne forbindelse, skal der ikke tages hensyn til disse i forbindelse med beregningen, som angives i bilag 8, pkt. 256.
- 78) De risikovægtede poster for en securitiseringsposition kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle nedskrivninger eller anden værdiregulering, som virksomheden har foretaget med hensyn til securitiseringspositionen.
- 79) En eksponeringsleverende virksomhed, en organiserende virksomhed eller andre virksomheder, som kan opgøre Kirb, kan reducere de risikovægtede poster, som er opgjort for dens positioner i en securitisering, til den størrelse, der vil medføre et kapitalkrav, svarende til 8 pct. af de risikovægtede poster, som ville skulle opgøres, hvis de securitiserede eksponeringer ikke var securitiserede og placeret på virksomhedens balance plus de forventede tab for de pågældende eksponeringer.

Eksponeringens størrelse (IRB-institutter)

Generelt (IRB-institutter)

- 80) Eksponeringens størrelse for en balanceført securitiseringsposition opgøres til dens værdi før nedskrivning eller anden værdiregulering.
- 81) Eksponeringens størrelse for en ikke-balanceført securitiseringsposition opgøres til dens nominelle værdi, bortset fra securitiseringspositioner i form af visse likviditetsfaciliteter, jf. pkt. 83-85.
- 82) Bestemmelserne i pkt. 44 og 45 gælder tilsvarende for virksomheder, der anvender IRB-metoden.

Likviditetsfaciliteter (IRB-institutter)

- 83) For ikke-ratede likviditetsfaciliteter, der opfylder betingelserne i pkt. 47, kan anvendes en konverteringsfaktor på 0 pct. på likviditetsfacilitetens nominelle værdi.
- 84) For ikke-ratede likviditetsfaciliteter, der risikovægtes i henhold til bestemmelsen i pkt. 99, kan anvendes en konverteringsfaktor på 50 pct. på den nominelle værdi af likviditetsfaciliteten, hvis den oprindelige løbetid er på et år eller derunder. Hvis likviditetsfaciliteten opfylder betingelserne i pkt. 83, kan anvendes en konverteringsfaktor på 20 pct.
- 85) For alle andre likviditetsfaciliteter end de, der er nævnt i pkt. 83-84, anvendes en konverteringsfaktor på 100 pct.

Risikovægte (IRB-institutter)Valg af metode (IRB-institutter)

- 86) En securitiseringsposition med rating fra et godkendt kreditvurderingsbureau, jf. bilag 6, eller med en afledt ekstern rating, jf. pkt. 90, eller en overført ekstern rating jf. pkt. 91 og 92, skal tildeles en risikovægt i overensstemmelse med "den ratingbaserede metode", som beskrives i pkt. 93-97.
- 87) Positioner uden rating fra et godkendt kreditvurderingsbureau og uden en afledt ekstern rating, jf. pkt. 90, eller en overført ekstern rating, jf. pkt. 91 og 92, kan tildeles en risikovægt i overensstemmelse med "tilsynsformelmetoden" som beskrevet i pkt. 98 og 99.
- 88) En virksomhed, der hverken er en eksponeringsleverende virksomhed eller en organiserende virksomhed, skal søge Finanstilsynet om tilladelse til at benytte tilsynsformelmetoden.
- 89) Positioner uden rating fra et godkendt kreditvurderingsbureau og uden en afledt ekstern rating, jf. pkt. 90, eller en overført ekstern rating, jf. pkt. 91 og 92, skal tildeles en risikovægt på 1.250 pct. i følgende tilfælde:
- a) Virksomheden er en eksponeringsleverende eller en organiserende virksomhed, men er ikke i stand til at beregne Kirb under tilsynsformelmetoden.
 - b) Virksomheden er ikke en eksponeringsleverende eller en organiserende virksomhed og har ikke har fået tilladelse til at anvende tilsynsformelmetoden.

Afledte eksterne ratings

- 90) Når følgende operationelle minimumskrav er opfyldt, skal en ikke-rated position tildeles en rating, der svarer til den bedste rating, der er tildelt positioner i securitiseringen med en ekstern rating fra et godkendt kreditvurderingsinstitut (referencepositionerne), hvor disse positioner i alle henseender er efterstillet den pågældende ikke-ratede securitiseringsposition:
- a) Referencepositionernes løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikke-ratede position.
 - b) Alle afledte ratings skal ajourføres løbende for at afspejle eventuelle ændringer i ratingen i referencepositionerne.

Overførte eksterne ratings for positioner i ABCP-programmer

- 91) Virksomheden kan søge om Finanstilsynets tilladelse til at anvende en overført rating, der udledes af en intern vurdering af positionens kreditkvalitet efter bestemmelserne i pkt. 92, for positioner uden en rating fra et godkendt kreditvurderingsinstitut i forbindelse med ABCP-programmer. Tilladelse kræver, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) Alle gældsinstrumenter, der udstedes under ABCP-programmet, skal være ratede af et godkendt kreditvurderingsinstitut.
 - b) Virksomheden skal kunne godtgøre overfor Finanstilsynet, at dens interne vurderinger af positionens kreditkvalitet afspejler den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af et eller flere godkendte kreditvurderingsinstitutter i forbindelse med rating af værdipapirer med sikkerhed i eksponeringer af den type, der securitiseres. Kravet om, at kreditvurderingsinstituttets vurderingsmetode skal være offentligt tilgængelig, kan fraviges efter tilladelse fra Finanstilsynet, hvis der som følge af specifikke egenskaber ved securitiseringen - f.eks. en unik struktur - endnu ikke foreligger nogen offentligt tilgængelig kreditvurderingsmetode.
 - c) De kreditvurderingsinstitutter, som har udarbejdet en ekstern rating for de gældsinstrumenter, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet, skal indgå blandt de kreditvurderingsinstitutter, som nævnes i litra b. De kvantitative faktorer - såsom stressfaktorer - som anvendes ved vurderingen af, om en position svarer til en bestemt kreditkvalitet, skal være mindst lige så forsigtige som de, der anvendes inden for den relevante vurderingsmetode af det pågældende kreditvurderingsinstitut.

- d) Ved udviklingen af metoden for interne vurderinger skal virksomheden tage hensyn til relevante offentliggjorte ratingmetoder fra godkendte kreditvurderingsinstitutter, som vurderer gældsinstrumenter i ABCP-programmet. Virksomheden skal dokumentere, hvorledes dette gøres, og regelmæssigt ajourføre sammenligningen med relevante offentliggjorte ratingmetoder som beskrevet i litra g.
- e) Metoden for interne vurderinger skal omfatte ratingklasser. Der skal være sammenhæng mellem disse ratingklasser og de godkendte kreditvurderingsinstitutters ratings. Denne sammenhæng skal dokumenteres.
- f) Metoden for interne vurderinger skal anvendes i virksomhedens interne risikostyringsprocesser, herunder ved beslutningstagning, ledelsens information samt kapitalallokering.
- g) De interne eller eksterne revisorer, et kreditvurderingsinstitut eller virksomhedens interne kreditrisikokontrolenhed eller risikostyringsenhed skal regelmæssigt foretage en gennemgang af metoden for interne vurderinger og kvaliteten af de interne vurderinger af kreditkvaliteten af virksomhedens eksponeringer mod et ABCP-program. Hvis virksomhedens kreditrisikokontrolenhed eller risikostyringsenhed foretager gennemgangen, skal disse være uafhængige af forretningsområdet for ABCP-programmet samt af kunderelationer.
- h) Virksomheden skal registrere resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere metoden til interne vurderinger. Den skal foretage justeringer af metoden, når eksponeringernes kreditbonitet regelmæssigt adskiller sig fra boniteten i henhold til den interne rating.
- i) ABCP-programmet skal være omfattet af retningslinjer for kreditgivning og investering. Når der skal træffes beslutning om erhvervelse af et aktiv, skal administratoren af ABCP-programmet vurdere, hvilken type aktiv der erhverves, typen og den økonomiske værdi af de eksponeringer, der opstår fra adgangen til likviditetsfaciliteter og kreditforbedringer, tabsfordelingen samt den juridiske og økonomiske isolering af de afledte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne. Der skal foretages en analyse af sælgeren af aktivets kreditrisikoprofil, som skal omfatte analyser af hidtidige og forventede økonomiske præstationer, den nuværende markedsposition, forventet fremtidig konkurrenceevne, gearing, betalingsstrømme, rentedækning og gældsrating. Desuden skal der foretages en gennemgang af sælgers kreditpolitik, kapacitet til at servicere sin udlånsportefølje og forretningsgange for inddrivelse af skyldige beløb og andre betalinger i tilknytning til de securitiserede aktiver.
- j) ABCP-programmets kreditpolitik skal omfatte minimumskriterier for godkendelse af aktiver, som navnlig:
 - i Udelukker erhvervelse af aktiver, som er i væsentlig restance, eller som er misligholdt.
 - ii Begrænser uforholdsmæssig koncentration på enkelte debitorer eller geografiske områder.
 - iii Begrænser løbetiden på de aktiver, der kan erhverves.
- k) ABCP-programmet skal omfatte forretningsgange for inddrivelse af skyldige beløb og andre betalinger i tilknytning til de securitiserede aktiver, der tager hensyn til administrationsselskabets operationelle kapacitet og kreditkvalitet. ABCP-programmet skal reducere risiko ved sælger og/eller administrationsselskabet gennem forskellige metoder, f.eks. bestemmelser relateret til den aktuelle kreditkvalitet, hvorefter foranstaltninger kan iværksættes med henblik på at sikre, at midler ikke tildeles de forkerte juridiske personer.
- l) Det aggregerede tabsestimat for en pulje af aktiver, som ABCP-programmet overvejer at erhverve, skal tage hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisiko og udvandringsrisiko. Hvis omfanget af den kreditforbedring, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, skal der oprettes en separat reserve til udvandringsrisiko, hvis udvandringsrisikoen er væsentlig for den pågældende pulje af eksponeringer. Ved udmålingen af det krævede niveau for kreditforbedring skal programmet desuden gennemgå adskillige års historiske oplysninger, inklusiv tab, forfaldne beløb, udvandinger samt fordringernes omsætningshastighed.

- m) ABCP-programmet skal indeholde bestemmelser i forbindelse med erhvervelse af eksponeringer med henblik på at begrænse følgerne af en potentiel forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje, f.eks. om afvikling, hvis givne betingelser er ikke er opfyldt.
- 92) Virksomheden skal placere den ikke-ratede position i en af de ratingklasser, der beskrives i pkt. 91, litra e. Positionen skal tildeles en overført ekstern rating, der er den samme som den rating fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i pkt. 91, litra e. Når denne overførte eksterne rating ved begyndelsen af securitiseringen svarer til "investment grade", kan den overførte eksterne rating anses som den samme som en ekstern rating foretaget af et godkendt kreditvurderingsinstitut i forbindelse med opgørelsen af de risikovægtede poster efter metoden i pkt. 93-97.

Den ratingbaserede metode (IRB-institutter)

- 93) Virksomheden skal opgøre det risikovægtede beløb for en rated securitiseringsposition, jf. pkt. 86, ved at anvende en risikovægt i overensstemmelse med tabel 4, for positioner med en rating som ikke er kortsigtet, eller tabel 5, for positioner med en kortsigtet rating. Den relevante risikovægt ganges med en faktor på 1,06.

Tabel 4: Positioner med en rating som ikke er kortsigtet

Kreditkvalitetstrin	Risikovægt		
	A	B	C
1	7 %	12 %	20 %
2	8 %	15 %	25 %
3	10 %	18 %	35 %
4	12 %	20 %	35 %
5	20 %	35 %	35 %
6	35 %	50 %	50 %
7	60 %	75 %	75 %
8	100 %	100 %	100 %
9	250 %	250 %	250 %
10	425 %	425 %	425 %
11	650 %	650 %	650 %
Øvrige kvalitetstrin	1.250 %	1.250 %	1.250 %

Tabel 5: Positioner med en kortsigtet rating

Kreditkvalitetstrin	Risikovægt		
	A	B	C
1	7 %	12 %	20 %
2	12 %	20 %	35 %
3	60 %	75 %	75 %
Øvrige kvalitetstrin	1.250 %	1.250 %	1.250 %

- 94) Risikovægten i søjle A i de to tabeller skal anvendes, når securitiseringspositionen er i securitiseringens bedst stillede tranche, jf. dog pkt. 95 og 96. Ved afgørelse af, om en tranche er den bedst stillede, kan der ses bort fra forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- og valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.
- 95) Der kan anvendes en risikovægt på 6 pct. for positioner i den bedst stillede tranche i en securitisering, hvis denne tranche i alle henseender er foranstillet en anden tranche i samme securitisering, der har en risikovægt på 7 pct. i henhold til pkt. 93, forudsat at:

- a) Finanstilsynet anser dette som berettiget som følge af de efterstillede tranchers evne til at absorbere tab indenfor securitiseringen, og
- b) positionen enten har en ekstern rating eller en overført ekstern rating, som svarer til kreditkvalitetstrin 1 i tabel 4 eller 5, eller, hvis det drejer sig om en position med en afledt rating, såfremt »referencepositionen« kan anses for en position i en efterstillet tranche, der ville få en risikovægt på 7 pct. i henhold til pkt. 93.
- 96) Risikovægtene i søjle C i tabel 4 og 5 skal anvendes, når positionen er i en securitisering, hvor det »faktiske« antal securitiserede eksponeringer er lavere end seks. Ved beregning af det »faktiske« antal securitiserede eksponeringer skal flere eksponeringer mod samme låntager behandles som en enkelt eksponering. Det »faktiske« antal eksponeringer beregnes som:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af eksponeringernes størrelser for alle eksponeringer mod den i 'te låntager. I tilfælde af res securitisering (securitisering af securitiseringspositioner) skal virksomheden tage hensyn til antallet af securitiseringspositioner i puljen og ikke antallet af underliggende eksponeringer i den oprindelige pulje, hvorfra de underliggende securitiseringspositioner stammer. Hvis den største eksponerings andel af porteføljen er kendt, kan virksomheden beregne N som $1/C1$, hvor $C1$ angiver den største eksponerings andel af porteføljen.

- 97) Risikovægtene i søjle B i tabel 4 og 5 skal anvendes på alle andre positioner end positionerne under pkt. 94-96.

Tilsynsformelmetoden (IRB-institutter)

- 98) Når risikovægten for en securitiseringsposition fastsættes i overensstemmelse med tilsynsformelmetoden, skal risikovægten være den største af 7 pct. eller den risikovægt, som beregnes i overensstemmelse med følgende, jf. dog pkt. 99:

$$\text{Risikovægt} = 12,5 * (S[L + T] - S[L]) / T$$

hvor

T (tykkelsen af den tranche, hvor positionen holdes) måles som forholdet mellem tranchens pålydende beløb og summen af eksponeringernes størrelse for de securitiserede eksponeringer. I forbindelse med beregning af T skal eksponeringens størrelse for et afledt finansielt instrument, som fremgår af bilag 17, når den aktuelle genanskaffelsesværdi ikke er positiv, sættes til den potentielle, fremtidige krediteksponering beregnet i overensstemmelse med § 42 eller, hvor relevant §§ 45 og 46.

L (kreditforbedringsniveauet) måles som forholdet mellem det pålydende beløb for alle trancher, der er efterstillede den tranche, i hvilken positionen holdes, og summen af eksponeringernes størrelse for de securitiserede eksponeringer. Kapitaliserede fremtidige indtægter skal ikke medtages i beregningen af L . Forfaldne beløb fra modparter i forbindelse med de i bilag 17 nævnte afledte finansielle instrumenter, der udgør trancher, som er efterstillet den pågældende tranche, kan måles med deres aktuelle genanskaffelsesværdi (uden de potentielle fremtidige krediteksponeringer) ved beregning af kreditforbedringsniveauet, og hvor

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{når } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d * Kirbr / \omega) (1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{når } Kirbr < x \end{cases}$$

hvor

$$K[x] = (1 - h)((1 - \text{Beta}[x; a, b])x + \text{Beta}[x; a + 1, b]c)$$

$$h = (1 - \text{Kirbr} / \text{ELGD})^N$$

$$c = \text{Kirbr} / (1 - h)$$

$$v = \frac{(\text{ELGD} - \text{Kirbr})\text{Kirbr} + 0,25(1 - \text{ELGD})\text{Kirbr}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + \text{Kirbr}^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - \text{Kirbr})\text{Kirbr} - v}{(1 - h)\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g * c$$

$$b = g(1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h)(1 - \text{Beta}[\text{Kirbr}; a, b])$$

$$\tau = 1000$$

$$\omega = 20$$

Beta [x; a, b] refererer til den kumulative beta-fordeling med parametrene a og b evalueret ved x. Kirbr er forholdet mellem (a) *Kirb* og (b) summen af eksponeringernes størrelse for de securitiserede eksponeringer. *Kirbr* udtrykkes som et decimaltal (f.eks. vil *Kirb* lig med 15 pct. af puljen blive udtrykt som en *Kirbr* på 0,15).

N er det »faktiske« antal eksponeringer, som beregnes i henhold til pkt. 96.

ELGD, det eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab i tilfælde af misligholdelse, beregnes som følger:

$$\text{ELGD} = \frac{\sum_i \text{LGD}_i * \text{EAD}_i}{\sum_i \text{EAD}_i}$$

hvor LGD_i repræsenterer den gennemsnitlige LGD vedrørende alle eksponeringer med den i'te låntager, idet LGD fastsættes i overensstemmelse med IRB-metoden for kreditrisiko, jf. bilag 8. I forbindelse med resecuritisering anvendes en LGD på 100 pct. på de securitiserede positioner. Når risikoen for misligholdelse og udvanding for erhvervede fordringer behandles samlet inden for en securitisering (hvor man f.eks. kan benytte en enkelt reserve eller overdækning af sikkerhedsstillelse til at dække tabene fra begge kilder), skal LGD_i -værdien angives som et vægtet gennemsnit af henholdsvis LGD-værdien for kreditrisikoen og LGD-værdien på 75 pct. for udvandringsrisikoen. Vægtene skal være de risikovægtede poster for henholdsvis kreditrisiko og udvandringsrisiko, som ville gælde, hvis de respektive risikotyper blev behandlet separat.

Anvendelse af forenklede inputs

Hvis eksponeringens størrelse for den største securitiserede eksponering ikke er større end 3 pct. af summen af eksponeringernes størrelse for alle de securitiserede eksponeringer, kan virksomheden i forbindelse med tilsynsformelmetoden sætte LGD til 50 pct. og N til enten

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max \{1 - m * C_1, 0\} \right)^{-1}$$

eller

$$N = 1/C_1$$

hvor

C_1 angiver den største eksponerings andel af porteføljen, jf. pkt. 96.

C_m er forholdet mellem summen af eksponeringernes størrelse for de største 'm' eksponeringer og summen af eksponeringernes størrelse for alle de securitiserede eksponeringer. Niveauet for 'm' kan fastsættes af virksomheden.

For securitiseringer, der omfatter detaileksponeringer, kan Finanstilsynet give tilladelse til at benytte tilsynsformelmetoden med følgende forenklinger: $h = 0$ og $v = 0$.

Særlige bestemmelser for likviditetsfaciliteter når Kirb ikke kan beregnes

- 99) Når det ikke er praktisk muligt for virksomheden at opgøre de risikovægtede poster for de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, kan virksomheden ved opgørelse af de risikovægtede poster for en ikke-rated securitiseringssposition i form af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i pkt. 46, undtagelsesvis og med Finanstilsynets tilladelse midlertidigt anvende den højeste risikovægt, der i henhold til bilag 3 ville skulle anvendes på en hvilken som helst af de securitiserede eksponeringer, hvis ikke de var securitiserede. Eksponeringens størrelse skal opgøres efter metoden i pkt. 84.

Kreditrisikoafdækning for securitiseringsspositioner (IRB-institutter)

- 100) Ved opgørelsen af de risikovægtede poster for securitiseringsspositioner kan virksomheden medregne effekten af følgende former for kreditrisikoafdækning under den ratingbaserede metode og tilsynsformelmetoden:
- Garantier og kreditderivater, jf. bilag 7 eller, hvor relevant, bilag 9.
 - Finansielle sikkerheder, jf. bilag 7
 - Anden kreditrisikoafdækning, jf. bilag 7.

Den ratingbaserede metode

- 101) Når de risikovægtede poster opgøres ved hjælp af den ratingbaserede metode, kan eksponeringens størrelse og/eller de risikovægtede poster for en securitiseringssposition, som er dækket af kreditrisikoafdækning, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 7.

Tilsynsformelmetoden – fuld kreditrisikoafdækning

- 102) Når de risikovægtede poster opgøres ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal virksomheden bestemme den »faktiske« risikovægt for positionen. Dette sker ved at dividere de risikovægtede poster for securitiseringsspositionen med securitiseringsspositionens størrelse, jf. pkt. 80-82, og gange resultatet med 100.
- 103) Når en securitiseringssposition er dækket af finansielle sikkerheder, credit linked notes eller anden kreditrisikoafdækning, jf. pkt. 100, skal de risikovægtede poster for securitiseringsspositionen opgøres ved at gange værdien af den fuldt justerede størrelse af securitiseringsspositionen E^* , jf. bilag 7, pkt. 70, (hvor E er securitiseringsspositionens størrelse, jf. pkt. 80-82), med den »faktiske« risikovægt.
- 104) Når en securitiseringssposition er dækket af kreditrisikoafdækning i form af en garanti eller et kreditderivat, bortset fra en credit linked note, skal de risikovægtede poster for securitiseringsspositionen

nen opgøres ved at gange G_A (garantien eller kreditderivatets dækning justeret for eventuelt valuta-mismatch og løbetids-mismatch, jf. bilag 7, pkt. 28) med beskyttelsesgiverens risikovægt. Dette beløb skal derefter lægges til det beløb, der opnås ved at gange securitiseringspositionens størrelse, jf. pkt. 80-82, fratrullet det dækkede beløb, G_A , med den »faktiske« risikovægt.

Tilsynsformelmetoden - delvis kreditrisikoafdækning

- 105) Hvis kreditrisikoafdækningen dækker »first loss« tranchen eller dækker forholdsmæssigt tab på securitiseringspositionen, kan virksomheden anvende bestemmelserne for fuld kreditrisikoafdækning, jf. pkt. 102-104.
- 106) I øvrige tilfælde skal virksomheden behandle securitiseringspositionen som to eller flere positioner, og den ikke-dækkede del skal betragtes som positionen med den laveste kreditkvalitet. Ved opgørelsen af de risikovægtede poster for positionen med den laveste kreditkvalitet finder bestemmelserne i pkt. 98 anvendelse, dog med følgende ændringer:
 - a) T skal ændres til e^* , når der er tale om finansielle sikkerheder, credit linked notes eller anden kreditrisikoafdækning, jf. pkt. 100, og til $T-g$, når der er tale om kreditrisikoafdækning i form af en garanti eller et kreditderivat, bortset fra credit linked notes, hvor
 - i e^* betegner forholdet mellem E^* og det samlede nominelle beløb i den underliggende pulje, hvor E^* er den fuldt justerede størrelse af securitiseringspositionen, jf. bilag 7, pkt. 70, (hvor E er securitiseringspositionens størrelse), og
 - ii g er forholdet mellem garantien eller kreditderivatets dækning, G_A (justeret for valuta-mismatch og løbetids-mismatch, jf. bilag 7, pkt. 28) og summen af de securitiserede eksponeringers størrelse.
 - b) Når der er tale om garantier og kreditderivater, skal beskyttelsesgivers risikovægt anvendes på den del af positionen, der ikke falder inden for den justerede værdi for T , jf. litra a.

Supplerende bestemmelser ved securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielse (IRB-institutter)

- 107) Bestemmelserne i pkt. 57-73 gælder tilsvarende for securitisering under IRB-metoden for kreditrisiko, dog skal pkt. 61-64 erstattes af pkt. 108-111.
- 108) Ved den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse forstås summen af:
 - a) Den nominelle størrelse af den andel af puljen af trukne beløb på revolverende eksponeringer omfattet af securitiseringen, hvor den pågældende andel bestemmer den del af betalingsstrømmen fra hovedstol, renter og øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til indehavere af securitiseringspositioner, og som ikke er efterstillet investorenes kapitalinteresse.
 - b) Den nominelle størrelse af den andel af puljen af utrukne beløb på revolverende eksponeringer omfattet af securitiseringen, som svarer til den andel, som den nominelle størrelse af den i litra a nævnte andel udgør af puljen af trukne beløb, og som ikke er efterstillet investorenes kapitalinteresse.
- 109) Ved investorenes kapitalinteresse forstås den nominelle størrelse af den andel af puljen af trukne beløb, der ikke falder ind under pkt. 108, litra a, plus størrelsen af den andel af puljen af utrukne forpligtelser, hvor de modsvarende trukne beløb er omfattet af securitiseringen, som ikke falder ind under pkt. 108, litra b.
- 110) Puljen af trukne beløb og utrukne forpligtelser på de revolverende eksponeringer i pkt. 108 og 109 opgøres efter bestemmelserne i pkt. 80-82.
- 111) Eksponeringer, der knytter sig til den del af den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse, som er omfattet af pkt. 108, litra a, behandles ikke som en securitiseringsposition, men som en pro rata-eksponering mod de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var omfattet af securitiseringen, jf. bilag 8. Eksponeringer, der knytter sig til den del af den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresse, som er omfattet af pkt. 108, litra b, opgøres som en pro rata-eksponering.

ring mod de trukne beløb på de revolverende eksponeringer, hvis trukne beløb er omfattet af securitiseringen, jf. bilag 8.

Bilag 12**Positionsrisiko i handelsbeholdningen**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Anvendelsesområde	1-4
Nettopositioner m.v.	5-8
Opgørelse af delta og deltaværdier for optioner og lignende derivater	9-10
Positionsrisiko for gældsinstrumenter	11-93
<i>Positioner, der er omfattet</i>	12
<i>Opgørelse af nettopositioner</i>	13-30
<i>Behandling af kreditderivater ved opgørelse af positionsrisiko for gældsinstrumenter</i>	31-41
<i>Specifik risiko for gældsinstrumenter</i>	42-58
<u>Specifik risiko for gældsinstrumenter ved afdækning med kreditderivater</u>	51-58
<i>Generel risiko for gældsinstrumenter</i>	59-102
<u>Modificeret varighed</u>	60
<u>Beregning af modificeret varighed</u>	61-65
<u>Beregning af modificeret varighed for særlige instrumenter m.v.</u>	66-71
<u>Vægtning for forudsat renteændring</u>	72-76
<u>Beregning af matchede og umatched positioner</u>	77-82
<u>Matchningens første trin</u>	83-84
<u>Matchningens andet trin</u>	85-87
<u>Matchningens tredje trin</u>	88
<u>Vægtning af matchede og umatched positioner</u>	89-90
<u>Løbetid</u>	91-102
Positionsrisiko for aktier	103-122
<i>Positioner, der er omfattet</i>	104
<i>Opgørelse af nettopositioner</i>	105-120
<i>Specifik risiko for aktier</i>	121
<i>Generel risiko for aktier</i>	122
Positioner i kollektive investeringsordninger	123-131
<i>Generelle krav for kollektive investeringsordninger</i>	127
<i>Specifikke metoder for kollektive investeringsordninger</i>	128-131

Anvendelsesområde

- 1) Dette bilag indeholder, jf. § 35, bestemmelser om standardmetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for positionsrisiko for gældsinstrumenter, aktier og andele i kollektive investeringsordninger.
- 2) Bilagets bestemmelser omfatter ikke poster uden for handelsbeholdningen, jf. kapitel 3.
- 3) Bilagets bestemmelser omfatter ikke positioner, hvor virksomheden har tilladelse til at anvende interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller), jf. §§ 40 og 41.
- 4) De risikovægtede poster for positionsrisiko i handelsbeholdningen består af følgende dele:
 - a) Positionsrisiko for gældsinstrumenter.
 - i Specifik risiko for gældsinstrumenter, jf. pkt. 42-58.

- ii Generel risiko for gældsinstrumenter, jf. pkt. 59-102.
- b) Positionsrisiko for aktier m.v.
 - i Specifik risiko for aktier, jf. pkt. 121.
 - ii Generel risiko for aktier, jf. pkt. 122.
- c) Risikovægtede poster for kollektive investeringsordninger, jf. pkt. 123-131.

Nettopositioner m.v.

- 5) Ved en lang position forstås en position, der giver en gevinst ved en kursstigning/et rentefald for det pågældende værdipapir eller derivat. Erhvervede call-optioner og solgte put-optioner er omfattet af definitionen af en lang position.
- 6) Ved en kort position forstås en position, der giver et tab ved en kursstigning/et rentefald for det pågældende værdipapir eller derivat. Solgte call-optioner og erhvervede put-optioner er omfattet af definitionen af en kort position.
- 7) Ved en nettoposition forstås forskellen mellem den lange og den korte position i identiske værdipapirer og derivater.
- 8) Ved en syntetisk kort eller lang position forstås en kort eller lang position, der ikke kan medregnes sammen med andre positioner ved opgørelsen af nettopositioner.

Opgørelse af delta og deltaværdier for optioner og lignende derivater

- 9) For deltaer og deltaværdier for positioner i optioner og lignende derivater baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, råvarer og valuta kan virksomheden anvende de deltaer, der offentliggøres af den fondsbørs, hvorpå optionerne er noteret, eller den clearingcentral, der clearer optionskontrakterne.
- 10) Virksomheden kan som alternativ til metoden i pkt. 9 anvende egne modeller til beregning af deltaer for de pågældende optioner. Modellerne skal kunne dokumenteres overfor Finanstilsynet.

Positionsrisiko for gældsinstrumenter

- 11) Positionsrisiko for gældsinstrumenter indgår i de risikovægtede poster med summen af risikovægtede poster for specifik risiko for gældsinstrumenter, jf. pkt. 42-58, og risikovægtede poster for generel risiko for gældsinstrumenter, jf. pkt. 59-102.

Positioner, der er omfattet

- 12) Opgørelsen af positionsrisiko for gældsinstrumenter omfatter positioner i variabelt og fast forrentede gældsbeviser. Disse positioner omfatter stats- og realkreditobligationer (herunder udtrukne obligationer), skatkammerbeviser, statsgældsbeviser, corporate bonds, certificates of deposit, commercial paper notes, konvertible værdipapirer og lignende fast og variabelt forrentede gældsbeviser, jf. § 10 i bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Opgørelse af nettopositioner

- 13) De enkelte gældsinstrumenter indgår med deres nettopositioner, jf. pkt. 7, opgjort til markedsværdi efter dispositionsprincippet.
- 14) Der kan kun beregnes nettopositioner mellem lange og korte positioner i identiske gældsinstrumenter. For børsnoterede gældsinstrumenter indebærer det, at positionerne skal være i samme fondskode. For andre gældsinstrumenter indebærer det, at gældsinstrumentets udsteder, pålydende rente, afdragsprofil og valuta skal være identiske. Der kan ikke opgøres nettopositioner mellem udtrukne og ikke-udtrukne obligationer i samme fondskode.
- 15) Ved opgørelsen af nettopositionen medtages spot- og terminsforretninger samt de korte og lange positioner, der opstår efter opdelingen af derivater baseret på gældsinstrumenter, jf. pkt. 17-30. Endvidere medtages ved opgørelsen de lange og korte positioner, der opstår efter opdelingen af aktierelaterede instrumenter, jf. pkt. 109-120, og som ikke er aktiepositioner, samt de lange og korte positio-

ner, der opstår efter opdelingen af råvarerelaterede instrumenter, jf. bilag 13, pkt. 9, og som ikke er råvarepositioner.

- 16) Nettopositionerne fordeles efter de valutaer, som positionerne er indgået i, og omregnes til danske kroner pr. opgørelsesdagen. Det vægtede beløb for den specifikke risiko, jf. pkt. 42 og den generelle risiko, jf. pkt. 59, beregnes for hver enkelt valuta separat.
- 17) Obligations- og rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter), terminsforpligtelser til køb eller salg af gældsinstrumenter, genkøbstransaktioner i gældsinstrumenter, optioner baseret på gældsinstrumenter, renteswaps og andre finansielle instrumenter med tilsvarende karakteristika opdeles i lange og korte positioner, jf. pkt. 18-24. Beregningen af de vægtede beløb for den specifikke risiko på disse positioner og for positionerne i de i pkt. 26 omtalte valutaforretninger sker i henhold til pkt. 43. Uafviklede spotkøb eller -salg af gældsinstrumenter behandles i overensstemmelse med pkt. 25. Valutaterminsforretninger, valutaswaps, valutaforretninger, valutaoptioner og lignende valutaforretninger behandles i overensstemmelse med pkt. 26.
- 18) En lang obligationsfuture- eller rentefutureposition opdeles i en lang position i det underliggende instrument eller den underliggende position bag den pågældende future og en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet for futuren. En kort obligationsfuture- eller rentefutureposition opdeles i en kort position i det underliggende instrument eller den underliggende position bag den pågældende future og en lang position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet for futuren.
- 19) En solgt FRA opdeles i en lang position i et gældsinstrument med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden samt en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på afregningstidspunktet. En købt FRA opdeles tilsvarende i en kort og en lang position.
- 20) Et terminskøb af et gældsinstrument opdeles i en lang position i selve gældsinstrumentet og en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet. Et terminssalg opdeles tilsvarende i en kort og en lang position.
- 21) En genkøbsaftale i form af spotsalg mod terminskøb medtages i opgørelsen som en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på tidspunktet for kontraktens udløb. En omvendt genkøbsaftale i form af spotkøb mod terminssalg medtages i opgørelsen som en lang position i et gældsinstrument, der forfalder på tidspunktet for kontraktens udløb. En genkøbsaftale i form af terminssalg mod terminskøb medtages som en lang position i et gældsinstrument, der forfalder på tidspunktet for terminssalget, og en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på tidspunktet for terminskøbet. En omvendt genkøbsaftale i form af terminskøb og terminssalg medtages i opgørelsen som en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på tidspunktet for terminskøbet, og en lang position, der forfalder på tidspunktet for terminssalget.
- 22) Ved genkøbsaftaler og ved udlån af værdipapirer indgår det tilbagekøbte henholdsvis udlånte værdipapir i opgørelsen af de risikovægtede poster. Ved omvendte genkøbsaftaler og lån af værdipapirer indgår det tilbagesolgte henholdsvis lånte værdipapir ikke i opgørelsen af de risikovægtede poster for positionsrisiko.
- 23) Optioner baseret på renter, gældsinstrumenter, obligationsfutures, rentefutures eller swaps opdeles i to positioner på samme måde som futures, jf. pkt. 17, idet begge positioner desuden ganges med optionens delta, opgjort i overensstemmelse med pkt. 9 og 10. Købte call-optioner og solgte put-optioner opdeles i en lang position i det underliggende gældsinstrument og en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på optionens udløbsdag. Solgte call-optioner og købte put-optioner opdeles i en kort position i det underliggende gældsinstrument og en lang position i et gældsinstrument, der forfalder på optionens udløbsdag.
- 24) En renteswap, i henhold til hvilken virksomheden modtager variabel rente og betaler fast rente, opdeles i en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fast forrentet instrument med samme løbetid som

swap'en. En renteswap, i henhold til hvilken virksomheden modtager fast rente og betaler variabel rente, opdeles i en kort position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en lang position i et fast forrentet instrument med samme løbetid som swap'en.

- 25) Ved uafviklede spotkøb medtages positionerne som lange positioner i de pågældende gældsinstrumenter, og ved uafviklede spotsalg medtages positionerne som korte positioner i de pågældende gældsinstrumenter.
- 26) Valutaterminsforretninger, valutaswaps, valuta futures og lignende valutaforretninger opdeles i lange og korte positioner svarende til forretningernes betalinger. Valutaoptioner opdeles på tilsvarende måde, idet de fremkomne positioner ganges med optionens delta, opgjort i overensstemmelse med pkt. 9 og 10.
- 27) Positioner i futures på et obligationsindeks kan af virksomheden valgfrit behandles som futurepositioner i hver af de af indekset omfattede enkeltobligationer eller som futurepositioner i selve indekset.
- 28) Hvis de i pkt. 27 nævnte futures behandles som futurepositioner i hver af de omfattede obligationer, indgår disse hver for sig med den vægt, hvormed de indgår i indekset, ganget med futurepositionen i det samlede indeks. Positionerne behandles i øvrigt som futurepositioner i de omfattede obligationer.
- 29) Hvis de i pkt. 27 nævnte futures behandles som futurepositioner i selve indekset, indgår positionerne ved beregningen af den specifikke risiko med den vægt, som er tillagt den obligation i indekset, der har den højeste vægt i henhold til pkt. 42-58. Ved beregningen af den generelle risiko indgår positionerne med en varighed svarende til det vægtede gennemsnit af de omfattede obligationers varighed.
- 30) Ved futures baseret på flere obligationer, hvor der gælder et »cheapest to deliver«-princip, skal virksomheden ved beregningerne af specifik og generel risiko forudsætte, at disse futures er baseret på den obligation, der på opgørelsestidspunktet er billigst at levere i henhold til kontrakten.

Behandling af kreditderivater ved opgørelse af positionsrisiko for gældsinstrumenter

- 31) Virksomheden er sælger af risiko, hvis den ved kreditderivater reducerer sin risiko, og den er køber af risiko, hvis den ved kreditderivater forøger sin risiko.
- 32) Hvis ikke andet er angivet, skal beregningen af risikovægtede poster for specifik og generel risiko baseres på kreditderivatets underliggende hovedstol.
- 33) Ved opgørelsen af risikovægtede poster for specifik risiko kan virksomheden anvende kreditderivatets løbetid i stedet for gældsforpligtelsens løbetid. Dette gælder dog ikke for »total return swaps«.
- 34) For køberen af risiko medfører en »total return swap« en lang position i referenceforpligtelsens generelle og specifikke risiko og en kort position i et gældsinstrument uden specifik risiko og med en løbetid svarende til perioden indtil næste rentefastsættelse. For sælgeren af risiko medfører en »total return swap« en kort position i referenceforpligtelsens generelle og specifikke risiko og en lang position i et gældsinstrument uden specifik risiko og med en løbetid svarende til perioden indtil næste rentefastsættelse.
- 35) For køberen af risiko medfører en »credit default swap« ikke generel risiko. Med hensyn til specifik risiko har køberen af risiko en syntetisk lang position i referenceforpligtelsen. Dette gælder dog ikke, hvis kreditderivatet har en ekstern rating og opfylder betingelserne i pkt. 44 eller 45. I så fald har køberen af risiko en lang position i kreditderivatet. For sælgeren af risiko medfører en »credit default swap« ikke generel risiko. Med hensyn til specifik risiko har sælgeren af risiko en syntetisk kort position i referenceforpligtelsen. Dette gælder dog ikke, hvis kreditderivatet har en ekstern rating og opfylder betingelserne i pkt. 44 eller 45. I så fald har sælgeren af risiko en kort position i kreditderivatet. Hvis en »credit default swap« indebærer betaling af rente eller løbende præmie, skal en køber og en sælger af risiko tage højde for betalingerne, som om det var positioner i statsobligationer.
- 36) For køberen af risiko medfører en »single name credit linked note« en lang position i kreditderivatets generelle risiko som et renteprodukt. Med hensyn til specifik risiko har køberen af risiko en syn-

tetisk lang position i referenceforpligtelsen. Derudover har køberen af risiko en lang position i udstederen af kreditderivatet. Hvis kreditderivatet har en ekstern rating og opfylder betingelserne i pkt. 44 eller 45, skal køberen af risiko ved opgørelsen af specifik risiko kun medtage en enkelt lang position med derivatets specifikke risiko. For sælgeren af risiko medfører en »single name credit linked note« en kort position i kreditderivatets generelle risiko som et renteprodukt. Med hensyn til specifik risiko har sælgeren af risiko en syntetisk kort position i referenceforpligtelsen.

- 37) For både køberen og sælgeren af risiko medfører en »multiple name credit linked note«, der giver proportional beskyttelse i forhold til hver referenceforpligtelses andel af kurven, en syntetisk position i hver referenceforpligtelse, hvor kreditderivatets underliggende hovedstol fordeles på referenceforpligtelserne i forhold til deres andel af kurven. Hvis der er mulighed for at levere mere end én gældsforpligtelse i forbindelse med en given referenceforpligtelse, er det gældsforpligtelsen med den højeste risiko, der skal indgå i opgørelsen af specifik risiko. Derudover får køberen af risiko en lang position i den specifikke risiko ved udstederen af derivatet. Hvis en »multiple name credit linked note« har en ekstern rating og opfylder betingelserne i pkt. 44 eller 45, skal køberen af risiko ved opgørelsen af specifik risiko kun medtage en enkelt lang position med derivatets specifikke risiko.
- 38) For køberen af risiko medfører en kreditrisikoafdækning for en række referenceenheder, som underligger et kreditderivat, på de vilkår, at den første misligholdelse blandt engagementerne udløser forfald, og at denne kreditbegivenhed medfører kontraktens ophør (et »first-asset-to-default« kreditderivat) en syntetisk position svarende til kreditderivatets underliggende hovedstol i hver af referenceforpligtelserne. Hvis den højeste betaling i tilfælde af kreditbegivenheder er mindre end de således opgjorte risikovægtede poster divideret med 12,5, skal køberen af risiko lade de risikovægtede poster for specifik risiko være den højeste betaling i tilfælde af kreditbegivenheder ganget med 12,5. Sælgeren af risiko kan ved afdækningen af kreditrisikoeksponeringen ved et »first-asset-to-default« kreditderivat, modregne den specifikke risiko for referenceforpligtelsen med den laveste specifikke risikovægt blandt de underliggende referenceforpligtelser i overensstemmelse med pkt. 44-47. Hvis kreditderivatet har en ekstern rating og opfylder betingelserne i pkt. 44 eller 45, skal køberen og sælgeren af risiko kun opgøre ét mål for specifik risiko, der afspejler kreditderivatets rating.
- 39) For køberen og sælgeren af risiko medfører en kreditrisikoafdækning, hvor den anden misligholdelse af engagementerne udløser forfald under kreditrisikoafdækningen (et »second-asset-to-default« kreditderivat) en position svarende til kreditderivatets nominelle værdi i hver af referenceforpligtelserne undtagen den, hvor de risikovægtede poster for specifik risiko er lavest. Hvis den højeste betaling i tilfælde af kreditbegivenheder er mindre end de således opgjorte risikovægtede poster divideret med 12,5, skal køberen og sælgeren af kreditrisiko lade de risikovægtede poster for kreditrisiko være den højeste betaling i tilfælde af kreditbegivenheder ganget med 12,5. Hvis kreditderivatet har en ekstern rating og opfylder betingelserne i pkt. 44 eller 45, skal køberen og sælgeren af risiko kun opgøre ét mål for specifik risiko, der afspejler kreditderivatets rating.
- 40) Hvis sælgeren af risiko har mulighed for et førtidigt ophør af kreditderivatet, og denne mulighed er kombineret med en stigning i omkostningerne ved derivatet, skal derivatets løbetid for sælgeren af risiko sættes til tidspunktet for denne mulighed.
- 41) Når den n'te misligholdelse af engagementerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen (et »nth to default« kreditderivat), og hvis der også er risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1 misligholdelser, kan sælgeren af risiko modregne den specifikke risiko for den referenceforpligtelse med den laveste specifikke risikovægt blandt de resterende underliggende referenceforpligtelser i overensstemmelse med pkt. 44-47.

Specifik risiko for gældsinstrumenter

- 42) Ved opgørelsen af specifik risiko for gældsinstrumenter skal virksomheden fordele sine nettopositioner i handelsbeholdningen opgjort i overensstemmelse med pkt. 13-41 på de relevante kategorier i

pkt. 44-47 på grundlag af udsteder/debitor, ekstern eller intern kreditvurdering og restløbetid. Nettopositionerne skal ganges med de anførte vægte. De risikovægtede poster for specifik risiko opgøres som summen af de risikovægtede nettopositioner, hvor både korte og lange nettopositioner indgår med positivt fortegn.

- 43) Efter opdelingen, jf. pkt. 18, 19, 23 og 24, af FRA'er, renteswaps, rentefutures og renteooptioner baseret på underliggende positioner indgår begge de nye positioner med nulvægt ved beregningen af den specifikke risiko. Det samme gælder for valutaterminsforretninger, valutaswaps, valuta futures, valutaoptioner og lignende valutaforretninger. Ved en terminsforpligtelse til køb af et gældsinstrument og ved en købt future eller option baseret på et gældsinstrument medtages den korte position efter opdelingen i henhold til pkt. 18, 20 og 23 med nulvægt og den lange position med vægten for det pågældende gældsinstrument, jf. pkt. 44-47. Ved en terminsforpligtelse til salg af et gældsinstrument og ved en solgt future eller option baseret på et gældsinstrument medtages den lange position efter opdelingen med nulvægt og den korte position med vægten for det pågældende gældsinstrument, jf. pkt. 18, 20 og 23. Ved en genkøbsaftale medtages den korte position med nulvægt. Ved en omvendt genkøbsaftale medtages den lange position med nulvægt. Efter opdelingen af derivater baseret på aktier eller råvarer, jf. pkt. 109-120 samt pkt. 9 i bilag 9, medtages de positioner, der ikke er aktiepositioner henholdsvis råvarepositioner, med nulvægt. Uafviklede spotforretninger medtages med vægten i henhold til pkt. 44-47 for det pågældende gældsinstrument.
- 44) Følgende poster indgår i de risikovægtede poster med en vægt for specifik risiko på 0 pct.: Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af centralregeringer, udstedt af centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker samt regionale og lokale myndigheder. For alle er det en forudsætning, at de kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 eller tillægges en risikovægt på 0 pct. i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
- 45) Følgende poster indgår i de risikovægtede poster med en vægt for specifik risiko på
- 3,125 pct., hvis de har en restløbetid på 6 måneder eller derunder
 - 12,5 pct., hvis de har en restløbetid på over 6 måneder og op til og med 24 måneder
 - 20 pct., hvis de har en restløbetid, der overstiger 24 måneder:
 - a) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af centralregeringer, udstedt af centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker samt regionale og lokale myndigheder. For alle er det en forudsætning, at de kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 eller 3 eller til landeklassifikation 2 eller 3 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - b) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af institutter, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 eller 2 eller til hjemlandets landeklassifikation 0, 1 eller 2 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3, pkt. 10.
 - c) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af institutter, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 3 i henhold til bilag 3, pkt. 29-30.
 - d) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af erhvervsvirksomheder mv., der kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 eller 2 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - e) Lange og korte positioner i aktiver, der i henhold til bilag 3 kan henføres til et kreditkvalitetstrin svarende til »investment grade«.
 - f) Lange og korte positioner i aktiver, der som følge af udstederens solvens har en sandsynlighed for misligholdelse (PD), der ikke overstiger sandsynligheden for misligholdelse for aktiverne i litra e.
 - g) Lange og korte positioner i aktiver, hvor der ikke foreligger en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut, og som opfylder følgende betingelser:
 - i Virksomheden betragter dem som tilstrækkeligt likvide.

- ii Deres investeringskvalitet svarer efter virksomhedens vurdering mindst til investeringskvaliteten for aktiverne i litra e.
 - iii De er noteret på mindst et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer.
 - h) Lange og korte positioner i aktiver, der er udstedt af institutter, som er omfattet af kapitalkravene i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, samt færøske institutter, som af virksomheden betragtes som tilstrækkelig likvide, og som efter virksomhedens opfattelse har en investeringskvalitet, der mindst svarer til investeringskvaliteten for aktiverne i litra e.
 - i) Værdipapirer, der er udstedt af institutter, og som vurderes at være af mindst samme kreditkvalitet som aktiver, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, og hvor instituttet er omfattet af regulering og tilsyn, der svarer til det, der er fastsat i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, samt færøske institutter.
- 46) Følgende poster indgår i de risikovægtede poster med en vægt for specifik risiko på 100 pct.:
- a) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af centralregeringer, udstedt af centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker samt regionale og lokale myndigheder. For alle er det en forudsætning, at de kan henføres til kreditkvalitetstrin 4 eller 5 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - b) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af institutter, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 3 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3, og som ikke er omfattet af pkt. 45, litra c.
 - c) Gældsinstrumenter udstedt af institutter, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 4 eller 5 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - d) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af erhvervsvirksomheder mv., der kan henføres til kreditkvalitetstrin 3 eller 4 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - e) Eksponeringer for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut.
- 47) Følgende poster indgår i de risikovægtede poster med en vægt for specifik risiko på 150 pct.:
- a) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af centralregeringer, udstedt af centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker samt regionale og lokale myndigheder. For alle er det en forudsætning, at de kan henføres til kreditkvalitetstrin 6 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - b) Gældsinstrumenter udstedt af institutter, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 6 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
 - c) Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af erhvervsvirksomheder mv., der kan henføres til kreditkvalitetstrin 5 eller 6 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
- 48) For eksponeringer, der er omfattet af den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko, jf. §§ 19-33, gælder følgende metode, når en debitor henføres til et kreditkvalitetstrin i pkt. 44-47. Debitor skal have en intern rating med en sandsynlighed for misligholdelse (PD), som ikke overstiger den sandsynlighed for misligholdelse, som er forbundet med det pågældende kreditkvalitetstrin i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3.
- 49) Dækkede obligationer, jf. bilag 3, pkt. 26, indgår i de risikovægtede poster med en vægt for specifik risiko, der afhænger af vægten for specifik risiko for andre gældsinstrumenter med samme restløbetid udstedt af det samme institut. For særligt dækkede obligationer reduceres vægtene således:
- a) Vægten på 3,125 pct. i pkt. 45 reduceres til 1,5625 pct.

- b) Vægten på 12,5 pct. i pkt. 45 reduceres til 6,25 pct.
 - c) Vægten på 20 pct. i pkt. 45 reduceres til 10 pct.
 - d) Vægten på 100 pct. i pkt. 46 reduceres til 50 pct.
 - e) Vægten på 150 pct. i pkt. 47 reduceres til 100 pct.
- 50) Med hensyn til securitiseringer, som ville skulle indgå med en vægt på 1.250 pct. i henhold til bilag 11 om securitisering, gælder, at disse også i handelsbeholdningen skal indgå med en vægt på 1.250 pct.
- 51) Eksponeringer i gældsinstrumenter, hvor udstederen af gældsinstrumenterne er insolvent, skal indgå i de risikovægtede poster med en vægt for specifik risiko på 150 pct., uanset de øvrige forhold ved udsteder, ekstern eller intern kreditvurdering og restløbetid.

Specifik risiko for gældsinstrumenter ved afdækning med kreditderivater

- 52) Virksomheden kan ved opgørelsen af specifik risiko for gældsinstrumenter tage højde for afdækning med kreditderivater i overensstemmelse med pkt. 53-58.
- 53) Beregning af risikovægtede poster sker for virksomhedens nettopositioner i kreditderivater. Ved nettoposition forstås forskellen mellem en lang og en kort position i fuldstændig ens kreditderivater.
- 54) Hvis virksomheden har en position i en "total rate of return swap", kan den foretage en nettoopgørelse mellem en lang/kort position i referenceforpligtelsen og den afdækkede korte/lange underliggende gældsforpligtelse. Dette forudsætter, at referenceforpligtelsen og den afdækkede underliggende gældsforpligtelse er identiske. Swappens løbetid kan dog være forskellig fra den afdækkede underliggende gældsforpligtelses løbetid.
- 55) Hvis kravene i litra a-e nedenfor er opfyldt for et kreditderivat, der afdækker et andet kreditderivat eller en underliggende gældsforpligtelse, behøver virksomheden kun at opgøre det risikovægtede beløb for specifik risiko for en position svarende til 20 pct. af markedsværdien for den af de to positioner, der giver anledning til det højeste risikovægtede beløb for specifik risiko:
- a) De to positioners markedsværdi skal altid bevæge sig i hver sin retning.
 - b) Kreditderivatet må ikke være udformet på en sådan måde, at udviklingen i dets markedsværdi vil afvige væsentligt fra udviklingen i den afdækkede underliggende gældsforpligtelses markedsværdi.
 - c) Referenceforpligtelsen og den afdækkede underliggende gældsforpligtelse eller – hvis der er tale om to kreditderivater – referenceforpligtelserne skal være identiske.
 - d) Kreditderivatet og den afdækkede position skal være i samme valuta.
 - e) Løbetiden på referenceforpligtelsen og kreditderivatet skal være identiske.
- 56) Hvis virksomheden har positioner i en "total rate of return swap" og en afdækket underliggende gældsforpligtelse, kan den nøjes med at medtage risikovægtede poster for specifik risiko for den af de to positioner, der giver anledning til det største risikovægtede beløb for specifik risiko. Dette forudsætter, at kravene i litra a-c nedenfor er opfyldt:
- a) Referenceforpligtelsen og den afdækkede underliggende gældsforpligtelse skal have samme udsteder.
 - b) Referenceforpligtelsen skal være ligestillet med eller efterstillet den afdækkede underliggende gældsforpligtelse.
 - c) Der skal foreligge juridisk gyldige tværgående klausuler mellem referenceforpligtelsen og den afdækkede underliggende gældsforpligtelse, som indebærer, at hvis låntageren misligholder andre lån, som denne har optaget, så medfører dette, at referenceforpligtelsen ligeledes anses for misligholdt. Tilsvarende gælder, at forfalder et af låntagers lån før tiden, så medfører det, at referenceforpligtelsen ligeledes forfalder før tiden.
- 57) Hvis kravene i litra a og b i pkt. 55 er opfyldt for et kreditderivat, der afdækker et andet kreditderivat eller en underliggende gældsforpligtelse, kan virksomheden nøjes med at medtage risikovægtede po-

ster for specifik risiko for den af de to positioner, der giver anledning til det højeste risikovægtede beløb for specifik risiko. Dette forudsætter, at kravet i litra a eller kravet i litra b nedenfor er opfyldt:

- a) Kravet i pkt. 55, litra c, er opfyldt, men ikke kravene i pkt. 55, litra d og e.
 - b) Kravene i pkt. 55, litra d og e, er opfyldt, men ikke kravet i pkt. 55, litra c. Dette forudsætter, at den afdækkede underliggende gældsforpligtelse er medtaget blandt de gældsforpligtelser, der kan leveres i medfør af kreditderivatets aftalegrundlag.
- 58) Hvis virksomhedens positioner ikke opfylder kravene i de ovenstående punkter i pkt. 53-57, beregnes der et risikovægtet beløb for specifik risiko for begge de involverede positioner.

Generel risiko for gældsinstrumenter

- 59) Virksomheden kan opgøre de risikovægtede poster for generel risiko for gældsinstrumenter efter modificeret varighed, jf. pkt. 90, eller efter løbetid, jf. pkt. 96. Beregningen af de risikovægtede poster for generel risiko for gældsinstrumenter efter modificeret varighed fremgår af pkt. 60-89. Beregningen af risikovægtede poster for generel risiko for gældsinstrumenter efter løbetid fremgår af pkt. 91-95.

Modificeret varighed

- 60) Såfremt virksomheden vælger at opgøre generel risiko for gældsinstrumenter efter varighed, skal nettopositionerne, jf. pkt. 13-30, blandt andet vægtes med deres modificerede varighed. Derudover skal de vægtes i overensstemmelse med pkt. 74. Den modificerede varighed angiver den procentvise ændring i et gældsstruments kurs ved en ændring i renten på 1 procentpoint. Den modificerede varighed måles i år. Af pkt. 61-71 fremgår, hvordan modificeret varighed beregnes.

Beregning af modificeret varighed

- 61) Den modificerede varighed beregnes for alle positioner, inkl. de positioner, der opstår efter opdelingen af positioner i derivater.
- 62) Den modificerede varighed beregnes ved at dividere varigheden for det pågældende gældsinstrument med $1 + r$, hvor r er den effektive rente på instrumentet.
- 63) Varigheden og den modificerede varighed beregnes på baggrund af den effektive rente efter følgende formel, jf. dog pkt. 66-71.

Modificeret varighed = $\frac{V}{(1+r)}$, hvor varigheden (V) er givet

$$V = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{tC_t}{(1+r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}}$$

r = effektiv rente (implicit diskonteringsrate),

t = termin,

C_t = afdrag og renter på tidspunkt t ,

M = samlet løbetid

- 64) Den effektive rente i pkt. 63 beregnes således:

- a) For fast forrentede værdipapirer beregnes den effektive rente på baggrund af værdipapirets handelsværdi. For variabelt forrentede gældsinstrumenter beregnes den effektive rente på samme måde men under antagelse af, at hovedstolen på gældsinstrumentet forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan fastlægges næste gang.
- b) For de positioner, der opstår ved opdelingen af FRA'er og futures baseret på renter og obligationer, og som ikke er positioner i værdipapirer, opgøres den effektive rente som renten på et deposit, aftaleudlån eller indlån med samme løbetid.
- c) For de positioner, der opstår ved opdelingen af swaps, anvendes de gældende swaprenter på opgørelsestidspunktet.

- d) For de positioner, der opstår ved opdelingen af positioner i optioner, anvendes den samme metode som ved futures, idet positionerne desuden ganges med optionens delta.
- 65) Virksomheden kan i stedet beregne den modificerede varighed i pkt. 63 på baggrund af en beregnet nulkuponrentestruktur. Virksomheden skal i så tilfælde overfor Finanstilsynet på forlangende kunne dokumentere de beregningsmodeller, virksomheden anvender hertil.

Beregning af modificeret varighed for særlige instrumenter m.v.

- 66) For børsnoterede gældsinstrumenter kan virksomheden anvende de værdier for varighed og modificeret varighed, der offentliggøres af den pågældende fondsbørs eller clearingcentral.
- 67) For variabelt forrentede gældsinstrumenter skal antages, at hovedstolen på gældsinstrumentet forfalder på det tidspunkt, hvor renten tidligst kan ændres næste gang.
- 68) For obligationer, der på udstederens initiativ kan indfries til pari inden obligationens udløbsdato (konverterbare obligationer), eller som har et renteloft (garantiobligationer), skal den modificerede varighed reduceres med de faktorer, der offentliggøres af Finanstilsynet. Virksomheden kan dog vælge i stedet at anvende egne beregningsmodeller til beregning af varighed og modificeret varighed på konverterbare obligationer og/eller garantiobligationer. Virksomheden skal orientere Finanstilsynet om, hvilke modeller virksomheden anvender hertil.
- 69) Varigheden for udtrukne obligationer og andre gældsinstrumenter sættes lig med restløbetiden indtil indfrielsestidspunktet. For udtrukne obligationer foretages ikke fradrag for konverteringsrisiko eller renteloft.
- 70) For andre gældsinstrumenter, der kan indfries til en fast kurs inden udløb, kan virksomheden reducere varigheden med en faktor, der afspejler konverteringsrisikoen, beregnet efter virksomhedens egne beregningsmodeller. Virksomheden skal orientere Finanstilsynet om, hvilke modeller virksomheden anvender hertil.
- 71) For de positioner, der opstår efter opdelingen af derivater, og som ikke er positioner i værdipapirer eller i råvarer, kan den modificerede varighed sættes lig med restløbetiden, hvis det ikke er muligt at fastsætte en markedsrente.

Vægtning for forudsat renteændring

- 72) Foruden en vægtning for rentefølsomheden (modificeret varighed) skal nettopositionerne ved opgørelsen af generel risiko for gældsinstrumenter ganges med en vægt, der afhænger af den forudsatte renteændring, dvs. rentevolatiliteten. Jo større varighed gældsinstrumentet har, des lavere volatilitet forudsættes der at være på instrumentets effektive rente, jf. pkt. 73 og 74.
- 73) Positioner i gældsinstrumenter, inkl. de positioner, der er opstået efter opdelingen af derivater, opdeles i følgende tre varighedszoner:
- Zone 1: Positioner i gældsinstrumenter med en modificeret varighed på højst 1 år.
 - Zone 2: Positioner i gældsinstrumenter med en modificeret varighed på over 1 år og højst 3,6 år.
 - Zone 3: Positioner i gældsinstrumenter med en modificeret varighed på over 3,6 år.
- 74) Hver enkelt nettoposition i de tre varighedszoner ganges med en af de følgende vægte, der udtrykker den forudsatte renteændring i hver varighedszone:
- a) *Positioner i varighedszone 1:* En vægt på 12,5 pct. (svarende til en forudsat renteændring på 1 procentpoint).
 - b) *Positioner i varighedszone 2:* En vægt på 10,625 pct. (svarende til en forudsat renteændring på 0,85 procentpoint).
 - c) *Positioner i varighedszone 3:* En vægt på 8,75 pct. (svarende til en forudsat renteændring på 0,7 procentpoint).
- 75) Positioner, der er ganget med henholdsvis den modificerede varighed og vægten for den forudsatte renteændring, betegnes de varighedsvægtede positioner.

- 76) For hver varighedszone beregnes summen af de varighedsvægtede lange positioner og summen af de varighedsvægtede korte positioner.

Beregning af matchede og umatchede positioner

- 77) Ved en matchet position forstås den mindste af
- a) summen af de varighedsvægtede lange positioner i en given valuta og
 - b) summen af de varighedsvægtede korte positioner i denne valuta (medregnet uden fortegn).
- 78) En varighedsvægtet lang position og en varighedsvægtet kort position dækker i et vist omfang hinanden risikomæssigt for så vidt angår den matchede position, afhængig af hvor stor forskellen er i positionernes varighed.
- 79) Ved en varighedsvægtet umatchet position forstås forskellen mellem litra a og litra b i pkt. 77.
- 80) Den varighedsvægtede umatchede position er lang, hvis summen af de varighedsvægtede lange positioner er større end summen af de varighedsvægtede korte positioner, og kort, hvis det modsatte er tilfældet.
- 81) Matchningen sker trinvis dels inden for hver varighedszone dels parvis mellem varighedszonerne.
- 82) Der kan ikke ske matchning mellem to lange eller to korte positioner. I så tilfælde overføres begge positioner til næste trin i matchningen. Der kan endvidere ikke ske matchning mellem en kort position i en valuta og en lang position i en anden valuta. Matchningen skal således foretages særskilt for hver enkelt valuta, som virksomheden har positioner i.

Matchningens første trin

- 83) Først matches summen af de varighedsvægtede lange positioner i varighedszone 1 med summen af de varighedsvægtede korte positioner i samme varighedszone. Herved fremkommer den varighedsvægtede matchede position i varighedszone 1. Forskellen mellem summen af de lange og summen af de korte positioner udgør den umatchede position i varighedszone 1.
- 84) Derpå matches summerne i varighedszone 2 og 3 på samme måde.

Matchningens andet trin

- 85) Den eventuelle umatchede position i varighedszone 1 matches med den eventuelle umatchede position i varighedszone 2. Herved fremkommer den varighedsvægtede matchede position mellem varighedszone 1 og 2.
- 86) Hvis der efter matchningen mellem varighedszone 1 og 2 resterer en umatchet position i varighedszone 2, matches denne med den eventuelle umatchede position i varighedszone 3 på samme måde som matchningen mellem varighedszone 1 og 2. Herved fremkommer den varighedsvægtede matchede position mellem varighedszone 2 og 3.
- 87) Virksomheden kan vælge at matche positionerne i omvendt rækkefølge, dvs. at positionerne i varighedszone 2 og 3 matches først, hvorefter de resterende positioner i varighedszone 2 matches med positionerne i varighedszone 1.

Matchningens tredje trin

- 88) Hvis der efter matchningerne mellem varighedszone 1 og 2 og mellem varighedszone 2 og 3 resterer umatchede positioner i varighedszone 1 og 3, matches de sidstnævnte på samme måde som matchningen mellem varighedszone 1 og 2. Herved fremkommer den varighedsvægtede matchede position mellem varighedszone 1 og 3.

Vægtning af matchede og umatchede positioner

- 89) De varighedsvægtede matchede positioner i hver varighedszone (matchningens første trin), mellem varighedszone 1 og 2 og mellem varighedszone 2 og 3 (matchningens andet trin), mellem varighedszone 1 og 3 (matchningens tredje trin) samt de resterende umatchede varighedsvægtede positioner ganges med følgende vægte ved beregningen af den generelle risiko:
- a) Vægt 0,02: Summen af de varighedsvægtede matchede positioner i hver varighedszone.

- b) Vægt 0,4: De varighedsvægtede matchede positioner mellem varighedszone 1 og 2 og mellem varighedszone 2 og 3.
- c) Vægt 1,5: Den varighedsvægtede matchede position mellem varighedszone 1 og 3.
- d) Vægt 1,0: De varighedsvægtede umatched positioner.
- 90) For hver af de valutaer hvori virksomheden har positioner, lægges alle de vægtede beløb i pkt. 89 sammen. Summen af alle beløbene udgør de risikovægtede poster for generel risiko for gældsinstrumenter ved opgørelse af varighed.

Løbetid

- 91) Såfremt virksomheden vælger at opgøre generel risiko for gældsinstrumenter efter løbetid, skal nettopositionerne, jf. pkt. 13-30, vægtes efter løbetid og pålydende rente.
- 92) Virksomheden fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i anden eller tredje kolonne i tabel 1. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på baggrund af perioden indtil næste rentefastsættelse for andre instrumenter. Virksomheden skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med pålydende rente på 3 pct. og derover og gældsinstrumenter med en pålydende rente på under 3 pct., og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 1. Derefter multipliceres hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabellen.

Tabel 1

Zoner	Løbetidsbånd		Vægt (pct.)	Forudsat renteændring (pct)
	Pålydende rente på 3 pct. eller mere	Pålydende rente på under 3 pct.		
1	$0 \leq 1$ mdr.	$0 \leq 1$ md.	0,00	-
	$> 1 \leq 3$ mdr.	$> 1 \leq 3$ mdr.	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ mdr.	$> 3 \leq 6$ mdr.	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ mdr.	$> 6 \leq 12$ mdr.	0,70	1,00
2	$> 1 \leq 2$ år	$> 1,0 \leq 1,9$ år	1,25	0,90
	$> 2 \leq 3$ år	$> 1,9 \leq 2,8$ år	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ år	$> 2,8 \leq 3,6$ år	2,25	0,75
3	$> 4 \leq 5$ år	$> 3,6 \leq 4,3$ år	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ år	$> 4,3 \leq 5,7$ år	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ år	$> 5,7 \leq 7,3$ år	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ år	$> 7,3 \leq 9,3$ år	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ år	$> 9,3 \leq 10,6$ år	5,25	0,60
	> 20 år	$> 10,6 \leq 12,0$ år	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

- 93) Derefter adderer virksomheden de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af de førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, medens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatched position i samme løbetidsbånd. Endelige beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.
- 94) Virksomheden beregner summen af de vægtede umatched lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 1 i pkt. 92, med henblik på at beregne den vægtede umatched lange position i hver enkelt zone. Derefter foretages matchningen af de løbetidsvægtede positioner i overensstemmelse med fremgangsmåden for varighedsvægtede positioner som beskrevet i pkt. 77-88.
- 95) De vægtede matchede positioner i hver zone (matchningens første trin), mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3 (matchningens andet trin), mellem zone 1 og 3 (matchningens tredje trin) samt de

resterende unmatchede varighedsvægtede positioner ganges med følgende vægte ved beregningen af den generelle risiko:

- a) Vægt 0,1: summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.
 - b) Vægt 0,4: den vægtede matchede position i zone 1.
 - c) Vægt 0,3: den vægtede matchede position i zone 2.
 - d) Vægt 0,3: den vægtede matchede position i zone 3.
 - e) Vægt 0,4: den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3.
 - f) Vægt 1,5: den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3.
 - g) Vægt 1,0: de resterende vægtede unmatchede positioner.
- 96) For hver af de valutaer hvori virksomheden har positioner, lægges alle de vægtede beløb i pkt. 95 sammen. Summen af alle beløbene udgør de risikovægtede poster for generel risiko for gældsinstrumenter ved opgørelse efter løbetid.
- 97) Ved beregningen af vægtene for den generelle risiko, jf. pkt. 89, kan virksomheden efter orientering af Finanstilsynet erstatte positionerne i gældsinstrumenter og derivater mv. med nettobetalingsstrømmene fra positionerne, jf. pkt. 98-99. Metoden skal i så tilfælde anvendes på alle sådanne positioner i handelsbeholdningen. Efter tilladelse fra Finanstilsynet kan virksomheden dog anvende den i pkt. 98-99 anførte metode på en del af handelsbeholdningen.
- 98) Nettobetalingsstrømmene beregnes ved, at gældsinstrumenternes betalingsstrømme ud fra en interpolationsmodel fordeles på udvalgte rentefølsomhedspunkter på rentekurven med mindst ét rentefølsomhedspunkt i hvert af følgende tidsintervaller:
Fra 0	til og med 1 måned.
Fra 1 måned	til og med 3 måneder.
Fra 3 måneder	til og med 6 måneder.
Fra 6 måneder	til og med 12 måneder.
Fra 1 år	til og med 2 år.
Fra 2 år	til og med 3 år.
Fra 3 år	til og med 4 år.
Fra 4 år	til og med 5 år.
Fra 5 år	til og med 7 år.
Fra 7 år	til og med 10 år.
Fra 10 år	
Fra 15 år	til og med 20 år.
Over 20 år.	
- 99) For hvert rentefølsomhedspunkt beregnes nettobetalingsstrømmen ved at trække summen af udbetalinger fra summen af indbetalinger. Rentefølsomheden for hver nettobetalingsstrøm skal dernæst vurderes ud fra uafhængige renteændringer i rentefølsomhedspunkterne. Herefter indgår nettobetalingsstrømmen i hvert rentefølsomhedspunkt i opgørelsen i henhold til pkt. 89. Positive nettobetalingsstrømme indgår som lange positioner, og negative nettobetalingsstrømme indgår som korte positioner. Følsomheden målt ved renterisikoen for de resulterende nettobetalingsstrømme skal være den samme som for de underliggende betalingsstrømme. Der skal foretages separate beregninger for hver enkelt valuta, som virksomheden har positioner i, inkl. danske kroner. Modellen skal kunne dokumenteres overfor Finanstilsynet.
- 100) En virksomhed, der vælger at beregne de varighedsvægtede positioner i gældsinstrumenter efter principperne i pkt. 98 og 99, kan ikke uden Finanstilsynets godkendelse senere ophøre med at anvende disse principper.
- 101) En virksomhed, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i overensstemmelse med pkt. 98 og 99, kan efter Finanstilsynets tilladelse anvende følsomhedsmodeller til at beregne positionerne og skal anvende følsomhedsmodellerne for obligationer, der amortiseres

i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Disse modeller skal resultere i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i pkt. 98 viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i opgørelsen i henhold til pkt. 89 eller 95.

- 102) En virksomhed, som ikke anvender modellerne i pkt. 101, kan i stedet for med Finansstilsynets samtykke behandle positioner i derivater som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:
- a) positionerne har samme værdi og er angivet i samme valuta,
 - b) referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller pålydende rente (for positioner med fast rente) svarer til hinanden, og
 - c) den førstkommende renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden er underkastet følgende begrænsninger:
 - i mindre end en måned fremme: samme dag,
 - ii mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage, og
 - iii mere end et år fremme: inden for tredive dage.

Positionsrisiko for aktier

- 103) Positionsrisiko for aktier indgår i de risikovægtede poster med summen af risikovægtede poster for specifik risiko for aktier, jf. pkt. 121, og risikovægtede poster for generel risiko for aktier, jf. pkt. 122.

Positioner, der er omfattet

- 104) Opgørelsen af positionsrisiko for aktier omfatter følgende:
- a) Positioner i aktier og andre kapitalandele, jf. § 5, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - b) Positioner i aktier og aktieindeks, der opstår ved opdelingen af derivater baseret på aktier og aktieindeks.

Opgørelse af nettopositioner

- 105) De enkelte aktier indgår med deres nettopositioner, jf. pkt. 7, opgjort til markedsværdi efter dispositionsprincippet.
- 106) Ved opgørelsen medtages spot- og terminsforretninger samt de korte og lange aktiepositioner, der opstår efter opdelingen af afledte instrumenter baseret på aktier, jf. pkt. 109-120.
- 107) Ved beregningen af nettopositioner i aktier må der ikke foretages en nettoopgørelse mellem forskellige aktieklasser, mellem aktier noteret på forskellige fondsbørser eller mellem konvertible værdipapirer m.v. og de værdipapirer, som de kan konverteres til.
- 108) Nettopositioner i fremmed valuta omregnes til danske kroner pr. opgørelsesdagen inden beregningen af den specifikke og den generelle risiko.
- 109) Købte og solgte optioner og futures på enkeltaktier, terminsforpligtelser til køb eller salg af aktier og andre derivater med tilsvarende karakteristika opdeles i lange og korte positioner, jf. pkt. 110-115.
- 110) En købt future på en enkeltaktie opdeles i en lang position i den underliggende aktie og en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet for futuren. Den korte position indgår i beregningerne i henhold til pkt. 42-100. En solgt future på en enkeltaktie opdeles tilsvarende i en kort position i den underliggende aktie og en lang position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet for futuren. Den lange position indgår i beregningerne i henhold til pkt. 42-100.

- 111) Et terminskøb af en aktie opdeles i en lang position i selve aktien og en kort position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet for aktien. Den korte position medtages ved beregningerne i henhold til pkt. 42-100. Et terminssalg af en aktie opdeles tilsvarende i en kort position i aktien og en lang position i et gældsinstrument, der forfalder på leveringstidspunktet for aktien. Den lange position medtages ved beregningerne i henhold til pkt. 42-100.
- 112) Genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler samt lån og udlån af aktier behandles efter de samme principper som er angivet i pkt. 21 og 22.
- 113) En swap, i henhold til hvilken virksomheden betaler fast eller variabel rente og modtager et afkast, der afhænger af udviklingen i prisen på en aktie eller et aktieindeks, opdeles i en kort position i et gældsinstrument og en lang position i den underliggende aktie eller aktieindeks. Den korte position skal have en løbetid, der er lig med swap'ens løbetid (ved fast rente) henholdsvis perioden indtil næste rentefastsættelse (ved variabel rente). En swap, i henhold til hvilken virksomheden modtager fast eller variabel rente og betaler en ydelse, der afhænger af udviklingen i prisen på en aktie eller et aktieindeks, opdeles i en lang position i et gældsinstrument og en kort position i den underliggende aktie eller aktieindeks. Den lange position skal have en løbetid, der er lig med swap'ens løbetid (ved fast rente) henholdsvis perioden indtil næste rentefastsættelse (ved variabel rente).
- 114) Optioner baseret på aktier og aktieindeks opdeles i to positioner på samme måde som futures, jf. pkt. 110, idet begge positioner desuden ganges med optionens delta, opgjort i overensstemmelse med pkt. 9 og 10.
- 115) Warrants, herunder warrants der udstedes af en anden end emittenten af det underliggende værdipapir (covered warrants), behandles på samme måde som optioner.
- 116) Ved uafviklede spotkøb medtages positionerne som lange positioner i de pågældende aktier, og ved uafviklede spotsalg medtages positionerne som korte positioner i de pågældende aktier.
- 117) Positioner i futures på et aktieindeks kan af virksomheden valgfrit behandles som futurepositioner i hver af enkeltaktierne omfattet af indekset eller som futurepositioner i selve indekset.
- 118) Hvis de i pkt. 117 nævnte futures behandles som futurepositioner i hver af de omfattede aktier, indgår disse hver for sig med den vægt, hvormed de indgår i indekset, ganget med future-positionen i det samlede indeks. Positionerne behandles i øvrigt som futurepositioner i de omfattede aktier.
- 119) Hvis de i pkt. 117 nævnte futures behandles som futurepositioner i selve indekset, indgår positionerne under følgende forudsætninger i beregningerne af den generelle risiko i pkt. 122, men ikke i beregningerne af den specifikke risiko i pkt. 121:
- a) Aktierne i indekset er likvide.
 - b) Antallet af aktier i indekset er mindst 18.
 - c) Aktierne i indekset repræsenterer mindst 3 hovedbrancher.
 - d) Sammensætningen af indekset justeres med jævne mellemrum med henblik på, at indekset holdes likvidt og diversificeret.
- 120) I alle andre tilfælde end de i pkt. 119 nævnte indgår futurepositionerne i indekset i beregningerne af såvel den generelle som den specifikke risiko.

Specifik risiko for aktier

- 121) Den samlede bruttoposition i aktier beregnes som summen af lange nettopositioner plus den numeriske sum af korte nettopositioner. Til dækning af den specifikke risiko indgår den samlede bruttoposition i de risikovægtede poster med en vægt på 50 pct.

Generel risiko for aktier

- 122) Opgørelsen af den samlede nettoposition i aktier indeholder følgende trin:
- a) For hver valuta – inkl. danske kroner – hvori virksomheden har aktiepositioner, opgøres forskellen mellem summen af lange nettopositioner og summen af korte nettopositioner.
 - b) De numeriske værdier af de opgjorte forskelle lægges sammen.

- c) Til dækning af den generelle risiko indgår den opgjorte sum i de risikovægtede poster med en vægt på 100 pct.

Positioner i kollektive investeringsordninger

- 123) De risikovægtede poster for positioner i kollektive investeringsordninger i handelsbeholdningen skal opgøres i overensstemmelse med metoderne i pkt. 124-131.
- 124) Medmindre virksomheden benytter de metoder, der er beskrevet i pkt. 128-131, indgår positioner i kollektive investeringsordninger i de risikovægtede poster med en samlet vægt for specifik og generel risiko på 400 pct. Positionerne kan dog ikke indgå med en vægt, der overstiger 500 pct., for summen af specifik risiko, generel risiko og valutakursrisiko, jf. bilag 14, pkt. 10-17.
- 125) For positioner i kollektive investeringsordninger, som opfylder kriterierne i pkt. 127, kan virksomheden opgøre de risikovægtede poster efter metoderne i pkt. 128-131.
- 126) Medmindre det fremgår eksplicit i pkt. 127-131 kan der ikke foretages nettoopgørelser mellem positioner i kollektive investeringsordninger og andre positioner, som virksomheden har.

Generelle krav for kollektive investeringsordninger

- 127) Der er følgende generelle krav for at anvende metoderne i pkt. 128-131:
- a) Den kollektive investeringsordnings prospekt eller tilsvarende dokument skal indeholde følgende:
 - i De aktivkategorier, som ordningen må investere i.
 - ii De relative investeringsgrænser og metoderne til at opgøre dem, hvis der gælder investeringsgrænser.
 - iii Det højeste gearingsniveau, hvis der tillades gearing.
 - iv En politik til begrænsning af modpartsrisiko fra finansielle derivater, der handles OTC, og transaktioner af repo-typen, hvis investeringer i disse er tilladt.
 - b) Der skal aflægges beretning om den kollektive investeringsordnings virksomhed i halvårsrapporter og årsrapporter, således at det er muligt at vurdere aktiver og passiver, indtægter og drift i regnskabsperioden.
 - c) Den kollektive investeringsordnings andele skal hver dag på indehaverens forlangende kunne indløses kontant af ordningens aktiver.
 - d) Den kollektive investeringsordnings investeringer skal holdes adskilt fra aktiver, der tilhører administratoren af ordningen.
 - e) Virksomheden skal foretage en fyldestgørende risikovurdering af den kollektive investeringsordning.

Specifikke metoder for kollektive investeringsordninger

- 128) Hvis virksomheden på daglig basis har kendskab til den kollektive investeringsordnings underliggende investeringer, kan virksomheden anvende disse underliggende investeringer med henblik på at opgøre de risikovægtede poster for specifik og generel risiko i overensstemmelse med dette bilag. Nettoopgørelse i overensstemmelse med pkt. 7 er tilladt mellem positioner i den kollektive investeringsordnings underliggende investeringer og virksomhedens øvrige positioner, hvis virksomheden har en tilstrækkelig mængde andele til at foretage indløsning eller for en exchangefond at modtage de underliggende investeringer.
- 129) Hvis den kollektive investeringsordnings investeringer kopierer et indeks eller en kurv af værdipapirer, kan virksomheden behandle positioner i ordningen, som om virksomheden havde positioner i de værdipapirer, som indgår i indekset eller kurven. Dette forudsætter dog, at følgende er opfyldt:
- a) Den kollektive investeringsordnings formål ifølge vedtægterne er at kopiere sammensætningen og resultaterne af et eksternt indeks eller en kurv af aktier eller gældsinstrumenter.

- b) Korrelationskoefficienten mellem de daglige priser på den kollektive investeringsordning og de daglige priser på indekset eller kurven af værdipapirer skal over en periode på mindst 6 måneder mindst udgøre 0,9.
- 130) Hvis virksomheden ikke på daglig basis har kendskab til den kollektive investeringsordnings underliggende investeringer, kan virksomheden opgøre de risikovægtede poster for specifik og generel risiko i overensstemmelse med metoderne i dette bilag, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Virksomheden skal forudsætte, at den kollektive investeringsordning har investeret så meget, den har mulighed for i henhold til sine vedtægter og andre relevante bestemmelser, i de aktivkategorier, som giver de højeste risikovægtede poster for summen af specifik og generel risiko. Virksomheden skal dernæst forudsætte, at ordningen har investeret så meget som muligt i øvrige aktivkategorier, og det skal løbende forudsættes, at der er investeret i den resterende aktivkategori, hvor summen af de risikovægtede poster for specifik og generel risiko er størst. Virksomheden skal forudsætte, at de således beregnede positioner er positioner, som virksomheden direkte har.
 - b) Virksomheden skal ved sin beregning af risikovægtede poster for specifik og generel risiko tage højde for den højeste indirekte risiko, som den kan få, ved at den kollektive investeringsordning gearer sin risiko. Dette skal ske ved forholdsmæssigt at forøge positionen i den kollektive investeringsordning svarende til de største positioner, denne kan have i de underliggende investeringsaktiver i henhold til sine vedtægter og andre relevante bestemmelser.
 - c) Hvis summen af de risikovægtede poster for specifik og generel risiko opgjort i overensstemmelse med dette pkt. overstiger kravet i pkt. 124, er det kravet i pkt. 124, der gælder.
- 131) Virksomheden kan basere sig på en beregning og rapportering fra tredjemand vedrørende de risikovægtede poster for specifik og generel risiko for positioner i kollektive investeringsordninger. Dette skal ske i overensstemmelse med metoderne i pkt. 128-130, og virksomheden skal på passende vis sikre sig, at rapporteringen er korrekt.

Bilag 13**Råvarerisiko****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder, jf. § 38, bestemmelser om standardmetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for positioner i råvarederivater.
- 2) Både poster i og uden for handelsbeholdningen er omfattet af bilaget.
- 3) Bilagets bestemmelser omfatter ikke positioner, hvor virksomheden har tilladelse til at anvende interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller), jf. §§ 40 og 41.

Opgørelse af råvarerisiko

- 4) Positioner i råvarederivater, indgår i de risikovægtede poster med summen af de vægtede beløb, jf. pkt. 11 og 12, opgjort for hver enkelt råvare.
- 5) Spotpriser for de enkelte råvarer opgøres i danske kroner på opgørelsestidspunktet.
- 6) Ved opgørelsen medtages korte og lange råvarepositioner, der opstår efter opdelingen af råvarederivater, jf. pkt. 9.
- 7) Ved beregning af nettopositioner i råvarer må der kun foretages en nettoopgørelse mellem positioner i identiske råvarer.
- 8) Positioner i guldbaserede derivater indgår ikke i opgørelsen af råvarerisiko, men i opgørelsen af virksomhedens valutaposition, jf. bilag 14.
- 9) Købte og solgte optioner og futures på råvarer og andre derivater med tilsvarende karakteristika opdeles i lange og korte positioner efter de samme principper, som er angivet i bilag 12, pkt. 18 og 23.
- 10) Positioner i råvarederivater, der er identiske med hensyn til råvare, positionsstørrelse, udløbstidspunkt og instrument, men er henholdsvis korte og lange positioner, vægtes med nul.

Den samlede nettoposition i hver råvare

- 11) For hver enkelt råvare opgøres en nettoposition pr. udløbstidspunkt og pr. instrument. Summen af de således opgjorte lange nettopositioner minus den numeriske sum af de således opgjorte korte nettopositioner i en råvare er den samlede nettoposition i råvaren. Den samlede nettoposition i hver råvare vægtes med 187,5 pct.

Den samlede bruttoposition i hver råvare

- 12) Summen af lange nettopositioner pr. udløbstidspunkt og pr. instrument plus den numeriske sum af korte nettopositioner pr. udløbstidspunkt og pr. instrument i en råvare er den samlede bruttoposition i råvaren. Den samlede bruttoposition i hver råvare vægtes med 37,5 pct.

Bilag 14**Valutakursrisiko****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder, jf. § 39, bestemmelser om standardmetoden for opgørelse af de risikovægtede poster for positioner i fremmed valuta og guld.
- 2) Både poster i og uden for handelsbeholdningen er omfattet af bilaget.
- 3) Bilagets bestemmelser omfatter ikke positioner, hvor virksomheden har tilladelse til at anvende interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller), jf. §§ 40 og 41.

Opgørelse af valutakursrisiko

- 4) I opgørelsen i henhold til dette bilag medtages positionerne i pkt. 5-18. Positionerne opgøres som angivet i pkt. 19-27. De risikovægtede poster for positioner i fremmed valuta og guld opgøres som indikator 1 i henhold til metoden i pkt. 28 og 29.

Valutapositioner omfattet af opgørelsen***Valutaer m.v., der er omfattet af opgørelsen***

- 5) Opgørelsen omfatter alle fremmede valutaer.
- 6) Positioner i guldbaserede derivater indgår i opgørelsen af virksomhedens valutaposition og beregnes og vægtes ligeledes i henhold til den metode, der er angivet i dette bilag. Guld opfattes dermed i dette bilag som en valuta.

Positioner omfattet af opgørelsen

- 7) Ved opgørelsen af positionen i den enkelte valuta medtages mellemværender i den pågældende valuta, hvor virksomheden selv bærer valutakursrisikoen. Dette gælder både poster i og uden for handelsbeholdningen. Følgende positioner medregnes:
 - a) Nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter eksklusiv egenkapitalen, inklusiv påløbne men endnu ikke forfaldne renter samt uafviklede spotforretninger, i den pågældende valuta).
 - b) Nettotermispositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales, i henhold til valutaterminsforretninger, valutafutures og den for valutaswaps underliggende hovedstol, og som ikke indgår i spotpositionen).
 - c) Uigenkaldelige garantier og lignende instrumenter, der med sikkerhed vil blive effektive.
 - d) Nettodeltaværdien af den samlede mængde af valutaoptioner opgjort i overensstemmelse med principperne i bilag 12, pkt. 9 og 10.
 - e) Markedsværdien af optioner, der er indgået i fremmed valuta, men som ikke er valutaoptioner, og markedsværdien af visse andre finansielle instrumenter, jf. pkt. 23, litra i.
- 8) Ved mellemværender i fremmed valuta forstås også kronemellemværender, hvis værdi reguleres i forhold til kursen på fremmed valuta.
- 9) Alle mellemværender opgøres efter fradrag af nedskrivninger.

Positioner i kollektive investeringsordninger

- 10) Ved opgørelsen i henhold til pkt. 7 indgår andele i kollektive investeringsordninger efter principperne i pkt. 11-17.
- 11) Kender virksomheden den kollektive investeringsordnings valutapositioner på opgørelsestidspunktet, skal der i opgørelsen i henhold til pkt. 7 indgå den andel af disse positioner, som svarer til virksomhedens andel af den samlede investeringsordning. Virksomheden kan basere sig på en rapportering fra tredjemand om ordningens valutapositioner, hvis den på passende vis har sikret sig, at rapporteringen er korrekt.

- 12) Kender virksomheden ikke den kollektive investeringsordnings valutapositioner på opgørelsestidspunktet, skal den ved opgørelsen af de risikovægtede poster for valutakursrisiko forudsætte, at den kollektive investeringsordning har investeret så meget i fremmed valuta, som ordningen har mulighed for i henhold til sine vedtægter og andre relevante bestemmelser. Virksomheden skal i forbindelse hermed tage højde for den højeste indirekte risiko, virksomheden kan få ved, at den kollektive investeringsordning foretager gearede investeringer i fremmed valuta. Dette skal ske ved forholdsmæssigt at forøge positionen i den kollektive investeringsordning svarende til de største positioner, denne kan have i de underliggende investeringsaktiver i henhold til sine vedtægter og andre relevante bestemmelser.
- 13) Ved opgørelse i henhold til pkt. 12 skal den forudsatte indirekte valutaposition via den kollektive investeringsordning behandles som en særskilt valuta.
- 14) Har virksomheden kendskab til, at den kollektive investeringsordning på opgørelsestidspunktet har en lang nettoposition i valuta, skal den særskilte valuta, jf. pkt. 13, lægges sammen med positionerne i de valutaer, hvori virksomheden har en lang nettoposition, jf. pkt. 29, litra a.
- 15) Har virksomheden kendskab til, at den kollektive investeringsordning på opgørelsestidspunktet har en kort nettoposition i valuta, skal den numeriske værdi af den særskilte valuta, jf. pkt. 13, lægges sammen med de numeriske værdier af positionerne i de valutaer, hvori virksomheden har en kort nettoposition, jf. pkt. 29, litra b.
- 16) Har virksomheden ikke kendskab til, om den kollektive investeringsordning på opgørelsestidspunktet har en lang eller en kort nettoposition i valuta, skal der både ske en sammenlægning i overensstemmelse med pkt. 14 og en sammenlægning i overensstemmelse med pkt. 15.
- 17) I opgørelserne i henhold til pkt. 12-16 må der ikke foretages nettoopgørelser mellem indirekte valutapositioner via den kollektive investeringsordning og virksomhedens øvrige valutapositioner.

Ikke-omfattede positioner

- 18) Følgende valutamellemværender medtages ikke:
 - a) Valutamellemværender i forbindelse med puljeordninger, hvor hele det positive afkast tilfalder kunderne, og hele det negative afkast bæres af kunderne.
 - b) Garantidebitorer og afgivne garantier, bortset fra garantier, der med sikkerhed bliver effektive.
 - c) Fremtidige, kendte, ikke-finansielle resultatposter, f.eks. lønninger, gebyrindtægter og husleje.
 - d) Derivater med et eller flere udenlandske finansielle instrumenter som underliggende aktiv(er), hvor hovedstolen og afkastet er fastsat i danske kroner.

Opgørelse af positioner

Opgørelse af åbne nettopositioner i de enkelte valutaer

- 19) Den åbne nettoposition i en valuta beregnes som forskellen mellem summen af de lange positioner og den numeriske sum af de korte positioner i den pågældende valuta opgjort i henhold til pkt. 7-17.
- 20) Nettopositionen i hver enkelt valuta omregnes til danske kroner til markedsspotkursen på opgørelsestidspunktet.

Værdiansættelse af mellemværender

- 21) Ved værdiansættelse af mellemværender i fremmed valuta skal virksomheden anvende nutidsværdien, jf. pkt. 23.
- 22) For visse mellemværender er der mulighed for en alternativ opgørelse, jf. pkt. 24-27.

Værdiansættelse ved anvendelse af nutidsværdi

- 23) En nutidsværdiopgørelse indebærer, at alle fremtidige betalinger tilbagediskonteres til opgørelsestidspunktet med markedsrenten for den pågældende valuta og løbetid. Kendes markedsrenten ikke, kan virksomheden anvende en skønnet værdi for markedsrenten. Konsekvenserne af anvendelse af nutidsværdi er følgende:

- a) Beholdninger af noterede værdipapirer optages til kursværdi med tillæg/fradrag for eventuelle tilgodehavende/skyldige renter (optjente renter pr. opgørelsestidspunktet). Unoterede værdipapirer optages i overensstemmelse med værdiansættelsesreglerne for kvartals- og årsrapporter. Tilgodehavende og skyldige renter medtages i opgørelsen.
- b) Fast forrentede udlån, indlån, korrespondentmellemværender og efterstillede kapitalindskud optages til nutidsværdi, beregnet ved tilbagediskontering af fremtidige betalinger med markedsrenten.
- c) Variabelt forrentede udlån, indlån, korrespondentmellemværender og efterstillede kapitalindskud optages i overensstemmelse med værdiansættelsesreglerne for kvartals- og årsrapporter. Tilgodehavende og skyldige renter medtages i opgørelsen.
- d) Valutaterminsforretninger og valutaspotforretninger i en fremmed valuta mod danske kroner indgår med det handlede beløb tilbagediskonteret fra det aftalte afviklingstidspunkt til opgørelsestidspunktet med den relevante markedsrente for den pågældende fremmede valuta. For valutaterminsforretninger og valutaspotforretninger i en fremmed valuta mod en anden fremmed valuta skal opgørelsen foretages for hver af de to valutaer.
- e) Valutafutures baseret på en fremmed valuta mod danske kroner indgår med det underliggende beløb (kontraktens hovedstol) tilbagediskonteret fra aftaletidspunktet (exercise date) til opgørelsestidspunktet med markedsrenten for den fremmede valuta. For valutafutures i en fremmed valuta mod en anden fremmed valuta skal opgørelsen foretages for hver af de to valutaer.
- f) Valutaoptioner baseret på en fremmed valuta mod danske kroner indgår med optionens spot-delta multipliceret med det underliggende beløb (kontraktens hovedstol). For valutaoptioner i en fremmed valuta mod en anden fremmed valuta skal opgørelsen foretages for hver af de to valutaer.
- g) Betalingerne i den fremmede valuta i valutaswaps, der indebærer faktiske eller beregningsmæssige betalinger i danske kroner og i en fremmed valuta, tilbagediskonteres med markedsrenten for den pågældende valuta. For valutaswaps, der indebærer faktiske eller beregningsmæssige betalinger i flere fremmede valutaer, skal opgørelsen foretages for hver af de fremmede valutaer.
- h) Nettobetalingerne i renteswaps (betalinger i samme fremmed valuta) tilbagediskonteres med markedsrenten for den fremmede valuta.
- i) Terminsforretninger, futures og optioner, der er baseret på værdipapirer eller råvarer i fremmed valuta, samt FRA'er i fremmed valuta og lignende instrumenter medtages med instrumentets markedsværdi.
- j) Materielle og immaterielle aktiver samt øvrige aktiver og passiver, der ikke fremgår af litra a-i, og som er bogført i fremmed valuta, medtages i overensstemmelse med værdiansættelsesreglerne for kvartals- og årsrapporter.

Alternativ værdiansættelsesmetode

- 24) Ved opgørelsen af positionen i den enkelte valuta er der for nedennævnte mellemværender mulighed for at anvende følgende alternativer til værdiansættelsesmetoden i pkt. 23:
 - a) Fast forrentede udlån, indlån, korrespondentmellemværender og efterstillede kapitalindskud kan medtages i overensstemmelse med værdiansættelsesreglerne for kvartals- og årsrapporter. Virksomheden kan undlade at medtage tilgodehavende og skyldige renter.
 - b) For værdipapirbeholdninger, valutaterminsforretninger, valutaspotforretninger, valutafutures, valutaoptioner og valutaswaps kan beregningen af nutidsværdi baseret på markedsrenten på opgørelsestidspunktet erstattes af nutidsværdien baseret på en historisk markedsrente. Dette forudsætter, at mellemværendet er dækket af et andet mellemværende, der har samme nutidsværdi ved den pågældende historiske rente, og at det pågældende andet mellemværende også medtages til nutidsværdien ved den historiske rente. Endvidere kan virksomheden undlade at medtage tilgodehavende og skyldige renter.
- 25) Virksomheden skal i videst mulig udstrækning anvende nutidsværdiprincippet for de pågældende mellemværender.

- 26) Mellemværender, der ikke er omfattet af pkt. 24, skal altid medtages med nutidsværdien, jf. pkt. 23.
- 27) Mellemværender, der bruges til at afdække hinanden, skal medtages efter ens principper.

Opgørelse af den samlede valutaposition

- 28) Indikator 1 skal indgå i de risikovægtede poster, hvis virksomheden har positioner i fremmed valuta, eller hvis virksomheden har positioner i guldbaserede derivater, som, opgjort efter reglerne i pkt. 29, overstiger 2 pct. af virksomhedens basiskapital.
- 29) Virksomhedens valutaposition opgøres som indikator 1.
- Indikator 1 beregnes på grundlag af positionerne i samtlige valutaer, som virksomheden har positioner i, efter følgende retningslinjer:
- a) Positionerne i de valutaer, hvori virksomheden har en lang nettoposition, sammenlægges (herunder medtages en eventuel lang nettoposition i guld). Ved en lang nettoposition forstås en nettoposition, der giver virksomheden en gevinst ved en stigning i kursen på den pågældende valuta.
 - b) De numeriske værdier af positionerne i de valutaer, hvori virksomheden har en kort nettoposition, sammenlægges (herunder medtages en eventuel kort nettoposition i guld). Ved en kort nettoposition forstås en nettoposition, der giver virksomheden et tab ved en stigning i kursen på den pågældende valuta.

Indikator 1 er lig med det største af de to fremkomne tal, og indikator 1 skal indgå i de risikovægtede poster med en vægt på 100 pct.

Bilag 15**Interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om opgørelse af de risikovægtede poster for markedsrisiko ved anvendelse af interne modeller, jf. § 40.
- 2) De interne modeller, der kan søges om tilladelse til at anvende, skal være Value-at-Risk modeller (VaR-modeller), der på baggrund af statistiske forudsætninger angiver det beløb (VaR-tallet), virksomheden med en given sandsynlighed maksimalt vil tabe inden for en nærmere angivet periode. Som følge af pkt. 6 skal VaR-tallet for de modeller, der ansøges om, angive det beløb, virksomheden med 99 pct. sandsynlighed maksimalt vil tabe inden for de næste 10 dage.
- 3) Bilag 22 indeholder en beskrivelse af kravene til ansøgninger om at anvende interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller).

Kvalitative krav

- 4) Virksomhedens interne modeller kan kun anvendes til beregning af markedsrisici, hvis virksomhedens interne risikostyring og kontroller er fyldestgørende og gennemføres på betryggende vis. Dette indebærer bl.a., at følgende kvalitative krav skal være opfyldt:
 - a) Modellerne skal være tæt integreret i virksomhedens daglige risikostyring og skal danne grundlag for rapportering af risici til virksomhedens bestyrelse og direktion.
 - b) Virksomheden skal have en risikokontrollfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til virksomhedens direktion. Risikokontrollfunktionen skal have til opgave at udforme, opdatere og gennemføre virksomhedens risikostyringssystemer, herunder interne modeller. Funktionen skal dagligt udarbejde og analysere rapportering vedrørende modellernes resultater, herunder udarbejde rapportering vedrørende overholdelse af limits fastsat i instrukser m.v. Risikokontrollfunktionen skal også varetage den indledende og løbende validering af de interne modeller.
 - c) Virksomhedens bestyrelse og direktion skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrollfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere virksomhedens positioner og risici.
 - d) Virksomheden skal råde over et tilstrækkelig stort antal kvalificerede medarbejdere i handels-, kontrol- og back-office-funktioner samt i intern revision.
 - e) Virksomheden skal have fastlagt kontrolprocedurer, der sikrer, at virksomhedens skriftlige instrukser og forretningsgange vedrørende anvendelse af modellerne efterleves og overvåges.
 - f) Virksomheden skal have tilstrækkelig dokumentation for, at modellerne historisk har beregnet virksomhedens risici med rimelig nøjagtighed.
 - g) Virksomheden skal hyppigt gennemføre omfattende stresstests, og resultaterne deraf skal gennemgås af direktionen. Resultaterne af udførte stresstests skal afspejles i instrukser og limits, der fastsættes af bestyrelsen og direktionen. Virksomhedens stresstests skal specielt omfatte forhold som illikviditet under pressede markedsforhold, koncentrationsrisiko, markeder hvor der ikke kan handles, risikoen ved uforudsete begivenheder (event risks) og risikoen ved pludselig misligholdelse, ikke-lineære produkter, positioner der er "deep out-of-the-money", positioner med bud/udbud-spænd og andre risici, som ikke i tilstrækkeligt omfang indgår i de interne modeller. De stød, som modellerne udsættes for, skal tage højde for porteføljernes sammensætning og den tid, det vil kunne tage at risikoafdække eller styre risici under alvorlige markedsforhold. Virksomheden skal anvende hypotetiske porteføljer for at sikre, at modellerne er i stand til at tage højde for særlige strukturelle forhold, der måtte opstå, som eksempelvis basisrisici og koncentrationsrisici.

Virksomhedens stresstests skal ikke omfatte risikotyper, som virksomheden ikke eller kun i uvæsentligt omfang er eksponeret overfor.

- h) Intern revision skal foretage uafhængige gennemgange af modellerne, herunder anvendelsen af disse i handels- og kontrolfunktioner.
- i) Virksomheden skal mindst én gang årligt foretage en gennemgang af modellerne og risikostyringen som helhed, hvilket som minimum indebærer en undersøgelse af følgende:
 - i) Hvorvidt dokumentationen af modellerne, risikostyringen samt risikokontrolfunktionens organisering og opgaver er fyldestgørende.
 - ii) Hvorledes markedsrisici beregnet ved modellerne er integreret i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen er fyldestgørende.
 - iii) Virksomhedens interne procedurer for godkendelse af risikoberegnings- og værdiansættelsesmetoder samt systemer hertil, der anvendes af handels- og back-office-funktioner.
 - iv) De markedsrisici, der er omfattet af risikoberegningsmetoderne, og valideringen af eventuelle større ændringer i risikoberegningsmetoderne.
 - v) Hvorvidt opgørelsen af virksomhedens positioner er korrekt og fuldstændig, hvorvidt anvendte volatiliteter og korrelationer er nøjagtige, samt hvorvidt opgørelsen og beregningen af risikoføl-somheder er nøjagtige.
 - vi) Den kontrolproces, som virksomheden anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges i modellerne, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskil-der er uafhængige.
 - vii) Virksomhedens procedurer for udarbejdelse af backtests, som gennemføres med henblik på at vurdere de interne modellers nøjagtighed.
- 5) Virksomheden skal have procedurer til at sikre, at dens interne modeller i tilstrækkeligt omfang er valideret af personer med tilstrækkelige kvalifikationer, der er uafhængige af modellernes udviklings-proces, for derved at sikre, at modellerne er velfungerende samt tager tilstrækkelig højde for alle væ-sentlige risici. Denne validering skal foretages i forbindelse med modellens udvikling, og når der foretages væsentlige modelændringer. Validering skal endvidere foretages regelmæssigt, men især i forbindelse med væsentlige strukturelle markedsændringer eller ændringer i porteføljesammensætning-en, der kan betyde, at modellerne ikke længere er dækkende. I takt med udviklingen af metoder, tek-nikker og markedspraksis skal virksomheden sikre sig, at de interne modeller er i overensstemmelse hermed. Validering af modellerne skal foruden backtests som et minimum inddrage følgende:
 - a) Virksomheden skal foretage tests, der viser, at de forudsætninger, som de interne modeller baseres på, er passende og hverken under- eller overvurderer risici.
 - b) Virksomheden skal ud over de i pkt. 21 og 22 specificerede back-tests foretage egne modelvalide-ringstests med hensyn til de risici og strukturer, der kendetegner porteføljerne.

Kvantitative krav

- 6) Virksomhedens interne modeller skal som minimum anvende følgende kvantitative kriterier ved be-regning af markedsrisici:
 - a) Beregning af virksomhedens potentielle risiko (VaR-tallet) på mindst daglig basis.
 - b) Ensidedt 99 pct. konfidensinterval.
 - c) Ihændehaverperiode svarende til 10 dage.
 - d) Effektiv observationsperiode på mindst et år, medmindre en kortere observationsperiode er beret-tiget som følge af en betydelig forøgelse af prisvolatiliteten.
 - e) Mindst kvartalsvis ajourføring af korrelationer, volatiliteter m.v.

Backtests

- 7) Virksomheden skal kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af modellerne ved at gennemføre backtests. Backtests udføres ved, at den daglige potentielle risiko for tab (VaR-tallet), der beregnes ved hjælp af virksomhedens interne modeller for porteføljernes daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag. Virksomheden skal kunne udføre backtests på grundlag af både faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien.
- 8) Backtests på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi, og under antagelse af uændrede positioner, med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag, dvs. der ses bort fra de handler, som indgås den efterfølgende dag. Backtests på grundlag af faktiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi med slutværdien på virksomhedens portefølje den efterfølgende dag, dvs. der tages højde for handler, som indgås den efterfølgende dag, men idet der ses bort fra indtægter i form af gebyrer, provisioner og nettorenteindtægter.
- 9) Virksomheden skal træffe passende foranstaltninger med henblik på at forbedre sine backtests, hvis disse må anses for at være mangelfulde.

Risikofaktorer

- 10) Virksomhedens interne modeller skal tage højde for et tilstrækkeligt stort antal risikofaktorer afhængigt af virksomhedens aktivitetsniveau på de respektive markeder, herunder væsentlige risici vedrørende optioner og optionslignende positioner. Specielt skal følgende risikofaktorer indgå:
 - a) For renterisici skal den interne model anvende en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, hvori virksomheden har rentefølsomme balanceførte og ikke-balanceførte positioner. Virksomheden skal estimere afkastkurverne ved anvendelse af generelt accepterede fremgangsmåder. For betydelige renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at opfange forskelle i volatiliteter langs rentekurven. Den interne model skal tillige opfange risikoen for, at korrelationen imellem forskellige afkastkurver ikke er fuldstændig.
 - b) For valutakursrisici skal den interne model anvende risikofaktorer, der svarer til de enkelte fremmede valutaer (guld medregnet), virksomheden har positioner i. For kollektive investeringsordninger skal der tages højde for den kollektive investeringsordnings faktiske valutaposition. Virksomheden kan basere sig på eksterne opgørelser af den kollektive investeringsordnings valutaposition, såfremt den har sikret, at opgørelsen er korrekt. Har virksomheden ikke kendskab til valutapositionen i den kollektive investeringsordning, skal denne position ikke medtages, men behandles i overensstemmelse med i bilag 14, pkt. 10.
 - c) For aktiekursrisici skal den interne model anvende mindst én særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor virksomheden har væsentlige positioner.
 - d) For råvarerisici skal den interne model anvende mindst én særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori virksomheden har væsentlige positioner. Den interne model skal tillige tage højde for risikoen ved ikke-fuldstændigt forbundne bevægelser mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer og risikoen for ændringer i terminspriserne som følge af, at løbetiderne ikke er sammenfaldende. Den skal også tage højde for markedskaraktistika, herunder især leveringstidspunkter og dealernes mulighed for at lukke positioner.
- 11) Virksomheden skal sikre, at effekten af risici, der ikke omfattes af modellen, kan medregnes ved vurderingen af basiskapitalen, jf. § 124, stk. 1, og § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

- 12) Finanstilsynet kan give virksomheden tilladelse til at anvende empiriske korrelationer inden for risikokategorierne og på tværs af risikokategorierne, hvis virksomhedens systemer til beregning og vurdering af korrelationer er velfungerende og gennemføres på betryggende vis.

Beregning af specifik risiko

- 13) Finanstilsynet kan i overensstemmelse med § 40, stk. 4, give virksomheden tilladelse til at anvende interne modeller til beregning af specifik risiko for aktier og gældsinstrumenter. Modellerne skal udover de øvrige krav i dette bilag opfylde følgende:
- a) Forklare porteføljens historiske prisudsving.
 - b) Tage højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen.
 - c) Være robust over for ugunstige ændringer i forudsætninger.
 - d) Valideres gennem back-tests, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Gennemføres back-tests på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsistent vis.
 - e) Tage højde for navnerelateret basisrisiko. Dette vil sige, at virksomheden skal vise, at modellerne er følsomme over for forskelle mellem ensartede men ikke identiske positioner.
 - f) Tage højde for risikoen ved uforudsete begivenheder (event risk).
- 14) Virksomheden skal yderligere opfylde følgende krav:
- a) Er virksomheden udsat for risikoen ved uforudsete begivenheder (event risk), der ikke indgår i VaR-tallet, fordi det ligger uden for en 10-dages holdeperiode og 99 pct. konfidensintervallet (dvs. en begivenhed med lille sandsynlighed og alvorlige følger), skal virksomheden sikre, at effekten heraf kan medregnes ved vurderingen af basiskapitalen, jf. § 124, stk. 1, og § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - b) Virksomhedens modeller skal ved forsigtige skøn indregne risici som følge af mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed under realistiske markedsscenarier. Modellerne skal desuden opfylde minimums datastandarder. Tilnærmede værdier (proxier) skal være passende forsigtige og må kun anvendes, hvor tilgængelige data ikke er tilstrækkelige eller ikke afspejler positionens eller porteføljens reelle volatilitet.
- 15) I takt med udviklingen af metoder, teknikker og markedspraksis skal virksomheden sikre sig, at de interne modeller udvikles i overensstemmelse hermed.
- 16) Virksomheden skal endvidere have en metode ved beregningen af risikovægtede poster, der gør det muligt at medregne risikoen for misligholdelse af positioner i handelsbeholdningen, der ligger udover den i den interne model indeholdte risiko for misligholdelse i henhold til kriterierne i pkt. 13 og 14 for specifik risiko. For at undgå dobbelttælling af specifik risiko kan virksomheden tage højde for, hvorvidt risikoen for misligholdelse allerede er inkluderet i VaR-beregningen, især for risikofyldte positioner som kunne, og ville, blive afviklet inden for 10 dage i tilfælde af ugunstige markedsforhold eller andre indikationer på forværrede kreditforhold. Hvis virksomheden medregner en forøget risiko for misligholdelse på baggrund af et tillæg, skal den have fastlagte metoder for validering heraf.
- 17) Virksomheden skal dokumentere, at dens metoder i pkt. 16 efterlever velfungerende standarder, som er sammenlignelige med kravene til den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden), jf. §§ 19-33, under antagelse om af et konstant niveau for risici og hvor nødvendigt justeret for at afspejle effekten af likviditet, koncentrationer, afdækning og optionselementer.
- 18) Såfremt virksomheden ikke medregner en forøget risiko for misligholdelse gennem egenudviklede modeller, skal den beregne tillægget jf. pkt. 16 gennem en metode, der er i overensstemmelse med kravene til standardmetoden for kreditrisiko, jf. §§ 9-18, eller kravene til den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden), jf. §§ 19-33.

- 19) Med hensyn til traditionelle eller syntetiske securitiseringer, som ville skulle risikovægtes med 1.250 pct. i henhold til bilag 11 om securitisering, gælder, at disse skal indgå i de risikovægtede poster med et beløb, der ikke er mindre end ved denne behandling. Virksomheder, der handler med disse securitiseringer, kan dog ansøge Finanstilsynet om tilladelse til at anvende en anden metode. Dette forudsætter, at de kan dokumentere, at der foruden handelshensigt findes et likvidt tovejsmarked for handel med securitiseringer. For syntetiske securitiseringer, der udelukkende afhænger af kreditderivater, forudsætter det, at de kan dokumentere, at der eksisterer et likvidt tovejsmarked for disse securitiseringer eller deres risikokomponenter. Et likvidt tovejsmarked anses at eksistere, såfremt der er uafhængige prisstillere på markedet, så en pris, der er relateret til den senest handlede pris eller nuværende købs/salgsnotering, kan fastsættes inden for én dag, og der kan afvikles til denne pris inden for relativt kort tid i overensstemmelse med normal handelskutyme. En virksomhed, der ønsker at søge om tilladelse til at anvende en sådan anden metode, skal have tilstrækkelige markedsdata for herved at sikre, at den fuldt ud tager højde for den koncentrerede misligholdelsesrisiko for de pågældende securitiseringer i beregningen af den forøgede risiko for misligholdelse i overensstemmelse med de ovenfor definerede standarder.
- 20) Opfylder virksomhedens interne modeller ikke pkt. 13-19, skal den specifikke risiko beregnes ved standardmetoden, jf. bilag 12.

Beregning af virksomhedens risikovægtede poster med markedsrisiko

- 21) Såfremt virksomheden anvender interne modeller, udgør de risikovægtede poster omfattet af disse modeller det største beløb af følgende værdier ganget med 12,5:
- a) VaR-tallet beregnet for gårsdagens positioner plus et eventuelt tillæg, jf. pkt. 16.
 - b) Gennemsnittet af VaR-tallet beregnet de sidste 60 arbejdsdage ganget med summen af en multiplikationsfaktor på mindst 3 og en plusfaktor, som afhænger af antallet af overskridelser konstateret ved virksomhedens back-tests de seneste 250 arbejdsdage. Plusfaktorens værdi ligger i intervallet mellem 0 og 1 i overensstemmelse med tabel 1. Til det fremkomne tal lægges et eventuelt tillæg, jf. pkt. 16.

Tabel 1

Antal overskridelser	Plusfaktor
under 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller flere	1,00

- 22) Virksomheden skal beregne de daglige overskridelser ensartet ved back-tests på grundlag af enten faktiske eller hypotetiske ændringer i værdien af porteføljen, jf. pkt. 8. En overskridelse er en daglig ændring i værdien af porteføljen, der overstiger den hermed forbundne daglige potentielle risiko (VaR-tallet), der er beregnet ved hjælp af virksomhedens interne modeller. Antallet af overskridelser opgøres løbende med henblik på fastsættelse af plusfaktoren.
- 23) For at Finanstilsynet løbende kan kontrollere plusfaktoren og modellens pålidelighed, skal virksomheden underrette Finanstilsynet snarest, og senest inden for fem arbejdsdage, om overskridelser i de daglige backtests.
- 24) Finanstilsynet kan i individuelle tilfælde og på baggrund af særlige omstændigheder se bort fra kravet om en plusfaktor i overensstemmelse med tabel 1 i pkt. 21, hvis virksomheden over for Finanstilsynet kan påvise, at en sådan forhøjelse er ubegrundet, og at den interne model principielt er korrekt.

- 25) Såfremt en intern model har mange overskridelser, hvilket indikerer, at den ikke er tilstrækkelig nøjagtig, trækker Finanstilsynet tilladelsen tilbage eller pålægger virksomheden at træffe nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den interne model omgående forbedres.

Bilag 16**Modpartsrisiko**

Indholdsfortegnelse	Pkt.
Anvendelsesområde	1-2
Definitioner	3-8
Markedsværdimetoden for modpartsrisiko	9-16
Standardmetoden for modpartsrisiko	17-37
Den interne modelmetode for modpartsrisiko (EPE-modeller)	38-82
<i>Generelle betingelser</i>	38-41
<i>Beregning af eksponeringens størrelse</i>	42-54
<i>Minimumskrav for EPE-modeller</i>	55-80
<u>Kontrol af modpartsrisiko</u>	56-65
<u>Anvendelsestest</u>	66-70
<u>Stresstests</u>	71-72
<u>Korrelationsrisiko (»Wrong-way« risiko)</u>	73-74
<u>Modelleringsprocessens integritet</u>	75-80
<i>Valideringskrav for EPE-modeller</i>	81-82
Netting	83-92
<i>Risikoreducerende nettingtyper</i>	83-85
<i>Virkninger af aftaler om netting</i>	86-87
<i>Betingelser for medregning af nettingaftaler</i>	88-92

Anvendelsesområde

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om modpartsrisiko, jf. §§ 42-49.
- 2) Bilag 23 indeholder en beskrivelse af kravene til ansøgninger om at anvende EPE-modeller til opgørelse af modpartsrisiko.

Definitioner

- 3) En margenaftale er en kontraktmæssig aftale eller bestemmelser i en aftale, hvorefter en modpart skal stille sikkerhed over for en anden modpart, når den anden modparts eksponering mod den førstnævnte modpart når over et bestemt niveau.
- 4) Margentærskelværdien er det beløb, som en eksponering højst må andrage, før en part har ret til at kræve sikkerhedsstillelse.
- 5) En margenrisikoperiode er tidsrummet fra den seneste udveksling af sikkerhedsstillelse for en nettinggruppe af transaktioner med en misligholdende modpart, indtil nettingaftalen med modparten er lukket, og den deraf følgende markedsrisiko igen er afdækket.

- 6) Den aktuelle eksponering er den højeste værdi af nul og markedsværdien af en transaktion eller portefølje af transaktioner i en nettinggruppe med en modpart, hvor værdien af disse transaktioner tabes i tilfælde af modpartens misligholdelse, idet det forudsættes, at det ikke er muligt at inddrive beløb i forbindelse med en konkurs.
- 7) Markedsværdierne fordeling er en prognose for sandsynlighedsfordelingen for nettoværdierne af transaktioner i en nettinggruppe på et fremtidigt tidspunkt (prognosehorisonten) baseret på disse transaktioners realiserede markedsværdi indtil nu.
- 8) En eksponeringsfordeling er en prognose for sandsynlighedsfordelingen for markedsværdier, hvor forudsagte forekomster af negative nettomarkedsværdier sættes til nul.

Markedsværdimetoden for modpartsrisiko

- 9) Opgørelsen af eksponeringens størrelse efter markedsværdimetoden for modpartsrisiko følger nedenstående trin:
 - a) Kontrakter opgøres til markedsværdi for at opnå den aktuelle genanskaffelsesomkostning for alle kontrakter med en positiv værdi.
 - b) For at nå frem til et tal for den potentielle fremtidige krediteksponering multipliceres kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende værdier med procentsatserne i tabel 1. Swaps baseret på to variable renter i samme valuta er undtaget herfor, idet kun den aktuelle genanskaffelsesomkostning skal beregnes.
 - c) Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige krediteksponeringer udgør eksponeringsværdien.

Tabel 1

Restløbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller)	Kreditderivater i handelsbeholdningen*
Et år og derunder	0 pct.	1 pct.	6 pct.	7 pct.	10 pct.	10 pct.
Over et år, men højst fem år	0,5 pct.	5 pct.	8 pct.	7 pct.	12 pct.	10 pct.
Over fem år	1,5 pct.	7,5 pct.	10 pct.	8 pct.	15 pct.	10 pct.

*Kreditderivater i form af total return swaps og credit default swaps.

- 10) Kontrakter, der ikke falder ind under en af de seks kategorier i tabel 1 i pkt. 9, behandles som kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller), jf. dog pkt. 11.
- 11) En kontrakt vedrørende kollektive investeringsordninger, jf. pkt. 32, i bilag 3, hvor virksomheden har kendskab til de aktivkategorier, som ordningen må investere i, kan behandles som en kontrakt vedrørende den aktivkategori, blandt de kategorier, som ordningen må investere i, der har den højeste procentsats i henhold til tabel 1 i pkt. 9.
- 12) For kreditderivater i handelsbeholdningen i form af total return swaps og credit default swaps, hvor referenceforpligtelsen er en post, som fremgår af pkt. 45, litra e-i, i bilag 12, kan anvendes en procentsats på 5 % i stedet for satsen for kreditderivater i tabel 1 i pkt. 9. Hvis kreditderivatet er et "nth to default" kreditderivat, kan procentsatsen på 5 % kun anvendes, hvis referenceforpligtelsen med den n'te dårligste kreditkvalitet er en post, som fremgår af pkt. 45, litra e-i, i bilag 12.
- 13) For kreditderivater i handelsbeholdningen i form af credit default swaps kan den part, for hvilken swappen udgør en lang position i referenceforpligtelsen (køber af risiko), jf. pkt. 31 og 35 i bilag 12,

anvende en procentsats på 0 % i stedet for satsen for kreditderivater i tabel 1 i pkt. 9. Dette gælder dog ikke, hvis swappen er omfattet af en slutfregning i tilfælde af insolvens hos modparten, selv om den underliggende position ikke er misligholdt.

- 14) For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne i tabel 1 i pkt. 9 med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.
- 15) Virksomheden skal sikre, at det nominelle beløb, der lægges til grund ved beregning af den potentielle fremtidige krediteksponering, er en relevant målestok for den risiko, der er forbundet med kontrakten. Hvis der f.eks. i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af betalingsstrømmene, skal det nominelle beløb justeres for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.
- 16) For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten, jf. tabel 1 i pkt. 9, dog ikke være lavere end 0,5 pct.

Standardmetoden for modpartsrisiko

- 17) Standardmetoden for modpartsrisiko kan kun benyttes i forbindelse med derivater og terminsforretninger. Eksponeringens størrelse beregnes særskilt for hver nettinggruppe. Eksponeringens værdi, når der tages højde for sikkerhedsstillelse, fastsættes på følgende måde:

Eksponeringens størrelse =

$$\beta * \max \left(CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| * CCRM_j \right)$$

hvor

- a) CMV = den aktuelle markedsværdi, der beregnes som nettomarkedsværdien af porteføljen af transaktioner i den nettinggruppe, der er etableret med en modpart, uden hensyn til sikkerhedsstillelse, dvs. hvor

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

hvor CMV_i = den aktuelle markedsværdi af transaktion i , der kan være såvel positiv som negativ.

- b) CMC = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen, der er stillet i nettinggruppen, dvs. hvor

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

hvor CMC_l = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen l .

- c) RPT_{ij} = risikoposition, jf. pkt. 27, vedrørende transaktionen i med hensyn til risikoafdækningsgruppen j .
- d) RPC_{lj} = risikoposition, jf. pkt. 27, vedrørende sikkerhedsstillelsen l med hensyn til risikoafdækningsgruppen j .
- e) $CCRM_j$ = modpartsrisiko-multiplikator, der er fastsat i tabel 3 i pkt. 34 for risikoafdækningsgruppen j .
- f) i = indeks, der angiver transaktionen.
- g) l = indeks, der angiver sikkerhedsstillelsen.
- h) j = indeks for risikoafdækningsgrupper, der er en gruppe af risikopositioner vedrørende transaktioner, der tilhører samme nettinggruppe, hvor risikopositioner med modsat fortegn kan mod-

regnes, så der fremkommer en nettorisikoposition, som eksponeringens værdi herefter beregnes ud fra, jf. pkt. 28.

- i) $\beta = 1,4$.
 - j) Sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, har positivt fortegn, mens sikkerhedsstillelse stillet til en modpart har negativt fortegn.
 - k) Sikkerhedsstillelse, der er godkendt til denne metode, omfatter den sikkerhedsstillelse, som er tilladt i henhold til bilag 7, pkt. 59 og 78.
- 18) Ved en transaktion i et derivat med en lineær risikoprofil, hvor et finansielt instrument skal udveksles mod en betaling, betegnes sidstnævnte som betalingselementet. Transaktioner, hvor en betaling skal udveksles mod en betaling, består af to betalingselementer. Betalingselementerne består af de kontraktmæssigt fastsatte bruttobetalinger, herunder transaktionens nominelle beløb. Virksomheden kan undlade at tage højde for renterisikoen ved betalingselementerne i forbindelse med de følgende beregninger, hvis transaktionen har en restløbetid på under et år. Virksomheden kan behandle transaktioner, der består af to betalingselementer, denomineret i samme valuta, som f.eks. en renteswap, som én samlet transaktion. Behandlingen af betalingselementerne gælder i det tilfælde for den samlede transaktion.
- 19) Transaktioner i derivater med en lineær risikoprofil, hvor de underliggende finansielle instrumenter udgøres af aktier (inklusive aktieindeks), guld, andre ædelmetaller eller andre råvarer, tildeles en risikoposition for den respektive aktie (eller aktieindeks) eller råvare (inklusive guld og andre ædelmetaller) og en renterisikoposition for betalingselementet. Hvis betalingselementet er denomineret i en fremmed valuta, tildeles det desuden en risikoposition i den pågældende valuta.
- 20) Transaktioner i derivater med en lineær risikoprofil, hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument, tildeles en renterisikoposition for gældsinstrumentet og en anden renterisikoposition for betalingselementet. Transaktioner med en lineær risikoprofil, hvor en betaling skal udveksles mod en betaling, herunder valutaterminsforretninger, tildeles en renterisikoposition for hvert betalingselement. Hvis det underliggende gældsinstrument er denomineret i en fremmed valuta, tildeles gældsinstrumentet en risikoposition i denne valuta. Hvis betalingselementet er denomineret i en fremmed valuta, tildeles betalingselementet en risikoposition i den pågældende valuta. Eksponeringens størrelse i forbindelse med en basis swap i fremmed valuta fastsættes til nul.
- 21) Medmindre der er tale om gældsinstrumenter, svarer størrelsen af en risikoposition fra en transaktion med lineær risikoprofil til den faktiske nominelle værdi (markedsprisen gange mængden) af de underliggende finansielle instrumenter (inklusive råvarer) omregnet til danske kroner.
- 22) For gældsinstrumenter og betalingselementer svarer størrelsen af risikopositionen til den faktiske nominelle værdi af de udestående bruttobetalinger (inklusive det nominelle beløb) omregnet til danske kroner og multipliceret med den modificerede varighed for henholdsvis gældsinstrumentet eller betalingselementet.
- 23) Størrelsen af risikopositionen i forbindelse med en »credit default swap« svarer til referencegældsinstrumentets nominelle værdi multipliceret med den pågældende »credit default swaps« restløbetid.
- 24) Medmindre der er tale om et underliggende gældsinstrument, svarer størrelsen af risikopositionen vedrørende et derivat med en ikke-lineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner), til den delta-ækvivalente faktiske nominelle værdi af det finansielle instrument, der ligger til grund for transaktionen.
- 25) Størrelsen af risikopositionen vedrørende et derivat med en ikke-lineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner), hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument eller et betalingselement, svarer til den delta-ækvivalente faktiske nominelle værdi af det finansielle instrument eller betalingselement multipliceret med gældsinstrumentets eller betalingselementets modificerede varighed.

- 26) Ved opgørelse af risikopositioner i en derivatkontrakt behandles sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, som en fordring på modparten (lang position), som forfalder i dag, mens stillet sikkerhed behandles som en forpligtelse over for modparten (kort position), som forfalder i dag.
- 27) Virksomheden kan anvende følgende formler til at fastsætte størrelsen og fortegnet på en risikoposition:

- a) For alle instrumenter, undtagen gældsinstrumenter, beregnes risikopositionen som den faktiske nominelle værdi, også betegnet den delta-ækvivalente nominelle værdi:

$$\text{Faktisk nominel værdi} = P_{\text{ref}} \frac{\partial V}{\partial p}$$

hvor

P_{ref} = prisen på det underliggende instrument angivet i referencevalutaen,

V = værdien af det finansielle instrument (for optioner er det optionsprisen, mens det for transaktioner med en lineær risikoprofil er værdien af det underliggende instrument), og

p = prisen på det underliggende instrument angivet i samme valuta som V .

- b) For gældsinstrumenter og betalingselementet af alle transaktioner beregnes risikopositionen som den faktiske nominelle værdi multipliceret med den modificerede varighed, eller delta-ækvivalente nominelle værdi multipliceret med den modificerede varighed, hvor

$$\text{modificeret varighed} = \frac{\partial V}{\partial r}$$

hvor

V = værdien af det finansielle instrument (for optioner er det optionsprisen, mens det for transaktioner med en lineær risikoprofil er værdien af det underliggende instrument eller betalings-elementet), og

r = renteniveauet.

Hvis V er denomineret i en anden valuta end referencevalutaen, skal derivatet omregnes til referencevalutaen ved at multiplicere med den relevante valutakurs.

- 28) Risikopositionerne grupperes i risikoafdækningsgrupper, der er grupper af risikopositioner vedrørende transaktioner, der tilhører samme nettinggruppe. Ved fastsættelse af eksponeringens værdi er det den samlede nettoposition, der er relevant. Nettorisikopositionen, angivet som den numeriske værdi af summen af de risikopositioner, der indgår i risikoafdækningsgruppen, beregnes for hver gruppe. Nettorisikopositionen er repræsenteret ved

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} \right|$$

i formelen i pkt. 17.

- 29) I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende pengeindskud modtaget fra modparten som sikkerhedsstillelse for betalingselementer og underliggende gældsinstrumenter, som ifølge bilag 12, pkt. 44, 45 og 49 indgår med en vægt på 20 pct. eller derunder, er der opstillet seks risikoafdækningsgrupper for hver valuta i tabel 2 nedenfor. Risikoafdækningsgrupper defineres ved hjælp af en kombination af kriterierne »løbetid« og »referencerenter«.

Tabel 2

Statslige referencerenter	Løbetid ≤ 1 år	1 år $<$ Løbetid ≤ 5 år	Løbetid > 5 år
Ikke-statsligereferencerenter	Løbetid ≤ 1 år	1 år $<$ Løbetid ≤ 5 år	Løbetid > 5 år

- 30) For renterisikopositioner vedrørende underliggende gældsinstrumenter eller betalingselementer, hvor rentesatsen er knyttet til en referencerente, der afspejler den generelle markedsrente, svarer restløbetiden til perioden op til den næste justering af rentesatsen. I alle andre tilfælde lægges det underlig-

gende gældsinstrumentes restløbetid eller for et betalingselement, transaktionens restløbetid, til grund.

- 31) Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en »credit default swap«. »Nth to default«-basket credit default swaps skal behandles som følger:
- a) Størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument, der indgår i en »nth to default«-basket credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske nominelle værdi ganget med den modificerede varighed af »nth to default«-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspread.
 - b) Der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument, der indgår i en given »nth to default«-basket credit default swap. Risikopositioner fra forskellige »nth to default«-credit default swaps må ikke indgå i den samme risiko-afdækningsgruppe.
 - c) Modpartsrisiko-multiplikatoren, der anvendes på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et »nth to default«-derivat, skal være 0,3 pct. for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et godkendt kreditvurderingsinstitut svarende til kreditkvalitetstrin 1-3, og 0,6 pct. for andre gældsinstrumenter.
- 32) I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende pengeindskud placeret hos en modpart som sikkerhedsstillelse, når denne modpart ikke har udestående gældsforpligtelser med lav specifik risiko, og vedrørende gældsinstrumenter, som ifølge bilag 12, pkt. 46-49, vægtes med over 20 pct., fastsættes der en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder. Når et betalingselement har samme egenskaber som et sådant gældsinstrument, fastsættes der også en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af referencegældsinstrumentet. Virksomheden kan vælge at samle risikopositioner, der er knyttet til en bestemt udsteders gældsinstrumenter eller til samme udsteders referencegældsinstrumenter, i samme risikoafdækningsgruppe, hvis de har samme egenskaber som betalingselementet eller er underlagt en »credit default swap«.
- 33) Underliggende finansielle instrumenter, som ikke er gældsinstrumenter, henføres kun til de samme risikoafdækningsgrupper, hvis der er tale om identiske eller lignende instrumenter. I alle andre tilfælde henføres de til forskellige risikoafdækningsgrupper. Om der er tale om lignende instrumenter vurderes ud fra følgende kriterier:
- a) For aktier er lignende instrumenter, instrumenter der er fra samme udsteder. Et aktieindeks behandles som en særskilt udsteder.
 - b) For ædelmetaller er lignende instrumenter, instrumenter der vedrører samme metal. Et ædelmetalindeks behandles som et særskilt ædelmetal.
 - c) For elektricitet er lignende instrumenter de leveringsrettigheder og -forpligtelser, som vedrører det samme »load time interval« inden for og uden for spidsbelastningen inden for et interval på 24 timer.
 - d) For råvarer er lignende instrumenter, instrumenter der vedrører samme råvare. Et råvareindeks behandles som et særskilt indeks.
- 34) Modpartsrisiko-multiplikatorerne (CCRM) for de forskellige kategorier af risikoafdækningsgrupper er fastsat som anført i tabel 3:

Tabel 3

1.	Renter	0,2 pct.
2.	Renter på risikopositioner vedrørende et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en »credit default swap«, og som ifølge bilag 12, pkt. 44, 45 og 49 vægtes med 20 pct. eller derunder	0,3 pct.
3.	Renter på risikopositioner vedrørende et gældsinstrument eller referencegælds-instrument, som ifølge bilag 12, pkt. 46-49 vægtes med mere end 20 pct.	0,6 pct.
4.	Valutakurser	2,5 pct.

5.	Elektricitet	4,0 pct.
6.	Guld	5,0 pct.
7.	Aktier	7,0 pct.
8.	Ædelmetaller (eksklusive guld)	8,5 pct.
9.	Andre råvarer (eksklusive ædelmetaller og elektricitet)	10,0 pct.
10.	Underliggende instrumenter vedrørende derivater og som ikke er omfattet af ovenstående kategorier	10,0 pct.

Underliggende instrumenter vedrørende derivater og som er omfattet af tabel 3, nr. 10, henføres til særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper for hver kategori af underliggende instrumenter.

- 35) For transaktioner, som har en ikke-lineær risikoprofil, eller for betalingslementer og transaktioner med gældsinstrumenter som underliggende instrumenter, for hvilke virksomheden ikke kan beregne henholdsvis delta-værdien eller den modificerede varighed ved hjælp af en model, som Finanstilsynet kan acceptere med henblik på at opgøre de risikovægtede poster vedrørende markedsrisiko, kan Finanstilsynet fastsætte risikopositionernes og de relevante modpartsrisikomultiplikatorers (CCRM'ers) størrelse ud fra en forsigtig vurdering. Alternativt kan Finanstilsynet pålægge virksomheden at anvende metoden i pkt. 9-16. Netting anerkendes ikke, dvs. eksponeringens størrelse skal fastsættes som om, der var en nettinggruppe, der kun indeholder den enkelte transaktion.
- 36) Virksomheden skal have interne procedurer til at kontrollere, at en transaktion er omfattet af en juridisk gyldig nettingaftale, der opfylder kravene i pkt. 83-92, før denne transaktion inkluderes i nettinggruppen.
- 37) Gør virksomheden brug af sikkerhedsstillelse med henblik på at reducere modpartsrisikoen, skal den benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de juridiske standarder, der er anført i bilag 7, før den indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

Den interne modelmetode for modpartsrisiko (EPE-modeller)

Generelle betingelser

- 38) Virksomheden kan under forudsætning af Finanstilsynets tilladelse, jf. § 49, anvende den interne modelmetode for modpartsrisiko (EPE-modeller) til opgørelse af eksponeringens størrelse for afledte finansielle instrumenter, jf. § 42, for værdipapir-finansieringsinstrumenter, jf. § 43, eller, for afledte finansielle instrumenter og værdipapirfinansieringsinstrumenter, samlet. Uafhængigt af valget af metode for afledte finansielle instrumenter og værdipapirfinansieringsinstrumenter kan virksomheden i overensstemmelse med § 44 anvende den interne modelmetode for terminsforretninger. For eksponeringer, som er uvæsentlige med hensyn til størrelse og risiko, kan virksomheden vælge ikke at anvende den interne modelmetode. For at anvende metoden skal virksomheden opfylde betingelserne i pkt. 39-82.
- 39) Anvendelsen af EPE-modeller kan under forudsætning af Finanstilsynets tilladelse ske i faser over forskellige transaktionstyper, og i denne periode kan virksomheden anvende metoderne i pkt. 9-37. Det kræves det ikke, at virksomheden anvender en særlig modeltype.
- 40) For alle transaktioner med derivater og terminsforretninger, som virksomheden ikke har modtaget godkendelse til at medtage i EPE-modellen, skal virksomheden anvende metoderne i pkt. 9-37. Det er tilladt sideløbende at anvende disse to metoder permanent i en koncern. Sideløbende anvendelse af disse to metoder i en juridisk enhed er kun tilladt, hvis en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i pkt. 35.
- 41) Virksomheder, der har fået tilladelse til at anvende EPE-modeller, kan ikke på ny anvende metoderne i pkt. 9-37, undtagen hvis virksomheden har påvist en god grund hertil, og det er blevet godkendt af Finanstilsynet. Hvis virksomheden ikke længere opfylder kravene for anvendelse af EPE-model-

ler, skal den enten forelægge Finanstilsynet en plan for en rettidig fornyet overholdelse eller påvise, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Beregning af eksponeringens størrelse

- 42) Eksponeringens størrelse skal beregnes ud fra nettinggruppen. Modellen skal angive den skønnede fordeling af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, som kan tilskrives ændringer i markedsvARIABLE, eksempelvis renter og valutakurser. Herefter skal modellen beregne eksponeringens størrelse for nettinggruppen på alle fremtidige datoer givet ændringerne i markedsvARIABLE. For modparter, der stiller margin, kan modellen også beskrive fremtidige ændringer i sikkerhedsstillelsen.
- 43) Virksomheden kan tage hensyn til finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i bilag 7, pkt. 59 og 78, i de skønnede fordelinger af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, hvis de kvantitative og kvalitative krav samt datakravene for EPE-modeller er opfyldt for sikkerhedsstillelsen.
- 44) Eksponeringens størrelse beregnes som:
Eksponeringens størrelse = α * faktisk EPE, hvor α sættes til 1,4.
Finanstilsynet kan kræve, at α tildeles en højere værdi.
- 45) Den faktiske forventede positive eksponering (faktisk EPE) er det vægtede gennemsnit over tid af den faktiske forventede eksponering (faktisk EE) for det første år, eksponeringerne løber. Hvis alle eksponeringer i en nettinggruppe har en løbetid på under et år, er faktisk EPE det vægtede gennemsnit af faktisk EE for den periode, som den eksponering i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker. Vægten er løbetiden for den enkelte forventede eksponering set i forhold til det samlede tidsinterval. Den faktiske EPE beregnes som:

$$\text{Faktisk EPE} = \sum_{k=1}^{\min(\text{år; løbetid})} \text{faktisk EE}_{tk} * \Delta tk$$

hvor vægtene $\Delta tk = tk - t(k-1)$ tager højde for, at den fremtidige eksponering kan være beregnet på datoer, der ikke er jævnt fordelt over det pågældende tidsinterval.

En forventet positiv eksponering (EPE) er det vægtede gennemsnit over tid af forventede eksponeringer (EE) for det første år, eksponeringerne løber. Hvis alle eksponeringer i en nettinggruppe har en løbetid på under et år, er EPE det vægtede gennemsnit af EE for den periode, som den eksponering i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker. Vægten er løbetiden for den enkelte forventede eksponering set i forhold til det samlede tidsinterval.

- 46) Den faktiske forventede eksponering (faktisk EE) på en given dato er den maksimale forventede eksponering, der foreligger på denne eller en tidligere dato. Alternativt kan den fastsættes til den største værdi af enten den forventede eksponering på denne dato eller den faktiske eksponering på den foregående dato. Den faktiske EE beregnes rekursivt som:

$$\text{Faktisk EE}_{tk} = \max(\text{faktisk EE}_{tk-1}, \text{EE}_{tk})$$

hvor t er en tidsparameter, mens k angiver nettinggruppen.

En forventet eksponering (EE) er gennemsnittet af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den transaktion i nettinggruppen, der har den længste løbetid, forfalder.

- 47) Den forventede eller maksimale eksponering skal beregnes på grundlag af en fordeling af eksponeringer, der tager hensyn til, at eksponeringerne ikke nødvendigvis er normalfordelt.
- 48) Virksomheden kan benytte en størrelse for eksponeringen, der er mere forsigtig end størrelsen som beregnet i pkt. 44.
- 49) Den faktiske løbetid for en nettinggruppe med en løbetid på over et år er forholdet mellem summen af den forventede eksponering i nettinggruppens transaktioners levetid diskonteret med den risikofrie rente og summen af den forventede eksponering i løbet af et år i nettinggruppen diskonteret med den risikofrie rente. Den faktiske løbetid kan korrigeres, så den afspejler fornyelsesrisiko ("rollover" risiko) ved at erstatte den forventede eksponering med den faktiske forventede eksponering for pro-

gnosehorisonter på mindre end et år. Fornyelsesrisiko er det beløb, hvormed værdien af den forventede positive eksponering undervurderes, når der forventes en løbende fornyelse af transaktioner med en modpart. Den yderligere eksponering, som disse fremtidige transaktioner resulterer i, indgår ikke i beregningen af EPE.

- 50) Finanstilsynet kan uanset bestemmelserne i pkt. 44, tillade virksomheden at anvende den højeste værdi af 1,2 og virksomhedens egne estimater af α , hvor α svarer til forholdet mellem den interne kapital baseret på en samlet simulering af markeds- og kreditrisici for eksponeringer med modpartsrisiko (tæller) og den interne kapital baseret på EPE (nævner). EPE skal i nævneren anvendes, som om der var tale om et fast udestående beløb. Virksomheden skal godtgøre, at dens interne estimater af α i tælleren afspejler væsentlige elementer af stokastisk afhængighed i fordelingen af markeds-værdierne af de pågældende transaktioner eller af porteføljer af transaktioner på tværs af modparter. Interne estimater af α skal tage hensyn til porteføljernes diversifikation.
- 51) Virksomheden skal sikre, at tælleren og nævneren ved opgørelsen af α beregnes på en måde, der er konsistent med hensyn til modelleringsmetoder, parameterspecifikationer og porteføljesammensætning. Den anvendte metode skal baseres på virksomhedens interne kapitalmodeller, være veldokumenteret og genstand for en uafhængig validering. Virksomheden skal desuden revidere sine estimater mindst fire gange om året eller hyppigere, hvis porteføljens sammensætning varierer over tid. Virksomheden skal også vurdere modelrisikoen.
- 52) Volatiliteten og korrelationen af de markedsrisikofaktorer, der anvendes i den samlede simulering af markeds- og kreditrisiko, skal, hvor det vurderes nødvendigt, afspejle mulige stigninger i volatiliteten eller korrelationen under en økonomisk nedgang.
- 53) Hvis nettinggruppen er omfattet af en margenaftale, skal virksomheden måle EPE på en af følgende måder:
- a) *Faktisk* EPE uden hensyntagen til margenaftalen.
 - b) Den tærskelværdi - såfremt denne er positiv - der er fastlagt i margenaftalen, plus et tillæg, der afspejler den potentielle forøgelse af eksponeringen i løbet af margenrisikoperioden. Tillægget beregnes ud fra den forventede forøgelse af nettinggruppens eksponering regnet fra en aktuel eksponering på nul og over margenrisikoperioden. For nettinggrupper, der kun består af repo-lignende transaktioner, som er omfattet af en daglig margenafregning og daglig markedsværdifastsættelse, skal der anvendes en margenrisikoperiode på minimum 5 arbejdsdage, mens der for alle andre nettinggrupper skal anvendes en margenrisikoperiode på minimum 10 arbejdsdage.
 - c) Hvis modellens estimering af EE afspejler betydningen af margen, kan modellens EE-værdi under forudsætning af Finanstilsynets godkendelse anvendes direkte i ligningen i pkt. 46.
- 54) En virksomhed, der anvender den interne modelmetode for modpartsrisiko, kan behandle alle nettinggrupper med en enkelt modpart som en enkelt nettinggruppe, hvis negativt simulerede markeds-værdier for de enkelte nettinggrupper sættes lig nul i forbindelse med estimeringen af den forventede eksponering (EE).

Minimumskrav for EPE-modeller

- 55) Virksomhedens EPE-model skal opfylde de operationelle krav i pkt. 56-80.

Kontrol af modpartsrisiko

- 56) Virksomheden skal råde over en kontrolenhed med ansvar for udformningen og iværksættelsen af styringssystemet for modpartsrisiko, herunder den indledende og løbende validering af den interne model. Denne enhed skal kontrollere, at inputdata er betryggende, og udarbejde og analysere rapporter om resultaterne af virksomhedens risikomålingsmodel, herunder evaluere forholdet mellem mål for risikoeksponeringer og limits for eksponeringer på kredit- og markedsrisikoområdet. Enheden skal være uafhængig af de enheder, der står for etablering og fornyelse af eksponeringer samt han-

delsaktivitet, og må ikke udsættes for upassende indflydelse. Den skal have det fornødne personale og rapportere direkte til virksomhedens øverste ledelse. Enhedens arbejde skal integreres tæt med virksomhedens daglige kreditrisikostyring. Resultaterne skal som følge heraf udgøre en integreret del af proceduren for planlægning, overvågning og styring af virksomhedens kreditrisikoprofil og overordnede risikoprofil.

- 57) Virksomheden skal råde over styringspolitikker, -procedurer og -systemer for modpartsrisiko, der er forsvarlige og betryggende implementeret. Et forsvarligt styringsværktøj for modpartsrisiko skal indeholde identifikation, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af modpartsrisiko.
- 58) Virksomheden skal i sine risikostyringspolitikker tage hensyn til markeds- og likviditetsrisici og til juridiske og operationelle risici, der kan relateres til modpartsrisikoen. Virksomheden må ikke have forretninger med en modpart uden at bedømme dennes kreditværdighed og skal tage fornødent hensyn til den kreditrisiko, der forekommer i forbindelse med afviklingen og forud for denne. Disse risici skal i den udstrækning, det er praktisk muligt, håndteres for hele virksomheden og på modpartsniveau, idet eksponeringer med modpartsrisiko lægges sammen med andre krediteksponeringer.
- 59) Virksomhedens bestyrelse og direktion skal deltage aktivt i kontrolproceduren vedrørende modpartsrisiko og betragte dette som et væsentligt aspekt af virksomhedens aktiviteter, som det er nødvendigt at afsætte betydelige ressourcer til. Direktionen skal være opmærksom på de begrænsninger og antagelser, der knytter sig til den anvendte model, og på de konsekvenser, disse kan få for resultaternes pålidelighed. Direktionen skal også tage hensyn til de usikkerheder, der kendetegner markedsforholdene og de operationelle forhold, og vide, hvordan disse afspejles i modellen.
- 60) De daglige rapporter vedrørende virksomhedens eksponeringer med modpartsrisiko skal gennemgås på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle kreditansvarlige eller handlere har foretaget, og reduktioner af virksomhedens samlede eksponeringer med modpartsrisiko.
- 61) Virksomhedens system til styring af modpartsrisiko skal anvendes i kombination med interne kredit- og handelslimits. Kredit- og handelslimits skal i den henseende relateres til virksomhedens risikomålingsmodel på en måde, som er konsistent over tid, og som er velkendt af kreditansvarlige, handlere og direktion.
- 62) Virksomheden skal i forbindelse med sin opgørelse af modpartsrisiko måle anvendelsen af kreditlinies fra dag til dag og inden for samme dag. Virksomheden skal måle den aktuelle eksponering både før og efter sikkerhedsstilling. På portefølje- og modpartsniveau skal virksomheden beregne og overvåge den maksimale eksponering eller den potentielle fremtidige eksponering (PFE) med det konfidensinterval, virksomheden har valgt. Virksomheden skal tage hensyn til store eller koncentrerede positioner, bl.a. i forhold til grupper af indbyrdes relaterede modparter, brancher og markeder.
- 63) Virksomheden skal have et systematisk og grundigt program med stresstests, som understøtter analysen af modpartsrisiko, og som baseres på de daglige resultater af virksomhedens risikomålingsmodel. Resultaterne af disse stresstests skal gennemgås regelmæssigt af direktionen og skal afspejles i de politikker og kreditlimits for modpartsrisiko, som bestyrelsen og direktionen fastsætter. Hvis stresstests afslører en særlig sårbarhed over for bestemte omstændigheder, skal det øjeblikkeligt sikres, at disse risici håndteres på en hensigtsmæssig måde.
- 64) Virksomheden skal have forretningsgange, der sikrer overholdelse af dokumenterede interne politikker, kontroller og procedurer vedrørende styringen af modpartsrisiko. Virksomhedens system til styring af modpartsrisiko skal være veldokumenteret, og der skal foreligge dokumentation for de empiriske teknikker, der benyttes til måling af modpartsrisiko.
- 65) Virksomheden skal regelmæssigt foretage en uafhængig gennemgang af systemet til styring af modpartsrisiko ved hjælp af sin egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang skal både omfatte aktiviteterne i forretningsafdelingerne, der er nævnt i pkt. 56, og den uafhængige modpartsrisiko-

kontrolenheds aktiviteter. Der skal med regelmæssige mellemrum foretages en gennemgang af den samlede procedure for styring af modpartsrisiko, hvor der som et minimum ses på:

- a) Hvorvidt dokumentationen vedrørende modpartsrisiko-styringssystemet og modpartsrisikoproceduren er fyldestgørende.
- b) Modpartsrisiko-kontrolenhedens organisering.
- c) Integreringen af modpartsrisiko-målinger i den daglige risikostyring.
- d) Proceduren for godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i front- og back-office.
- e) Valideringen af eventuelle større ændringer i modpartsrisiko-målingsproceduren.
- f) Omfanget af modpartsrisici der tages højde for i risikomålingsmodellen.
- g) Ledelsesinformationssystemets integritet.
- h) Modpartsrisiko-dataenes nøjagtighed og fuldstændighed.
- i) Kontrollen af, om de datakilder, der anvendes i forbindelse med interne modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, herunder om sådanne datakilder er uafhængige.
- j) Nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteter og korrelationer.
- k) Nøjagtigheden af værdiansættelse og beregningen af risikotransformering.
- l) Kontrollen af modellens nøjagtighed ved hyppige back-tests.

Anvendelsestest

- 66) Den fordeling af eksponeringer, som opgøres ved hjælp af den interne model, der anvendes til beregning af den faktiske EPE, skal være tæt integreret med virksomhedens daglige styringsprocedure for modpartsrisiko. Resultaterne fra den interne model skal som følge heraf spille en væsentlig rolle i kreditbevillingen, styringen af modpartsrisikoen, den interne kapitalallokering og virksomhedens bestemmelser for god selskabsledelse.
- 67) Virksomheden skal have erfaring med anvendelse af interne modeller, der viser fordelingen af eksponeringer med modpartsrisiko. Virksomheden skal således dokumentere, at den har anvendt en intern model til beregning af fordelingen af eksponeringer, som beregningen af EPE baseres på, og som i det store og hele i mindst et år forud for Finanstilsynets godkendelse har opfyldt minimumskravene, der er fastsat i pkt. 55-82.
- 68) Den interne model, der anvendes til at beregne en fordeling af eksponeringer med modpartsrisiko, skal indgå i en struktur til styring af modpartsrisiko, der skal inkludere identificering, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af modpartsrisiko. Denne struktur skal indeholde måling af anvendelsen af kreditlines (hvor eksponeringer med modpartsrisiko lægges sammen med andre krediteksponeringer) og allokering af intern kapital. Ud over EPE skal virksomheden måle og styre sine aktuelle eksponeringer. Virksomheden skal, hvor det vurderes nødvendigt, måle den aktuelle eksponering både før og efter sikkerhedsstillelse. Anvendelsestesten er opfyldt, hvis virksomheden måler modpartsrisikoen på andre måder, f.eks. i form af den maksimale eksponering eller PFE, jf. pkt. 62, baseret på den fordeling af eksponeringer, der opgøres med den samme model, som anvendes til beregning af EPE.
- 69) Virksomheden skal være i stand til at estimere EE hver dag, medmindre den godtgør over for Finanstilsynet, at modpartsrisikoen berettiger en mindre hyppig beregning. Virksomheden skal beregne EE med prognosehorisonter, der på dækkende vis afspejler tidsstrukturen for fremtidige betalingsstrømme og kontraktens løbetid, og på en måde, der stemmer overens med eksponeringens væsentlighed og sammensætning.
- 70) Eksponeringer skal måles, overvåges og kontrolleres i hele den periode, som de enkelte kontrakter i nettinggruppen dækker (og ikke kun det første år). Virksomheden skal have procedurer, der gør det muligt at identificere og kontrollere modpartsrisici, hvor eksponeringen viser sig at have en løbetid

på mere end et år. Anslåede forøgelse af eksponeringen skal indarbejdes i virksomhedens interne kapitalmodel.

Stresstests

- 71) Virksomheden skal have gennemarbejdede procedurer for stresstests til brug ved vurderingen af kapitalbehovet i forbindelse med modpartsrisiko. Resultaterne fra stresstests skal sammenholdes med EPE-værdien, og virksomheden skal betragte dem som en del af de interne procedurer, der er beskrevet i bilag 1. Stresstests skal også afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i økonomiske forhold, som vil kunne påvirke virksomhedens eksponeringer i negativ retning, og vurdere virksomhedens evne til at modstå sådanne ændringer.
- 72) Virksomheden skal foretage stresstests af eksponeringer med modpartsrisiko, herunder foretage en samlet stresstest af markeds- og kreditrisikofaktorer. Stresstests af modpartsrisici skal indbefatte koncentrationsrisici (vedrørende en enkelt modpart eller grupper af modparter), korrelationsrisici for markeds- og kreditrisici og risikoen for, at en likvidation af modpartens positioner kan flytte markedet. Der skal i disse stresstests også tages højde for sådanne markedsbevægelser indflydelse på virksomhedens egne positioner, og denne påvirkning skal indgå i virksomhedens vurdering af modpartsrisikoen.

Korrelationsrisiko («Wrong-way» risiko)

- 73) Virksomheden skal tage tilstrækkeligt hensyn til eksponeringer, der giver anledning til en væsentlig generel korrelationsrisiko, dvs. eksponeringer hvor modparterers sandsynlighed for misligholdelse (PD) er positivt korreleret med generelle markedsrisikofaktorer.
- 74) Virksomheden skal indføre procedurer, der gør det muligt at identificere, overvåge og kontrollere situationer, hvor der opstår specifik korrelationsrisiko – begyndende ved transaktionens indgåelse og videre gennem hele dens løbetid. Specifik korrelationsrisiko opstår, når en eksponering mod en bestemt modpart er positivt korreleret med modpartens sandsynlighed for misligholdelse (PD) som følge af egenskaberne ved transaktionerne indgået med modparten. En virksomhed anses for at være eksponeret over for specifik korrelationsrisiko, hvis den forventede eksponering mod en specifik modpart forventes at være høj, når modpartens PD også er høj.

Modelleringsprocessens integritet

- 75) Den interne model skal afspejle de vilkår og specifikationer, transaktionerne er underlagt, på en aktuell, fyldestgørende og forsigtig måde. Disse vilkår skal bl.a. omfatte nominelle kontraktbeløb, løbetid, referenceaktiver, marginordninger og nettingaftaler. Vilkårene og specifikationerne skal opbevares i en database, der skal omfattes af formel og regelmæssig revision. Proceduren ved godkendelse af nettingaftaler indebærer, at juridisk personale gennemgår aftalen for at kontrollere, at den kan fuldbyrdes. Nettingaftalen skal af en uafhængig enhed lægges i databasen. Overførslen af data vedrørende transaktionsvilkår og -specifikationer til den interne model skal også underlægges intern revision. Der skal være formel afstemning mellem den interne model og kildedatasystemer med henblik på løbende at kontrollere, at transaktionsvilkår og transaktionsspecifikationer afspejles på korrekt eller i det mindste forsigtig vis i EPE.
- 76) Den interne model skal benytte aktuelle markedsdata til beregning af aktuelle eksponeringer. Når der anvendes historiske data til estimering af volatilitet og korrelation, skal der inddrages historiske data for en periode på minimum tre år, og de skal opdateres hver tredje måned eller hyppigere, hvis markedsforholdene gør det nødvendigt. Dataene skal dække et bredt spektrum af økonomiske omstændigheder, f.eks. et helt konjunkturforløb. En enhed uden tilknytning til handelsafdelingen skal validere den pris, handelsafdelingen beregner. Dataene skal tilvejebringes uafhængigt af forretningsområderne, indlæses i den interne model på en aktuell og fyldestgørende måde og opbevares i en database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Virksomheden skal også råde over en veludviklet dataintegritetsprocedure, der gør det muligt at rense data for fejlagtige og/eller anomale observa-

tioner. I det omfang den interne model baseres på markedsdata i form af indikatorer, herunder for nye produkter, hvor der ikke er historiske data for en periode på tre år, skal der være interne retningslinjer for at identificere egnede indikatorer, og virksomheden skal vise rent empirisk, at den pågældende indikator giver en forsigtig fremstilling af den underliggende risiko under negative markedsforhold. Hvis modellen indregner virkningen fra sikkerhedsstillelse som følge af markedsændringer på værdien af nettinggruppen, skal virksomheden have relevante historiske data for at beregne sikkerhedsstillelsens volatilitet.

- 77) Modellen skal omfattes af en valideringsprocedure. Proceduren skal defineres nærmere i virksomhedens forretningsgange. Valideringsproceduren skal præcisere, hvilke undersøgelser der kræves for at sikre modellens integritet, og identificere forhold, som bevirker, at forudsætningerne ikke er opfyldt, hvilket kan resultere i, at EPE undervurderes. Valideringsproceduren skal indeholde en gennemgang af, hvor dækkende EPE-modellen er.
- 78) Virksomheden skal overvåge relevante risici og have procedurer med henblik på at justere estimeringen af EPE, når disse risici antager et vist omfang. Dette gælder bl.a. følgende forhold:
- a) Virksomheden skal identificere og styre sine eksponeringer over for specifikke korrelationsrisici.
 - b) Hvis eksponeringernes risikoprofil efter et år er stigende, skal virksomheden med regelmæssige mellemrum sammenligne EPE-estimatet for et år med EPE-estimatet for hele eksponeringens levetid.
 - c) For eksponeringer med restløbetid under et år skal virksomheden regelmæssigt sammenligne genanskaffelsesomkostningerne (den aktuelle eksponering) med den realiserede eksponeringsprofil og/eller opbevare data, der gør det muligt at foretage en sådan sammenligning.
- 79) Virksomheden skal, før transaktioner inkluderes i en nettinggruppe, have forretningsgange for kontroller af, at den pågældende transaktion er omfattet af en juridisk gyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. pkt. 83-92.
- 80) En virksomhed, der gør brug af sikkerhedsstillelse for at begrænse modpartsrisikoen, skal have forretningsgange for kontroller af, at sikkerhedsstillelsen opfylder de juridiske sikkerhedsstandarder, der er anført i bilag 7, før den tager højde for sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

Valideringskrav for EPE-modeller

- 81) Virksomhedens EPE-model skal opfylde følgende valideringskrav:
- a) Den skal opfylde de kvalitative valideringskrav, der er anført i bilag 15, pkt. 4 og 5.
 - b) Virksomheden skal opstille langsigtede prognoser over udviklingen i renter, valutakurser, aktiekurser, råvarepriser og andre markedsrisikofaktorer med henblik på at beregne modpartsrisiko. Modellens evne til at forudsige udviklingen i markedsrisikofaktorer skal valideres over en lang tidshorisont.
 - c) De beregningsmodeller, der anvendes til bestemmelse af modpartsrisiko for et givet scenario af fremtidige stød til markedsrisikofaktorer, skal testes som led i modelvalideringsproceduren. Modeller til prisfastsættelse af optioner skal tage højde for, at sammenhængen mellem optionernes værdi og markedsrisikofaktorer har en ikke-lineær karakter.
 - d) EPE-modellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at aggregere de eksponeringer, der indgår i nettinggruppen. Virksomheden skal sikre sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen.
 - e) EPE-modellen skal også omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at indregne virkningerne af margin. Den skal tage hensyn både til det nuværende marginbeløb og til den margin, der på et senere tidspunkt måtte blive overført mellem modparterne. Der skal i en sådan model tages højde for de margenaftaler, der indgås (en- eller tosidige), hyppigheden af margenafrægninger, marginrisikoperiodens længde, den maksimale eksponering, som virksomheden er villig til at acceptere uden margenafrægning, og det mindste overførselsbeløb ved margenafrægning.

Modellen skal enten modellere ændringer i markedsværdien af den stillede sikkerhed eller følge reglerne i bilag 7.

- f) Der skal som led i modelvalideringsproceduren foretages en statistisk historisk back-test af repræsentative modpartsporteføljer. Virksomheden skal med regelmæssige intervaller efterfølgende foretage en sådan kontrol af en række repræsentative modpartsporteføljer (faktiske eller hypotetiske). Disse repræsentative porteføljer skal udvælges ud fra deres følsomhed over for væsentlige risikofaktorer og korrelationer, som virksomheden er udsat for.
- 82) Hvis back-testen viser, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, trækker Finanstilsynet modeltilladelsen tilbage eller pålægger virksomheden passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres. Finanstilsynet kan også kræve, at virksomheden afsætter yderligere kapital i henhold til bestemmelserne i bilag 1.

Netting

Risikoreducerende nettingtyper

- 83) I forbindelse med bestemmelserne om netting forstås ved »modpart« enhver enhed (inklusive fysiske personer), der lovligt kan indgå en aftale om netting, og ved »aftale om netting på tværs af produkter« forstås en skriftlig bilateral aftale mellem en virksomhed og en modpart, der skaber en enkelt juridisk forpligtelse, der dækker alle involverede, bilaterale aftaler og transaktioner inden for forskellige produktkategorier. Aftaler om netting på tværs af produkter dækker udelukkende netting på bilateralt grundlag.
- 84) Med henblik på netting på tværs af produkter betragtes følgende som forskellige produktkategorier:
- Genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende udlån og indlån af værdipapirer eller råvarer.
 - Margenlån.
 - De derivater, der er nævnt i bilag 17, samt terminsforretninger.
- 85) Følgende typer aftaler om netting er risikoreducerende ved opgørelsen af risikovægtede poster:
- Bilaterale aftaler om netting mellem en virksomhed og dens modpart.
 - Aftaler om netting på tværs af produkter for virksomheder, der af Finanstilsynet har fået tilladelse til at anvende den metode, der er fastlagt i pkt. 38-82, i forbindelse med transaktioner, der falder ind under denne metode. Netting på tværs af transaktioner, der foretages af selskaber, der tilhører samme koncern, anerkendes ikke i forbindelse med beregningen af de risikovægtede poster.

Virkninger af aftaler om netting

- 86) For så vidt angår metoderne i pkt. 17-82, kan der tages højde for netting som beskrevet i disse punkter.
- 87) Anvender virksomheden metoden i pkt. 9-16, gælder følgende for aftaler om netting:
- I trin a) under pkt. 9 kan de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen. Hvis netting fører til en nettoforpligtelse for den virksomhed, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger fastsættes til nul.
 - I trin b) under pkt. 9 kan tallet for den potentielle fremtidige krediteksponering for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

hvor
 PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige krediteksponeringer for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, som er omfattet af en juridisk gyldig bilateral aftale om netting

PCE_{gross} = summen af tallene for potentielle fremtidige krediteksponeringer for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, som er omfattet af en juridisk gyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere kontrakternes nominelle hovedstole med den i tabel 1 fastsatte procentsats

NGR = »Netto/brutto-forholdet« opgøres af virksomheden som enten i eller ii, idet den valgte metode skal anvendes konsekvent:

- i En særskilt beregning, som angiver forholdet mellem nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en juridisk gyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelses-omkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en juridisk gyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner).
- ii En aggregeret beregning, som angiver forholdet mellem summen af nettogenanskaffelses-omkostningerne beregnet på et bilateralt grundlag for alle modparter, idet der medregnes kontrakter, der indgår i juridisk gyldige aftaler om netting (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i juridisk gyldige aftaler om netting (nævner).

Betingelser for medregning af nettingaftaler

- 88) Aftaler om netting må kun betragtes som risikoreducerende, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Virksomheden skal med sin modpart have indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt juridisk forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at virksomheden i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, konkurs, likvidation eller andre lignende omstændigheder, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.
 - b) Medmindre dansk eller færøsk ret finder anvendelse på samtlige af de nævnte forhold, skal virksomheden kunne stille skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for Finanstilsynet om, at de relevante domstole og administrative myndigheder i tilfælde af søgsmål ville finde, at virksomhedens krav og forpligtelser i de under litra a beskrevne tilfælde er begrænset til nettosummen som beskrevet under litra a i henhold til:
 - i Lovgivningen i det land, hvor modparten er registreret som selskab, og hvis en udenlandsk filial af en virksomhed er involveret, da også i henhold til lovgivningen i det land, hvor filialen er beliggende,
 - ii Den lovgivning, som regulerer de pågældende individuelle transaktioner, og
 - iii Den lovgivning, som regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.
 - c) Virksomheden skal råde over procedurer, der sikrer, at den juridiske gyldighed af aftalen om netting til stadighed opretholdes.
 - d) Virksomheden skal opbevare den krævede dokumentation.
 - e) Virkningerne af netting skal indregnes i virksomhedens måling af de enkelte modparter samlede kreditrisikoeksponering, og virksomheden skal styre sin modpartsrisiko på grundlag heraf.
 - f) Kreditrisikoen i forbindelse med de enkelte modparter skal sammenlægges for at opnå en samlet juridisk eksponering på tværs af transaktioner. Denne sammenlægning skal indregnes i sammenhæng med kreditlimits og intern kapital.
- 89) Finanstilsynet skal, om nødvendigt efter at have hørt andre relevante kompetente myndigheder, kunne forvisse sig om, at den pågældende aftale om netting er juridisk gyldig efter loven i hvert enkelt af de relevante lande. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvisset herom, kan aftalen om netting ikke betragtes som risikoreducerende for nogen af modparterne.
- 90) Begrundede juridiske udtalelser kan udformes for hver type nettingaftale.

- 91) Kontrakter, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til konkursboet, også selv om misligholderen er nettokreditor (»walkaway«-klausul), kan ikke betragtes som risikoreducerende.
- 92) I tillæg til ovenstående skal følgende kriterier opfyldes i forbindelse med aftaler om netting på tværs af produkter:
- a) Nettosummen beskrevet i pkt. 88, litra a, skal være nettosummen af positive og negative slutafregningsværdier af samtlige involverede individuelle bilaterale aftaler samt positive og negative markedsværdier af individuelle transaktioner.
 - b) De skriftlige og begrundede juridiske udtalelser nævnt i pkt. 88, litra b, skal vedrøre gyldigheden og gennemtvungeligheden af hele aftalen om netting på tværs af produkter og nettingaftalens betydning for væsentlige bestemmelser i en eventuel bilateral aftale indgået i tilknytning hertil. En juridisk udtalelse anerkendes generelt som sådan af retssystemet eller i kraft af et juridisk dokument, der beskriver alle relevante spørgsmål på en velbegrundet måde.
 - c) Virksomheden skal råde over procedurer, jf. pkt. 88, litra c, der sikrer, at samtlige transaktioner, der skal være omfattet af et nettingsystem, har undergået en gennemgang af juridisk personale.
 - d) Når virksomheden tager højde for aftaler om netting på tværs af produkter, skal den fortsat opfylde betingelserne for anerkendelse af bilateral netting og kravene i bilag 7 for anerkendelse af risikoreduktion, hvor dette er relevant, for så vidt angår hver enkelt involveret individuel bilateral aftale og transaktion.

Bilag 17**Typer af afledte finansielle instrumenter****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder en liste over de typer af afledte finansielle instrumenter, der er omfattet af bestemmelserne i § 6, stk. 1, nr. 2, § 42, stk. 1, og § 44.

Omfattede afledte finansielle instrumenter

- 2) Følgende typer af afledte finansielle instrumenter er omfattet:
 - a) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale, bortset fra terminsforretninger, vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, eller andre derivater, finansielle indekser eller finansielle mål.
 - b) Finansielle differencekontrakter.
 - c) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, herunder aftaler vedrørende klimatiske variabler, fragtrater, emissionstilladelser eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.
 - d) Alle andre derivataftaler vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke på anden vis er nævnt i dette bilag, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked eller et tilsvarende udenlandsk marked for værdipapirer eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin.

Bilag 18**Basisindikator- og standardindikatormetoderne for operationel risiko****Generelt**

- 1) Risikovægtede poster for den operationelle risiko opgøres i henhold til de metoder, der er angivet i dette bilag, jf. § 53.
- 2) Nedenfor er angivet en række eksempler på operationelle risici. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Kategori af begivenhedstype	Definition	Eksempler (ikke udtømmende)
Intern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå bestemmelser, lovgivning eller virksomhedens politik undtagen begivenheder vedrørende diskrimination, der involverer mindst en intern part.	Forsætlig fejlrapportering af positioner. Ansattes tyveri. Insiderhandel. Bedrageri.
Ekstern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå lovgivningen, begået af tredjemand.	Røveri. Dokumentforfalskning. Checkfalskneri. Skader fra computerhacking.
Ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen	Tab, der skyldes handlinger, der strider mod arbejdsmarkeds-, sundheds- eller sikkerhedslovgivning, udbetaling af erstatninger som følger af personskaade eller begivenheder vedrørende diskrimination.	Arbejdsskader. Brud på sikkerhedsbestemmelser. Diskriminering. Erstatningsansvar. Underbemanding.
Kunder, produkter og forretningspraksis	Tab, der opstår som følge af utilsigtede handlinger eller forsømmelighed, der medfører manglende opfyldelse af en professionel forpligtelse over for bestemte kunder (herunder tilids- og egnethedskrav) eller som følge af produktets art eller udformning.	Brud på fortrolighed. Misbrug af fortrolige kundeinformationer. Interessekonflikter med kunder. Uretmæssige handelsaktiviteter for instituttets regning/spekulation. Hvidvask af penge. Terrorfinansiering. Långivning uden fornødne tilladelser/ eller manglende sikkerheder. Manglende eller fejlagtige sikringsakter. Fejl i aftaler. Andre juridiske risici.
Skader på fysiske aktiver	Tab, der skyldes tab af eller skader på fysiske aktiver som følge af naturkatastrofer eller andre begivenheder.	Terrorisme. Hærværk. Naturkatastrofer.

Forretningsnedbrud og systemfejl	Tab som følger af forretningsforstyrrelser eller systemfejl.	Hardware- og softwarefejl. Telekommunikationsproblemer. Strømsvigt.
Ordreafvikling, levering og procesforvaltning	Tab som følge af mangelfuld transaktionsforvaltning eller procesforvaltning vedrørende transaktioner med handelspartnere og forhandlere.	Indgriben i intern revisions arbejde. Fejlagtig rapportering til direktion. Dårlig eller manglende dokumentation. Fejl i indtastninger. Forkert bogføring. Manglende funktionsadskillelse. Manglende forretningsgange. Manglende kontrol. Adgang til kundekonti uden tilladelse. Konflikter med leverandører.

Basisindikatormetoden

- 3) De risikovægtede poster for operationelle risici skal efter basisindikatormetoden opgøres som:

15 pct. af basisindikatoren

solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning

- 4) Basisindikatoren defineres som et treårigt gennemsnit af summen af nettorenteindtægter og ikke-renterelaterede nettoindtægter. Nettorenteindtægter og ikke-renterelaterede nettoindtægter beregnes som summen af følgende poster:

Regnskabsposter:
+ Renteindtægter
- Renteudgifter
+ Udbytte af aktier m.v.
+ Gebyrer og provisionsindtægter
- Afgivne gebyrer og provisionsudgifter
+/- Kursreguleringer
+ Andre driftsindtægter

- 5) Basisindikatoren skal beregnes før fradrag af driftsudgifter og nedskrivninger/hensættelser. Driftsudgifter inkluderer omkostninger betalt for outsourcing udført af tredjepart, som ikke er modervirksomhed eller dattervirksomhed til virksomheden eller dattervirksomhed af modervirksomheden, som også er modervirksomhed for virksomheden. Omkostninger fra outsourcing, udført af et andet kreditinstitut, investeringsselskab eller administrationsselskab, der er underlagt tilsyn på Færøerne, i et land inden for den Europæiske Union eller i et land som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan fradrages i basisindikatoren. Finanstilsynet kan tillade, at omkostninger fra outsourcing udført af et andet kreditinstitut, investeringsselskab eller administrationsselskab fra lande uden for den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan fradrages i basisindikatoren, hvis landene følger regler som svarer til reglerne fastlagt i bekendtgørelsen.
- 6) Følgende poster skal ikke indgå ved beregningen af basisindikatoren:
- Realiserede fortjenester/tab ved salg af poster uden for handelsbeholdningen.
 - Engangsindtægter og andre ekstraordinære indtægter.

- c) Indtægter fra forsikringsvirksomhed. Indtægter fra forsikringsformidling skal ikke fradrages, da disse anses som normale forretningsaktiviteter for virksomheden.
- 7) Virksomheder, som ikke er underlagt den gældende bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter, skal beregne basisindikatoren på basis af data som bedst afspejler definitionen af basisindikatoren, jf. pkt. 4.
- 8) Det treårige gennemsnit beregnes på grundlag af tal fra de seneste tre års årsrapporter. F.eks. vil beregningen af basisindikatoren i hele 2009 bestå af regnskabstal fra årsregnskabet 2006-2008. Når der ikke foreligger reviderede tal kan virksomhedens egne estimater anvendes.
- 9) Er summen af nettorenteindtægter og ikke-renterelaterede nettoindtægter for et givet år negativ eller lig med nul, skal dette tal ikke medtages i beregningen af det treårige gennemsnit. Basisindikatoren beregnes som summen af positive tal divideret med antallet af år med positive tal. Dette betyder, at nystartede virksomheder i de tre første år kun skal medregne de år, hvor virksomheden har været i drift.

Standardindikatormetoden

- 10) De risikovægtede poster for operationelle risici skal efter standardindikatormetoden opgøres som summen af de risikovægtede poster beregnet for hvert af forretningsområderne i pkt. 13.

De risikovægtede poster kan herefter opgøres som følger:

	18 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet virksomhedsfinansiering
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	18 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet handel og salg
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	12 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet børs-mæglervirksomhed på detailmarkedet
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	15 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet forretningsbank
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	12 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet detailbank
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	18 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet betaling og afvikling
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	15 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet tjenesteydelser
	solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning
+	
	12 pct. af basisindikatoren for forretningsområdet kapitalforvaltning

solvenskravet (8 pct.), jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for
Færøerne ved kongelig anordning
= Risikovægtede poster for operationel risiko

- 11) Ved anvendelse af standardindikatormetoden beregnes en basisindikator for hvert af forretningsområderne i pkt. 13. For hvert forretningsområde er basisindikatoren et treårigt gennemsnit af summen af nettorenteindtægter og ikke-renterelaterede nettoindtægter, jf. pkt. 4-8.
- 12) I de år, hvor de risikovægtede poster beregnet for ethvert forretningsområde er negative grundet en negativ opgjort basisindikator for forretningsområdet (som følge af negativ bruttoindkomst), kan de negative beregnede risikovægtede poster for det enkelte forretningsområde modregnes i positive risikovægtede poster for andre forretningsområder i beregningen af de risikovægtede poster for operationel risiko. Såfremt summen af de risikovægtede poster for alle forretningsområder i et givet år er negativ, sættes værdien for det pågældende år til nul.
- 13) Virksomhedens aktiviteter skal fordeles på de nævnte forretningsområder:

Forretningsområde	Aktiviteter
Virksomhedsfinansiering	Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed. Rådgivning af virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder. Analysearbejde samt andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter.
Handel og salg	Pengeformidling. Forretninger for egen regning. Forretninger for kunders regning. Opbevaring og forvaltning af egne realkreditobligationer og egne andre værdipapirer.
Børsmæglervirksomhed på detailmarkedet, jf. definition i bilag 3, pkt. 14 og bilag 8, pkt. 11	Forretninger for kunders regning.
Forretningsbank (Transaktioner med kunder som modsat detailbank ikke er omfattet af definitionen i bilag 3, pkt. 14, og bilag 8, pkt. 11)	Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler. Udlånsvirksomhed. Sikkerhedsstillelse og garantier. Kreditoplysninger.
Detailbank (Transaktioner med kunder som er omfattet af definitionen i bilag 3, pkt. 14, og bilag 8, pkt. 10)	Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler. Udlånsvirksomhed. Sikkerhedsstillelse og garantier. Kreditoplysninger. Ydelse af lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer eller andre værdipapirer.
Betaling og afvikling	Betalingsformidling. Udstedelse og administration af betalingsmidler. Udstedelse af elektroniske penge.

	Øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler.
Tjenesteydelser	Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i lov om finansiel virksomhed bilag 5 nævnte instrumenter samt pantebreve. Boksudlejning.
Kapitalforvaltning	Porteføljeadministration og rådgivning. Administration af investeringsforeninger. Administration af specialforeninger. Administration af fåmandsforeninger. Administration af hedgeforeninger.

- 14) Virksomheder kan anvende standardindikatormetoden til opgørelse af de risikovægtede poster for operationelle risici, hvis følgende kriterier er opfyldt:
- Virksomheden har retningslinjer og forretningsgange for vurdering og håndtering af operationelle risici. Ansvar for styringen af operationelle risici skal være klart defineret.
 - Virksomheden har et veldokumenteret system til identifikation og vurdering af instituttets eksponering mod operationelle risici, som kan spore relevante data vedrørende operationelle risici, herunder oplysninger om betydelige tab. Systemet skal regelmæssigt gennemgås af en uafhængig kontrolfunktion, som ikke har noget forretningsmæssigt ansvar.
 - Systemet til identifikation og vurdering af operationelle risici skal indgå som en integreret del af virksomhedens samlede risikostyring. Systemets output skal indgå som en integreret del af overvågning og styring af virksomhedens operationelle risikoprofil.
 - Virksomheden har forretningsgange for rapportering til direktionen, der sikrer at direktionen regelmæssigt informeres om udviklingen i virksomhedens operationelle risici. Virksomheden har ligeledes forretningsgange, der sikrer en hensigtsmæssig indgriben på grundlag af oplysningerne i rapporterne til direktionen.
- 15) Opfyldelse af ovennævnte kriterier skal være forsvarlige set i forhold til virksomhedens størrelse, kompleksitet og aktivitetsniveau.
- 16) Virksomheder, som anvender standardindikatormetoden, skal have forretningsgange for indplacering af virksomhedens aktiviteter under de forskellige forretningsområder. Kriterierne skal gennemgås og justeres, når det er påkrævet i forbindelse med nye eller ændrede forretningsaktiviteter og risici. Kriterierne for indplacering af virksomhedens aktiviteter under de forskellige forretningsområder skal være i overensstemmelse med følgende principper:
- Alle aktiviteter skal indplaceres under forretningsområderne, så de ikke overlapper hinanden, og tilsammen dækker hele området.
 - Alle aktiviteter, som ikke umiddelbart kan indplaceres direkte under et forretningsområde, men som udgør en støttefunktion for aktiviteten inden for forretningsområdet, skal anbringes under det forretningsområde, hvor de fungerer som støttefunktion. Vedrører støttefunktionen mere end et forretningsområde, skal støttefunktionen fordeles på de respektive forretningsområder.
 - Kan en aktivitet ikke indplaceres i et bestemt forretningsområde, skal forretningsområdet med den højeste procent anvendes. Det samme gælder for eventuelle støttefunktioner.
 - Virksomheden kan benytte interne prissætningsmetoder til at fordele standardindikatoren mellem forretningsområderne. Omkostninger, der generes inden for ét forretningsområde, og som skal opføres under et andet forretningsområde, kan omplaceres til det forretningsområde, de vedrører, f.eks. ved at benytte en omkostningsfordeling i henhold til interne afregningsprincipper.
 - Indplacering af aktiviteter i de forskellige forretningsområder under standardindikatormetoden skal ske i overensstemmelse med virksomhedens opdeling af aktiviteter ved opgørelse af kredit- og markedsrisici.

- f) Direktionen har det overordnede ansvar for indplacering af aktiverne under de forskellige forretningsområder.
 - g) Kriterierne for indplacering af aktiviteter under de forskellige forretningsområder skal gennemgås af en uafhængig kontrolfunktion, som ikke har forretningsmæssigt ansvar.
- 17) Virksomheder, som ønsker at anvende standardindikatormetoden, skal før overgang til standardindikatormetoden informere Finanstilsynet om dette. Virksomheden skal samtidig over for Finanstilsynet skriftligt erklære sig, at virksomheden overholder de stillede kriterier i pkt. 14 og 16.

Bilag 19**Den avancerede målemetode for operationel risiko (AMA-modeller)****Anvendelsesområde**

- 1) Dette bilag indeholder bestemmelser om opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko ved anvendelse af den avancerede målemetode (AMA-modeller), jf. § 57.
- 2) Bilag 24 indeholder en beskrivelse af kravene til ansøgninger om at anvende den avancerede målemetode for operationel risiko.

Kvalitative krav

- 3) Virksomhedens interne målingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med dens daglige risikostyring.
- 4) Virksomheden skal have en uafhængig risikostyringsfunktion for operationel risiko.
- 5) Der skal ske en regelmæssig rapportering om erfaringer med eksponeringer og tab i forbindelse med operationel risiko. Virksomheden skal have forretningsgange for passende foranstaltninger som opfølgning på disse erfaringer.
- 6) Virksomhedens risikostyringssystem skal være veldokumenteret. Virksomheden skal have rutiner til sikring af overholdelse heraf og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse.
- 7) Styringsprocedurer og målingssystemer for operationel risiko skal være omfattet af regelmæssige gennemgange, der udføres af intern og/eller ekstern revision.
- 8) Virksomheden skal sikre, at de interne valideringsprocedurer fungerer tilfredsstillende, og at datastrømme og processer vedrørende risikomålingssystemet er klare og tilgængelige.

Kvantitative krav**Procedurer**

- 9) Ved anvendelse af den avancerede målemetode opgøres de risikovægtede poster for operationel risiko til 12,5 gange virksomhedens mål for operationel risiko. Målet for operationel risiko skal omfatte både forventede og uforventede tab, medmindre virksomheden kan påvise, at forventede tab opfanges i dens forretningspraksis på tilfredsstillende vis. Målet for operationel risiko skal tage højde for hændelser i fordelings hale med potentielt alvorlige konsekvenser med henblik på at opnå en sikkerhedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 pct. konfidensinterval over en etårig periode.
- 10) Virksomhedens målingssystem for operationel risiko skal omfatte visse nøgleelementer for at opfylde de i pkt. 9 nævnte sikkerhedsstandarder. Disse elementer skal, som beskrevet i pkt. 14-25, omfatte brugen af interne data, eksterne data, scenarioanalyse og faktorer, der afspejler forretningspraksis og interne kontrolsystemer. Virksomheden skal have en veldokumenteret metode til vægtning af disse fire elementer i sit overordnede system til måling af operationel risiko.
- 11) Risikomålingssystemet skal registrere de væsentligste drivkræfter bag risikoen, der påvirker formen af halen på fordelingen af tabsestimer.
- 12) Korrelationer mellem tab som følge af operationel risiko på tværs af individuelle estimater af operationel risiko kan der kun tages højde for, hvis virksomheden over for Finanstilsynet kan godtgøre, at dens systemer til måling af korrelationer er velfungerende, gennemføres på betryggende vis og tager hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med alle sådanne korrelationsestimer, navnlig i stress-situationer. Virksomheden skal validere sine korrelationsforudsætninger ved hjælp af passende kvantitative og kvalitative teknikker.
- 13) Risikomålingssystemet skal være konsistent, og det skal sikres, at kvalitative vurderinger eller risikoreduktionsteknikker, der fremgår af andre dele af bekendtgørelsen og dens bilag, ikke medregnes flere gange.

Interne data

- 14) Internt udviklede mål for operationel risiko skal være baseret på en historisk observationsperiode på mindst 5 år. Når en virksomhed første gang går over til at anvende den avancerede målemetode, kan en treårig historisk observationsperiode accepteres.
- 15) Virksomheden skal kunne opdele sine interne tabsdata på de begivenhedstyper og på de forretningsområder, som fremgår af tabellerne i pkt. 2 og 13 i bilag 18 om basisindikator- og standardindikator-metoderne for operationel risiko. Disse opdelinger skal kunne fremlægges efter anmodning fra Finanstilsynet. Tabsgivende begivenheder, som påvirker hele instituttet, kan henføres til et yderligere forretningsområde med titlen "virksomhedsposter" som følge af exceptionelle omstændigheder. Der skal forefindes dokumenterede, objektive kriterier for fordelingen af tab på de angivne begivenhedstyper og forretningsområder. Tab på operationel risiko, som er knyttet til kreditrisikoen, og som historisk har været medtaget i de interne kreditrisikodatabaser, skal registreres i databaserne over operationelle risiko og identificeres særskilt. Sådanne tab vil ikke indgå ved opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, så længe de fortsat behandles som kreditrisici i forbindelse med beregning af risikovægtede poster. Tab på operationel risiko, der har sammenhæng med markedsrisici, skal medtages i de risikovægtede poster for operationel risiko.
- 16) Virksomhedens interne data vedrørende tab skal være dækkende, idet alle væsentlige aktiviteter og eksponeringer fra alle relevante delsystemer og geografiske steder skal registreres. Virksomheden skal kunne godtgøre, at eventuelle udeladte aktiviteter eller eksponeringer, både enkeltvis og samlet, ikke ville have nogen væsentlig indvirkning på de overordnede risikoestimer. Der skal fastsættes passende grænser for tab, der er så små, at de ikke skal registreres.
- 17) Ud over oplysninger om størrelsen af bruttotab skal virksomheden indsamle oplysninger om datoen for hændelsen, eventuel hel eller delvis inddrivelse af bruttotab samt beskrivelse af drivkræfterne bag eller årsagerne til tabet.
- 18) Der skal foreligge specifikke kriterier for fordeling af tab, der skyldes en hændelse i en centraliseret funktion i virksomheden eller er vedrørende en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde. Endvidere skal der foreligge specifikke kriterier for fordeling af tab, der skyldes relaterede hændelser, der finder sted over en tidsperiode.
- 19) Virksomheden skal have forretningsgange for vurdering af den løbende relevans af historiske tab. Herunder skal forretningsgangene omfatte situationer, hvor man kan foretage skønsmæssige afvigelser eller anvende skalering eller andre reguleringer. Forretningsgangene skal også omfatte, i hvilken udstrækning de nævnte reguleringer kan anvendes, og hvem der har bemyndigelse til at træffe beslutninger herom.

Eksterne data

- 20) Virksomhedens målesystem vedrørende operationel risiko skal benytte relevante eksterne data, navnlig når der foreligger en begrundet formodning om, at virksomheden er eksponeret for sjældne, men potentielt alvorlige tab. Virksomheden skal have forretningsgange til identificering af situationer, hvor der skal anvendes eksterne data, og til at afgøre, hvilke metoder der skal anvendes til at inddrage oplysningerne i målesystemet. Betingelser og praksis vedrørende brugen af eksterne data skal gennemgås regelmæssigt, dokumenteres og underkastes periodisk, uafhængig gennemgang.

Scenarioanalyse

- 21) Virksomheden skal benytte scenarioanalyse i form af ekspertvurderinger kombineret med eksterne data til at vurdere sin eksponering overfor meget alvorlige hændelser. Over tid skal sådanne vurderinger valideres og revurderes gennem sammenligning med de faktiske tab for at sikre, at de er rimelige.

Forretningspraksis og interne kontrolfaktorer

- 22) Risikovurderingsmetoden, der gælder for hele virksomheden, skal tage højde for væsentlige faktorer vedrørende både forretningspraksis og intern kontrol, der kan ændre virksomhedens profil med hensyn til operationel risiko.
- 23) Valget af de enkelte faktorer skal være begrundet i, at de er betydende drivkræfter for risikoen baseret på erfaring og med inddragelse af ekspertvurderinger af de berørte forretningsområder.
- 24) Risikoestimaternes følsomhed over for ændringer i faktorerne og den relative vægtning af de forskellige faktorer skal være velbegrundet. Ud over at tage højde for ændringer i risiko på grund af forbedringer i risikokontroller skal systemet tage højde for potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteterets øgede kompleksitet eller øget forretningsomfang.
- 25) Dette system skal dokumenteres og underkastes uafhængig gennemgang internt i virksomheden. Over tid skal processen og resultaterne valideres og revurderes gennem sammenligning med de faktiske interne tabserfaringer samt relevante eksterne data.

Betydningen af forsikring og andre risikooverførsler

- 26) Virksomheden kan tage højde for betydningen af forsikring i henhold til bestemmelserne i pkt. 27-30 og andre former for risikooverførsel, hvis den overfor Finanstilsynet kan påvise, at der er opnået en mærkbar risikonedsettende virkning.
- 27) Udbyderen skal være forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, der har en vurdering af sin evne til at foretage erstatningsbetaling udarbejdet af et godkendt kreditvurderingsinstitut, og hvor vurderingen svarer til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i bilag 3 for risikovægtning af eksponeringer mod institutter efter standardmetoden for kreditrisiko.
- 28) Forsikringen og virksomhedens håndtering heraf skal opfylde følgende betingelser:
 - a) Forsikringspolice skal have en oprindelig løbetid på mindst et år. For policer med en restløbetid på mindre end et år skal virksomheden foretage passende reduktioner, der afspejler policens faldende restløbetid, op til en reduktion på 100 pct. for policer med en restløbetid på 90 dage eller derunder.
 - b) Opsigelsesfristen for forsikringspolice skal være på mindst 90 dage.
 - c) Tilsynsmæssige tiltag må ikke føre til undtagelser eller begrænsninger i forsikringsdækningen. Forsikringspolice må heller ikke indeholde undtagelser eller begrænsninger med hensyn til erstatning for skade eller udgifter med den begrundelse, at virksomheden tages under insolvensbehandling, herunder åbnes forhandlinger om tvangsakkord, at virksomheden går i betalingsstandsning eller bliver erklæret konkurs, medmindre forsikringsbegivenheden er indtruffet efter det tidspunkt, hvor der er indledt insolvensbehandling. Forsikringspolice kan dog undtage eller begrænse dækning af tab i form af bøder, bod eller lignende, der har karakter af straffeforanstaltninger.
 - d) Risikoreduktionsberegningerne skal afspejle forsikringsdækningen på en måde, der er klar for så vidt angår forholdet til og er konsistent med den faktiske sandsynlighed for tab og virkningen af sådanne tab, som anvendes ved den samlede fastsættelse af de risikovægtede poster for operationel risiko.
 - e) Forsikringen skal leveres af tredjemand. Når der er tale om forsikring gennem captives og tilknyttede selskaber, skal eksponeringen overføres til en uafhængig tredjemand, f.eks. gennem genforsikring, der opfylder kriterierne i pkt. 26, 27 og 28, litra a-d og f.
 - f) Rammerne for medregning af forsikring skal være velbegrundede og dokumenterede.
- 29) Når der tages højde for forsikring, skal der ske reduktioner vedrørende det medregnede forsikringsbeløb, hvis et eller flere af følgende elementer optræder:
 - a) Forsikringspolicens restløbetid, når denne er under et år som angivet i pkt. 28, litra a.
 - b) Opsigelsesbetingelserne for policen, når opsigelsesfristen er under et år.
 - c) Betalingsusikkerhed samt begrænsninger med hensyn til forsikringspolicers dækning.

- 30) Reduktionen i de risikovægtede poster som følge af, at der tages højde for forsikring og andre risiko-overførselsmekanismer, må ikke overstige 20 pct. af de risikovægtede poster for operationel risiko, før der tages højde for risikoreduktionsteknikker.

Ansøgning om anvendelse af den avancerede målemetode for hele koncernen

- 31) Når den avancerede målemetode ønskes brugt ved kapitaldækningsopgørelsen af et moderselskab, der er et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller finansielt holdingselskab, og dets dattervirksomheder, skal ansøgningen herom til Finanstilsynet indeholde en beskrivelse af metoden, der anvendes ved fordelingen af de risikovægtede poster for operationel risiko mellem koncernens forskellige virksomheder.
- 32) I ansøgningen i henhold til pkt. 31 skal det angives, hvorvidt og hvordan det er hensigten, at virkningerne af diversificering skal indgå i risikomålingssystemet.

Brug af den avancerede målemetode kombineret med andre metoder

- 33) Virksomheden kan benytte den avancerede målemetode kombineret med enten basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden på følgende betingelser:
- a) Alle virksomhedens operationelle risici skal indgå. Finanstilsynet skal godkende den metode, der anvendes til at dække forskellige koncernselskaber, aktiviteter, geografiske steder eller andre relevante opdelinger, der fastlægges internt.
 - b) Betingelserne i bilag 18 og pkt. 3-32 i dette bilag skal være opfyldt for den del af aktiviteterne, der dækkes af henholdsvis basisindikatormetoden, standardindikatormetoden og den avancerede målemetode.
- 34) Finanstilsynets tilladelse til brug af den avancerede målemetode forudsætter, at følgende betingelser er overholdt, medmindre afvigelser herfra sker med en god begrundelse:
- a) På det tidspunkt hvor virksomheden tager AMA-modeller i brug ved kapitaldækningsopgørelsen, skal en betydelig del af de operationelle risici opgøres ved hjælp af disse modeller.
 - b) Virksomheden forpligter sig til at anvende AMA-modeller for en væsentlig del af sine resterende operationelle risici i henhold til en tidsplan, som skal godkendes af Finanstilsynet.

Bilag 20**Virksomhedens oplysningsforpligtelser****Vedrørende generelle krav****Målsætninger og risikopolitikker**

- 1) Virksomheden skal offentliggøre målsætninger og politikker for risikostyring på de enkelte risikokategorier, herunder de risici, der er omtalt nedenfor i pkt. 2-23. Offentliggørelsen skal omfatte:
 - a) strategier og procedurer for styring af de pågældende risici,
 - b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion eller andre relevante funktioner,
 - c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling,
 - d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier, og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet.

Anvendelsesområde

- 2) Virksomheden skal oplyse følgende:
 - a) Navn på virksomheden.
 - b) Forskellene i konsolideringsgrundlaget mellem regnskabsmæssige formål og konsolidering i henhold til kapitel 12 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, med en kortfattet beskrivelse af poster, der er:
 - i) fuldt konsoliderede.
 - ii) pro-rata konsoliderede.
 - iii) fratrullet basiskapitalen.
 - iv) hverken konsoliderede eller fratrullet.
 - c) Alle nuværende eller forudsete konkrete eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalressourcer eller tilbagebetaling af fordringer mellem modervirksomheden og dens dattervirksomheder.

Basiskapital

- 3) Virksomheden skal oplyse følgende vedrørende deres basiskapital:
 - a) En oversigt over de væsentligste karakteristika for alle poster i basiskapitalen og de underliggende komponenter, herunder hybrid kernekapital der opfylder kravene i § 132, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, samt instrumenter omfattet af overgangsordningen i § 132 a, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - b) Størrelsen af kernekapitalen med separate oplysninger om alle tillæg og fradrag. Det over-ordnede beløb for hybrid kernekapital, der opfylder kravene i § 132 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, samt hybrid kernekapital, hvis aftalebestemmelser indebærer et incitament for virksomheden til at indløse dem, offentliggøres separat. Ved hver af disse offentliggørelser skal der gøres rede for den andel af den hybride kernekapital, der er omfattet af overgangsordningen i § 132 a i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - c) Størrelsen af den supplerende kapital med separate oplysninger om alle tillæg og fradrag.
 - d) Fradrag i kernekapital og supplerende kapital i henhold til §§ 131 og 139, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. En specifikation svarende til skema CS02, post 2, skema CS02, post 6, samt skema CS03, post 11, anses for at opfylde dette krav.
 - e) Størrelsen af basiskapitalen efter fradrag.

Solvenskrav og den tilstrækkelige basiskapital

- 4) Virksomheden skal oplyse følgende om opfyldelse af solvenskrav og den tilstrækkelige basiskapital:
- a) En oversigt over virksomhedens metode for vurdering af, hvorvidt dens basiskapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter, jf. § 124, stk. 1, og § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - b) For virksomheder, som benytter standardmetoden for kreditrisiko til beregning af de risikovægtede poster, jf. § 9, angives 8 pct. af de risikovægtede eksponeringer for hver af kategorierne angivet i § 9.
 - c) For virksomheder, der benytter den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko til beregning af de risikovægtede poster, jf. § 19, angives 8 pct. af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringskategorier, der angives i bilag 8, pkt. 3. For så vidt angår detaileksponeringer finder dette krav anvendelse på alle de underkategorier af eksponeringer (ejendomseksponeringer, kvalificerede revolverende detaileksponeringer og øvrige detaileksponeringer), der fremgår af bilag 8, pkt. 16-18. For så vidt angår aktieeksponeringer finder dette krav anvendelse på:
 - i) den forenklede risikovægningsmetode, LGD-metoden samt metoden med interne modeller, jf. bilag VII, del 1, punkt 17-26 i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed.
 - ii) positioner i børsnoterede aktier, private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre engagementer.
 - iii) engagementer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår tilsynet med kapitalkrav.
 - iv) engagementer, der er omfattet af overordnede bestemmelser vedrørende kapitalkrav.
 - d) 8 pct. af de risikovægtede poster med markedsrisiko.
 - e) Solvenskrav for operationel risiko beregnet i overensstemmelse med basisindikatormetoden, standardindikatormetoden eller den avancerede målemetode.

Individuelt solvensbehov og individuelt solvenskrav for virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1

- 5) Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal uddybe de i pkt. 4, litra a, nævnte metoder med følgende forhold:
- a) En beskrivelse af virksomhedens interne proces for opgørelsen af den tilstrækkelige basis-kapital og solvensbehovet.
 - b) En beskrivelse af virksomhedens metode til opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital samt de forudsætninger virksomheden lægger til grund for anvendelse af modellen. Beskrivelsen skal også omfatte metoder og de væsentligste talmæssige forudsætninger for virksomhedens anvendelse af stress-tests ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital.
- 6) Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, skal oplyse den tilstrækkelige basiskapital, jf. § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, og solvensbehovet, jf. § 124, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, samt specificere opgørelserne heraf på mindst følgende kategorier:
- a) Kreditrisici.
 - b) Markedsrisici.
 - c) Operationelle risici.
 - d) Øvrige forhold, der indgår i opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet.
 - e) Eventuelle tillæg, der skyldes, at den tilstrækkelige basiskapital, jf. § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og solvensbehovet, jf. § 124, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, følger lovbestemte krav, jf. nr. 8.
- 7) De i pkt. 6, litra a-e nævnte specifikationer skal særskilt og fyldestgørende kommenteres af virksomheden, således det klart fremgår hvilke risici og andre forhold, der indgår i de forskellige kategorier.
- 8) Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal oplyse, såfremt den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet er bestemt af lovbestemte krav, herunder følgende:

- a) Solvenskravet, jf. § 124, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - b) Et af Finanstilsynet fastsat individuelt solvenskrav, jf. § 124, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - c) Et solvenskrav fastsat af Finanstilsynet som følge af påbudte foranstaltninger efter § 350, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
 - d) Minimumskapitalkravet, jf. § 124, stk. 2, nr. 2 og stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.
- 9) Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, skal tillige give oplysninger om:
- a) Virksomhedens basiskapital efter fradrag samt solvensprocenten.
 - b) Størrelsen af et eventuelt kapitalkrav efter overgangsreglerne for IRB-institutter.
- 10) Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan i tilknytning til opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital samt solvensbehovet give oplysninger om resultatet af virksomhedens interne proces før eventuelle tillæg, der følger af lovbestemte krav. I så fald skal virksomheden anvende betegnelserne »internt opgjort solvensbehov« henholdsvis »internt opgjort tilstrækkelig basiskapital« for dette resultat. Har virksomheden en målsætning om at opretholde en basiskapital over et vist niveau, kan virksomheden oplyse om dette mål i tilknytning til opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital samt solvensbehovet, og virksomheden skal i så fald anvende betegnelserne »target«, »mål« eller »målsætning« i forbindelse med dette måltal.

Modpartsrisiko

- 11) Virksomheden skal oplyse følgende om eksponering med hensyn til modpartsrisiko:
- a) Redegørelse for den metode, der har dannet grundlag for fastsættelse af tilstrækkelig basiskapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskrediteksponeringer.
 - b) Redegørelse for de politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver.
 - c) Redegørelse for de politikker, der gælder for »wrong-way«-risikoeksponeringer, jf. bilag 16.
 - d) Redegørelse for virkningen af den sikkerhedsstillelse, virksomheden skal tilvejebringe, såfremt en kreditrating nedjusteres.
 - e) Den positive bruttodagsværdi af kontrakter, nettingfortjenester, nettet aktuelt kreditengagement og sikkerhedsstillelse. Et nettokreditengagement er et kreditengagement vedrørende transaktioner i derivater inklusiv den fortjeneste, der hidrører fra nettingaftaler, der retligt kan håndhæves og aftaler om sikkerhedsstillelse.
 - f) Målingerne for engagementsværdi efter den gældende relevante metode i bilag III, del 3-6, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed.
 - g) Den nominelle værdi af risikoafdækning ved hjælp af kreditderivater og det aktuelle kreditengagement fordelt på forskellige typer af kreditengagementer.
 - h) Transaktioner i kreditderivater (nominel værdi) opdelt efter anvendelse i virksomhedens egen kreditportefølje og i dets formidlingsvirksomhed, herunder fordeling af de anvendte kreditderivatprodukter, yderligere fordelt på købt og solgt risikoafdækning inden for de enkelte produktgrupper.
 - i) Estimering af α , såfremt virksomheden har fået tilladelse af Finanstilsynet eller en anden kompetent myndighed til at estimere α .

Kreditrisiko og udvandringsrisiko

- 12) Virksomheden skal oplyse følgende om kreditrisiko og udvandringsrisiko:
- a) De regnskabsmæssige definitioner af misligholdte fordringer og værdiforringede fordringer, samt en beskrivelse af de anvendte metoder til fastsættelse af værdireguleringer og nedskrivnin-

ger. Virksomheder, som følger bekendtgørelsen om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., kan henvise til §§ 51-54.

- b) Den samlede værdi af eksponeringerne efter værdiregulering og nedskrivninger og før hensyntagen til virkninger af kreditrisikoreduktion.
- c) Eksponeringernes gennemsnitlige værdi i løbet af perioden, opdelt på de forskellige typer af eksponeringskategorier. Disse kategorier er angivet i § 9 for virksomheder, som anvender standardmetoden til opgørelse af kreditrisiko, og bilag 8, pkt. 3, for virksomheder, som anvender den interne ratingbaserede metode til opgørelse af kreditrisiko.
- d) Den geografiske fordeling af eksponeringerne, opdelt i betydende områder for væsentlige eksponeringskategorier. Opdelingen af typer af eksponeringskategorier er angivet i § 9 for virksomheder, som anvender standardmetoden til opgørelse af kreditrisiko, og bilag 8, pkt. 3, for virksomheder, som anvender den interne ratingbaserede metode til opgørelse af kreditrisiko. Virksomheder, der har 95 pct. eller mere af deres eksponeringer i Danmark eller på Færøerne, kan undlade at foretage denne fordeling.
- e) En branche- eller modpartsmæssig fordeling af eksponeringerne, opdelt på de eksponeringskategorier, som er angivet i § 9 for virksomheder, som anvender standardmetoden til opgørelse af kreditrisiko, og bilag 8, pkt. 3, for virksomheder, som anvender den interne ratingbaserede metode til opgørelse af kreditrisiko. Opdelingen angivet i § 96 i bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. kan benyttes.
- f) En fordeling af eksponeringernes restløbetid, opdelt på eksponeringskategorierne angivet i § 9 for virksomheder, som anvender standardmetoden til opgørelse af kreditrisiko, og bilag 8, pkt. 3, for virksomheder, som anvender den interne ratingbaserede metode til opgørelse af kreditrisiko. Restløbetidsintervallerne angivet i § 94 i bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. kan benyttes.
- g) For hver betydende branche eller modpartstype anføres den samlede værdi af:
 - i) misligholdte og værdiforringede fordringer, angivet separat,
 - ii) værdireguleringer og nedskrivninger, og
 - iii) de udgiftsførte beløb vedrørende værdireguleringer og nedskrivninger i løbet af perioden. Brancheklassificeringen angivet i § 96 i bekendtgørelse for Færøerne om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. kan benyttes her.
- h) Den samlede værdi af henholdsvis misligholdte fordringer og værdiforringede fordringer, opdelt på betydende geografiske områder, herunder værdien af værdireguleringer og nedskrivninger for de enkelte geografiske områder. Virksomheder der har 95 pct. eller mere af deres eksponeringer i Danmark eller på Færøerne kan undlade at foretage denne opdeling.
- i) Bevægelser på værdiforringede fordringer som følge af værdireguleringer og nedskrivninger. Oplysningerne skal omfatte:
 - i) en beskrivelse af typen af værdireguleringer og nedskrivninger.
 - ii) de samlede nedskrivninger/hensættelser primo.
 - iii) de samlede nedskrivninger/hensættelser i perioden.
 - iv) de samlede tilbageførsler af nedskrivninger/hensættelser foretaget i tidligere perioder.
 - v) de samlede endeligt tab (afskrevet) af nedskrivninger/hensættelser foretaget i tidligere perioder.
 - vi) de samlede valutareguleringer på nedskrivninger/hensættelser.
 - vii) de samlede andre bevægelser, herunder værdiregulering af overtagne aktiver.
 - viii) de samlede nedskrivninger/hensættelser ultimo.
 - ix) de samlede tab (afskrevet), der ikke tidligere har været individuelt nedskrevet/hensat.
 - x) de indgåede værdier på tidligere afskrevne fordringer.

En specifikation svarende til AS18 anses for at opfylde disse krav.

- 13) Virksomheder, der anvender standardmetoden til opgørelse af kreditrisiko, jf. § 9, skal oplyse om hver af de standardiserede eksponeringskategorier angivet i § 9.
Virksomheder, der benytter eksterne kreditvurderingsinstitutter til beregning af størrelsen af risiko-vægtede eksponeringer, skal offentliggøre følgende oplysninger for hver eksponeringskategori angivet i § 9:
- a) Navne på de udpegede kreditvurderingsinstitutter og eksportkreditagenturer samt årsagerne til eventuelle ændringer.
 - b) Eksponeringskategorierne, som de enkelte kreditvurderingsinstitutter eller eksportkreditagenturer anvendes til.
 - c) En beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger for poster uden for handelsbeholdningen.
 - d) Sammenhængen mellem den eksterne kreditvurdering for hvert af de anvendte kreditvurderingsinstitutter eller eksportkreditagenturer og kreditkvalitetstrinnene i bilag 3 under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, såfremt virksomheden overholder den standardoverførsel, som Finanstilsynet har offentliggjort.
 - e) Værdi af eksponeringerne og eksponeringernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i bilag 3, samt værdi af eksponeringer, der fratrækkes basiskapitalen.
- 14) Virksomheden, der anvender den interne ratingbaserede metode til opgørelse af kreditrisiko, jf. § 19, skal angive følgende oplysninger om eksponeringer, der udgør specialiseret långivning, og aktieeksponeringer:
- a) Eksponeringer, der er henført til de enkelte kategorier fra tabellen i bilag 8, pkt. 82.
 - b) Eksponeringer, der er henført til de enkelte risikovægte fra den enkle risikovægt metode, jf. bilag 8, pkt. 94-96.
- 15) Virksomheden skal særskilt oplyse om solvenskravene for hver af følgende risici, som opgøres under markedsrisikoområdet:
- a) Poster med positionsrisiko: gældsinstrumenter.
 - b) Poster med positionsrisiko: aktier, andele i investeringsforeninger m.v.
 - c) Poster med positionsrisiko: råvarer.
 - d) Poster med modpartsrisiko.
 - e) Poster med leveringsrisiko m.v.
 - f) Samlet valutaposition.
- 16) Virksomheden, der anvender interne modeller (VaR-modeller), jf. § 40 i bekendtgørelsen og bilag 15, til opgørelse af risiko på positioner i handelsbeholdningen, skal oplyse følgende:
- a) For hver af de omfattede delporteføljer:
 - i) beskrivelse af de anvendte modeller,
 - ii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen,
 - iii) en beskrivelse af den anvendte metode til kontrol og validering af nøjagtigheden og konsekvensen af de interne modeller og modelleringsprocesser,
 - b) omfanget af den af Finanstilsynet eller en anden kompetent myndigheds godkendelse, og
 - c) en redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene til systemer og kontroller, jf. bilag VIII, del 3, afsnit B, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed.
 - d) den højeste, den laveste værdi og gennemsnittet af de daglige vurderinger af value-at-risk i rapporteringsperioden og værdien af value-at-risk-vurderingen ved rapporteringsperiodens udgang.

- e) en sammenligning mellem porteføljens daglige value-at-risk-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende hverdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i rapporteringsperioden.
- 17) Virksomheden skal oplyse følgende om operationel risiko:
- a) metoder til vurdering af solvenskrav vedrørende operationel risiko, som finder anvendelse for virksomheden, og
 - b) hvis virksomheden anvender den avancerede målemetode.
- 18) Virksomheden skal oplyse følgende om eksponeringer i aktier m.v., der ikke indgår i handelsbeholdningen:
- a) Virksomhedens formål med eksponeringen samt angivelse af anvendt bogføringspraksis og værdiansættelsesmetoder, herunder centrale forudsætninger og praksis, der påvirker værdiansættelsen, samt betydelige ændringer i disse praksis.
 - b) Typer og art af samt størrelsen på positioner i børsnoterede aktier (private equity eksponeringer), unoterede aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer.
 - c) De samlede realiserede gevinster eller tab som følge af salg og likvidation i løbet af perioden.
 - d) De samlede ikke-realiserede gevinster eller tab, de samlede latente gevinster og tab i henhold til værdiansættelsen samt disse beløbs eventuelle medtagelse i kernekapitalen eller den supplerende kapital.
- 19) Virksomheden skal oplyse følgende om eksponeringer for renterisiko i positioner uden for handelsbeholdningen:
- a) arten af renterisikoen og de centrale forudsætninger, herunder forudsætninger vedrørende tilbagebetaling af lån samt udviklingen i indeståender med ubestemt løbetid, samt hvor ofte renterisikoen opgøres, og
 - b) variation i indtægter, økonomisk værdi eller andre relevante målinger, som virksomhedens ledelse anvender til måling af renterisikoen ved opadgående eller nedadgående rentechok, opdelt i henhold til valuta.
- 20) Virksomheden skal oplyse følgende vedrørende securitiseringer:
- a) en beskrivelse af virksomhedens målsætninger vedrørende securitiseringsaktiviteten,
 - b) virksomhedens roller i securitiseringsprocessen,
 - c) en angivelse af graden af virksomhedens involvering i hver af disse,
 - d) metoderne til opgørelse af de risikovægtede poster, som virksomheden anvender i forbindelse med sine securitiseringsaktiviteter,
 - e) en oversigt over virksomhedens regnskabsprincipper vedrørende securitiseringsaktiviteter, herunder:
 - i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering,
 - ii) registrering af gevinster ved salg,
 - iii) de centrale forudsætninger for værdiansættelse af tilbageholdte kapitalinteresser, og
 - iv) behandlingen af syntetiske securitiseringer, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabsprincipper.
 - f) navne på de kreditvurderingsinstitutter, der anvendes i forbindelse med securitiseringer, og de typer af eksponeringer, som de enkelte kreditvurderingsinstitutter bliver anvendt på,
 - g) det samlede udestående beløb for eksponeringer, som er securitiseret af virksomheden, og som er omfattet af rammerne for securitisering (opdelt i traditionel og syntetisk securitisering), og på eksponeringstype,
 - h) for eksponeringer, der er securitiseret af virksomheden, og som er omfattet af rammerne for securitisering, en opdeling på eksponeringstype af størrelsen af misligholdte eksponeringer og

- eksponeringer i restance, der er securitiseret samt virksomhedens registrerede tab i løbet af perioden,
- i) det samlede beløb for tilbageholdte eller erhvervede securitiseringspositioner, opdelt på eksponeringstype,
 - j) det samlede beløb for tilbageholdte eller erhvervede securitiseringspositioner,
 - i) opdelt i et meningsfyldt antal risikovægtsklasser;
 - ii) positioner, der har fået tildelt en risikovægt på 1.250 pct., skal angives særskilt,
 - k) det samlede udestående beløb for securitiserede revolverende eksponeringer opdelt på den eksponeringsleverende virksomheds kapitalinteresser og investorernes kapitalinteresser, og
 - l) en oversigt over securitiseringsaktiviteterne i perioden, herunder størrelsen af securitiserede eksponeringer (i henhold til eksponeringstype) og registrerede gevinster eller tab ved salg fordelt på eksponeringstype.

Vedrørende anvendelseskrav for anvendelse af særlig instrumenter eller metoder

- 21) Virksomheden, der anvender den interne ratingbaserede metode til opgørelse af kreditrisiko, jf. § 19, skal oplyse om følgende:
- a) Hvilken kompetent myndighed, der har givet tilladelse til metoden, og hvilke overgangsbestemmelser, som den kompetente myndighed har godkendt.
 - b) En forklaring på og en gennemgang af:
 - i) strukturen i systemet med interne kreditvurderinger og forholdet mellem interne og eksterne kreditvurderinger.
 - ii) brugen af interne estimater til andre funktioner end beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til bilag 8, pkt. 115.
 - iii) proceduren for anvendelse af kreditrisikoreduktion.
 - iv) kontrolprocedurer for ratingsystemer, herunder en beskrivelse af uafhængighed, ansvarlighed og revision af ratingsystemet.
 - c) En beskrivelse af den interne kreditvurderingsproces angivet separat for følgende eksponeringskategorier:
 - i) Statseksponeringer.
 - ii) Institutter.
 - iii) Selskaber, herunder små- og mellemstore virksomheder, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder.
 - iv) Detailmarkedet for hver af de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 10-13 i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, svarer til.
 - v) Aktier m.v.
 - d) Eksponeringernes værdi for hver af eksponeringskategorierne angivet i bilag 8, pkt. 3. Eksponeringer med centralregeringer og centralbanker, institutter og selskaber, hvor virksomheden anvender egne LGD-estimater eller konverteringsfaktorer til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer, skal offentliggøres særskilt fra eksponeringer, for hvilke virksomheden ikke udarbejder sådanne estimater.
 - e) For hver af eksponeringskategorierne centralregeringer og centralbanker, institutter, selskaber og aktiekapital, og på tværs af et tilstrækkeligt antal risikogrupper for låntagere (herunder misligholdt) for at kunne foretage en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen skal virksomhederne angive:

- i) de samlede eksponeringer (for eksponeringskategorierne centralregeringer og centralbanker, institutter og selskaber: summen af udestående lån og størrelsen af engagementer for uudnyttede forpligtelser; for aktiekapital: det udestående beløb).
 - ii) for virksomheder, der anvender egne LGD-estimer til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD i procent.
 - iii) den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt.
 - iv) for virksomheder, der anvender egne estimer af konverteringsfaktorer til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, størrelsen af uudnyttede forpligtelser og de engagementsvægtede gennemsnitlige størrelser af eksponeringer for de enkelte eksponeringskategorier.
- f) For eksponeringskategorien detaileksponeringer og for hver af kategorierne defineret under litra c, nr. 4: enten de offentliggjorte oplysninger under litra e ovenfor (eventuelt i puljeform), eller en analyse af engagementerne (udestående lån og eksponeringernes værdi ved uudnyttede forpligtelser) i forhold til et tilstrækkeligt antal EL-gradueringer for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen (eventuelt i puljeform).
- g) De faktiske værdireguleringer i den foregående periode for de enkelte eksponeringskategorier (for detaileksponeringer, for hver af kategorierne som defineret under litra c, nr. 4, ovenfor), og hvordan dette adskiller sig fra tidligere erfaringer.
- h) En beskrivelse af faktorer, der har haft indflydelse på tabene i den foregående periode (har virksomheden f.eks. oplevet misligholdelsesprocenter, der er højere end gennemsnittet eller LGD'er og konverteringsfaktorer, der er højere end gennemsnittet).
- i) Virksomhedens estimer i forhold til de faktiske resultater over en længere periode. Disse skal som minimum omfatte oplysninger om estimerede tab i forhold til faktiske tab inden for de enkelte eksponeringskategorier (for detaileksponeringer for hver af kategorierne, som defineres under litra c, nr. 4), over en periode, der er tilstrækkelig lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte eksponeringskategorier (for detaileksponeringer for hver af kategorierne, som defineres under litra c, nr. 4). Når det er relevant, skal virksomheden opdele dette yderligere for at kunne foretage en PD-analyse, og for virksomheder, der anvender egne LGD-estimer og/eller konverteringsfaktorer, resultater for LGD og konverteringsfaktorer i forhold til de estimer, der angives i oplysningerne om kvantitative risikovurderinger ovenfor.

Med henblik på litra c skal beskrivelsen omfatte de typer af eksponeringer, der er medtaget i eksponeringskategorien, definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD og i givet fald LGD og konverteringsfaktorer, herunder de forudsætninger, der er anvendt ved afledningen af disse variable, samt beskrivelser af betydelige afvigelser fra definitionen af misligholdelse som beskrevet i bilag VII, del 4, punkt 44-48, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, herunder de overordnede segmenter, der påvirkes af sådanne afvigelser.

22) Virksomheden, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, skal oplyse om følgende:

- a) Politikker og procedurer for samt en angivelse af, i hvilken udstrækning virksomheden benytter sig af balanceført netting og netting under strengen.
- b) Politikker og procedurer for værdiansættelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse.
- c) En beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som virksomheden modtager.
- d) Hovedtyperne af modparter i form af garantistiller og kreditderivater samt disses kreditværdighed.
- e) Oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion.

- f) Virksomheder, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i overensstemmelse med standardmetoden, jf. bilag 3, eller i overensstemmelse med den interne ratingbaserede metode, jf. bilag 8, men som ikke foretager egne estimater af LGD'er eller konverteringsfaktorer i forbindelse med eksponeringskategorier, skal særskilt for hver eksponeringskategori opgive den samlede værdi af eksponeringerne (efter eventuel balanceført netting eller netting under strengen), som er dækket efter anvendelse af volatilitetsjusteringer af anerkendt finansiell sikkerhedsstillelse og anden anerkendt sikkerhedsstillelse.
 - g) Virksomheder, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med standardmetoden, jf. bilag 3, eller i overensstemmelse med den interne ratingbaserede metode, jf. bilag 8, skal særskilt for hver eksponeringskategori opgive de samlede eksponeringer (efter eventuel balanceført netting eller netting under strengen), der er dækket af garantier eller kreditderivater. For aktiepositionskategorien finder dette krav anvendelse på hver af de metoder, der er angivet i bilag VII, del 1, punkt 17-26, i direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag 10 til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiell virksomhed.
- 23) Virksomheder, der anvender den avancerede målemetode til opgørelse af operationel risiko, skal give en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere risikoen.

Bilag 21

Ansøgning om den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko

Dette bilag indeholder bestemmelserne om ansøgning om tilladelse til at anvende IRB-metoden, jf. § 19.

1. Ansøgningsprocessen

En finansiel koncern med et færøsk moderselskab skal indsende en samlet ansøgning om anvendelse af IRB-metoden til tilsynet. Ansøgningen omfatter som udgangspunkt alle de konsoliderede selskaber i koncernen, som er omfattet af regelsættet, jf. § 19, stk. 2, 4 og 5.

Koncernen kan tage IRB-metoden i anvendelse til kapitaldækningsformål, når beslutningen om godkendelse af IRB-metoden er meddelt koncernens moderselskab, og efter at de enkelte selskaber i koncernen, der er omfattet af regelsættet, og som skal anvende IRB-metoden, særskilt har fået meddelt tilladelsen til anvendelse af IRB-metoden til kapitaldækningsformål. Meddelelsen om tilladelse gives af tilsynet.

Når ansøgning er indsendt, vil tilsynet foretage en vurdering af ansøgningsmaterialet med henblik på at vurdere opfyldelsen af de krav, der knytter sig til anvendelsen af IRB-metoden. Tilsynet forventer, at vurderingen af materialet vil tage ca. tre måneder. I denne periode vil den primære kontakt med den ansøgende koncern bestå af indsendelse af eventuelt supplerende dokumentation til brug for vurderingen.

Hvis vurderingen af materialet i ansøgningen giver grundlag for det, vil tilsynet planlægge en undersøgelse på stedet i koncernen. Tilsynets primære formål med denne undersøgelse er at få bekræftet, om koncernen opfylder minimumskravene for godkendelse af de ansøgte ratingsystemer til kapitaldækningsformål. Som en del af undersøgelsen forventer tilsynet bl.a. at gennemgå nogle på forhånd udvalgte engagementer som led i vurderingen af anvendelsen af ratingsystemerne i risikostyringen. Planlægning, gennemførelse og opfølgning af undersøgelsen på stedet forventes at tage op til to måneder.

Eventuel godkendelse af IRB-metoden og den efterfølgende tilladelse til de enkelte selskaber i koncernen meddeles senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning. Tilsvarende meddeles eventuelt afslag om godkendelse til koncernens moderselskab senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning i overensstemmelse med kravene i dette bilag.

Hvis tilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen finder væsentlige mangler i det indsendte materiale i forhold til kravene i dette bilag, kan tilsynet, som alternativ til et afslag på ansøgningen, midlertidigt sætte uret i stå i forhold til nævnte frist på seks måneder til behandling af ansøgningen og afvente, at koncernen afhjælper manglerne i den indsendte ansøgning.

Det kan være en fordel for ansøgningsprocessen, at tilsynet tidligt og forud for selve ansøgningen orienteres om koncernens planer om en kommende ansøgning. Dette vil give mulighed for at drøfte forberedelsen af ansøgningen med tilsynet. Når koncernen har truffet beslutning om en kommende ansøgning, vil tilsynet kontakte eventuelle udenlandske myndigheder, der skal involveres i behandlingen af ansøgningen, med henblik på forberedelsen af behandlingen af ansøgningen.

1.1. Parallelrapportering

For at tilsynet bl.a. kan vurdere effekten af anvendelse af IRB-metoden, skal koncernen i det førstkomende kvartal efter indsendelse af ansøgningen og kvartalsvist frem til den planlagte anvendelse opføre og indberette de risikovægtede poster efter den ansøgte IRB-metode parallelt med opførelsen og indberetningen af de risikovægtede poster efter den hidtidigt anvendte metode.

Koncernen skal foretage parallelrapporteringen på et konsolideret niveau for alle de konsoliderede selskaber. Desuden skal koncernen foretage parallelrapportering på soloniveau for de konsoliderede selskaber, som er under tilsyn.

Parallelrapporteringen skal ske i indberetningssættet for IRB-metoden, der er tilgængelig på Finanstilsynets hjemmeside, jf. § 67. Detaljeringsgraden af indberetningen efter den ansøgte metode aftales med tilsynet i hvert enkelt tilfælde.

1.2. Ansøgningsbrev

En ansøgning om anvendelse af IRB-metoden skal bestå af et ansøgningsbrev vedlagt eventuelle supplerende ansøgninger, jf. afsnit 1.3, ansøgningsmaterialet, jf. afsnit 2, og oversigtsskemaerne, jf. afsnit 3.

Ansøgningsbrevet skal udtrykke, om IRB-metoden, som koncernen søger om godkendelse til at anvende til kapitaldækningsformål, vil omfatte egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer (CF) for erhvervs-, institut- og statseksponeringer. Ansøgningsbrevet skal også redegøre for eventuelle planlagte og væsentlige forandringer i koncernen, som kan påvirke en eventuel godkendelse til at anvende IRB-metoden. Ansøgningsbrevet skal underskrives af moderselskabets administrerende direktør samt af de administrerende direktører for koncernens øvrige juridiske enheder (datterselskaber), der er omfattet af ansøgningen og under individuelt tilsyn.

Brevet skal indeholde en erklæring om, at det indsendte materiale giver et retvisende og relevant billede af de områder, som ansøgningen dækker.

Ansøgningen skal omfatte de porteføljer, som koncernen ønsker omfattet af IRB-metoden fra godkendelsestidspunktet. Information om øvrige porteføljer skal kun omfatte information, som er nødvendig for, at tilsynet kan vurdere, om koncernen opfylder kravene til undtagelser fra IRB-metoden og trinvis implementering. En koncerns senere anvendelse til kapitaldækningsformål af de ratingsystemer, som ikke er omfattet af IRB-metoden fra godkendelsestidspunktet, kræver tilsynets forudgående tilladelse.

For nogle koncerner kan det være en fordel for koncernen og tilsynet, at ansøgningsbrevet og større eller mindre dele af det øvrige ansøgningsmateriale foreligger på engelsk. Sprogvalget aftales med tilsynet i hvert enkelt tilfælde.

1.3. Supplerende ansøgninger om trinvis implementering og permanente undtagelser fra IRB-metoden

I forbindelse med en ansøgning kan koncernen efter behov indsende en række supplerende ansøgninger.

Der kan indsendes supplerende ansøgninger vedrørende:

- Trinvis implementering (udrulningsplaner)
- Permanent undtagelse fra IRB-metoden for statseksponeringer, instituteksponeringer, uvæsentlige forretningsenheder og/eller porteføljer, koncerninterne engagementer og aktieeksponeringer
- Datahistorikkrevet ved beregning af PD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer samt ved beregning af PD, LGD og CF eller EL for detaileksponeringer
- Anvendelse af PD/LGD-metoden for aktieeksponeringer
- Anvendelse af VaR-metoden for aktieeksponeringer
- Opfyldelse af minimumskravene på koncernniveau

1.3.1. Trinvis implementering

Koncernen kan søge om tilladelse til at gennemføre implementeringen af IRB-metoden i koncernen trinvis i overensstemmelse med en på forhånd godkendt udrulningsplan, jf. §§ 24 og 25.

Udrulningsplanen skal vise, hvornår de områder, der ønskes omfattet af trinvis implementering, forventes at blive omfattet af IRB-metoden, samt en beskrivelse af implementeringsprocessen.

Det skal fremgå af ansøgningen om trinvis implementering, hvorfor de pågældende områder ønskes midlertidigt undtaget fra IRB-metoden. Ansøgningen skal endvidere indeholde koncernens egen vurdering af de usikkerhedsfaktorer, der knytter sig til udrulningsplanen.

Hvis koncernen i medfør af § 25, stk. 3, søger om en længere tidsfrist for gennemførelsen af implementeringer end tre år, skal koncernen anføre, hvilke særlige forhold der nødvendiggør en forlængelse af tidsfristen, samt tidsplanen for implementeringen i medfør af en forlængelse.

1.3.2. Permanent undtagelse fra IRB-metoden

Koncernen kan søge om tilladelse til at undtage visse eksponeringer permanent fra IRB-metoden og i stedet anvende standardmetoden for kreditrisiko for de pågældende eksponeringer, jf. § 26.

Koncernen skal begrunde de ønskede permanente undtagelser fra IRB-metoden. Nedenfor er desuden angivet nogle særlige oplysningskrav for ansøgninger om forskellige permanente undtagelser:

1) *Statseksponeringer og instituteksponeringer*

For hver eksponeringskategori skal koncernen angive antallet af modparter, herunder antallet af væsentlige modparter, porteføljens volumen (balanceførte og ikke-balanceførte poster) samt et skøn over de risikovægtede poster efter IRB-metoden. Endvidere skal koncernen redegøre for, i hvilket omfang betingelserne for undtagelse er opfyldt, herunder hvorfor det vurderes at være uforholdsmæssigt byrdefuldt for koncernen at implementere et ratingsystem for disse modparter.

2) *Koncernens uvæsentlige forretningsenheder og/eller porteføljer*

Koncernen skal anføre, hvilke forretningsenheder og/eller porteføljer der ønskes undtaget fra IRB-metoden. Koncernen skal redegøre for, på hvilken baggrund forretningsenhederne og/eller porteføljerne vurderes som uvæsentlige. Endvidere skal koncernen beskrive, hvorfor det vurderes at være uforholdsmæssigt byrdefuldt at implementere det interne ratingsystem for de pågældende forretningsenheder og/eller porteføljer. Koncernen skal angive volumen (balanceførte og ikke-balanceførte poster) samt et skøn over de risikovægtede poster efter IRB-metoden for hver af de forretningsenheder og/eller porteføljer, der ønskes undtaget.

3) *Koncerninterne engagementer*

Koncernen skal angive volumen (balanceførte og ikke-balanceførte poster) af disse engagementer. Endvidere skal det specificeres, imellem hvilke koncernforbundne selskaber de koncerninterne engagementer er indgået.

4) *Aktieeksponeringer*

Koncernen skal angive, hvilke positioner der ønskes undtaget i medfør af § 26, stk. 1, nr. 5, i bekendtgørelsen samt størrelsen af de pågældende aktiepositioner. Koncernens begrundelse for at søge om undtagelse for den pågældende portefølje skal fremgå af ansøgningen. Koncernen skal indsende særskilte ansøgninger, hvis aktieeksponeringer omfattet af henholdsvis § 26, stk. 1, nr. 6 og 9, ønskes undtaget.

1.3.3. Datahistorikkravet

Koncernen kan, jf. pkt. 189 og 191 i bilag 8, søge om undtagelse fra datahistorikkravet ved beregning af PD for erhvervs-, institut- og statseksponeringer samt ved beregning af PD, LGD og CF eller EL for detaileksponeringer.

1) *Erhvervs-, institut- og statseksponeringer*

Koncerner, der ikke anvender egne estimater for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, har mulighed for at søge tilsynet om tilladelse til på porteføljeniveau at basere deres PD-estimer for erhvervs-, institut- og statseksponeringer på data, der bygger på en tidsperiode, der er kortere end fem år, dog mindst to år, jf. bilag 8, pkt. 189. Dette omfatter også datahistorikkravet ved benyttelse af PD/LGD-metoden til aktieeksponeringer. Ansøgningen skal omfatte en begrundelse for koncernens ønske om en undtagelse. Det skal endvidere fremgå af ansøgningen, om de beregnede parametre vurderes at være repræsentative for koncernens erfaringer over en længere periode. Koncernen skal tillægge PD-estimer en forsigtighedsmargin, som relaterer sig til den forventede fejlmargen forbundet med estimeringen. Jo færre data en koncern har, des mere forsigtige skal estimerne være. Det skal fremgå af ansøgningen, i hvilket omfang og efter hvilken metode koncernen har tillagt en forsigtighedsmargin som følge af en dataperiode, der er kortere end fem år.

2) *Detaileksponeringer*

Koncerner har for detaileksponeringer mulighed for at søge tilsynet om tilladelse til at basere deres PD-, LGD- og CF-estimerer eller EL, hvor dette er relevant, på data, der bygger på en tidsperiode, der er kortere end fem år, dog mindst to år, jf. bilag 8, pkt. 191. Ansøgningen skal omfatte en begrundelse for koncernens ønske om en undtagelse. Det skal endvidere fremgå af ansøgningen, om de beregnede parametre vurderes at være repræsentative for koncernens erfaringer over en længere periode. Koncernen skal til lægge dens estimerer en forsigtighedsmargen, som relaterer sig til den forventede fejlmargen forbundet med estimeringen. Jo færre data en koncern har, des mere forsigtige skal estimererne være. Det skal fremgå af ansøgningen, i hvilket omfang og efter hvilken metode koncernen har tillagt en forsigtighedsmargen som følge af en dataperiode, der er kortere end fem år.

1.3.4. PD/LGD-metoden for aktieeksponeringer

Koncernen kan søge tilladelse til anvendelse af PD/LGD-metoden for aktieeksponeringer, jf. bilag 8, pkt. 91. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af metoden og en redegørelse for overholdelse af kravene i bilag 8, pkt. 97-100.

1.3.5. VaR-metoden for aktieeksponeringer

Koncernen kan søge tilladelse til anvendelse af VaR-metoden for aktieeksponeringer, jf. bilag 8, pkt. 91. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af metoden og en redegørelse for overholdelse af kravene i bilag 8, pkt. 101-103 og pkt. 234-242.

1.3.6. Opfyldelse af minimumskravene på koncernniveau

Koncernen kan søge tilladelse til, at minimumskravene i bilag 8, pkt. 113-242, opfyldes for koncernens moderselskab og dattervirksomheder set under ét, jf. § 20, stk. 2. Ansøgningen skal indeholde oplysning om, hvilke enheder der ønskes undtaget fra at skulle opfylde minimumskravene, samt hvilke minimumskrav undtagelsen vedrører.

1.4. Selvvurdering

Koncernen skal foretage en vurdering af, hvorvidt den opfylder de krav, der knytter sig til anvendelsen af IRB-metoden. Udover en vurdering af de enkelte krav skal selvvurderingen omfatte en overordnet vurdering.

Såfremt koncernen vurderer, at den ikke fuldt ud opfylder alle krav, skal koncernen beskrive de identificerede afvigelser og udarbejde en handlingsplan for, hvornår og hvordan koncernen vil opfylde kravene.

Koncernen skal have foretaget selvvurderingen, før tilsynet kan behandle koncernens ansøgning.

Selvvurderingen skal danne grundlag for udfyldelsen af tjekskemaet, jf. afsnit 3 om oversigtsskemaer.

1.5. Intern revision

I henhold til bilag 8, pkt. 124, skal intern revision eller en tilsvarende uafhængig revisionsenhed mindst én gang om året gennemgå koncernens ratingsystemer og deres anvendelse. Gennemgangen skal omfatte koncernens overholdelse af samtlige minimumskrav.

Der er ikke krav om, at revisionen har foretaget en gennemgang, inden en koncern ansøger om godkendelse af IRB-metoden. Det vil dog indgå i tilsynets vurdering af ansøgningen, i hvilket omfang revisionen har udført opgaver på området.

2. Ansøgningsmateriale

Følgende materiale skal vedlægges ansøgningen:

1. Udfyldte oversigts- og tjekskemaer (jf. afsnit 3)

2. Anvendelsesområder

- Beskrivelse af anvendelsen af ratingsystemernes estimerede risikoparametre til forskellige interne formål

3. Organisation

- Organisationsdiagram for koncernen/virksomhederne
- Organisationsdiagram for afdelinger og interne udvalg med opgaver i relation til de ansøgte ratingsystemer
- Beskrivelse af de omfattede afdelingers og udvalgs opgaver og ansvarsfordeling
- Beskrivelse af forventet ressourceforbrug vedr. udvikling og implementering af IRB-metoden (inkl. tildeling af ressourcer før og efter udrulning)

4. Kreditpolitik og skriftlige forretningsgange

- Kopi af kreditinstrukser
- Kopi af skriftlige forretningsgange for inddeling af låntagere i eksponeringskategorier
- Kopi af skriftlige forretningsgange for tildeling af ratings og placering af eksponeringer i ratingklasser eller puljer
- Kopi af skriftlige forretningsgange for validering af interne modeller anvendt i ratingsystemerne
- Kopi af skriftlige forretningsgange for gennemførelse af stresstests
- Kopi af skriftlige forretningsgange for udarbejdelse af ledelsesrapportering baseret på ratingsystemerne
- Oversigt over skriftlige forretningsgange for interne kontroller med relation til ratingsystemerne, eventuelt ved henvisninger til oversigten over intern dokumentation i skema 7

5. Dokumentation af ratingsystemer

- Oversigtsbeskrivelse af ratingsystemer (skema 4)
- Beskrivelser for hver af de interne modeller anvendt i ratingsystemet, herunder tillige dokumentation af statistiske modeller, jf. bilag 8, pkt. 160
- Beskrivelse af datagrundlag
- Kopi af skriftlig dokumentation for kalibrering af parametrene PD, LGD og CF
- Beskrivelse af de anvendte valideringsmetoder (kan udelades hvis metoderne er beskrevet i koncernens skriftlige forretningsgange indsendt under pkt. 4 ovenfor)
- Kopi af skriftlig dokumentation for validering af interne modeller anvendt i ratingsystemet, herunder validering af tildelte ratings og parameterestimer
- Dokumentation vedr. definitioner af misligholdelse og tab, jf. bilag 8, pkt. 159

6. Stresstest

- Beskrivelse af anvendte stresstest metoder
- Dokumentation af gennemførte tests

7. Ledelsesrapportering vedrørende kreditrisici og ratingsystemer

- Kopi af rapportering til bestyrelse, direktion
- Kopi af rapportering til interne udvalg

8. Revision

- Beskrivelse af hidtidige opgaver på området, herunder tillige beskrivelse af arbejdsdelingen mellem intern og ekstern revision
- Kopi af revisionsrapporter for gennemførte revisioner med relation til det ansøgte ratingsystem
- Beskrivelse af kommende opgaver på området inkl. planlagte revisioner med relation til ratingsystemerne

9. IT-struktur vedr. IRB-metoden

- Beskrivelse af den IT-struktur, som understøtter ratingsystemerne, herunder integration med andre systemer i koncernen
- Beskrivelse af IT-sikkerheden

10. Selvvurdering

- Et resumé af selvvurderingens resultater
- En kort beskrivelse af den gennemførte selvvurderingsproces
- Den udarbejdede handlingsplan med angivelse af identificerede afvigelser. Den aktuelle status på ansøgningstidspunktet for de identificerede afvigelser skal fremgå

11. Kontaktpersoner

- Oversigt over relevante kontaktpersoner i koncernen i relation til behandling af koncernens ansøgning
- Det indsendte materiale kan som udgangspunkt bestå af kopier af koncernens interne dokumentation.

Materialet kan enten indsendes elektronisk eller i papirform. Hvis materialet indsendes i papirform, skal det foreligge i fem eksemplarer.

Hvis der i ansøgningsforløbet viser sig behov for at indsende en redigeret udgave af et allerede indsendt dokument, skal det tydeligt fremgå, hvad der er redigeret, og hvilken version af dokumentet det redigerede dokument erstatter.

Tilsynet kan efter behov anmode koncernen om at indsende yderligere materiale i forbindelse med vurderingen af ansøgningen.

3. **Oversigtsskemaer**

Skema 1 til 7 udfyldes under iagttagelse af følgende retningslinjer. Antallet af rækker i skemaerne forøges efter behov:

Skema 1: Porteføljer omfattet af IRB-metoden

Formålet med skemaet er at give tilsynet et overblik over, hvilke ratingsystemer koncernens ansøgning omfatter, herunder hvilke porteføljer, forretningsområder og juridiske enheder der dækkes af de respektive ratingsystemer.

Opdelingen i skemaet baseres på koncernens interne opdeling af eksponeringer på delporteføljer. Koncernens interne betegnelse for de enkelte porteføljer bedes anvendt.

Ved udfyldelse af skemaet skal følgende specificeres:

- Porteføljens betegnelse (koncernens interne betegnelse for porteføljen)
- Ved porteføljer forstås en afgrænsning af koncernens forretningsområder baseret på eksempelvis kunde-gruppe, produkt eller geografisk tilknytning. I det omfang det ikke klart fremgår af porteføljens betegnelse, hvilke forretningsområder porteføljen dækker, bedes det specificeret i en tilhørende note.
- Eksponeringskategori, jf. grupperingen af eksponeringer i bilag 8, pkt. 3-24.
- Juridiske enheder (de juridiske enheder hvor IRB-metoden anvendes for den pågældende portefølje)
- Ratingsystem (koncernens interne betegnelse for de ratingsystemer, der anvendes for den pågældende portefølje)
- Såfremt koncernen ikke anvender egne estimater af LGD og/eller CF, bedes dette markeres med G (G for den »grundlæggende« IRB-metode) i skemaet.
- Såfremt koncernen ønsker at rulle LGD- og/eller CF-dimensionen ud, angives tidspunktet for forventet anvendelse i cellen.
- For grænseoverskridende koncerner bedes i parentes angivet et C (centralt) eller et L (lokalt), afhængigt af om modellen er udviklet på koncerndata eller lokale data.
- Volumen
- Volumen for balanceførte poster angives som det bogførte beløb (opgøres i henhold til regnskabsbestemmelserne). Volumen for ikke-balanceførte poster angives som det nominelle beløb multipliceret med vægtene for henholdsvis fuld risiko, mellemliggende risiko og mellemliggende/lav risiko, jf. § 10, stk. 5.
- Risikovægtede poster

- For den enkelte portefølje angives de risikovægtede poster opgjort både efter den gældende metode og den ansøgte metode.
- Andel (porteføljens risikovægtede poster opgjort efter den gældende metode på ansøgningstidspunktet, i forhold til koncernens samlede risikovægtede poster ligeledes opgjort efter den gældende metode, i pct.)

Skema 2: Undtagelser fra IRB-metoden samt porteføljer omfattet af udrulningsplaner

Formålet med skemaet er at give tilsynet et overblik over, hvilke porteføljer der ønskes undtaget fra IRB-metoden, samt give et overblik over koncernens udrulningsplaner på porteføljeniveau.

For de porteføljer, koncernen ønsker indført trinvist, skal der foreligge en udrulningsplan, som angiver det forventede tidspunkt, hvor porteføljen ønskes inkluderet i IRB-metoden. Dette tidspunkt angives for henholdsvis PD-, LGD- og CF-dimensionen. For porteføljer, som koncernen permanent ønsker at undtage fra IRB-metoden, angives et S (standardmetoden) i kolonnerne.

Med hensyn til udfyldelse af de øvrige kolonner henvises til retningslinjerne for skema 1.

Skema 3: Porteføljens omfattet af IRB-metoden i koncernens juridiske enheder

Formålet med skemaet er at give tilsynet et overblik over de enkelte juridiske enheders anvendelse af IRB-metoden. Koncernen skal udfylde et skema for hver relevant juridisk enhed.

Med hensyn til udfyldelse af skemaet henvises til retningslinjerne for skema 1.

Skema 4: Ratingsystemer+

Formålet med skemaet er at give tilsynet et overblik over koncernens ratingsystemer. Ratingsystemer skal i denne forbindelse forstås som de systemer og processer, koncernen benytter ved tildelingen af PD, LGD eller CF til en låntager eller facilitet.

Skemaet skal udfyldes for hvert enkelt ratingsystem, der indgår i koncernens IRB-metode.

Skema 5: Supplerende ansøgninger

Formålet med skemaet er at give en oversigt over, hvilke supplerende ansøgninger koncernen har indsendt, jf. afsnit 1.3.1 – 1.3.5.

Skema 6: Tjekskema

Formålet med tjekskemaet er at give tilsynet en oversigt over, hvordan koncernen finder, at opfyldelse af kravene er dokumenteret. Oversigten skal desuden give tilsynet mulighed for på et senere tidspunkt at udpege eventuelle dokumenter, som tilsynet ønsker indsendt.

Tjekskemaet er baseret på en række minimumskrav i bekendtgørelsens bestemmelser vedrørende IRB-metoden.

For hvert punkt i tjekskemaet skal koncernen:

- 1) henvise så præcist som muligt til relevant dokumentation for opfyldelse af kravet. Henvielsen kan referere til dokumentation indsendt med ansøgningen eller til oversigten over intern dokumentation i skema 7. Såfremt dokumentation vedrører forhold, som endnu ikke er fuldt implementeret på ansøgningstidspunktet, skal status for implementeringen oplyses, og der skal henvises til handlingsplanen
- 2) eventuelt kort beskrive, hvordan kravet opfyldes. Såfremt koncernen på ansøgningstidspunktet endnu ikke fuldt ud opfylder kravet, skal dette angives. Som udgangspunkt vil det ikke være nødvendigt at beskrive, hvordan koncernen opfylder kravet, idet det bør fremgå af den dokumentation, som koncernen henviser til. Men der kan være krav, hvor det er en fordel at supplere dokumentationen med en kort beskrivelse. F.eks. hvis der er tale om generelle krav eller krav, hvor der ikke umiddelbart foreligger en samlet dokumentation (her forudsættes, at der ikke i bekendtgørelsen eksplicit er krav om dokumentation). Som eksempler kan nævnes kravene i bilag 8, pkt. 116-119, om bestyrelsens og direktionens opgaver. Der kan være punkter i tjekskemaet, som ikke er relevante for koncernen – i så fald skal koncernen på skemaet oplyse, hvorfor kravene ikke er relevante. Koncernen kan have for-

Skema 4: Ratingsystemer

Generelt	
Ratingsystemets navn:	
Type (dimension): PD, LGD, CF:	
Engagementsklasse:	
Juridisk(e) enhed(er) dækket af ratingsystemet:	
Porteføljer dækket af ratingsystemet (produkter og/eller kunder samt angivelse af land):	
Type af ratingsystem (baserer ratingsystemet sig hovedsageligt på en statistisk model, en ekspertmodel eller en hybrid model):	
Liste over interne modeller anvendt i ratingsystemet med angivelse af, hvilke(t) område(r)/segment(er) i ratingsystemet modellerne dækker:	
Liste over eksterne modeller, herunder også anvendelse af input fra eksterne ratings og andre eksterne metoder (bortset fra eksterne data, jf. nedenfor) anvendt i ratingsystemet med angivelse af, hvilke(t) område(r)/segment(er) i ratingsystemet de eksterne modeller dækker:	
Dato for ratingsystemets implementering:	
Volumen (balanceførte og ikke-balanceførte poster) der rates af systemet:	
Størrelsen af risikovægtede poster efter den gældende metode, der rates af systemet:	
Antal låntagere eller faciliteter, der rates af systemet:	
Eventuelle væsentlige ændringer i ratingsystemet:	
Faktisk antal af lånemisligholdelser oplevet over en given periode (både antallet af misligholdelser og tidsperioden skal angives):	
Retningslinjer for tilsidesættelse af ratingsystemets resultater (henvisning til forretningsgang):	
Antal gange hvor ratings er blevet tilsidesat i forhold til antallet af ratings:	
På hvilket organisatorisk niveau godkendes ratings:	
Data	
Startdato for interne data, der bliver brugt til estimering af parametrene:	
Bliver der anvendt eksterne data:	
Liste over eksterne datakilder:	
Ratingsystemets afhængighed af eksterne data (er ratingsystemet mere/mindre eller lige så afhængig som af interne data):	

Validering		
Dato for den seneste validering af ratingsystemet:		
Hvem godkendte valideringen:		
Kort redegørelse for resultaterne fra seneste validering af ratingsystemet samt henvisning til relevant dokumentationsmateriale. Hvor det er relevant, skal redegørelsen omfatte følgende:		
a)	Eventuelt arbejde udført for at sikre nøjagtigheden af inputs i ratingsystemet (eller modeller anvendt i ratingsystemet):	
b)	Eventuelle eksterne og interne benchmarks, som ratingsystemet (eller modeller anvendt i ratingsystemet) er blevet målt i forhold til, og resultatet af sådanne sammenligninger:	
c)	Eventuelle statistiske teknikker eller tests anvendt til at opgøre ratingsystemets (eller modeller anvendt i ratingsystemet) evne til at differentiere mellem låntagere/faciliteter efter henholdsvis PD, LGD og CF og resultaterne af sådanne tests:	
d)	Eventuelle statistiske teknikker eller tests anvendt til at opgøre ratingsystemets (eller modeller anvendt i ratingsystemet) evne til at kalibrere henholdsvis PD, LGD og CF og resultaterne af sådanne tests:	
e)	Eventuelle kvalitative teknikker (eller kvantitative teknikker der ikke allerede er dækket af de foregående spørgsmål) anvendt til at vurdere ratingsystemets (eller modeller anvendt i ratingsystemet) fortsatte hensigtsmæssighed:	
f)	Eventuelt anbefalet opfølgende arbejde på ratingsystemet:	

Skema 5: Supplerende ansøgninger

Ansøgning	Markér med et kryds, hvis ansøgningen er vedlagt
Trinvis implementering (udrulningsplaner), jf. §§ 24 og 25, stk. 3	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for statseksponereringer, jf. § 26, stk. 1, nr. 1-3	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for instituteksponeringer, jf. § 26, stk. 1, nr. 4	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for aktieeksponeringer, jf. § 26, stk. 1, nr. 5	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for aktieeksponeringer, jf. § 26, stk. 1, nr. 6	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for koncerninterne engagementer, jf. § 26, stk. 1, nr. 7	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for uvæsentlige forretningsenheder og/eller porteføljer, jf. § 26, stk. 1, nr. 8 og stk. 2	
Permanent undtagelse fra IRB-metoden for aktieeksponeringer, jf. § 26, stk. 1, nr. 9	
Datahistorikkravet – erhvervs-, institut- og statseksponereringer, jf. bilag 8, pkt. 189	
Datahistorikkravet – detail-eksponeringer, jf. bilag 8, pkt. 191	
PD/LGD-metoden for aktieeksponeringer, jf. bilag 8, pkt. 92	
VaR-metoden for aktieeksponeringer, jf. bilag 8, pkt. 93	
Opfyldelse af minimumskravene på koncernniveau, jf. § 20, stk. 2	

Skema 6: Tjekskema

Krav til IRB-metoden (Der henvises enten til bekendtgørelsen (BEK) eller til relevante pkt. i bilag 8.	Henvisning til relevant dokumentation i ansøgningsmaterialet eller i skema 7 for opfyldelse af kravene. Såfremt dokumentation vedrører forhold, som endnu ikke er fuldt implementeret på ansøgningstidspunktet, skal status for implementeringen oplyses, og der skal henvises til handlingsplanen.	Eventuelt en kort beskrivelse af, hvordan kravene opfyldes. Såfremt koncernen på ansøgningstidspunktet endnu ikke fuldt ud opfylder kravene i det pågældende pkt. , skal dette angives.
Anvendelseskrav:		
BEK §§ 22, 23 og § 71		
Gruppering af eksponeringer (pkt. 3-24):		
Konsistent metode til indplacering af eksponeringer i eksponeringskategorier og opdeling af detaileksponeringer på underkategorier		
Specifikke krav til revolverende detaileksponeringer (volatilitet af forventet tab)		
Identificering af specialiseret långivning		
Andet		
Risikoparametre (pkt. 25-67):		
Definitionen af misligholdelse		
Sandsynligheden for misligholdelse		
Tab givet misligholdelse (LGD)		
Konverteringsfaktoren (CF)		
Løbetid (M)		
Estimering af risikoparametre for erhvervede fordringer		
Estimering af risikoparametre for specialiseret långivning		
Kollektive investeringsordninger		
Andet		
Ledelse og risikokontrol (pkt. 116-143):		
Bestyrelsens og direktionens opgaver (pkt. 116-119)		
Godkendelse og forståelse af ratings- og estimeringsprocesserne m.v.		

Orientering af bestyrelsen om ændringer m.v.		
Direktionens opgaver		
Ledelsesrapportering		
Kreditrisikokontrolenhedens opgaver (pkt. 120-123)		
Uafhængighed og opgaver		
Ansvarsområder		
Eventuel outsourcing		
Intern revision (pkt. 124)		
Jævnlig gennemgang		
Ratingsystemernes opbygning (pkt. 125-165):		
Generelt		
Dokumentation for baggrunden for valg af ratingsystem		
Regelmæssig gennemgang af ratingkriterier og forretningsgange		
Opdatering af ratings		
Erhvervs-, institut- og statseksponeringer		
Antal ratingklasser		
Beskrivelser af ratingkriterier for misligholdelsesrisiko		
Koncentrationer på modparts-ratingklasser		
Særsomt LGD-estimering/CF-estimering på facilitetsniveau		
Behandling af overrides		
Andet		
Detaileksponeringer		
Antal ratingklasser/puljer		
Antal eksponeringer og koncentrationer		
Brug af modeller (pkt. 156)		
Krav til statistiske modeller til rating		
Dokumentation af ratingsystemet (pkt. 157-160)		
Struktur og funktion		
Ratingkriterier m.v.		
Vedligeholdelse af data (pkt. 161-164)		
Erhvervs-, institut- og statseksponeringer		
Detaileksponeringer		
Stresstest (pkt. 165)		
Metoder		
Estimering af risikoparametre (pkt. 166-222):		

Generelle krav til estimering af risikoparametre (pkt. 166-176)		
Troværdige, forsigtige estimater baseret på relevante faktorer m.v.		
Dekomponering af tabserfaringer		
Hensyntagen til ændret udlånspraksis		
Repræsentativt datagrundlag		
Forsigtighedsmargener		
Forskellige interne estimater		
Data før 1. januar 2009		
Datapooling/fælles datagrundlag		
Ansvar mv. for ratingsystemet ved datapooling		
Analyse af systematiske ændringer af parametre		
Relevante oplysninger ved erhvervede fordringer		
Specifikke krav til estimering af risikoparameteren PD (pkt. 177-191)		
Langsigtet gennemsnit		
Understøttende analyser		
Repræsentativt datagrundlag og udlånspolitik		
Mapping til et kreditvurderingsbureau		
Erhvervede erhvervsfordringer		
EL-metoden		
PD/LGD-metoden		
Dataperiodens længde (Erhverv)		
5-års kravet		
Overgangsbestemmelse		
Detaleksponeringer		
Metodegrundlag		
Internt/eksternt datagrundlag		
Erhvervede detailfordringer		
Referencedata		
PD/LGD-metoden		
Dataperiodens længde (Detail)		
5-års krav og vægtning		
Overgangsbestemmelse		
Specifikke krav til estimering af risikoparameteren LGD (pkt. 192-205)		
Justering afspejlende økonomisk nedgangsperiode		

Sammenhæng mellem risiko på modpart- og sikkerheder		
Valuta-mismatch		
Effekten af sikkerhedsstillelse		
Overvågning m.v. af sikkerhedsstillelse		
Sikkerhedsstillelse og modpartsrisiko		
Misligholdte eksponeringer		
Ubetalte forfaldne gebyrer		
Dataperiodens længde		
Specifikke krav til estimering af risikoparameteren CF (pkt. 206-212)		
Justerings afspejlende økonomisk nedgangsperiode		
Dataperiodens længde		
Kreditfaciliteter		
Krav vedrørende garantier og kreditderivater (pkt. 213-222)		
Kriterier for anerkendelse		
Rating af garantistiller		
Juridiske krav		
Justeringskriterier		
Troværdige justeringskriterier		
Minimumskrav til kreditderivater og mismatch		
Udbetalingsstruktur m.v.		
Valideringsproces (pkt. 223-227):		
Veludbyggede systemer		
Back tests		
Benchmarking		
Konsistens		
Forsvarlige retningslinjer		
Minimumskrav til særlige eksponeringskategorier (pkt. 228-233):		
Minimumskrav for erhvervede fordringer (pkt. 228-233)		

Skema 7. Oversigt over intern dokumentation

Nr.	Dokument navn	Kort beskrivelse af dokumentets indhold	Godkendelsesdato	Fuldt implementeret? (ja/nej) ved nej angives status	Indsendt? (ja/nej)
1.					
2.					

3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					
19.					
20.					
21.					
...					

Bilag 22**Ansøgning om interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)****Ansøgning om interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller)**

Dette bilag indeholder bestemmelserne om ansøgning om tilladelse til at anvende interne modeller for markedsrisiko (VaR-modeller), jf. § 40.

§ 40 og bilag 15 indeholder krav til interne modeller for markedsrisiko.

1. Godkendelsesproces for interne modeller

En finansiel koncern med et færøsk moderselskab skal indsende en samlet ansøgning om anvendelse af interne modeller (VaR-modeller) til Finanstilsynet. Ansøgningen omfatter som udgangspunkt alle de konsoliderede selskaber i koncernen, som er omfattet af regelsættet.

Koncernen kan tage interne modeller i anvendelse til kapitaldækningsformål, når beslutningen om godkendelse af modellerne er meddelt koncernens moderselskab, og efter at de enkelte selskaber i koncernen, der er omfattet af regelsættet, og som skal anvende interne modeller, særskilt har fået meddelt tilladelsen til anvendelse af modellerne til kapitaldækningsformål. Meddelelsen om tilladelse gives af Finanstilsynet eller, for så vidt angår eventuelle udenlandske datterselskaber i koncernen, af den kompetente udenlandske myndighed.

Når ansøgning er indsendt, vil tilsynet foretage en vurdering af ansøgningsmaterialet med henblik på at vurdere opfyldelsen af de krav, der knytter sig til anvendelsen af interne modeller. Tilsynets tidsforbrug til vurdering af materialet vil afhænge af den konkrete ansøgning. I denne periode vil den primære kontakt med den ansøgende koncern omhandle indsendelse af eventuelt supplerende dokumentation til brug for vurderingen.

Hvis vurderingen af materialet i ansøgningen giver grundlag for det, vil tilsynet planlægge en undersøgelse på stedet i koncernen. Tilsynets primære formål med denne undersøgelse er at få bekræftet, om koncernen opfylder minimumskravene for godkendelse af de ansøgte interne modeller til kapitaldækningsformål.

Eventuel godkendelse af interne modeller og den efterfølgende tilladelse til de enkelte selskaber i koncernen meddeles senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning. Tilsvarende meddeles eventuelt afslag om godkendelse til koncernens moderselskab senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning i overensstemmelse med kravene i dette bilag.

Hvis tilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen finder væsentlige mangler i det indsendte materiale i forhold til kravene i dette bilag, kan tilsynet, som alternativ til et afslag på ansøgningen, midlertidigt sætte uret i stå i forhold til nævnte frist på seks måneder til behandling af ansøgningen og afvente, at koncernen afhjælper manglerne i den indsendte ansøgning.

Det kan være en fordel for ansøgningsprocessen, at tilsynet tidligt og forud for selve ansøgningen orienteres om koncernens planer om en kommende ansøgning. Dette vil give mulighed for at drøfte forberedelsen af ansøgningen med tilsynet. Når koncernen har truffet beslutning om en kommende ansøgning, vil tilsynet kontakte eventuelle udenlandske myndigheder, der skal involveres i behandlingen af ansøgningen, med henblik på forberedelsen af behandlingen af ansøgningen.

1.1. Ansøgningsbrev

En ansøgning om anvendelse af interne modeller skal bestå af et ansøgningsbrev vedlagt det materiale, som fremgår af afsnit 2.

Ansøgningsbrevet skal redegøre for eventuelle planlagte og væsentlige forandringer i koncernen, som kan påvirke en eventuel godkendelse til at anvende interne modeller. Ansøgningsbrevet skal underskrives af

moderselskabets administrerende direktør samt af de administrerende direktører for koncernens øvrige juridiske enheder (datterselskaber), der er omfattet af den foreløbige ansøgning og under individuelt tilsyn.

Brevet skal indeholde en erklæring om, at det indsendte materiale giver et retvisende og relevant billede af de områder, som den foreløbige ansøgning dækker.

For nogle koncerner kan det være en fordel for koncernen og tilsynet, at ansøgningsbrevet og større eller mindre dele af det øvrige ansøgningsmateriale foreligger på engelsk. Sprogvalget aftales med tilsynet i hvert enkelt tilfælde.

1.2. Anvendelse af en kombination af standardmetoderne og interne modeller

Koncernen har ved opgørelsen af risikovægtede poster for positioner med markedsrisiko mulighed for at anvende standardmetoderne, jf. §§ 35-39, eller interne modeller, jf. §§ 40 og 41, eller en kombination af disse.

I visse tilfælde må det forventes, at tilsynet ikke tillader en koncerns interne modeller, såfremt koncernen vælger at beregne markedsrisici ved en kombination af standardmetoderne og interne modeller. Dette vil omfatte tilfælde, hvor koncernen vælger at anvende interne modeller til at beregne markedsrisici på produkter, hvor det medfører et lavere kapitalkrav til poster med markedsrisiko end anvendelsen af standardmetoderne, mens koncernen vælger at anvende standardmetoderne for produkter, hvor dette giver det laveste kapitalkrav.

Anvendelsen af interne modeller i kombination med standardmetoderne skal sikre, at koncernen har tilstrækkelig kapital til at dække samtlige markedsrisici, og anvendelsen skal ligeledes give koncernen et godt overblik over dens samlede markedsrisici.

Tilladelse til anvendelse af en kombination af standardmetoderne og interne modeller til at beregne markedsrisici vil endvidere afhænge af koncernens forretningsomfang i produkter, hvor markedsrisici skal beregnes ved standardmetoderne.

Giver tilsynet koncernen tilladelse til at anvende en kombination af standardmetoderne og interne modeller, vil det kunne medføre, at koncernen ved beregning af markedsrisiko skal anvende højere multiplikationsfaktorer end 3, jf. bilag 15, pkt. 21.

Har tilsynet givet koncernen tilladelse til at anvende interne modeller for en række produkter, kan koncernen ikke uden tilsynets tilladelse senere vælge at vende tilbage til anvendelse af standardmetoderne for disse produkter.

1.3. Renterisiko uden for handelsbeholdningen

Det fremgår af § 40, at ansøgningen også kan omfatte virksomhedens renterisiko uden for handelsbeholdningen.

Ved vurderingen af en ansøgning herom vil tilsynet lægge vægt på, om de interne modeller for renterisiko i og uden for handelsbeholdningen dækker koncernens samlede renterisici på passende vis.

1.4. Modelvalg

Begrebet interne modeller dækker over en række forskellige typer af modeller, herunder historisk simulation, Monte Carlo simulation og varians-kovarians modeller.

Tilsynet stiller ikke krav til, hvilken af ovennævnte modeltyper koncernen skal anvende for at få tilladelse til at anvende disse. Koncernens valg af interne modeller skal baseres på, hvilke modeltyper der bedst afspejler risiciene i koncernens portefølje.

Koncernen kan vælge at bruge forskellige interne modeller på forskellige produkter. Anvendes forskellige modeller, skal de alle opfylde kravene i dette bilag.

Koncernens samlede markedsrisiko skal som hovedregel beregnes som den numeriske sum af de risici, der er beregnet af de enkelte interne modeller. Vælges en anden form for aggregering ud fra beregnede korrelationer, skal denne metode fremgå af ansøgningen.

1.5. Specifik risiko

Koncernen kan vælge at inddrage specifik risiko for aktier og/eller gældsinstrumenter i den interne model. Undladelse medfører, at den specifikke risiko beregnes ved standardmetoderne.

Koncerner, der søger om tilladelse til at inddrage specifik risiko, skal gøre opmærksom herpå i ansøgningen. Herunder skal det fremgå, hvordan de særlige krav til specifik risiko i bilag 15 anses opfyldt. De særlige krav angående specifik risiko skal opfyldes parallelt med de grundlæggende krav til interne modeller.

Metoderne for inddragelse af den specifikke risiko skal som for de øvrige interne modeller være validerede, dels gennem backtests, dels gennem de krav til validering, der gælder interne modeller generelt.

Hvis tilsynet giver virksomheden tilladelse til at inddrage den specifikke risiko, skal den opgøres for hver enkelt risikokategori, dvs. aktier og gældsinstrumenter, eller for underporteføljer af disse, som indebærer en specifik risiko.

Vælger virksomheden at opgøre specifik risiko for underporteføljer, skal den på forhånd gøre rede for sammensætningen af sine underporteføljer og må ikke ændre disse uden tilsynets samtykke.

Ved den samlede opgørelse af kapitalkravet, som indeholder både generel og specifik risiko, kan der tages højde for korrelationer imellem de to separate opgørelser, hvilket dog forudsætter en validering af metoden.

1.6. Varianser og kovarianser

Tilsynet stiller ikke krav om, at beregnede varianser og kovarianser skal opgøres som et ligevægtet glidende gennemsnit af historiske varianser og kovarianser.

1.7. Limits fastsat af koncernen

Tilsynet stiller krav om, at koncernen skal fastsætte kontrollerbare limits for risici beregnet ved interne modeller. Imidlertid stiller tilsynet ikke som udgangspunkt krav til kontrollerbare limits for risici beregnet ved interne modeller på enkeltdealerniveau.

1.8. Backtests

Koncernen skal ved ansøgning om tilladelse til at anvende interne modeller bl.a. kunne dokumentere modellernes pålidelighed på baggrund af gennemførte backtests.

Modellerne kan som udgangspunkt først tillades, når koncernen har gennemført back-tests for en 12 måneders periode. Tilsynet vil imidlertid i konkrete tilfælde kunne acceptere en kortere backtest periode.

Såfremt tilsynet accepterer en kortere backtest periode, vil det kunne medføre, at koncernen ved beregning af markedsrisiko skal anvende højere multiplikationsfaktorer end 3, jf. bilag 15, pkt. 21, indtil backtest perioden er oppe på 12 måneder.

Koncernen skal kunne gennemføre både faktiske og hypotetiske backtests. Endvidere skal koncernen kunne gennemføre backtests på såvel portefølje- som produktniveau.

Daglige backtests skal som udgangspunkt baseres på positioner i handelsbeholdningen, som er omfattet af koncernens interne modeller, medmindre ansøgningen også omfatter koncernens renterisiko uden for handelsbeholdningen.

Baggrunden herfor er, at backtests baseret på positioner såvel i handelsbeholdningen som uden for handelsbeholdningen vil kunne resultere i færre overskridelser og dermed en lavere plusfaktor, jf. bilag 15, pkt. 21, end backtests baseret på positioner i handelsbeholdningen alene.

En koncern, hvis ansøgning ikke omfatter renterisiko uden for handelsbeholdningen, men som ønsker tilladelse til at gennemføre daglige backtests på positioner såvel i handelsbeholdningen som uden for handelsbeholdningen, skal i forbindelse med ansøgningen påvise, at afgivelsen ikke giver koncernen et lavere kapitalkrav ved en lavere plusfaktor.

Backtests skal som nævnt ovenfor gennemføres på såvel portefølje- som produktniveau. Positioner i og uden for handelsbeholdningen vil i den forbindelse kunne defineres som to underporteføljer, hvorpå koncernen skal gennemføre backtests.

1.9. Stresstests

Koncernen skal have kapacitet til at udarbejde stresstests dagligt. Endvidere skal koncernen på ad hoc basis udføre mere omfattende stresstests. De valgte scenarier for stresstests skal tilpasses koncernens forretningsområde og historiske markedsbegivenheder.

Indretningen af stresstests skal i særdeleshed afspejle de unormale markedsforhold, som ikke opfanges tilstrækkeligt i backtests af den interne model. Dette gælder eksempelvis illikvide markeder og særlige koncentrationsrisici i koncernens konkrete portefølje, jf. også pkt. 4, litra g, i bilag 15.

Tilsynet vil som udgangspunkt ikke fastsætte konkrete scenarier for stresstests, men vil forbeholde sig muligheden i forbindelse med væsentlige markedsbegivenheder.

1.10. Intern revision

I henhold til bilag 15, pkt. 4, litra h, skal intern revision foretage uafhængige gennemgange af modellerne, herunder anvendelsen af disse i handels- og kontrolfunktioner.

Der er ikke krav om, at revisionen har foretaget en gennemgang inden en koncerns ansøgning om godkendelse af interne modeller. Det vil dog indgå i tilsynets vurdering af ansøgningen, i hvilket omfang revisionen har udført opgaver på området.

1.11. Tilsynets fastsættelse af multiplikationsfaktor

Tilsynet kan i forbindelse med tilladelsesproceduren vælge at fastsætte en multiplikationsfaktor, der er større end 3, hvis koncernen ikke selv har gjort det, jf. bilag 15, pkt. 21.

Eksempler på dette kunne være, at koncernen:

- beregner markedsrisici ved en kombination af standardmetoderne og interne modeller,
- baserer sine beregninger på data fra eksterne kilder, f.eks. J. P. Morgans data, og således ikke altid kan være sikker på, at disse data er helt opdaterede og korrekt beregnet,
- ikke anvender integrerede IT-systemer og har problemer med data-feeds til systemerne,
- på enkelte dage ikke er i stand til at foretage en VaR-beregning, eller at beregningen er mangelfuld,
- ikke på tilladelsestidspunktet har gennemført back-tests på interne modeller for en 12 måneders periode,
- får en frist til at ændre modellerne på tilladelsestidspunktet, således at modellerne inden for en fastlagt periode lever fuldt op til minimumskraverne, jf. bilag 15.

Ovennævnte eksempler er vejledende, og der kan derfor ikke konkluderes, at tilsynet i alle tilfælde vil pålægge koncernen en højere multiplikationsfaktor. Eksempelvis vil fastsættelse af en højere multiplikationsfaktor for anvendelse af eksterne data i høj grad afhænge af tilsynets vurdering af koncernens iværksatte interne kontroller af eksterne data.

Ved ændringer af modellerne vil multiplikationsfaktoren ligeledes kunne blive forhøjet i en kortere periode.

Tilsynet angiver som hovedregel ikke en eksplicit vægtning af årsagerne til en forhøjet multiplikationsfaktor, idet den forhøjede multiplikationsfaktor beror på en samlet vurdering af konkrete forhold i koncernens model.

Forhold i den tilladte model, som har betinget en forhøjet multiplikationsfaktor, bliver som hovedregel taget op til revurdering på tilsynets initiativ efter en periode.

1.12. Koncernens efterfølgende rapportering

Hvis de interne modeller bliver tilladt, vil det af afgørelsen fremgå, i hvilket omfang koncernen skal rapportere til tilsynet, herunder i hvilket omfang modelændringer, såsom nye produkter og nye lokaliteter,

skal godkendes af tilsynet, inden de kan implementeres. Den nærmere afgrænsning af modelændringer, som skal godkendes af tilsynet, vil blive fastlagt individuelt, da afgrænsningen i høj grad vil afhænge af koncernens modelvalg og organisation.

1.13. Tidsfrister fastsat af tilsynet

Såfremt koncernens modeller efter tilsynets opfattelse ikke lever fuldt op til minimumskravene eller ikke beregner risiciene på koncernens portefølje tilstrækkelig korrekt, kan tilsynet enten vælge at afvise modellen eller at give koncernen tidsfrister for, hvornår mangler ved modellerne skal være udbedret.

Vælger tilsynet at give koncernen en frist til at ændre modellerne, kan tilsynet vælge enten at pålægge koncernen at beregne markedsrisiko ved standardmetoderne eller vælge, at koncernen ved beregning af markedsrisiko ved interne modeller skal anvende en højere multiplikationsfaktor end 3, jf. bilag 15, pkt. 21.

Efterlever koncernen ikke de fastsatte frister, eller opfylder koncernens gennemførte ændringer ikke tilsynets krav, vil koncernens modeller ikke blive tilladt til brug for beregning af markedsrisici i henhold til bilag 15.

2. Ansøgningsmateriale vedrørende interne modeller

Følgende materiale skal vedlægges ansøgningen. I det omfang det er relevant, skal oplysningerne både gives for koncernen og for hver af de virksomheder, som er omfattet af ansøgningen.

2.1. Baggrund for ansøgningen og beregning af effekter

- 2.1.1. En beskrivelse af baggrunden for, at koncernen ansøger om tilladelse til at anvende interne modeller til beregning af markedsrisiko.
- 2.1.2. Aktuelle beregninger af hvor stor effekt anvendelsen af interne modeller har på koncernens og koncernvirksomhedernes solvensprocenter.

2.2. Organisationsbeskrivelse

- 2.2.1. Organisationsdiagrammer over afdelinger, der er ansvarlige for udvikling, implementering, daglig anvendelse eller validering af modellerne, herunder en beskrivelse af hvorledes opgaverne/ansvaret er fordelt, såfremt flere afdelinger er involveret i samme opgave.
- 2.2.2. En oversigt over medarbejdere, som har et ansvar for enten udvikling, implementering, anvendelse eller validering af modellerne.
- 2.2.3. En beskrivelse af, hvilke datterselskaber eller udenlandske filialer der er omfattet af modellerne. En angivelse af, hvilke enheder der ikke er omfattet af modellerne. Desuden en beskrivelse af disses forretningsomfang og begrundelse for, at de ikke er omfattet.
- 2.2.4. En beskrivelse af planlagte ændringer i forhold til beskrivelserne i pkt. 2.2.1.-2.2.3.

2.3. Anvendelsesområder

- 2.3.1. En beskrivelse af, hvorledes koncernens interne modeller anvendes internt til andet end beregning af markedsrisici til kapitaldækningsformål, herunder til løbende risikostyring.
- 2.3.2. En beskrivelse af sammenhængen mellem modellerne og andre systemer eller risikomål, som anvendes i koncernen til at beregne risici eller indtjening.

2.4. Limits fastsat i instrukser m.v.

- 2.4.1. En beskrivelse af markedsrisikolimits fastsat i instrukser.
- 2.4.2. En beskrivelse af procedurer for overvågning og løbende opfølgning på limits, herunder godkendelse af overskridelser af limits.

2.5. Forretningsgange

- 2.5.1. En oversigt over forretningsgange, som vedrører anvendelse, udvikling, implementering og validering af koncernens interne modeller, som er omfattet af ansøgningen.
Såfremt beskrivelserne i punkterne 2.6-2.11 er omfattet af ovennævnte forretningsgange, kan forretningsgangene indsendes frem for beskrivelserne.

2.6. Produktomfang

- 2.6.1. En angivelse af produktgrupper, som er omfattet af modellerne, f.eks. aktier, gældsinstrumenter, råvarer og valutaer.
- 2.6.2. En liste over produkter omfattet af modellerne i de enkelte produktgrupper, som koncernen har angivet i sin besvarelse af pkt. 2.6.1, f.eks. statsobligationer og konverterbare realkreditobligationer.
- 2.6.3. En beskrivelse af, hvilke risikofaktorer som er relevante for de enkelte produkter, herunder om de er omfattet af modellerne, f.eks. deltaværdier, gammaværdier, volatiliteter, korrelationer mv.
- 2.6.4. En liste over produkter, som ikke er omfattet af modellerne. En beskrivelse af baggrunden herfor samt omfanget af positioner i produkterne og handel med produkterne.
- 2.6.5. En beskrivelse af de produkter, som medregnes på baggrund af forsigtige skøn under realistiske markedsscenarier (illikvide produkter), herunder hvordan koncernen sikrer sig, at risiciene på disse produkter kontrolleres. Anvender koncernen proxier, skal der redegøres for valget af disse.
- 2.6.6. En beskrivelse af ændringer i produktomfanget de sidste 12 måneder samt forventede ændringer, jf. pkt. 2.6.1-2.6.5.

2.7. Modelbeskrivelse

- 2.7.1. En beskrivelse af modeltyper, herunder om det f.eks. er varians-kovarians modeller, Monte Carlo modeller, historisk simulation eller en kombination af disse.
Såfremt koncernen har valgt at anvende flere modeller, skal der være en beskrivelse for hver enkelt model. Endvidere skal koncernen beskrive, hvorledes risiciene aggregeres.
- 2.7.2. En beskrivelse af antagelser, fordele og ulemper ved de valgte modeller, herunder procedurer for håndtering af:
- Manglende data
 - Illikvide produkter
 - Data fra forskellige tidszoner

2.8. Inddragelse af specifik risiko

- 2.8.1. En beskrivelse af interne modeller, som anvendes til at beregne specifik risiko, herunder antagelser, fordele og ulemper ved metoderne.
- 2.8.2. En redegørelse for, hvordan de interne modeller for specifik risiko forklarer porteføljens historiske prisudsving, herunder hvordan modellen kan tage højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen.
- 2.8.3. En redegørelse for, hvordan de interne modeller for specifik risiko er følsomme overfor for forskelle mellem ensartede men ikke identiske positioner.
- 2.8.4. En redegørelse for, hvordan koncernen tager højde for risikoen for uforudsete begivenheder, samt en validering af metoden herfor. Redegørelsen skal dække alle produktgrupper og risikokategorier, der indgår i den interne model for specifik risiko. Koncernen skal, såfremt ikke hele risikoen ved uforudsete begivenheder medregnes i den interne model, redegøre for, hvordan der er taget højde herfor i vurderingen af koncernens basiskapital.
- 2.8.5. En beskrivelse af, hvilke metoder der anvendes til beregning af den del af risikoen for misligholdelse, der ikke indgår i VaR-beregningen, samt hvordan disse metoder valideres.

- 2.8.6. Såfremt der ansøges om særlig tilladelse til opgørelse af de risikovægtede poster i forbindelse med handel med securitiseringer, skal følgende dokumenteres:
- Der foreligger en hensigt om at handle disse produkter.
 - Der eksisterer et likvidt tovejsmarked for handel med securitiseringer, eller for syntetiske securitiseringer et likvidt tovejsmarked for alle deres risikokomponenter.
 - Der foreligger et tilstrækkeligt stort datagrundlag, der kan sikre, at den forøgede misligholdelsesrisiko for denne type produkter, der ligger udenfor den grundlæggende VaR-beregning, medregnes fuldt ud.
- 2.8.7. Hvorvidt koncernen ønsker at anvende underporteføljer til opgørelse af den specifikke risiko. I tilfælde heraf skal koncernen redegøre for sammensætningen af disse underporteføljer.

2.9. Beskrivelse af beregningsmetoder

Værdiansættelsesmodeller

- 2.9.1. En beskrivelse af modeller, der anvendes til at værdiansætte afledte finansielle instrumenter, f.eks. optioner og swaps. For hver model ønskes følgende oplysninger:
- Navnet på modellen.
 - Beskrivelse af eventuelle justeringer i forhold til standardmodellen.
 - Angivelse af, hvilke produkter der værdiansættes af modellen.
 - Så vidt det er muligt, skal en teoretisk kildehenvisning angives.
 - Angivelse af, hvor længe koncernen og koncernvirksomhederne har anvendt modellen, og om koncernen selv har udviklet eller har købt modellen.
- 2.9.2. En beskrivelse af metoder, som anvendes ved opgørelse af positioner, f.eks. stripping eller mapping af enkeltpositioner til standardpositioner.
- 2.9.3. En beskrivelse af værdiansættelsen af poster med renterisiko uden for handelsbeholdningen, hvis de er omfattet af ansøgningen.
- 2.9.4. En beskrivelse af antagelser, fordele og ulemper ved modellerne, herunder situationer, hvor antagelserne i modellerne vil medføre problemer, samt hvilke forholdsregler koncernen tager i sådanne situationer.

Risikostyringsmodeller

- 2.9.5. En kort beskrivelse af modeller, der anvendes til at beregne den samlede risiko på aktier, gældsinstrumenter, råvarer og valutaer, herunder:
- Hvilke input modellerne kræver, samt kilder herfor.
 - Hvilke værdiansættelsesmodeller der leverer input til modellerne, samt om input herfra overføres ved interface.
 - Hvor ofte risiciene beregnes.
 - Hvilke variable som ved en lille ændring vil medføre væsentlige ændringer i beregnede risici.
 - Foretages der i modellerne modregning af risici, skal antagelserne herfor beskrives.
- 2.9.6. En beskrivelse af, hvorledes modellerne opfanger renterisiko, herunder en beskrivelse af, hvorledes:
- Renterisiko på cash-flow og afledte finansielle instrumenter beregnes.
 - Rentekurver estimeres, hvilke rentesatser som anvendes, om der er tale om nulkuponrenter, forward renter mv.
- Endvidere skal det fremgå, om det er identiske rentekurver eller forskellige rentekurver, som anvendes i de enkelte modeller.
- 2.9.7. En beskrivelse af, hvorledes modellerne opfanger valutakursrisiko.
- 2.9.8. En beskrivelse af, hvorledes spændforretninger opfanges af modellerne. Hvis spændforretninger ikke er omfattet af modellerne, skal baggrunden herfor beskrives.

- 2.9.9. En beskrivelse af, hvorledes risici fra optionsprodukter og andre ikke-lineære produkter medtages i modellerne, herunder hvorledes volatilitetskurver m.v. estimeres.
- 2.9.10. En beskrivelse af, hvilke antagelser, fordele og ulemper de valgte modeller/metoder medfører.

2.10. Beskrivelse af input

- 2.10.1. En beskrivelse af input til værdiansættelses- og risikostyringsmodellerne samt kilderne herfor, f.eks. rentekurver, valutakurser, volatiliteter m.v.
- 2.10.2. En angivelse af tidshorisonten for historiske data, som anvendes ved simulation eller beregning af historiske varianser og kovarianser.
- 2.10.3. Såfremt koncernen anvender eksponentielt vægtede varianser eller kovarianser eller GARCH modeller, skal metoden beskrives, herunder baggrunden for valget af metoden.
- 2.10.4. En angivelse af anvendte kilder for historiske data, f.eks. Bloomberg eller Datastream, herunder tidspunktet for dataene. Såfremt koncernen anvender in-house data, skal de ansvarlige afdelinger angives.
- 2.10.5. En beskrivelse af, hvorledes tidsserier for volatiliteter - f.eks. implicitte eller historiske volatiliteter - estimeres. Såfremt koncernen anvender implicitte volatiliteter, skal beskrivelsen angive, hvilke kilder eller beregningsmetoder der anvendes i den forbindelse. Anvender koncernen historiske volatiliteter eller en anden metode til at estimere volatiliteter, skal metoden beskrives.
- 2.10.6. En beskrivelse af, hvorledes tidsserier for nye produkter eller nye markeder fremskaffes.

2.11. Validering af modellerne, herunder tests

Validering af forudsætninger

- 2.11.1. En redegørelse for, hvordan modellernes underliggende antagelser er hensigtsmæssige.
- 2.11.2. Beregninger der viser, at modellernes antagelser hverken undervurderer eller overvurderer koncernens risiko.
- 2.11.3. Oversigt over koncernens metoder for validering af de interne modeller i relation til strukturen og risikoen i porteføljerne. Back-tests til opgørelse af kapitalkrav kan undlades af denne oversigt.
- 2.11.4. Oversigt over de hypotetiske porteføljer, som koncernen anvender til identifikation af eventuelle strukturelle ændringer, som eksempel ændringer i basisrisiko og koncentrationsrisiko.
- 2.11.5. Oversigt over omfanget og hyppigheden af validering af modellens forudsætninger.

Backtests

- 2.11.6. En beskrivelse af instituttets procedurer for gennemførelse af backtests, herunder faktiske og hypotetiske backtests.
- 2.11.7. En beskrivelse af procedurer for beregning af den daglige indtjening, som anvendes i forbindelse med backtests, herunder
 - interne og eksterne kilder,
 - beregningsmetoder, herunder hvorledes ændringer i positioner intra-day samt gebyrer, provisioner og nettorenteindtægter håndteres, og
 - ansvarsfordelingen mellem koncernens afdelinger.
- 2.11.8. En beskrivelse af hvorledes resultater af backtests anvendes til at vurdere, om den interne model skal forbedres, herunder hvorledes årsager til problemer afdækkes af backtests.
- 2.11.9. Ansøger koncernen om tilladelse til, at de interne modeller skal omfatte specifik risiko, skal der redegøres for, hvordan backtests anvendes til at vurdere, om der tilstrækkeligt præcist tages højde for denne risiko.
- 2.11.10. Dokumentation af gennemførte daglige backtests den foregående 12 måneders periode.

Stresstests

2.11.11. En beskrivelse af proceduren for stresstests, herunder:

- Omfang og hyppighed.
- Valgte krise-scenarier.
- Definition af variable som der udføres stresstests for.
- Fordele og ulemper ved koncernens valg af stresstest scenarier.

2.12. IT-systemer

2.12.1. En oversigt over koncernens relevante IT-systemer, herunder eventuelle stand-alone pc-systemer m.v. Dette omfatter blandt andet systemer, der anvendes til værdiansættelse af derivater, beregning af Value-at-Risk og beregning af øvrige markedsrisici. Systemer, som leverer input til ovennævnte systemer, samt data-feeds mellem systemerne skal endvidere beskrives.

2.13. Rapporter

- 2.13.1. Et eksemplar af den daglige rapportering vedrørende limits fastsat i instrukser mv., som gives til koncernens og koncernvirksomhedernes bestyrelse, direktion og afdelingsledere.
- 2.13.2. En liste over områder, der modtager rapportering vedrørende udnyttelse og overholdelse af limits fastsat i instrukser, herunder hvornår rapporterne er til rådighed, og i hvilket omfang informationer vedrørende udnyttelse og overholdelse af limits er til rådighed intra-day. Såfremt intra-day beregninger afviger fra end-of-day beregninger, skal forskellen beskrives.
- 2.13.3. Et eksemplar af rapportering vedrørende udførte back- og stresstests samt en beskrivelse af rapporteringsproceduren, herunder hyppighed.

2.14. Intern revisions gennemgang af området

2.14.1. De seneste to års revisionsrapporter vedrørende koncernens interne modeller.

3. Indsendelse af materiale til tilsynet

Det indsendte materiale kan som udgangspunkt bestå af kopier af koncernens interne dokumentation.

Materialet kan enten indsendes elektronisk eller i papirform. Hvis materialet indsendes i papirform, skal det foreligge i fem eksemplarer.

Hvis der i ansøgningsforløbet viser sig behov for at indsende en redigeret udgave af et allerede indsendt dokument, skal det tydeligt fremgå, hvad der er redigeret, og hvilken version af dokumentet det redigerede dokument erstatter.

Tilsynet kan efter behov anmode koncernen om at indsende yderligere materiale i forbindelse med vurderingen af ansøgningen.

Bilag 23

Ansøgning om den interne modelmetode for modpartsrisiko (EPE-modeller)

Dette bilag indeholder bestemmelserne om ansøgning om tilladelse til at anvende den interne modelmetode for modpartsrisiko (EPE-modeller), jf. § 49.

§ 49 og bilag 16, pkt. 38-82, indeholder krav til den interne modelmetode for modpartsrisiko.

1. Godkendelsesproces for den interne modelmetode

En finansiel koncern med et færøsk moderselskab skal indsende en samlet ansøgning om anvendelse af den interne modelmetode (EPE-modeller) til Finanstilsynet. Ansøgningen omfatter som udgangspunkt alle de konsoliderede selskaber i koncernen, som er omfattet af regelsættet.

Koncernen kan tage EPE-modeller i anvendelse til kapitaldækningsformål, når beslutningen om godkendelse af modellerne er meddelt koncernens moderselskab, og efter at de enkelte selskaber i koncernen, der er omfattet af regelsættet, og som skal anvende EPE-modeller, særskilt har fået meddelt tilladelsen til anvendelse af modellerne til kapitaldækningsformål. Meddelelsen om tilladelse gives af Finanstilsynet eller, for så vidt angår eventuelle udenlandske datterselskaber i koncernen, af den kompetente udenlandske myndighed.

Når ansøgning er indsendt, vil tilsynet foretage en vurdering af ansøgningsmaterialet med henblik på at vurdere opfyldelsen af de krav, der knytter sig til anvendelsen af EPE-modeller. Tilsynets tidsforbrug til vurdering af materialet vil afhænge af den konkrete ansøgning. I denne periode vil den primære kontakt med den ansøgende koncern omhandle indsendelse af eventuelt supplerende dokumentation til brug for vurderingen.

Hvis vurderingen af materialet i ansøgningen giver grundlag for det, vil tilsynet planlægge en undersøgelse på stedet i koncernen. Tilsynets primære formål med denne undersøgelse er at få bekræftet, om koncernen opfylder minimumskravene for godkendelse af de ansøgte EPE-modeller til kapitaldækningsformål.

Eventuel godkendelse af EPE-modeller og den efterfølgende tilladelse til de enkelte selskaber i koncernen meddeles senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning. Tilsvarende meddeles eventuelt afslag om godkendelse til koncernens moderselskab senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning i overensstemmelse med kravene i dette bilag.

Hvis tilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen finder væsentlige mangler i det indsendte materiale i forhold til kravene i dette bilag, kan tilsynet, som alternativ til et afslag på ansøgningen, midlertidigt sætte uret i stå i forhold til nævnte frist på seks måneder til behandling af ansøgningen og afvente, at koncernen afhjælper manglerne i den indsendte ansøgning.

Det kan være en fordel for ansøgningsprocessen, at tilsynet tidligt og forud for selve ansøgningen orienteres om koncernens planer om en kommende ansøgning. Dette vil give mulighed for at drøfte forberedelsen af ansøgningen med tilsynet. Når koncernen har truffet beslutning om en kommende ansøgning, vil tilsynet kontakte eventuelle udenlandske myndigheder, der skal involveres i behandlingen af ansøgningen, med henblik på forberedelsen af behandlingen af ansøgningen.

1.1. Ansøgningsbrev

En ansøgning om anvendelse af EPE-modeller skal bestå af et ansøgningsbrev vedlagt det materiale, som fremgår af afsnit 2.

Ansøgningsbrevet skal redegøre for eventuelle planlagte og væsentlige forandringer i koncernen, som kan påvirke en eventuel godkendelse til at anvende EPE-modeller. Ansøgningsbrevet skal underskrives af moderselskabets administrerende direktør samt af de administrerende direktører for koncernens øvrige juridiske enheder (datterselskaber), der er omfattet af den foreløbige ansøgning og under individuelt tilsyn.

Brevet skal indeholde en erklæring om, at det indsendte materiale giver et retvisende og relevant billede af de områder, som den foreløbige ansøgning dækker.

For nogle koncerner kan det være en fordel for koncernen og tilsynet, at ansøgningsbrevet og større eller mindre dele af det øvrige ansøgningsmateriale foreligger på engelsk. Sprogvalget aftales med tilsynet i hvert enkelt tilfælde.

1.2. Selvvurdering

Koncernen skal foretage en vurdering af, hvorvidt den opfylder de krav, der knytter sig til anvendelse af EPE-modeller. Udover en vurdering af de enkelte krav skal selvvurderingen omfatte en overordnet vurdering.

Såfremt koncernen vurderer, at den ikke fuldt ud opfylder alle krav, skal koncernen beskrive de identificerede afvigelser og udarbejde en handlingsplan for, hvornår koncernen vil opfylde kravene.

Selvvurderingen indgår, jf. afsnit 2.2, i det materiale, der skal sendes til tilsynet.

1.3. Anvendelse af en kombination af EPE-modeller, markedsværdimetoden og standardmetoden

Koncernen kan anvende EPE-modeller i kombination med markedsværdimetoden og standardmetoden, jf. betingelserne i bilag 16, pkt. 38.

Den kombinerede brug af metoder skal være velbegrundet. Herunder må den ikke medføre, at koncernen får et lavere kapitalkrav til modpartsrisiko end det kapitalkrav, der måtte forventes, hvis koncernen anvendte EPE-modeller for alle sine aktiviteter.

Anvendelsen af EPE-modeller i kombination med markedsværdimetoden eller standardmetoden skal sikre, at koncernen har tilstrækkelig kapital til at dække samtlige modpartsrisici, og anvendelsen skal ligeledes give koncernen et godt overblik over dens samlede modpartsrisici.

Har tilsynet givet koncernen tilladelse til at anvende EPE-modeller for en række transaktionstyper, kan koncernen ikke uden tilsynets tilladelse senere vælge at vende tilbage til anvendelse af markedsværdimetoden eller standardmetoden for disse transaktionstyper, jf. bilag 16, pkt. 41.

1.4. Modelvalg

Begrebet EPE-modeller dækker over en række forskellige typer af modeller. Tilsynet stiller ikke krav til, hvilke modeltyper koncernen skal anvende for at få tilladt disse. Koncernens valg af modeller skal baseres på, hvilke modeltyper der bedst afspejler koncernens modpartsrisiko. Anvender koncernen forskellige modeller, skal de alle opfylde kravene i dette bilag.

Koncernens samlede modpartsrisici skal som hovedregel beregnes som den numeriske sum af de risici, der er beregnet af de enkelte EPE-modeller. Vælges en anden form for aggregering ud fra beregnede korrelationer, skal denne metode fremgå af ansøgningen, og det skal, jf. pkt. 2.11.1 fremgå, hvordan den er blevet valideret.

1.5. Limits fastsat af koncernen

Koncernen skal fastsætte kontrollerbare limits for risici beregnet ved EPE-modeller, jf. bilag 16, pkt. 63. Imidlertid stiller tilsynet ikke som udgangspunkt krav til kontrollerbare limits for risici beregnet ved EPE-modeller på enkeltdealerniveau.

1.6. Backtests

Koncernen skal ved ansøgning om tilladelse til anvendelse af EPE-modeller bl.a. kunne dokumentere modellernes pålidelighed på baggrund af gennemførte back-tests af repræsentative modpartsporteføljer, jf. bilag 16, pkt. 81, litra f.

1.7. Stresstests

Koncernen skal have kapacitet til at udarbejde stresstests dagligt. Endvidere skal koncernen på ad hoc basis udføre mere omfattende stresstests. De valgte scenarier for stresstests skal tilpasses koncernens forretningsområde og historiske markedsbegivenheder.

Indretningen af stresstests skal i særdeleshed afspejle de unormale markedsforhold, som ikke opfanges tilstrækkeligt i back-tests af EPE-modellen. Dette gælder eksempelvis koncentrationsrisici og korrelationsrisici mellem kredit- og markedsrisici, jf. bilag 16, pkt. 72.

Tilsynet vil som udgangspunkt ikke fastsætte konkrete scenarier for stresstests, men vil forbeholde sig muligheden i forbindelse med væsentlige markedsbegivenheder.

1.8. Intern revision

I henhold til bilag 16, pkt. 65, skal procedurer for styring af modpartsrisiko være omfattet af regelmæssige gennemgange, der udføres af intern revision.

Der er ikke krav om, at revisionen har foretaget en gennemgang inden en koncerns ansøgning om godkendelse af EPE-modeller. Det vil dog indgå i tilsynets vurdering af ansøgningen, i hvilket omfang revisionen har udført opgaver på området.

1.9. Koncernens efterfølgende rapportering

Hvis EPE-modellerne bliver tilladt, vil det af afgørelsen fremgå, i hvilket omfang koncernen skal rapportere til tilsynet, herunder i hvilket omfang modelændringer skal godkendes af tilsynet, inden de kan implementeres. Den nærmere afgrænsning af modelændringer, som skal godkendes af tilsynet, vil blive fastlagt individuelt, da afgrænsningen i høj grad vil afhænge af koncernens modelvalg og organisation.

1.10. Tidsfrister fastsat af tilsynet

Såfremt koncernens modeller efter tilsynets opfattelse ikke lever fuldt op til minimumskravene eller ikke beregner risiciene på koncernens portefølje tilstrækkelig korrekt, kan tilsynet enten vælge at afvise modellerne eller at give koncernen tidsfrister for, hvornår mangler ved modellerne skal være udbedret.

Vælger tilsynet at give koncernen en frist til at ændre modellerne, kan tilsynet vælge enten at pålægge koncernen at beregne modpartsrisiko ved markedsværdimetoden eller standardmetoden eller vælge, at koncernen ved beregning af modpartsrisiko ved EPE-modeller skal anvende større forsigtighed.

Efterlever koncernen ikke de fastsatte frister, eller opfylder koncernens gennemførte ændringer ikke tilsynets krav, vil koncernens modeller ikke blive anerkendt til brug for beregning af modpartsrisiko i henhold til bilag 16, pkt. 38-82.

2. Ansøgningsmateriale vedrørende EPE-modeller

Følgende materiale skal vedlægges ansøgningen. I det omfang det er relevant, skal oplysningerne både gives for koncernen og for hver af de virksomheder, som er omfattet af ansøgningen.

2.1. Baggrund for ansøgningen og beregning af effekter

- 2.1.1. En beskrivelse af baggrunden for, at koncernen ansøger om tilladelse til at anvende EPE-modeller til beregning af modpartsrisiko.
- 2.1.2. Aktuelle beregninger af hvor stor effekt anvendelsen af EPE-modeller har på koncernens og koncernvirksomhedernes solvensprocenter.

2.2. Selvvurdering

- 2.2.1. Koncernens selvvurdering, jf. afsnit 1.2., herunder beskrivelsen af eventuelle identificerede afvigelser og handlingsplaner.

2.3. Organisationsbeskrivelse

- 2.3.1. Organisationsdiagrammer over afdelinger, der er ansvarlige for dataindsamling, udvikling, implementering, anvendelse eller validering i forbindelse med modpartsrisiko, herunder en beskrivelse af hvorledes opgaverne/ansvaret er fordelt, såfremt flere afdelinger er involveret i samme opgave.
- 2.3.2. En oversigt over medarbejdere, som har et ansvar for dataindsamling, udvikling, implementering, anvendelse eller validering.
- 2.3.3. En beskrivelse af planlagte ændringer i forhold til beskrivelserne i pkt. 2.3.1.-2.3.2.

2.4. Anvendelsesområder

- 2.4.1. En beskrivelse af, hvorledes koncernens EPE-modeller anvendes internt til andet end beregning af modpartsrisiko til kapitaldækningsformål, herunder hvilke beslutninger resultaterne fra modellerne har givet anledning til.
- 2.4.2. En beskrivelse af sammenhængen mellem modellerne og eventuelle andre systemer eller risikomål, som anvendes i koncernen til at beregne modpartsrisiko.

2.5. Brug af EPE-modeller kombineret med andre metoder

- 2.5.1. Hvis koncernen vil benytte EPE-modeller kombineret med enten markedsværdimetoden eller standardmetoden, jf. bilag 16, pkt. 38, skal koncernen oplyse om følgende:
 - Hvilke transaktioner og hvor store risici der dækkes af henholdsvis EPE-modeller og markedsværdi-/standardmetoden.
 - Årsagen til at ikke alle transaktioner og modpartsrisici dækkes af EPE-modeller.
 - Koncernens opgørelse af at den kombinerede brug af metoder ikke medfører, at koncernen får lavere risikovægtede poster end de risikovægtede poster, der måtte forventes, hvis koncernen anvendte EPE-modeller for alle sine aktiviteter.
 - Tidsplanen for at anvende EPE-modeller for yderligere transaktioner.

2.6. Modelbeskrivelse

- 2.6.1. En beskrivelse af modeltype.

Såfremt koncernen har valgt at anvende flere modeller, skal der være en beskrivelse for hver enkelt model. Endvidere skal koncernen beskrive, hvorledes risiciene aggregeres.
- 2.6.2. En beskrivelse af antagelser, fordele og ulemper ved de valgte modeller, herunder procedurer for håndtering af eksempelvis:
 - Manglende data.
 - Illikvide produkter.
 - Data fra forskellige tidszoner.

2.7. Modelspecifikke forhold

- 2.7.1. En beskrivelse af antagelserne der ligger bag fordelingen af eksponeringer.
- 2.7.2. En angivelse af, om der tages hensyn til finansiel sikkerhedsstilling, jf. bilag 16, pkt. 43.
- 2.7.3. En beskrivelse af om koncernen anvender en eksponeringsværdi i henhold til formelen i bilag 16, pkt. 44, eller om virksomheden anvender en mere forsigtig værdi, jf. bilag 16, pkt. 48.
- 2.7.4. En beskrivelse af hvorvidt koncernen justerer nettinggruppens faktiske løbetid, jf. bilag 16, pkt. 49, så der tages højde for fornyelsesrisiko (»rollover« risiko).
- 2.7.5. En angivelse af om koncernen anvender mindsteværdien for, eller om den beregner egne estimater for, jf. bilag 16, pkt. 50. Såfremt virksomheden beregner egne estimater for, skal den, jf. bilag 16, pkt. 50 og 51, godtgøre, at:
 - Estimatet afspejler væsentlige elementer af stokastisk afhængighed.
 - Estimatet tager hensyn til porteføljernes diversifikation.

- Estimatet beregnes på en konsistent måde med hensyn til modelleringsmetoder, parameter-specifikationer og porteføljesammensætning.
 - Der foretages en uafhængig validering af estimatet, med angivelse af hvem der foretager denne validering.
- 2.7.6. Resultaterne fra seneste vurdering af modelrisikoen, jf. bilag 16, pkt. 51.
- 2.7.7. En beskrivelse af ved hvilke forhold koncernen har vurderet det nødvendigt at afspejle mulige stigninger i volatilitet eller korrelation under en økonomisk nedgang, jf. bilag 16, pkt. 52.
- 2.7.8. Hvilken af de tre metoder i bilag 16, pkt. 53, der anvendes, hvis EPE-beregningen er baseret på nettinggrupper, der er omfattet af margenaftaler.
- 2.7.9. Angivelse af identificerede eksponeringer der giver anledning til en generel og/eller specifik korrelationsrisiko ("wrong-way" risiko), jf. bilag 16, pkt. 73 og 74.

2.8. Dokumentationsmateriale, jf. skema 1

- 2.8.1. Formålet med skema 1 er at give tilsynet en oversigt over koncernens dokumentationsmateriale i relation til EPE-modeller.

Skemaet skal indeholde en fuldstændig oversigt over al relevant dokumentation, såvel den dokumentation som koncernen har indsendt, som den dokumentation, koncernen alene henviser til. Der skal endvidere være et beskrivende dokumentnavn og en kort beskrivelse af indholdet af materialet. Koncernen bedes nummerere de enkelte dokumenter i overensstemmelse med tallet i skemaet. Det skal fremgå af oversigten, hvornår dokumentet er godkendt, og hvorvidt dokumentet afspejler forhold, som ikke er endeligt implementeret i organisationen. Såfremt dokumentet ikke er fuldt implementeret, skal dokumentets implementeringsstatus fremgå. Endvidere skal det i skemaets sidste kolonne angives, om dokumentet er indsendt til tilsynet.

Såfremt beskrivelserne i pkt. 2.9.-2.11. er omfattet af ovennævnte dokumentationsmateriale, kan det relevante dokumentationsmateriale indsendes frem for beskrivelserne.

2.9. Generelt om modellerne

- 2.9.1. En liste med de enkelte modeller med angivelse af hvilke transaktioner der er dækket af modellen.
- 2.9.2. En angivelse af hvilket output der kommer fra modellen og hvor ofte.
- 2.9.3. En angivelse af hvor længe koncernen og koncernvirksomhederne har anvendt modellen, og om koncernen selv har udviklet eller har købt modellen.
- 2.9.4. Koncernens politik for ajourføring af modellen.
- 2.9.5. En beskrivelse af antagelser, fordele og ulemper ved modellen, herunder situationer hvor antagelserne i modellen vil medføre problemer, samt hvilke forholdsregler koncernen tager i sådanne situationer

2.10. Data for hver model

- 2.10.1. En angivelse af hvilke data der indgår i modellen.
- 2.10.2. En angivelse af hvilken observationsperiode der er anvendt for disse data.
- 2.10.3. En beskrivelse af hvordan koncernen fremskaffer data.
- 2.10.4. En beskrivelse af hvordan koncernen sikrer en tilfredsstillende kvalitet af data.

2.11. Validering af hver model, herunder tests

- 2.11.1. En beskrivelse af den kvantitative og kvalitative validering af modellen, jf. bilag 16, pkt. 77 og 81, herunder valideringen af
- Data til modellen, jf. pkt. 2.10.

- Om sammenhængen mellem modellens input og output er stabil, og om modellens forudsætninger er klare og intuitive.

2.11.2. De seneste valideringsrapporter.

2.11.3. En beskrivelse af stresstests, jf. bilag 16, pkt. 63, 71 og 72.

2.12. IT-systemer

2.12.1. En oversigt over koncernens relevante IT-systemer, herunder eventuelle stand-alone pc-systemer m.v. Dette omfatter blandt andet systemer til registrering af data, som anvendes i EPE-modeller, og systemer til beregning af modpartsrisiko. Systemer, som leverer input til ovennævnte systemer, samt data-feeds mellem systemerne skal endvidere beskrives.

2.13. Rapportering

2.13.1. Angivelse af hvilken rapportering vedrørende modpartsrisiko til koncernens og koncernvirksomhedernes bestyrelse, direktion og afdelingsledere der finder sted og med hvilken frekvens.

2.13.2. Det seneste eksempel på de forskellige rapporter, jf. pkt. 2.13.1.

2.14. Intern og/eller ekstern revisions gennemgang af området

2.14.1. Den seneste to revisionsrapporter m.v. vedrørende koncernens EPE-modeller.

3. Indsendelse af materiale til tilsynet

Det indsendte materiale kan som udgangspunkt bestå af kopier af koncernens interne dokumentation.

Materialet kan enten indsendes elektronisk eller i papirform. Hvis materialet indsendes i papirform, skal det foreligge i fem eksemplarer.

Hvis der i ansøgningsforløbet viser sig behov for at indsende en redigeret udgave af et allerede indsendt dokument, skal det tydeligt fremgå, hvad der er redigeret, og hvilken version af dokumentet det redigerede dokument erstatter.

Tilsynet kan efter behov anmode koncernen om at indsende yderligere materiale i forbindelse med vurderingen af ansøgningen.

Skema 1. Oversigt over intern dokumentation

Nr.	Dokument-navn	Kort beskrivelse af dokumentets indhold	Godkendelsesdato	Fuldt implementeret? (ja/nej) ved nej angives status	Indsendt? (ja/nej)
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					

15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
...					

Bilag 24

Ansøgning om den avancerede målemetode for operationel risiko (AMA-modeller)

Dette bilag indeholder bestemmelserne om ansøgning om tilladelse til at anvende den avancerede målemetode for operationel risiko (AMA-modeller), jf. § 57.

Bilag 19 indeholder krav til den avancerede målemetode for operationel risiko.

1. Godkendelsesproces for AMA-modeller

En finansiel koncern med et færøsk moderselskab skal indsende en samlet ansøgning om anvendelse af den avancerede målemetode for operationel risiko (AMA-modeller) til Finanstilsynet. Ansøgningen omfatter som udgangspunkt alle de konsoliderede selskaber i koncernen, som er omfattet af regelsættet.

Koncernen kan tage AMA-modeller i anvendelse til kapitaldækningsformål, når beslutningen om godkendelse af modellerne er meddelt koncernens moderselskab, og efter at de enkelte selskaber i koncernen, der er omfattet af regelsættet, og som skal anvende AMA-modeller, særskilt har fået meddelt tilladelsen til anvendelse af modellerne til kapitaldækningsformål. Meddelelsen om tilladelse gives af Finanstilsynet eller, for så vidt angår eventuelle udenlandske datterselskaber i koncernen, af den kompetente udenlandske myndighed.

Når ansøgning er indsendt, vil tilsynet foretage en vurdering af ansøgningsmaterialet med henblik på at vurdere opfyldelsen af de krav, der knytter sig til anvendelsen af AMA-modeller. Tilsynets tidsforbrug til vurdering af materialet vil afhænge af den konkrete ansøgning. I denne periode vil den primære kontakt med den ansøgende koncern omhandle indsendelse af eventuelt supplerende dokumentation til brug for vurderingen.

Hvis vurderingen af materialet i ansøgningen giver grundlag for det, vil tilsynet planlægge en undersøgelse på stedet i koncernen. Tilsynets primære formål med denne undersøgelse er at få bekræftet, om koncernen opfylder minimumskravene for godkendelse af de ansøgte AMA-modeller til kapitaldækningsformål.

Eventuel godkendelse af AMA-modeller og den efterfølgende tilladelse til de enkelte selskaber i koncernen meddeles senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning. Tilsvarende meddeles eventuelt afslag om godkendelse til koncernens moderselskab senest seks måneder efter modtagelsen af en komplet ansøgning i overensstemmelse med kravene i dette bilag.

Hvis tilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen finder væsentlige mangler i det indsendte materiale i forhold til kravene i dette bilag, kan tilsynet, som alternativ til et afslag på ansøgningen, midlertidigt sætte uret i stå i forhold til nævnte frist på seks måneder til behandling af ansøgningen og afvente, at koncernen afhjælper manglerne i den indsendte ansøgning.

Det kan være en fordel for ansøgningsprocessen, at tilsynet tidligt og forud for selve ansøgningen orienteres om koncernens planer om en kommende ansøgning. Dette vil give mulighed for at drøfte forberedelsen af ansøgningen med tilsynet. Når koncernen har truffet beslutning om en kommende ansøgning, vil tilsynet kontakte eventuelle udenlandske myndigheder, der skal involveres i behandlingen af ansøgningen, med henblik på forberedelsen af behandlingen af ansøgningen.

1.1. Ansøgningsbrev

En ansøgning om anvendelse af AMA-modeller skal bestå af et ansøgningsbrev vedlagt det materiale, som fremgår af afsnit 2.

Ansøgningsbrevet skal redegøre for eventuelle planlagte og væsentlige forandringer i koncernen, som kan påvirke en eventuel godkendelse til at anvende AMA-modeller. Ansøgningsbrevet skal underskrives af moderselskabets administrerende direktør samt af de administrerende direktører for koncernens øvrige juridiske enheder (datterselskaber), der er omfattet af den foreløbige ansøgning og under individuelt tilsyn.

Brevet skal indeholde en erklæring om, at det indsendte materiale giver et retvisende og relevant billede af de områder, som den foreløbige ansøgning dækker.

For nogle koncerner kan det være en fordel for koncernen og tilsynet, at ansøgningsbrevet og større eller mindre dele af det øvrige ansøgningsmateriale foreligger på engelsk. Sprogvalget aftales med tilsynet i hvert enkelt tilfælde.

1.2. Selvvurdering

Koncernen skal foretage en vurdering af, hvorvidt den opfylder de krav, der knytter sig til anvendelse af AMA-modeller. Udover en vurdering af de enkelte krav skal selvvurderingen omfatte en overordnet vurdering.

Såfremt koncernen vurderer, at den ikke fuldt ud opfylder alle krav, skal koncernen beskrive de identificerede afvigelser og udarbejde en handlingsplan for, hvornår koncernen vil opfylde kravene.

Selvvurderingen indgår, jf. afsnit 2.2. i det materiale, der skal sendes til tilsynet.

1.3. Anvendelse af en kombination af AMA-modeller og basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden

Koncernen kan anvende AMA-modeller i kombination med basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden, hvis betingelserne i bilag 19, pkt. 33 og 34, er opfyldt.

Den kombinerede brug af metoder skal være velbegrundet. Herunder må den ikke medføre, at koncernen får et lavere kapitalkrav til operationel risiko end det kapitalkrav, der måtte forventes, hvis koncernen anvendte AMA-modeller for alle sine aktiviteter.

1.4. Modelvalg

Begrebet AMA-modeller dækker over en række forskellige typer af modeller. Tilsynet stiller ikke krav til, hvilke modeltyper koncernen skal anvende for at få tilladt disse. Koncernens valg af modeller skal baseres på, hvilke modeltyper der bedst afspejler koncernens operationelle risiko.

Koncernen kan vælge at bruge forskellige AMA-modeller for forskellige klasser af operationelle risici. Ved klasser forstås her kategorier af operationel risiko, der er ensartede med hensyn til den dækkede risiko og de data, der er tilgængelige for at opgøre denne risiko. Anvendes forskellige modeller, skal de alle opfylde kravene i dette bilag.

Koncernens samlede operationelle risiko skal som hovedregel beregnes som den numeriske sum af de risici, der er beregnet af de enkelte AMA-modeller. Vælges en anden form for aggregering ud fra beregnede korrelationer, skal denne metode, jf. pkt. 2.7.7., fremgå af ansøgningen, og det skal, jf. pkt. 2.15.1., fremgå, hvordan den er blevet valideret.

1.5. Intern revision

I henhold til bilag 19, pkt. 7, skal styringsprocedurer og målingssystemer for operationel risiko være omfattet af regelmæssige gennemgange, der udføres af intern og/eller ekstern revision.

Der er ikke krav om, at revisionen har foretaget en gennemgang inden en koncerns ansøgning om godkendelse af AMA-modeller. Det vil dog indgå i tilsynets vurdering af ansøgningen, i hvilket omfang revisionen har udført opgaver på området.

1.6. Koncernens efterfølgende rapportering

Hvis AMA-modellerne bliver tilladt, vil det af afgørelsen fremgå, i hvilket omfang koncernen skal rapportere til tilsynet, herunder i hvilket omfang modelændringer skal godkendes af tilsynet, inden de kan implementeres. Den nærmere afgrænsning af modelændringer, som skal godkendes af tilsynet, vil blive fastlagt individuelt, da afgrænsningen i høj grad vil afhænge af koncernens modelvalg og organisation.

1.7. Tidsfrister fastsat af tilsynet

Såfremt koncernens modeller efter tilsynets opfattelse ikke lever fuldt op til minimumskravene eller ikke beregner risiciene på koncernens portefølje tilstrækkelig korrekt, kan tilsynet enten vælge at afvise modellerne eller at give koncernen tidsfrister for, hvornår mangler ved modellerne skal være udbedret.

Vælger tilsynet at give koncernen en frist til at ændre modellerne, kan tilsynet vælge enten at pålægge koncernen at beregne operationel risiko ved basisindikatormetoden eller standardindikatormetoden eller vælge, at koncernen ved beregning af operationel risiko ved AMA-modeller skal anvende større forsigtighed.

Efterlever koncernen ikke de fastsatte frister, eller opfylder koncernens gennemførte ændringer ikke tilsynets krav, vil koncernens modeller ikke blive tilladt til brug for beregning af operationel risiko i henhold til bilag 19.

2. Ansøgningsmateriale vedrørende AMA-modeller

Følgende materiale skal vedlægges ansøgningen. I det omfang det er relevant, skal oplysningerne både gives for koncernen og for hver af de virksomheder, som er omfattet af ansøgningen.

2.1. Baggrund for ansøgningen og beregning af effekter

- 2.1.1. En beskrivelse af baggrunden for, at koncernen ansøger om tilladelse til at anvende AMA-modeller til beregning af operationel risiko.
- 2.1.2. Aktuelle beregninger af hvor stor effekt anvendelsen af AMA-modeller har på koncernens og koncernvirksomhedernes solvensprocenter.

2.2. Selvvurdering

- 2.2.1. Koncernens selvvurdering, jf. afsnit 1.2., herunder beskrivelsen af eventuelle identificerede afvigelser og handlingsplaner.

2.3. Organisationsbeskrivelse

- 2.3.1. Organisationsdiagrammer over afdelinger, der er ansvarlige for dataindsamling, udvikling, implementering, anvendelse eller validering i forbindelse med operationel risiko, herunder en beskrivelse af hvorledes opgaverne/ansvaret er fordelt, såfremt flere afdelinger er involveret i samme opgave.
- 2.3.2. En oversigt over medarbejdere, som har et ansvar for dataindsamling, udvikling, implementering, anvendelse eller validering.
- 2.3.3. En beskrivelse af planlagte ændringer i forhold til beskrivelserne i pkt. 2.3.1.-2.3.2.

2.4. Anvendelsesområder

- 2.4.1. En beskrivelse af, hvorledes koncernens AMA-modeller anvendes internt til andet end beregning af operationel risiko til kapitaldækningsformål, herunder hvilke beslutninger resultaterne fra modellerne har givet anledning til.
- 2.4.2. En beskrivelse af sammenhængen mellem modellerne og eventuelle andre systemer eller risikomål, som anvendes i koncernen til at beregne operationel risiko.

2.5. Brug af AMA-modeller kombineret med andre metoder

- 2.5.1. Hvis koncernen vil benytte AMA-modeller kombineret med enten basisindikator- eller standardindikatormetoden, jf. bilag 19, pkt. 33 og 34, skal koncernen oplyse om følgende:
 - Hvilke aktiviteter og hvor store risici der dækkes af henholdsvis AMA-modeller og basisindikator-/standardindikatormetoden.
 - Årsagen til at ikke alle aktiviteter og operationelle risici dækkes af AMA-modeller.
 - Tidsplanen for anvendelse AMA-modeller for en væsentlig del af de resterende operationelle risici, jf. bilag 19, pkt. 34, litra b.

- Koncernens opgørelse af at den kombinerede brug af metoder ikke medfører, at koncernen får lavere risikovægtede poster end de risikovægtede poster, der måtte forventes, hvis koncernen anvendte AMA-modeller for alle sine aktiviteter.

2.6. Dokumentationsmateriale, jf. skema 1

- 2.6.1. Formålet med skemaet er at give tilsynet en oversigt over koncernens dokumentationsmateriale i relation til AMA-modeller.

Skemaet skal indeholde en fuldstændig oversigt over al relevant dokumentation, såvel den dokumentation som koncernen har indsendt, som den dokumentation, koncernen alene henviser til. Der skal endvidere være et beskrivende dokumentnavn og en kort beskrivelse af indholdet af materialet. Koncernen bedes nummerere de enkelte dokumenter i overensstemmelse med tallet i skemaet. Det skal fremgå af oversigten, hvornår dokumentet er godkendt, og hvorvidt dokumentet afspejler forhold, som ikke er endeligt implementeret i organisationen. Såfremt dokumentet ikke er fuldt implementeret, skal dokumentets implementeringsstatus fremgå. Endvidere skal det i skemaets sidste kolonne angives, om dokumentet er indsendt til tilsynet.

Såfremt beskrivelserne i pkt. 2.7.-2.15. er omfattet af ovennævnte dokumentationsmateriale, kan det relevante dokumentationsmateriale indsendes frem for beskrivelserne.

2.7. Generelt om modellerne

- 2.7.1. En liste med de enkelte modeller med angivelse af hvilke aktiviteter der er dækket af modellen.
- 2.7.2. En beskrivelse af hvordan klasser for operationel risiko er blevet fastsat. Klasserne omfatter kategorier af operationel risiko, der er ensartede med hensyn til den dækkede risiko og de data, der er tilgængelige for at opgøre denne risiko.
- 2.7.3. En angivelse af hvilket output der kommer fra modellen og hvor ofte.
- 2.7.4. En beskrivelse af hvordan forventede og uforventede tab beregnes.
- 2.7.5. En angivelse af om og en beskrivelse af hvordan forventede tab opfanges i koncernens forretningspraksis på tilfredsstillende vis, jf. bilag 19, pkt. 9.
- 2.7.6. En beskrivelse af hvordan der opnås en sikkerhedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 pct. konfidensinterval over en etårig periode, jf. bilag 19, pkt. 9.
- 2.7.7. En angivelse af om og en beskrivelse af hvordan og på hvilket grundlag der er taget højde for korrelationer mellem tab som følge af operationel risiko på tværs af individuelle estimater af operationel risiko, jf. bilag 19, pkt. 12.
- 2.7.8. En angivelse af hvor længe koncernen og koncernvirksomhederne har anvendt modellen, og om koncernen selv har udviklet eller har købt modellen.
- 2.7.9. Koncernens politik for ajourføring af modellen.
- 2.7.10. En beskrivelse af antagelser, fordele og ulemper ved modellen, herunder situationer hvor antagelserne i modellen vil medføre problemer, samt hvilket forholdsregler koncernen tager i sådanne situationer.

2.8. Interne data for hver model

- 2.8.1. En angivelse af hvilke interne data der indgår i modellen, jf. bilag 19, pkt. 14-19.
- 2.8.2. En angivelse af hvilken observationsperiode der er anvendt for de interne data.
- 2.8.3. En beskrivelse af hvordan koncernen fremskaffer de interne data.
- 2.8.4. En beskrivelse af hvordan koncernen sikrer en tilfredsstillende kvalitet af de interne data.
- 2.8.5. En beskrivelse af hvordan tab identificeres og klassificeres.
- 2.8.6. Opdelinger af de interne tabsdata på de begivenhedstyper og på de forretningsområder, som fremgår af henholdsvis tabellerne i pkt. 2 og pkt. 13 i bilag 18 om basisindikator- og standardindikator-metoderne for operationel risiko, jf. bilag 19, pkt. 15.

- 2.8.7. En beskrivelse af kriterier for fordelingen af tab på begivenhedstyper og forretningsområder, jf. bilag 19, pkt. 15.
- 2.8.8. En særskilt opgørelse over tab på operationel risiko, som er knyttet til kreditrisikoen, og som historisk har været medtaget i de interne kreditrisikodatabaser. Endvidere skal angives, om disse indgår ved opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, jf. bilag 19, pkt. 15.
- 2.8.9. Oplysning om grænsen for tab, der er så små, at de ikke skal registreres, jf. bilag 19, pkt. 16.
- 2.8.10. En beskrivelse af hvordan koncernen indsamler oplysninger om datoen for hændelsen, eventuel hel eller delvis inddrivelse af bruttotab samt beskrivelse af drivkræfterne bag eller årsagerne til tabet, jf. bilag 19, pkt. 17.
- 2.8.11. En angivelse af kriterier for fordeling af følgende tab, jf. bilag 19, pkt. 18:
- I en centraliseret funktion i koncernen.
 - Vedrørende en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde.
 - Der skyldes relaterede hændelser, der finder sted over en tidsperiode.
- 2.8.12. Forretningsgange for situationer, hvor man kan foretage skønsmæssige afvigelser eller anvende skalering eller andre reguleringer, jf. bilag 19, pkt. 19.

2.9. Eksterne data for hver model

- 2.9.1. En angivelse af hvilke eksterne data der indgår i modellen, jf. bilag 19, pkt. 20.
- 2.9.2. En beskrivelse af hvordan koncernen fremskaffer de eksterne data.
- 2.9.3. En beskrivelse af hvordan koncernen sikrer en tilfredsstillende kvalitet af de eksterne data.

2.10. Scenarioanalyse for hver model

- 2.10.1. En beskrivelse af de scenarioanalyser der indgår i modellen, jf. bilag 19, pkt. 21.

2.11. Forretningspraksis og interne kontrolfaktorer for hver model

- 2.11.1. En beskrivelse af hvilke væsentlige faktorer vedrørende forretningspraksis og intern kontrol der indgår i modellen, jf. bilag 19, pkt. 22-25.
- 2.11.2. En beskrivelse af hvordan systemet tager højde for potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteters øgede kompleksitet eller øget forretningsomfang, jf. bilag 19, pkt. 24.

2.12. Vægtning af elementerne i pkt. 2.8.-2.11.

- 2.12.1. En beskrivelse af koncernens metode til vægtning af de fire elementer i pkt. 2.8.-2.11. i sit overordnede system til måling af operationel risiko, jf. bilag 19, pkt. 10.

2.13. Forsikring m.v.

- 2.13.1. Hvis koncernen tager højde for forsikring eller andre former for risikooverførsel i overensstemmelse med bilag 19, pkt. 26-30, skal oplysninger om følgende indsendes:
- Koncernens politik for afdækning af operationel risiko ved forsikring eller andre former for risikooverførsel.
 - Dækningen og målingen af forventet tab.
 - Brugen af korrelationer.

2.14. Fordeling af kapitalkravet i koncernen og virkningerne af diversificering

- 2.14.1. En beskrivelse af metoden der anvendes ved fordelingen af de risikovægtede poster for operationel risiko mellem koncernens forskellige virksomheder, jf. bilag 19, pkt. 31.
- 2.14.2. En angivelse af hvorvidt og hvordan det er hensigten, at virkningerne af diversificering skal indgå i risikomålingssystemet, jf. bilag 19, pkt. 32.

2.15. Validering af hver model

- 2.15.1. En beskrivelse af den kvantitative og kvalitative validering af modellen, herunder valideringen af
- Input til modellen, jf. pkt. 2.8.-2.11.
 - Om sammenhængen mellem modellens input og output er stabil, og om modellens forudsætninger er klare og intuitive.
 - En eventuel inddragelse af korrelationer mellem tab som følge af operationel risiko på tværs af individuelle estimater af operationel risiko, jf. bilag 19, pkt. 12.
 - Forretningsgange, rapportering, opfølgning m.v.
- 2.15.2. De seneste to års valideringsrapporter.

2.16. IT-systemer

- 2.16.1. En oversigt over koncernens relevante IT-systemer, herunder eventuelle stand-alone pc-systemer m.v. Dette omfatter blandt andet systemer til registrering af data, som anvendes i AMA-modeller, og systemer til beregning af den operationelle risiko. Systemer, som leverer input til ovennævnte systemer, samt data-feeds mellem systemerne skal endvidere beskrives.

2.17. Rapportering

- 2.17.1. Angivelse af hvilken rapportering vedrørende operationel risiko til koncernens og koncernvirksomhedernes bestyrelse, direktion og afdelingsledere der finder sted og med hvilken frekvens, herunder vedrørende:
- Koncernens former for operationel risiko.
 - Størrelsen af risikoen.
 - Faktiske tab som følge af operationel risiko.
 - Koncernens bestræbelser for at begrænse risikoen.
 - Validering i forbindelse med operationel risiko, jf. pkt. 2.15.
- 2.17.2. Det seneste eksempel på hver af de rapporter, der er anført i pkt. 2.17.1.

2.18. Intern og/eller ekstern revisions gennemgang af området

- 2.18.1. De seneste to års revisionsrapporter mv. vedrørende koncernens AMA-modeller.

3. Indsendelse af materiale til tilsynet

Det indsendte materiale kan som udgangspunkt bestå af kopier af koncernens interne dokumentation.

Materialet kan enten indsendes elektronisk eller i papirform. Hvis materialet indsendes i papirform, skal det foreligge i fem eksemplarer.

Hvis der i ansøgningsforløbet viser sig behov for at indsende en redigeret udgave af et allerede indsendt dokument, skal det tydeligt fremgå, hvad der er redigeret, og hvilken version af dokumentet det redigerede dokument erstatter.

Tilsynet kan efter behov anmode koncernen om at indsende yderligere materiale i forbindelse med vurderingen af ansøgningen.

Skema 1. Oversigt over intern dokumentation

Nr.	Dokument Navn	Kort beskrivelse af dokumentets indhold	Godkendelsesdato	Fuldt implementeret? (ja/nej) ved nej angives status	Indsendt? (ja/nej)
1					
2					

3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
...					